Garść Pieśni

na chór męski a capella

spisał S. B.

(Stanisław Bursa.)

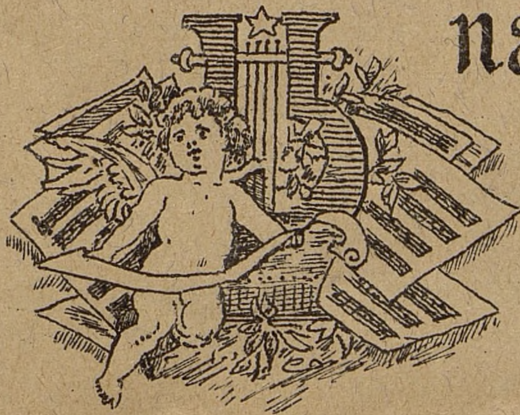
Rękopism

(1898 - 1912).

Garść Pieśni

na chór męski

spisał St. Bursa.

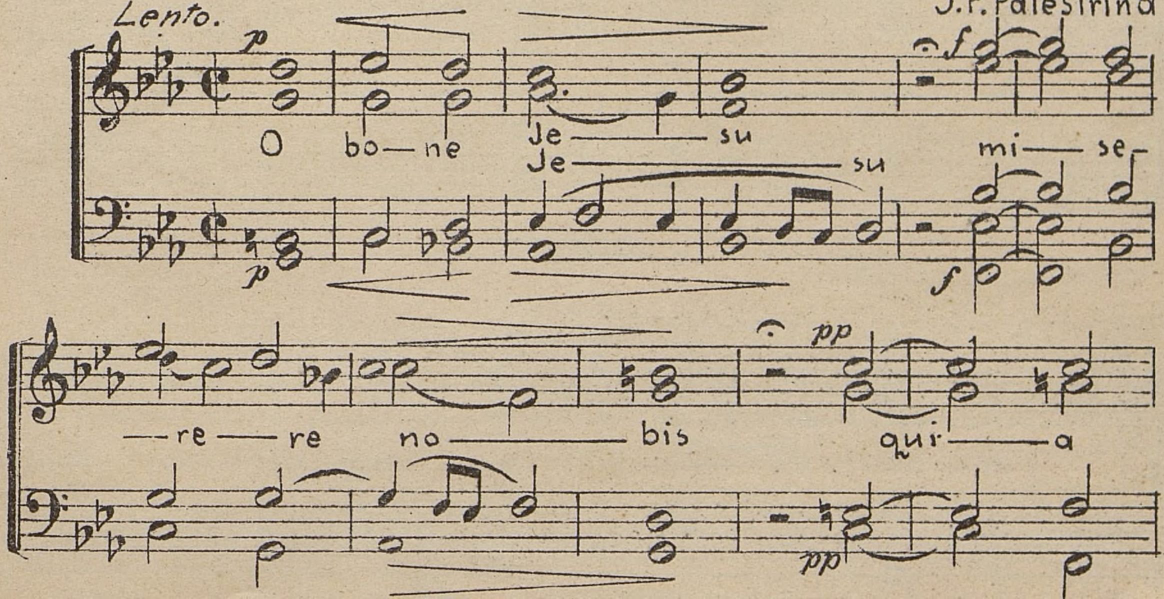
Rękopism

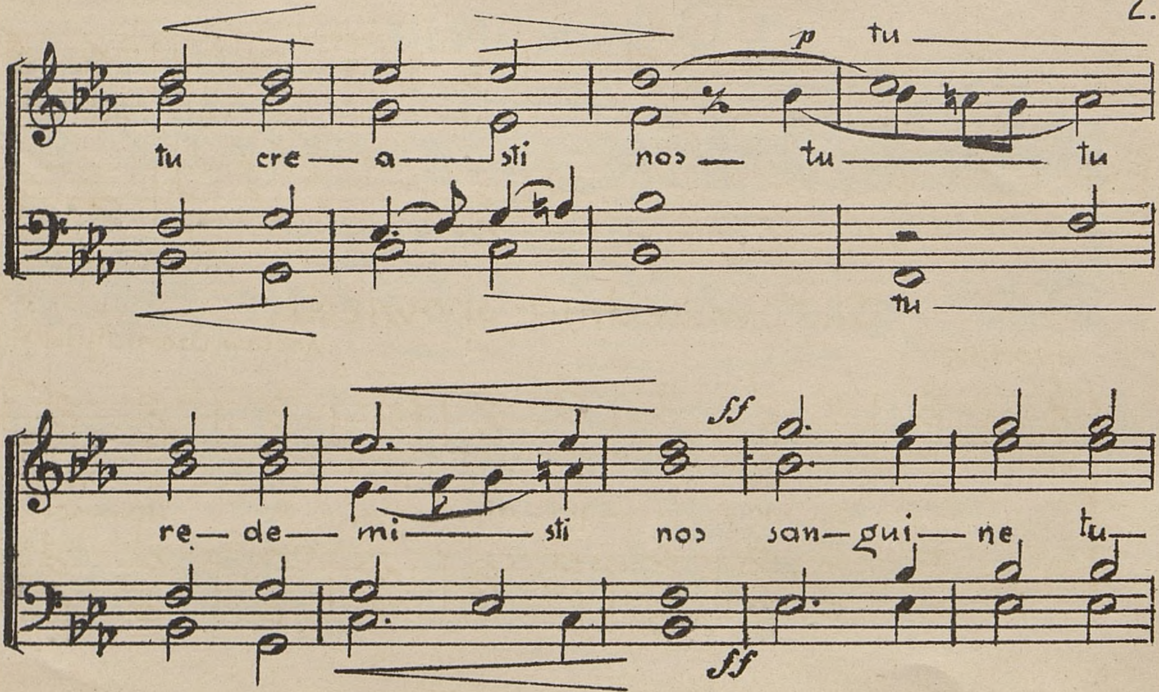
Kraków 1914.

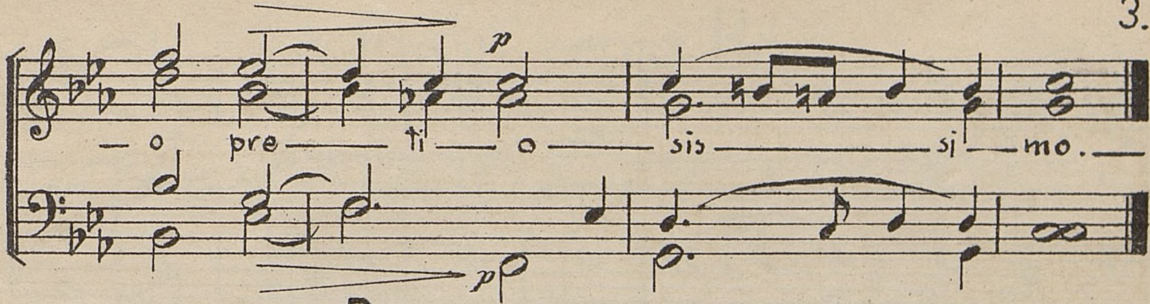
Spis rzeczy.

1. O bone Jesu.

J. P. Palestrina

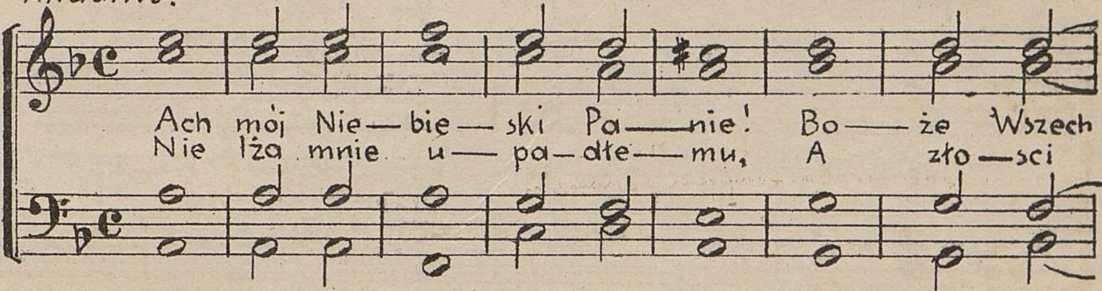

p tu
tu cre— a— sti nos— tu— tu
tu
ff
re— de— mi— sti nos san—gui— ne tu—
ff

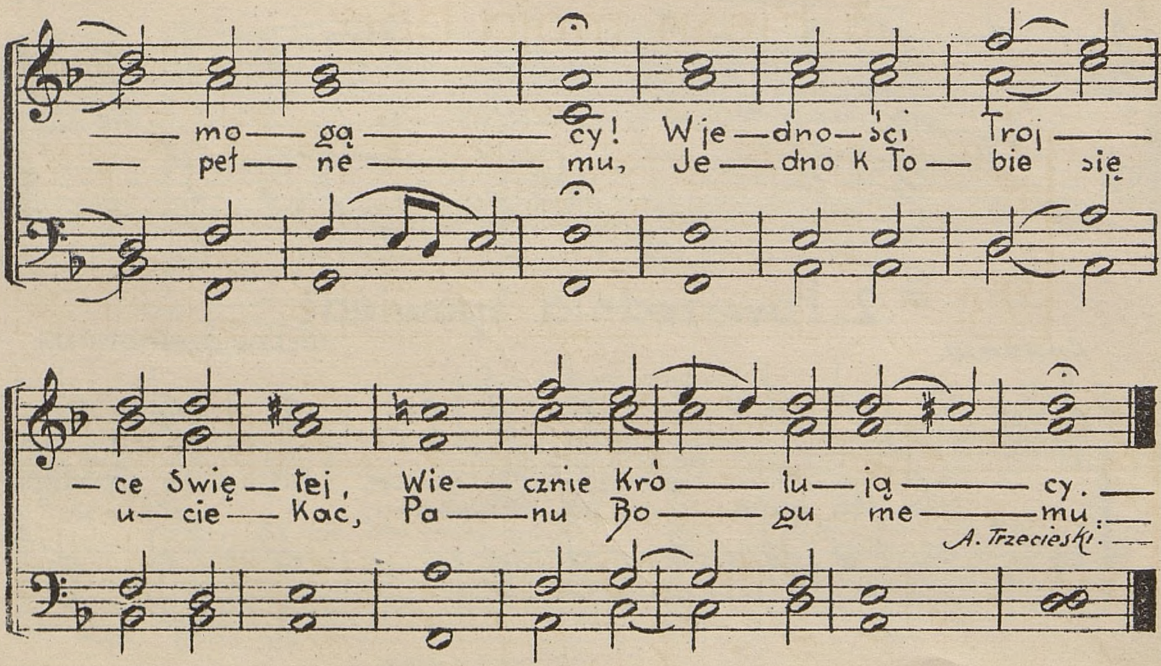

2. Powszednia spowiedź.

Wacław Szamotulski

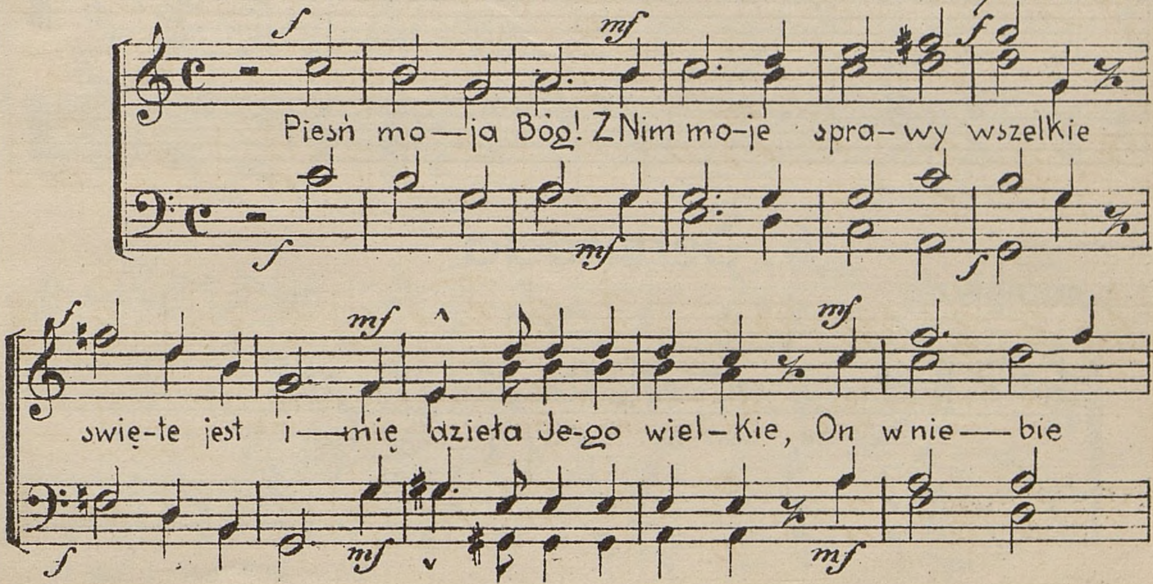
Andante.

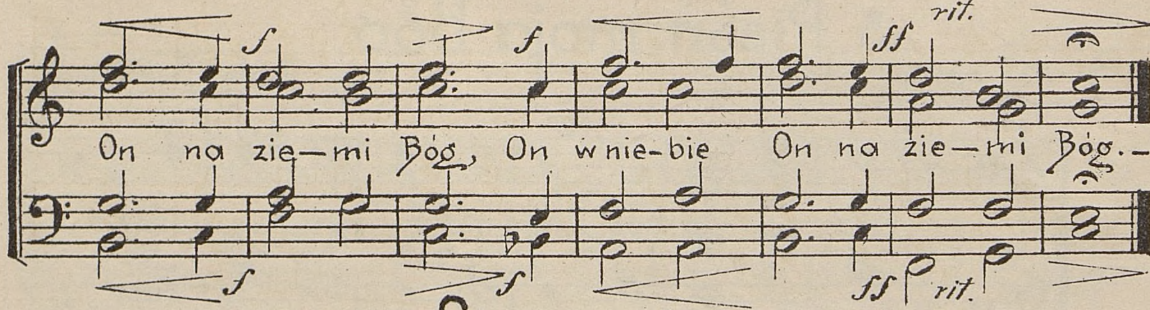

mo — gą — cy! W je — dno — ści Troj —
peł — ne — mu, Je — dno k To — bie się
— ce Świętej, Wie — cznie Kró — lu — ją — cy.
u — cie — kać, Pa — nu Bo — gu me — mu.
A. Trzecieski.

3. Pieśń moja Bóg.
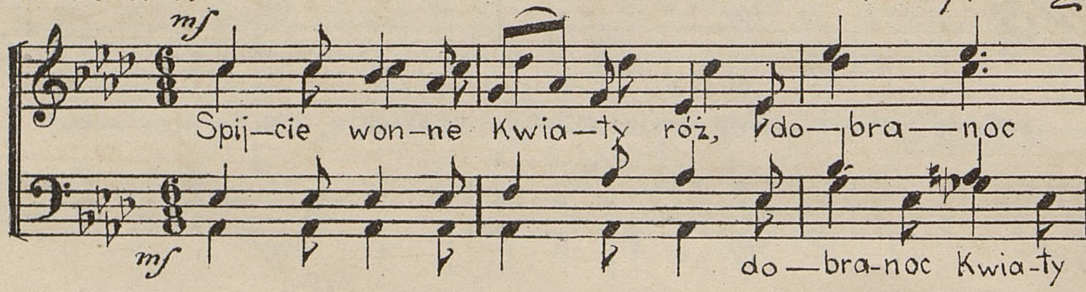
Con anima — L. van Beethoven

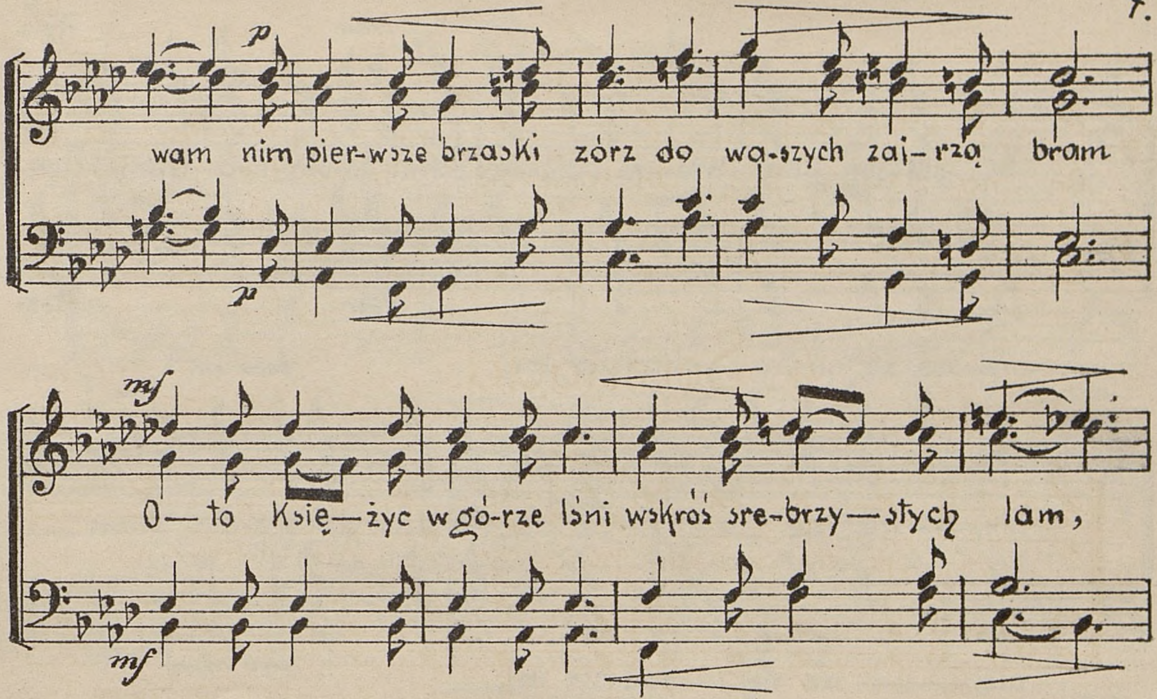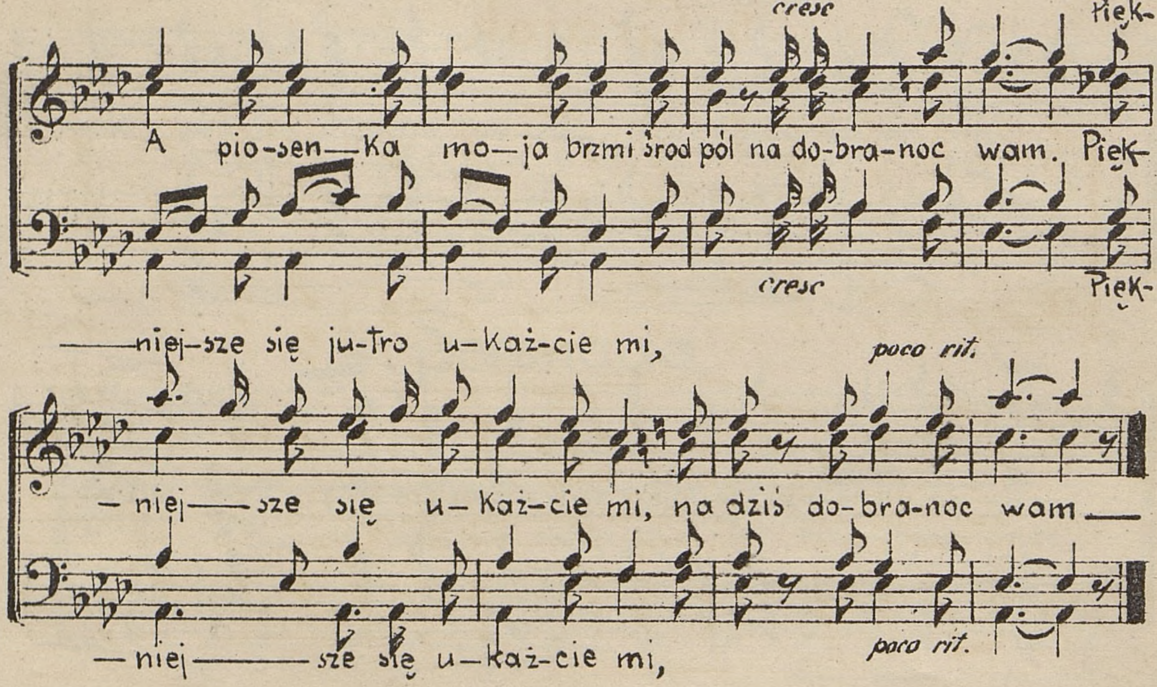

4. Serenada.

Moderato. A. M. Myrberg.
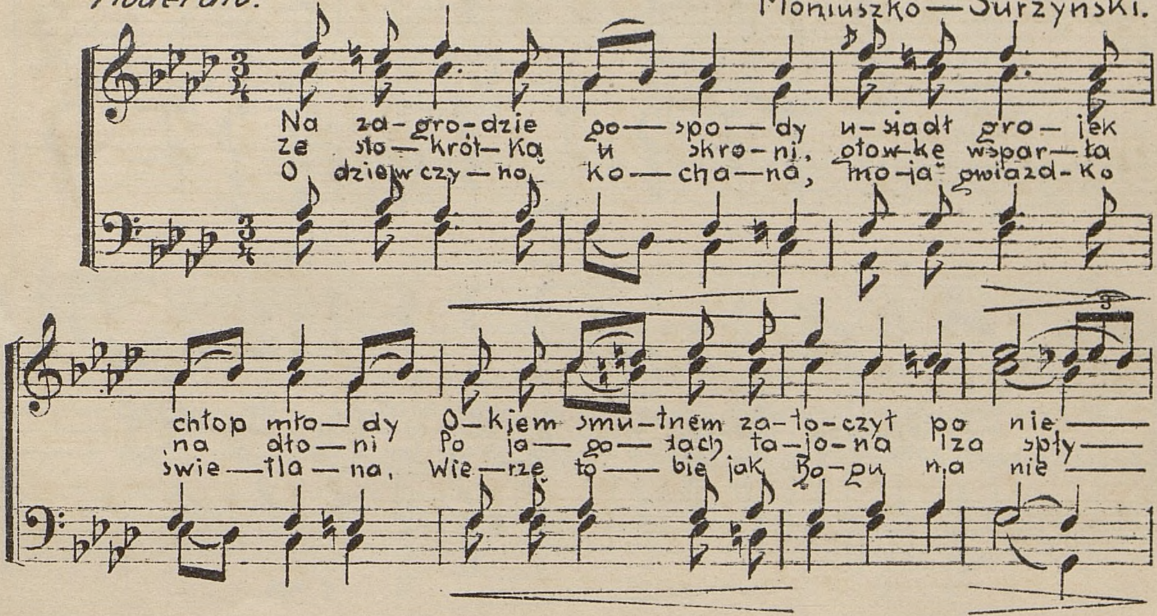

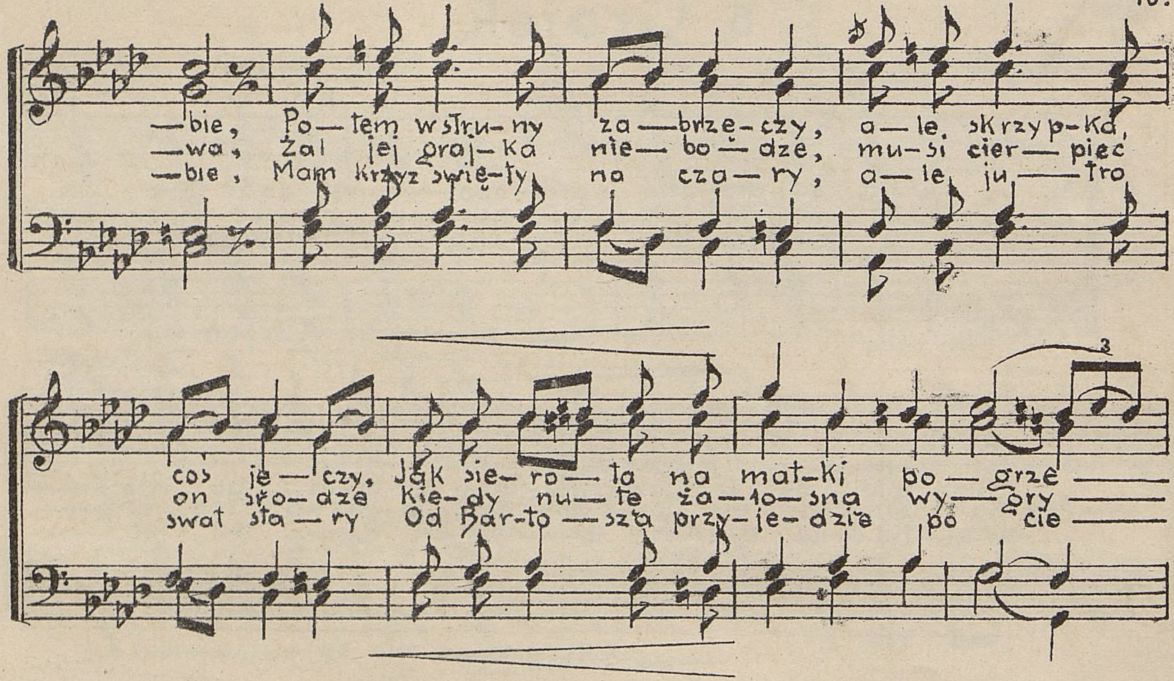

wam nim pier-wsze brzaski zórz do wa-szych zaj-rzą bram
O — to Księ — życ w gó-rze lśni wskroś sre-brzy — stych lam,

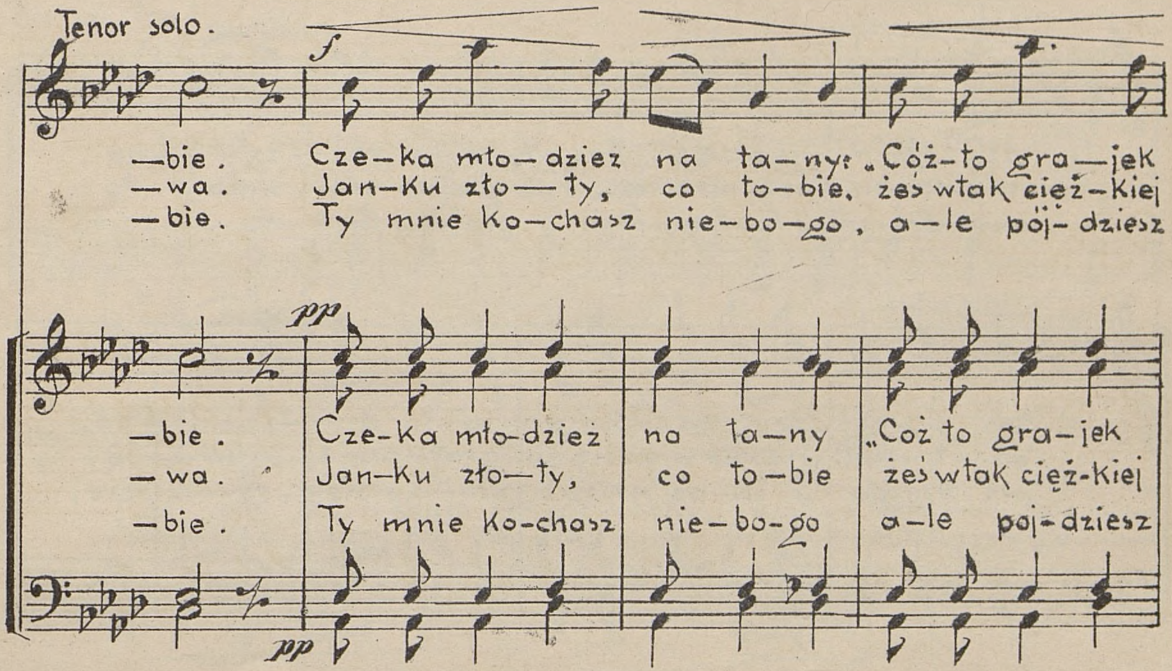

cresc
Pięk-
A pio-sen—ka mo—ja brzmi śród pól na do-bra-noc wam. Pięk-
cresc
Pięk-
—niej-sze się ju-tro u-każ-cie mi,
poco rit.
— niej —— sze się u-każ-cie mi, na dziś do-bra-noc wam —
— niej ——— sze się u-każ-cie mi,
poco rit.

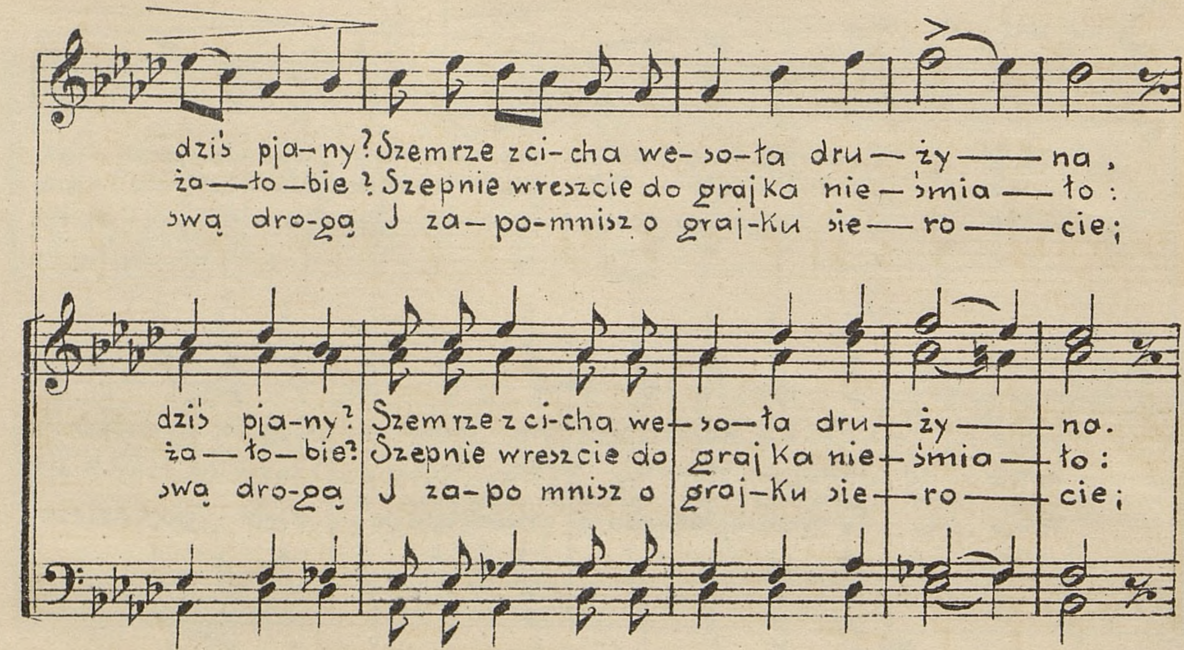
5. Grajek.

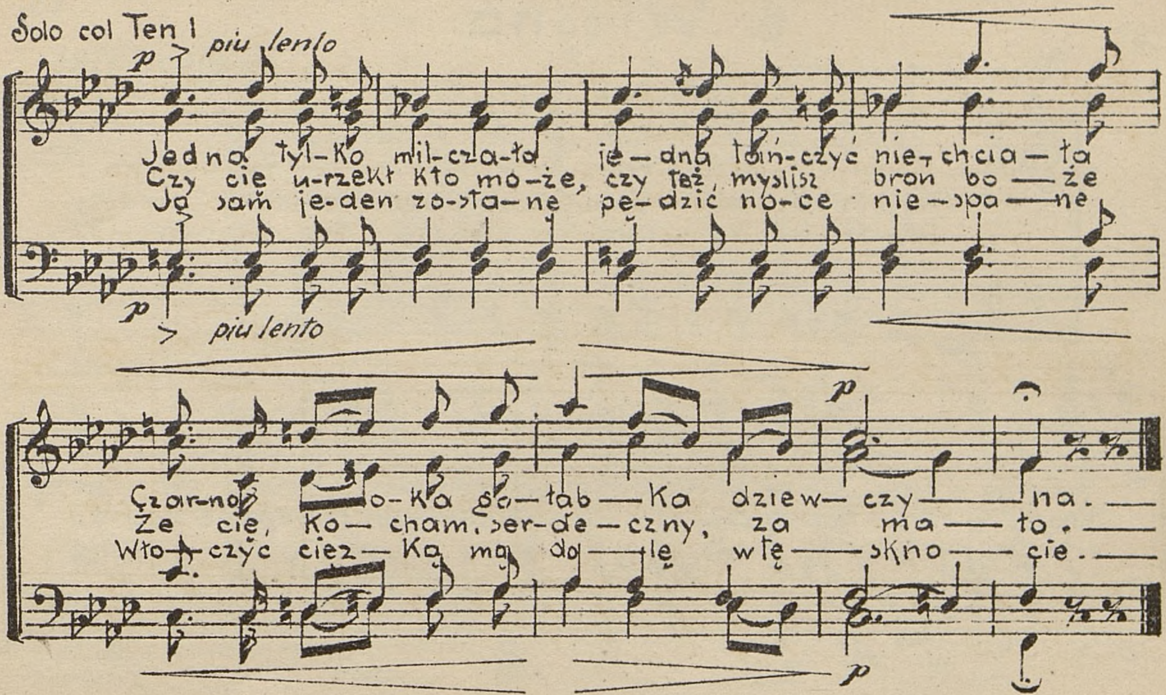
Moderato. Moniuszko—Surzynski.

—bie, Po—tem w stru-ny za—brzę-czy, a—le, skrzyp-ka,
—wa, Żal jej graj-ka nie—bo—dze, mu—si cier—pieć
—bie, Mam krzyż świę-ty na cza—ry, a—le ju—tro
coś je—czy, Jak sie—ro—ta na mat-ki po—grze—
on sło—dze Kie-dy nu—tę ża—ło—sna wy—gry—
swat sta—ry Od Bar-to—sza przy-je-dzie po cie—

Tenor solo.
—bie. Cze—ka mło—dzież na ta—ny: „Cóż-to gra—jek
—wa. Jan-ku zło—ty, co to—bie, żeś wtak cięż—kiej
—bie. Ty mnie ko—chasz nie—bo—go, a—le pój—dziesz
—bie. Cze-ka mło-dzież na ta—ny „Coż to gra—jek
—wa. Jan—ku zło—ty, co to—bie żeś wtak cięż-kiej
—bie. Ty mnie ko-chasz nie—bo—go a—le pój-dziesz

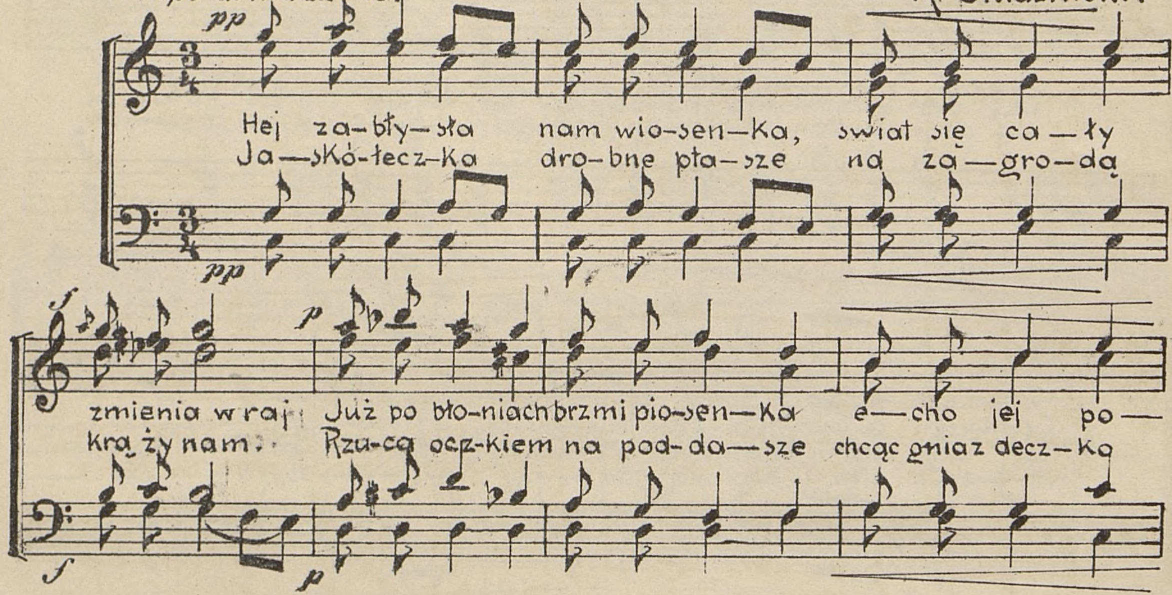

dziś pja-ny? Szemrze zci-cha we-so-ła dru — ży —— na,
ża — ło — bie? Szepnie wreszcie do grajka nie — śmia —— ło:
swą dro-gą J za-po-mnisz o graj-ku sie — ro —— cie;
dziś pja-ny? Szemrze z ci-cha we-so-ła dru-ży —— na.
ża — ło — bie? Szepnie wreszcie do graj ka nie-śmia —— ło:
swą dro-gą J za-po mnisz o graj-ku sie-ro —— cie;

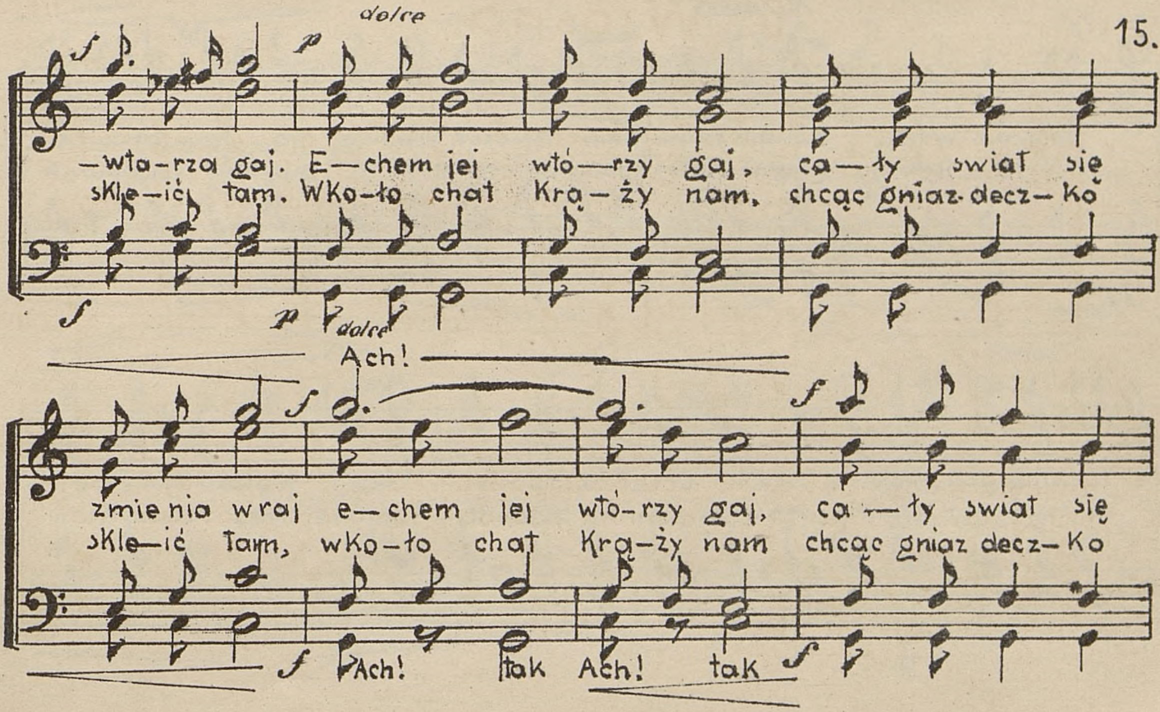

Solo col Ten I
p
piu lento
Jedna tyl-ko mil-cza-ła je-dna tań-czyć nie-chcia-ła
Czy cię u-rzekł kto mo-że, czy też, myślisz broń bo-że
Ja sam je-den zo-sta-nę pę-dzić no-ce nie-spa-ne
p
piu lento
Czarno-o-ka go-łąb-ka dziew-czy-na.
Że cię, ko-cham, ser-de-czny, za ma-to.
Włó-czyć cięż-ka do-lę w tę-skno-cie.
p
p
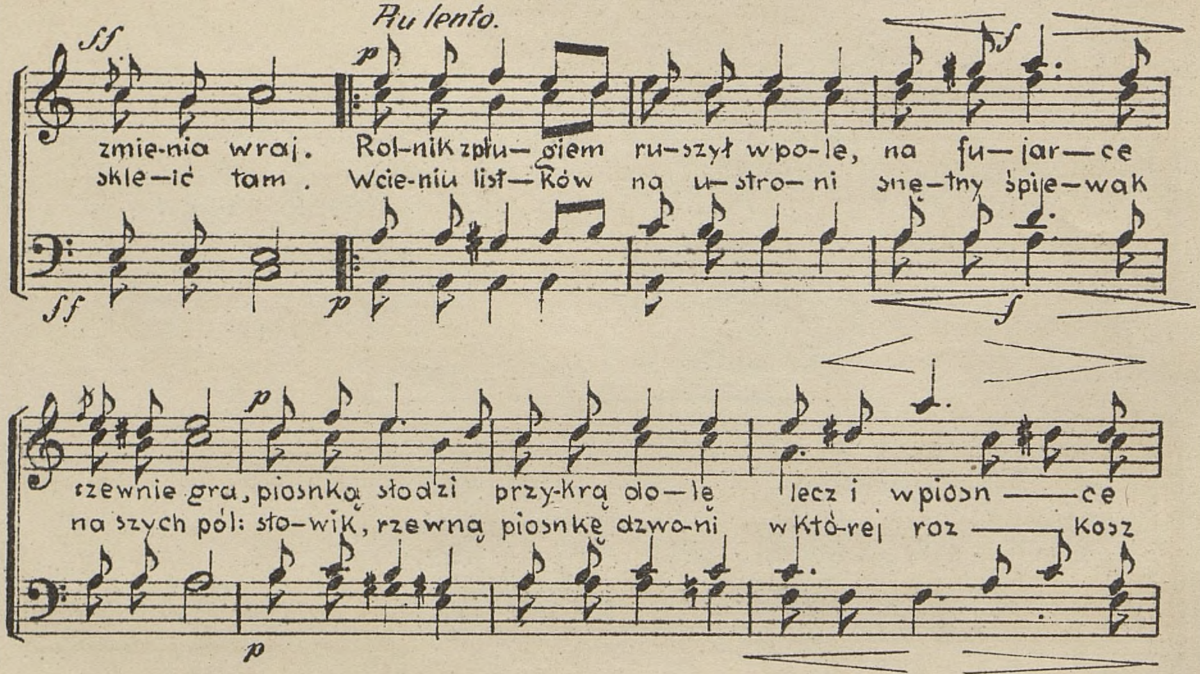
6. Wiosna.

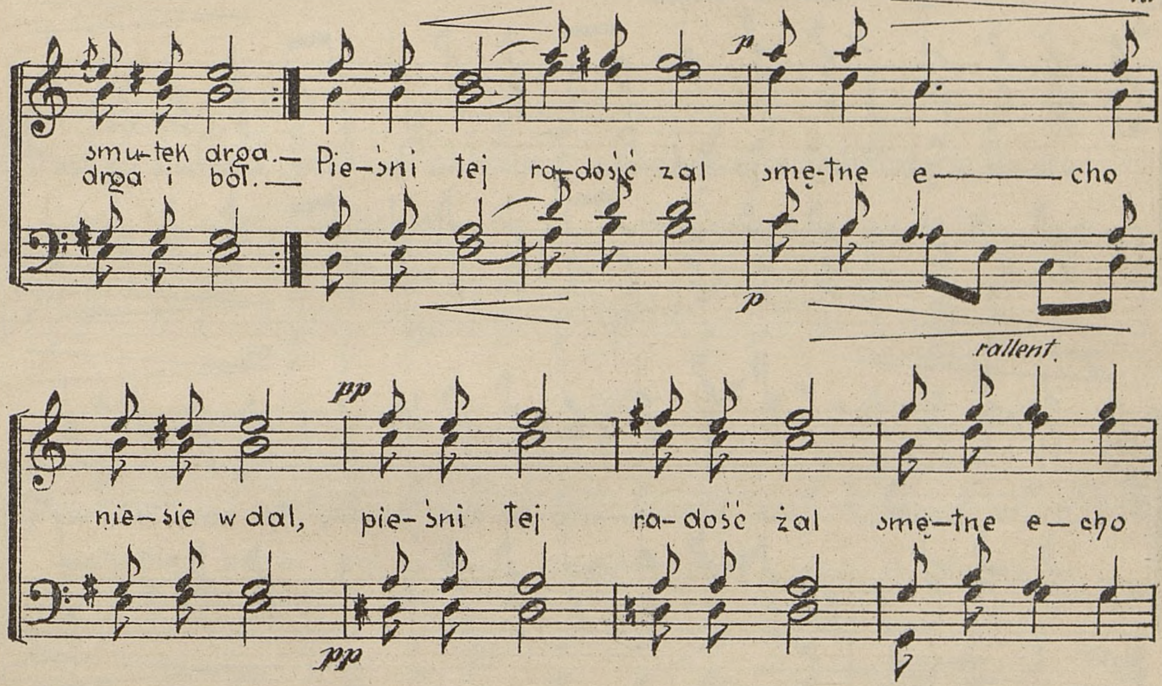
Tempo di mazurka.
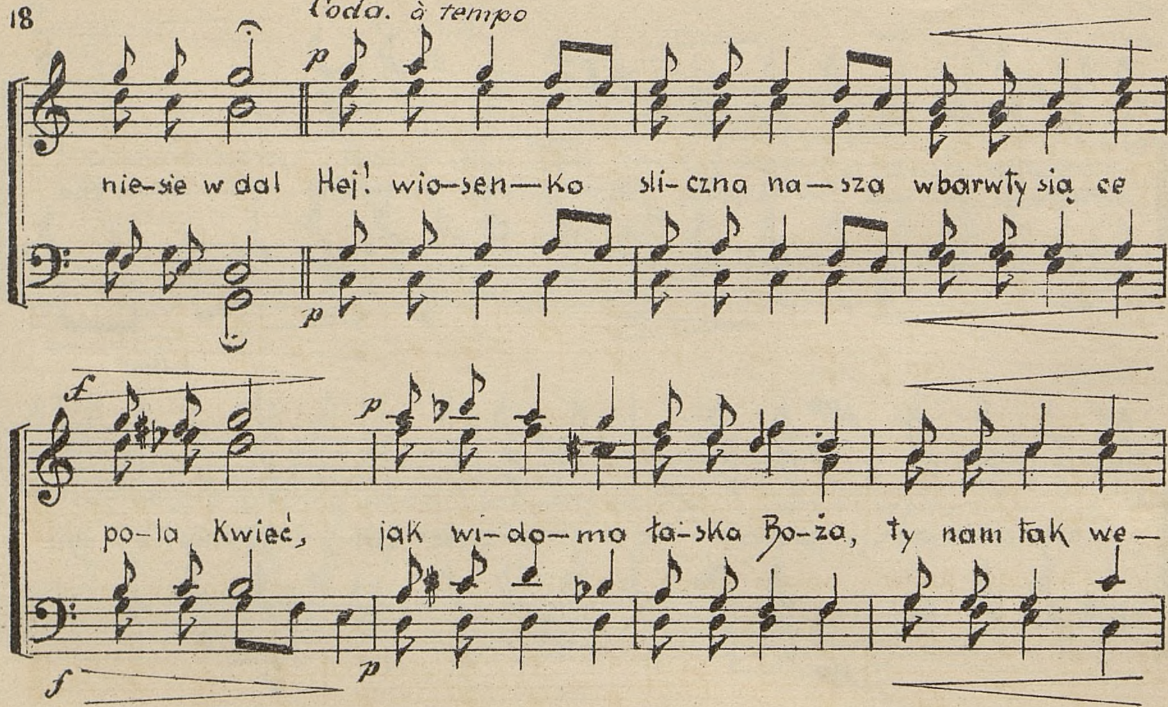
K. Studziński.

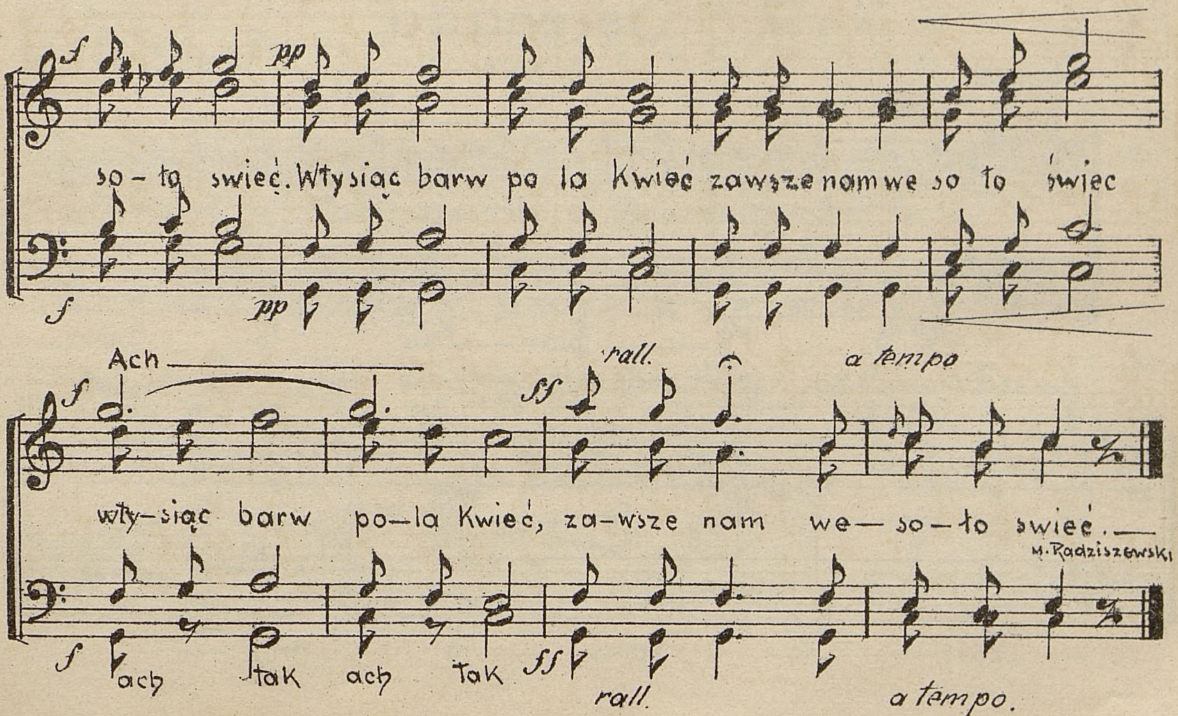

dolce
—wta-rza gaj. E—chem jej wtó—rzy gaj, ca—ły świat się
sKle—ić tam. WKo-ło chat Krą—ży nam, chcąc gniaz-decz—Ko
dolce
Ach!
zmienia wraj e—chem jej wtó-rzy gaj, ca—ły świat się
sKle—ić tam, wKo—ło chat Krą—ży nam chcąc gniaz decz—Ko
Ach! tak Ach! tak

Piu lento.
zmie-nia wraj. Rol-nik z płu-giem ru-szył w po-le, na fu-jar-ce
skle-ić tam. W cie-niu list-ków na u-stro-ni snę-tny śpie-wak
rzewnie gra, piosnką słodzi przy-krą do-lę lecz i w piosn-ce
na szych pól: sło-wik, rzewną piosnkę dzwo-ni w któ-rej roz-kosz

p
smu-tek drga.— Pie-śni tej ra-dość żal smę-tne e——cho
drga i ból.—
p
rallent.
pp
nie-sie w dal, pie-śni tej ra-dość żal smę-tne e-cho
pp

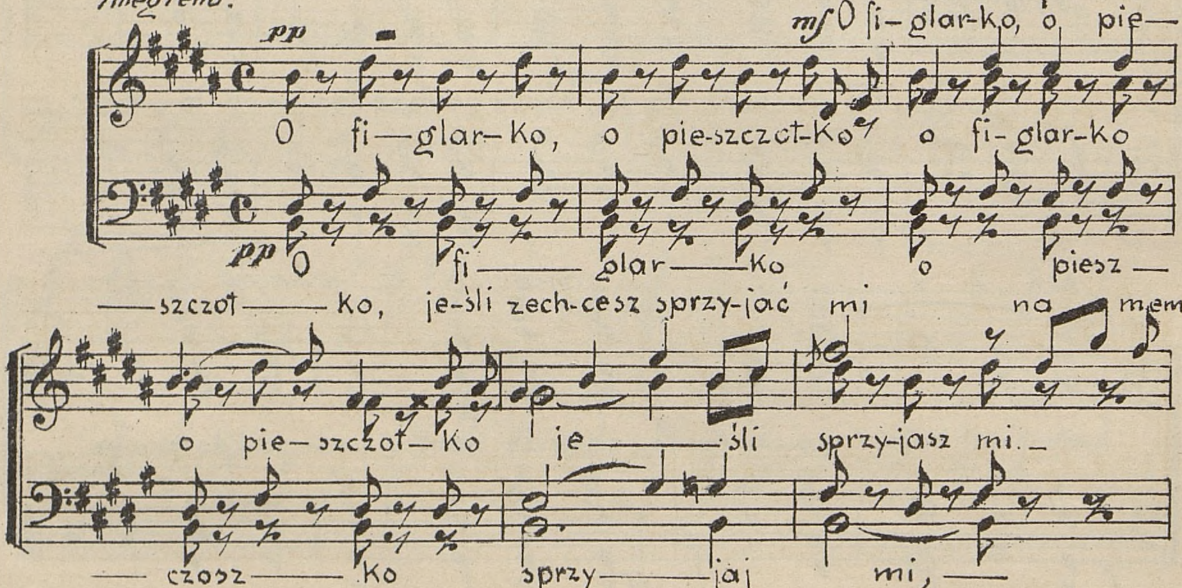

Coda. a tempo
p
nie-sie w dal Hej! wio-sen-ko śli-czna na-sza wbarwły się ce
p
f
p
po-la Kwieć, jak wi-do-mo ła-ska Bo-ża, ty nam tak we-
f
p

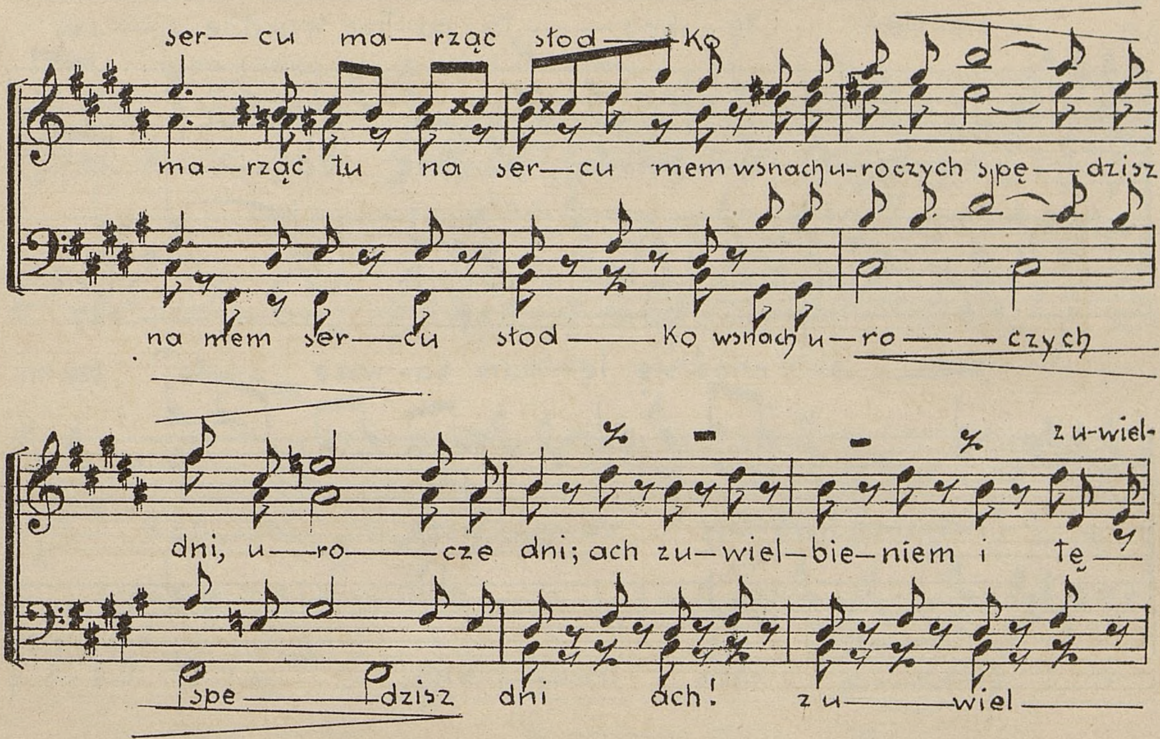

so – ło świeć. W tysiąc barw po la kwieć zawsze nam we so ło świeć
Ach
rall.
a tempo
w ty–siąc barw po–la kwieć, za–wsze nam we–so–ło świeć.
M. Radziszewski
ach tak ach tak
rall.
a tempo.

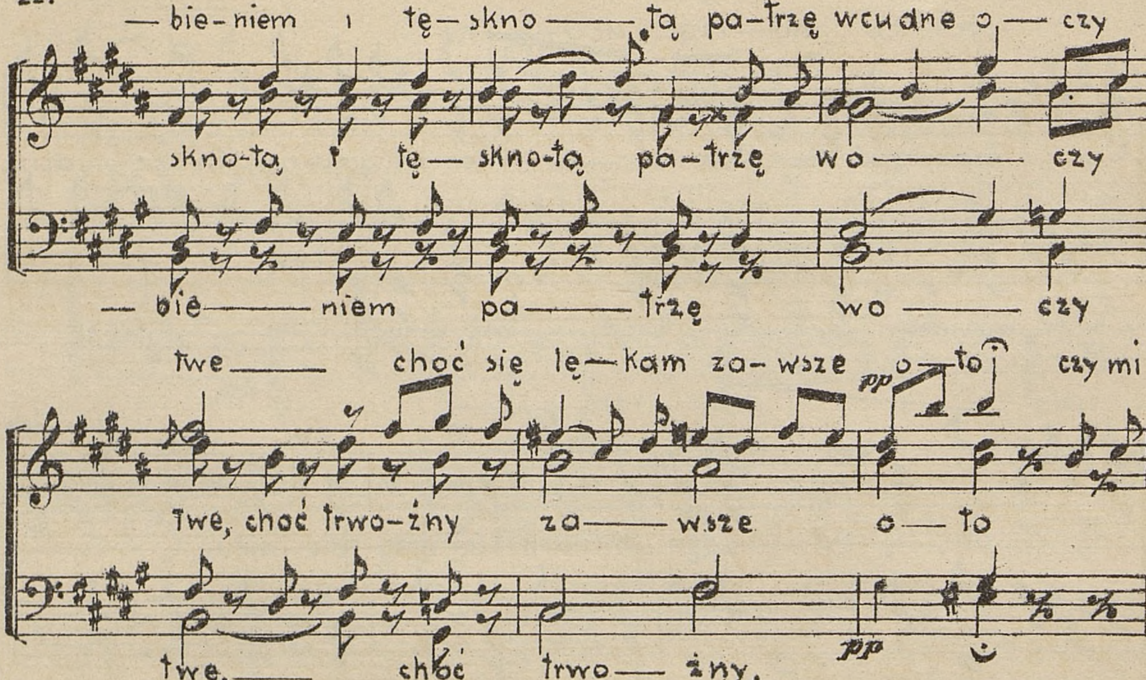
7. Serenada.

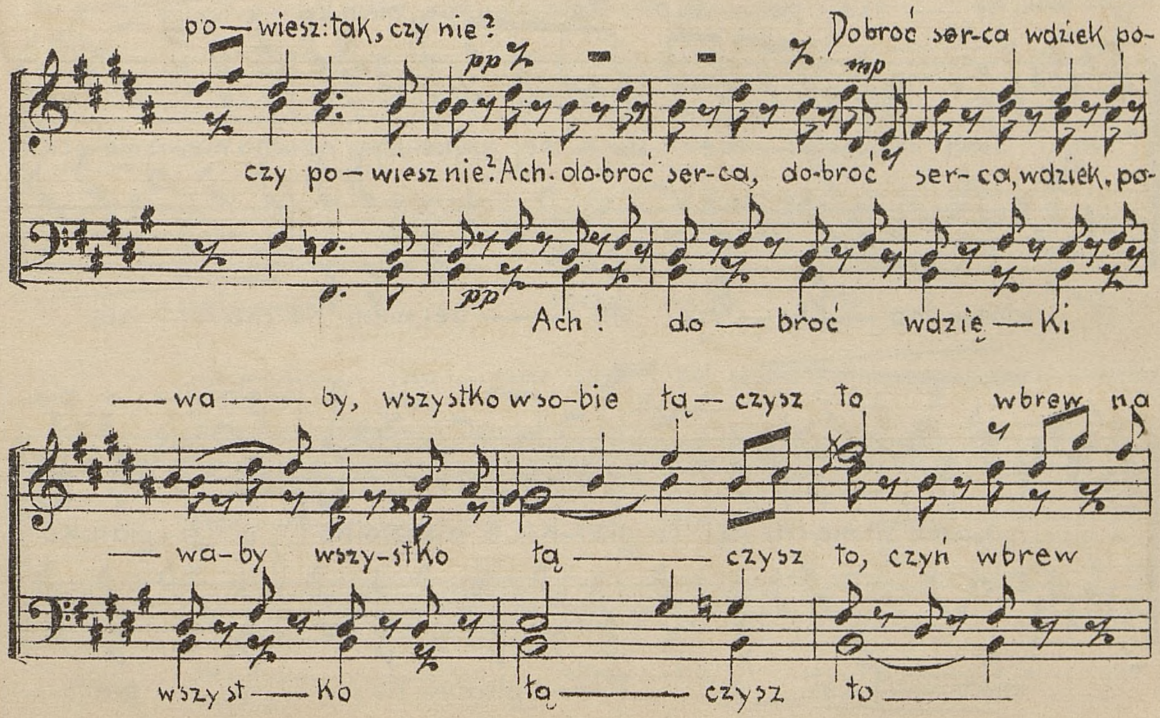
Jan Gall.

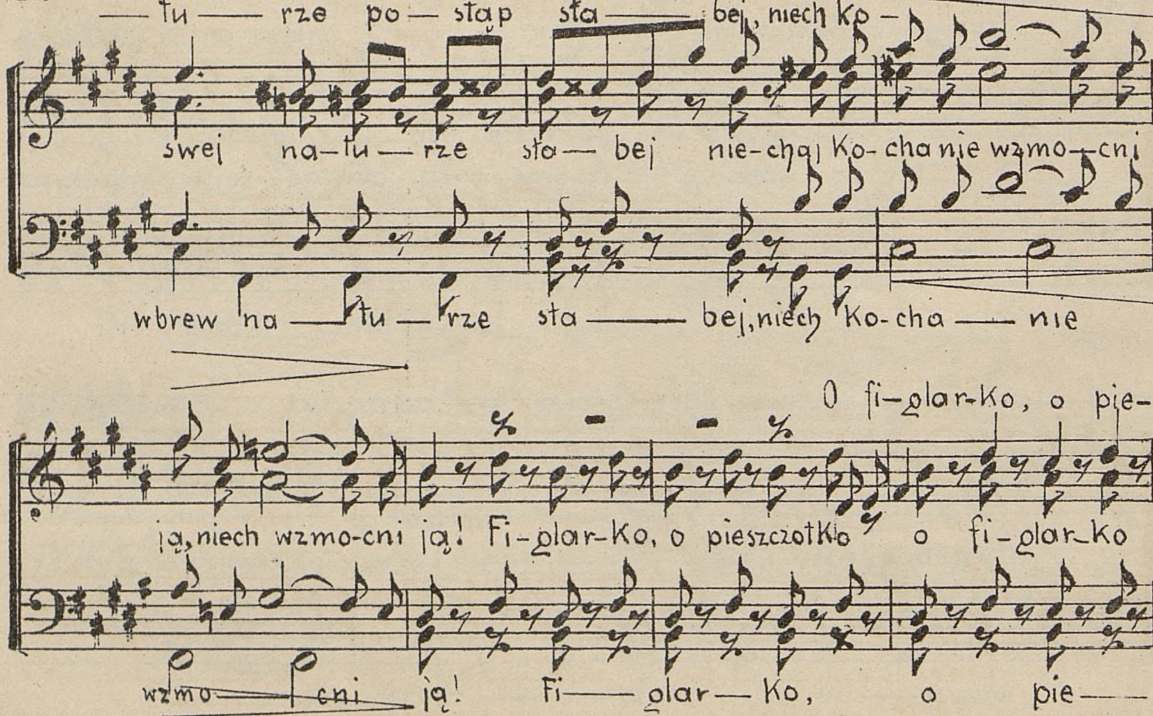
Allegretto.
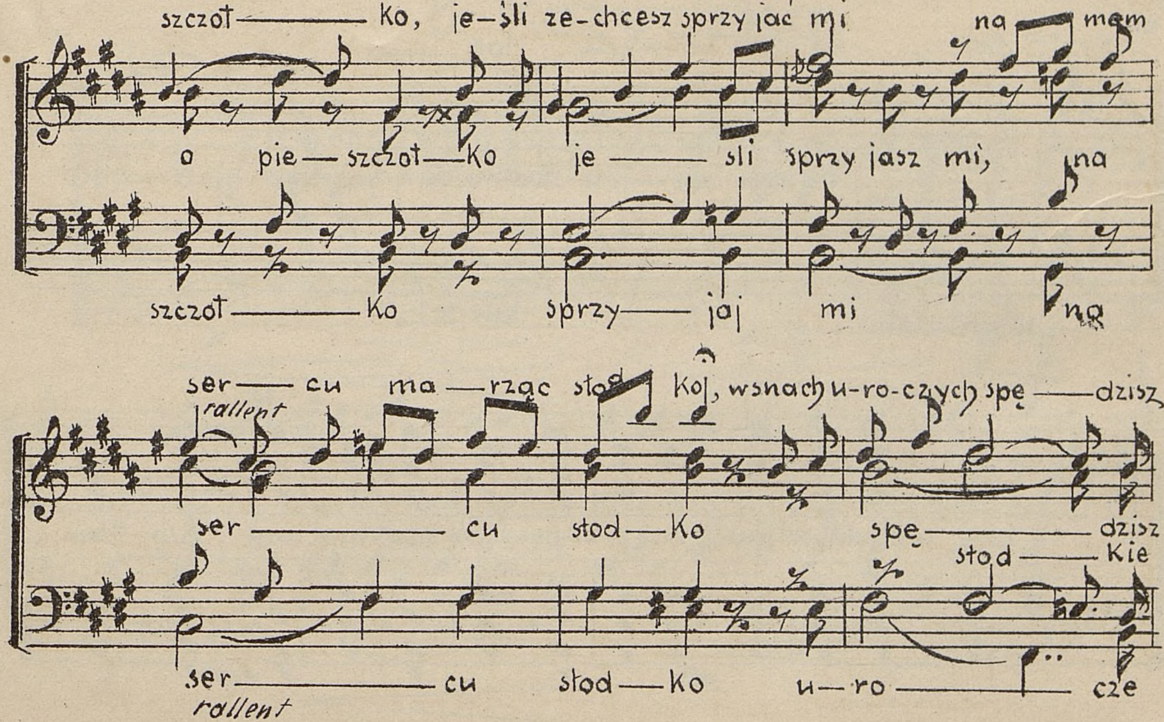

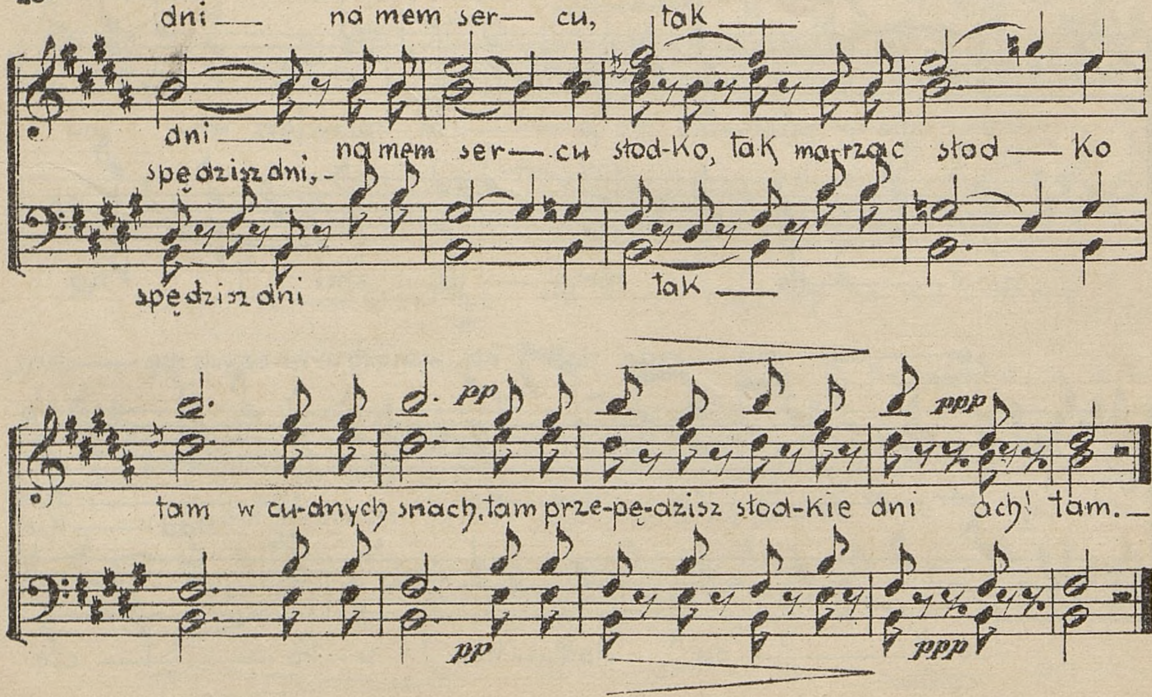

ser— cu ma— rząc słod— ko
ma— rząc tu na ser— cu mem w snach u-roczych spę— dzisz
na mem ser— cu słod — ko w snach u— ro — czych
z u-wiel-
dni, u— ro— cze dni; ach zu— wiel— bie— niem i tę —
spe — dzisz dni ach! zu — wiel —

— bie- niem i tę— skno——tą pa—trzę wcudne o— czy
skno-tą, i tę— skno-tą pa— trzę wo—— czy
— bie—— niem pa—— trzę wo—— czy
twe—— choć się lę—kam za- wsze o— to czy mi
twe, choć trwo-żny za—— wsze o — to
twe,—— choć trwo— żny,
pp
pp

po — wiesz: tak, czy nie? Dobroć ser-ca wdziek po-
czy po — wiesz nie? Ach! do-broć ser-ca, do-broć ser- ca, wdziek, po-
Ach! do — broć wdzię — ki
— wa — by, wszystko w so-bie łą — czysz to wbrew na
— wa-by wszy-stko łą — czysz to, czyń wbrew
wszy st — ko łą — czysz to —

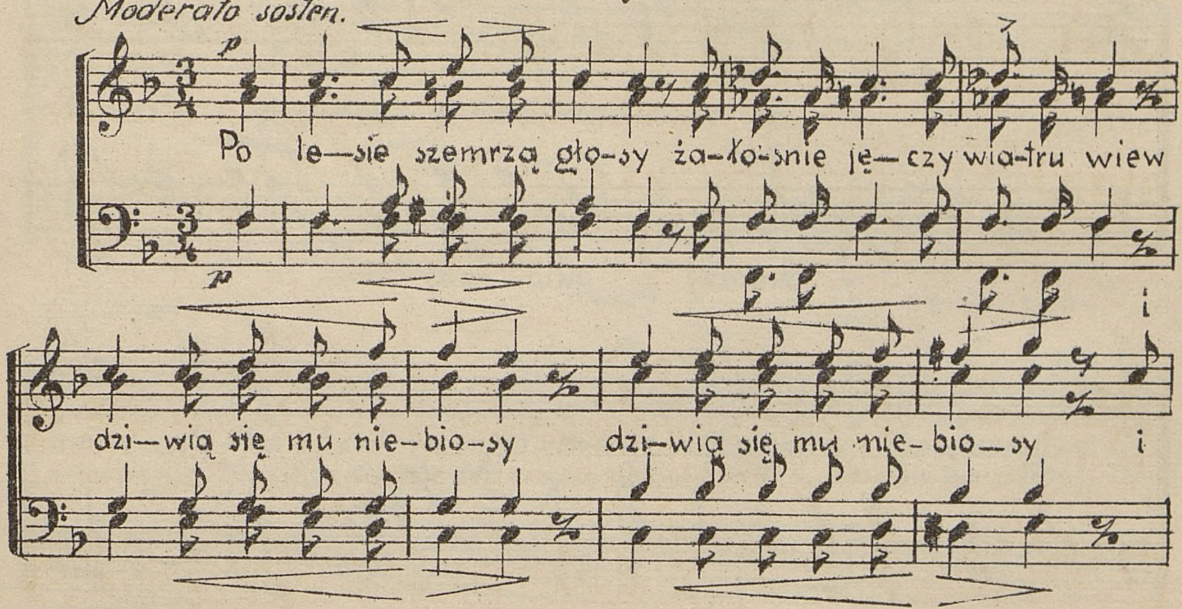

— tu — rze po — stąp sta — bej, niech Ko —
swej na — tu — rze sta — bej nie-chaj Ko-cha nie wzmo — cni
wbrew na — tu — rze sta — bej, niech Ko-cha — nie
O fi-glar-Ko, o pie-
ją, niech wzmo-cni ją! Fi-glar-Ko, o pieszczotKo o fi-glar-Ko
wzmo — cni ją! Fi — glar — Ko, o pie —

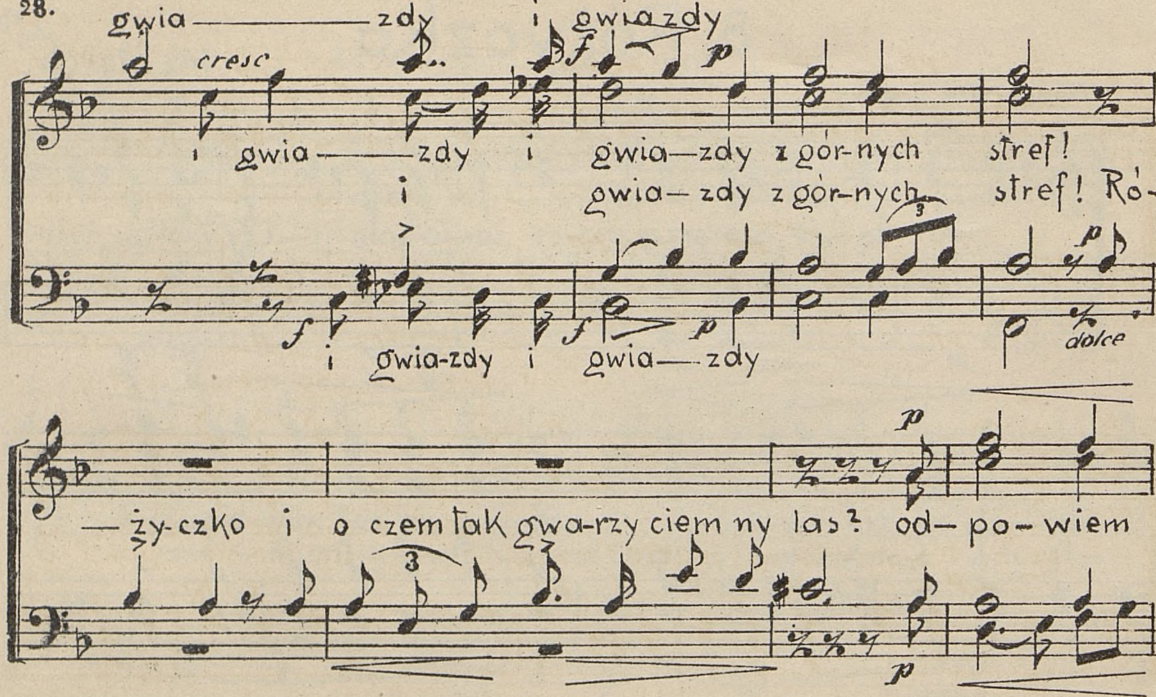

szczot — ko, je–śli ze–chcesz sprzyjać mi na mem
o pie — szczot — ko je — śli sprzyjasz mi, na
szczot — ko sprzy — jaj mi na
ser — cu ma — rząc słod ko, w snach u-ro-czych spę — dzisz
rallent
ser — cu słod — ko spę — dzisz
słod — kie
ser — cu słod — ko u — ro — cze
rallent

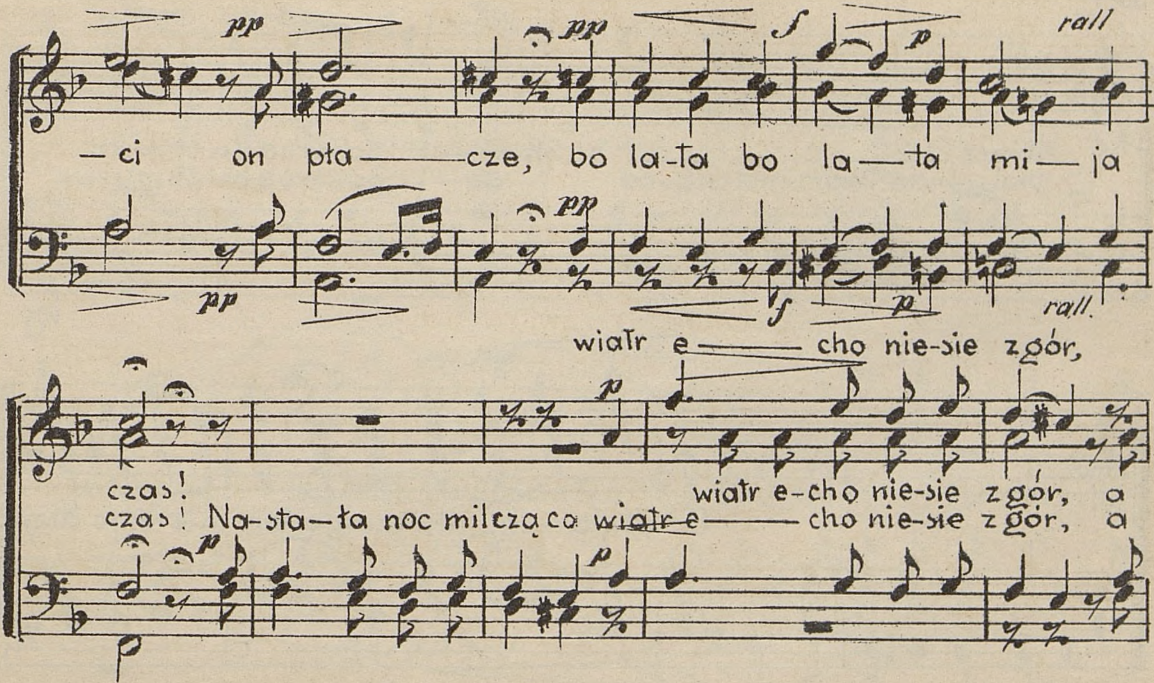

dni — na mem ser— cu, tak —
dni — na mem ser—cu słod-ko, tak marząc słod — ko
spędzisz dni, -
spędzisz dni
tak —
tam w cu-dnych snach, tam prze-pę-dzisz słod-kie dni ach! tam.—
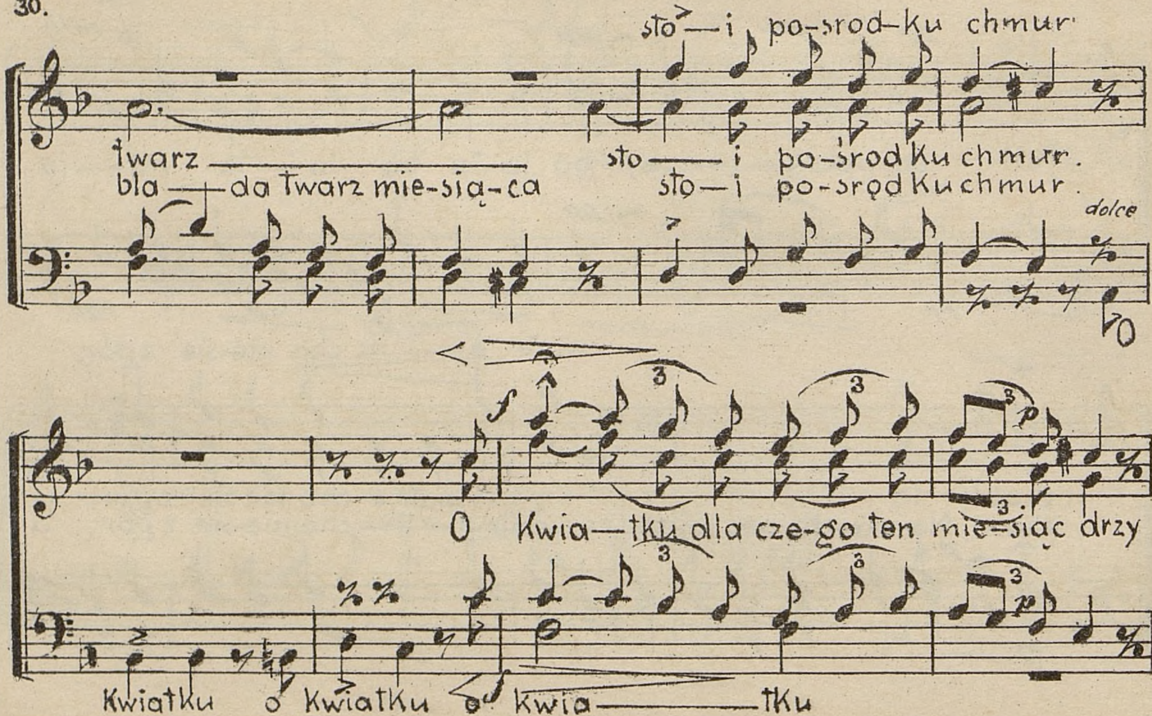
8. Różyczka.

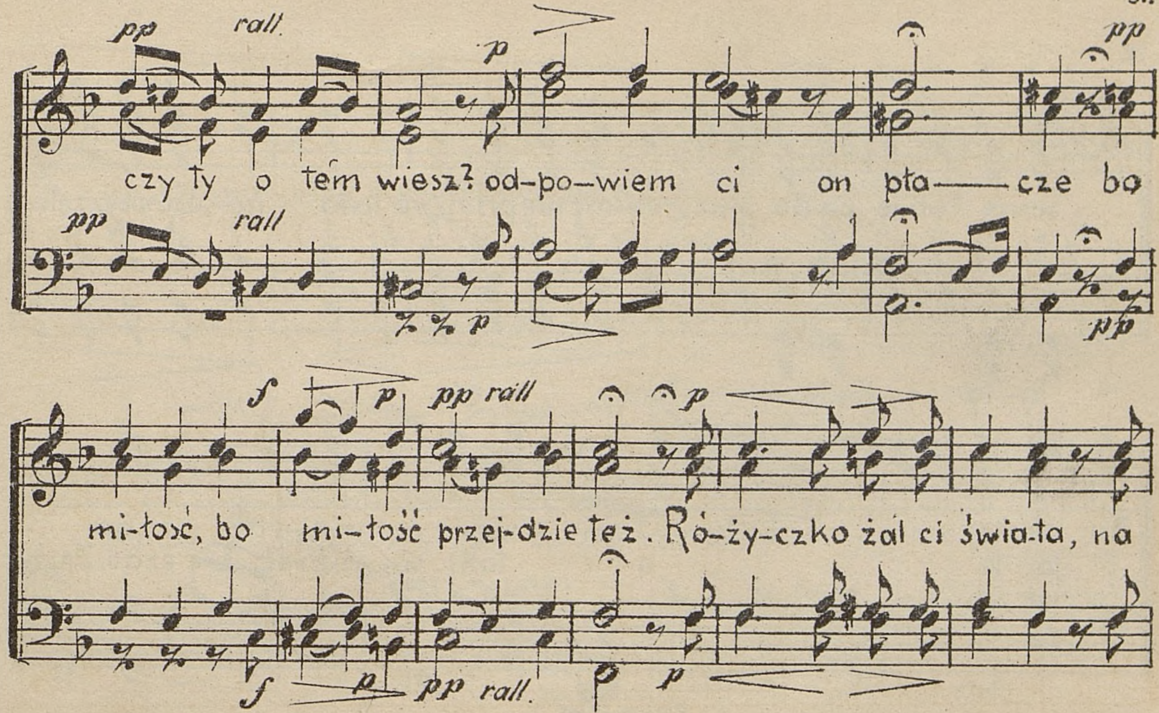
M. Storch.
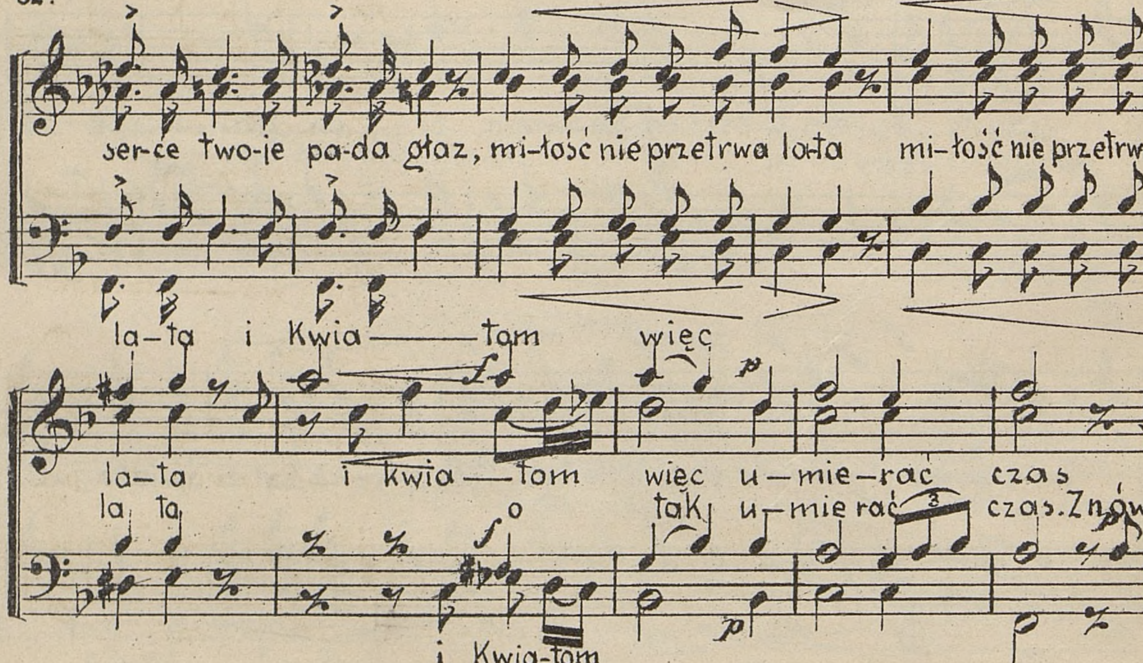

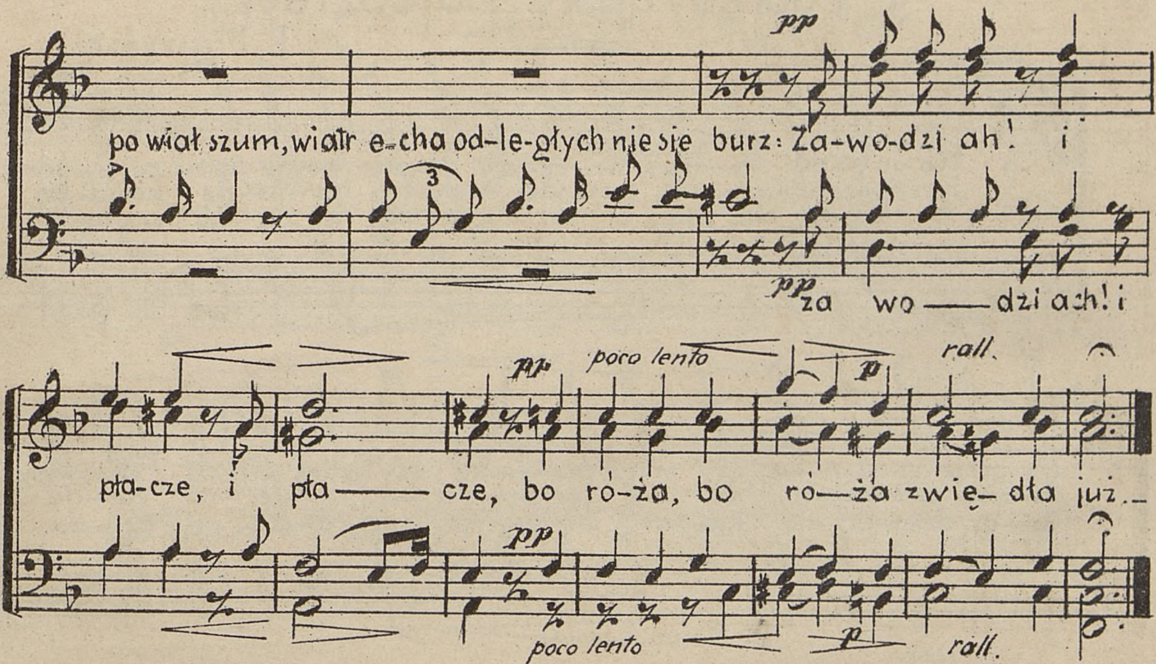

gwia — zdy i gwiazdy
cresc
i gwia — zdy i gwia—zdy z gór-nych stref!
i gwia— zdy z gór—nych stref! Ró-
i gwia-zdy i gwia— zdy
dolce
— ży-czko i o czem tak gwa-rzy ciem ny las? od— po— wiem

rall
— ci on pła — cze, bo la-ta bo la — ta mi — ja
rall.
wiatr e — cho nie-sie z gór,
czas! wiatr e-cho nie-sie z gór, a
czas! Na-sta — ła noc milcząca wiatr e — cho nie-sie z gór, a

sto — i po-środ-ku chmur
twarz — sto — i po-śród ku chmur.
bla — da twarz mie-sią-ca sto — i po-śród ku chmur.
dolce
O Kwia—tku dla cze-go ten mie-siąc drzy
Kwiatku o Kwiatku o Kwia—tku

czy ty o tém wiesz? od-po-wiem ci on pła—cze bo
mi-łość, bo mi-łość przej-dzie też. Ró-ży-czko żal ci świa-ta, na
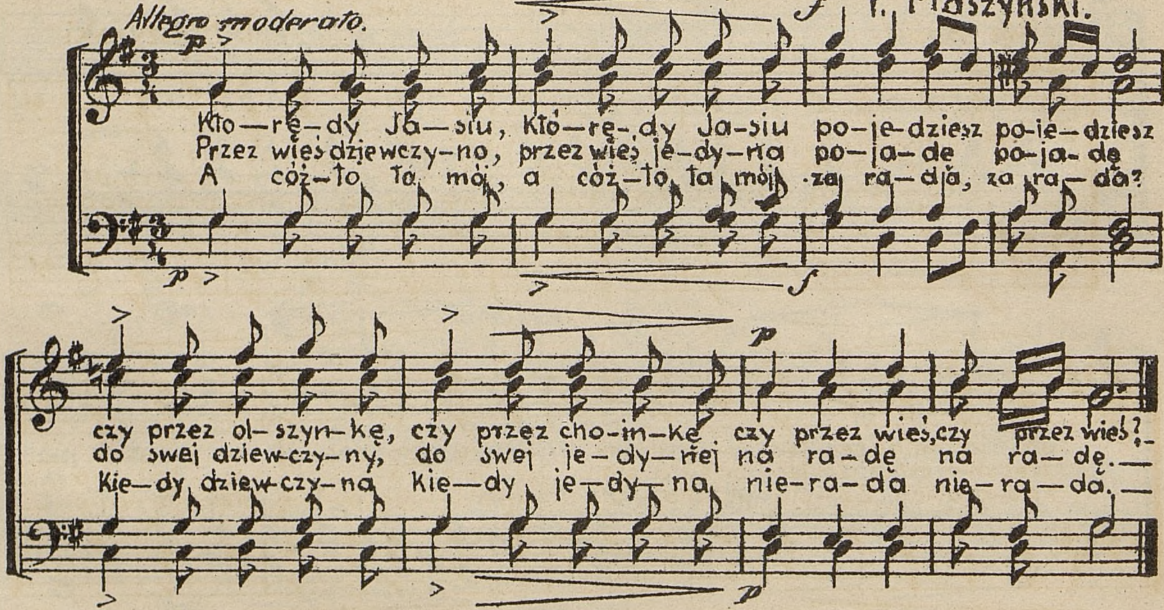

ser-ce two-je pa-da głaz, mi-łość nie przetrwa la-ta mi-łość nie przetrwa
la-ta i Kwia——tom więc
la-ta i kwia——tom więc u-mie-rać czas
la ta o tak u-mie rać czas. Znów
i Kwia-tom

pp
po wiał szum, wiatr e-cha od-le-głych nie się burz: Za-wo-dzi ah! i
3
pp za wo — dzi ach! i
poco lento
pp
p
rall.
pła-cze, i pła — cze, bo ró-ża, bo ró — ża zwię- dła już. —
pp
poco lento
p
rall.

9. Którędy Jasiu pojedziesz?

mel. lud.

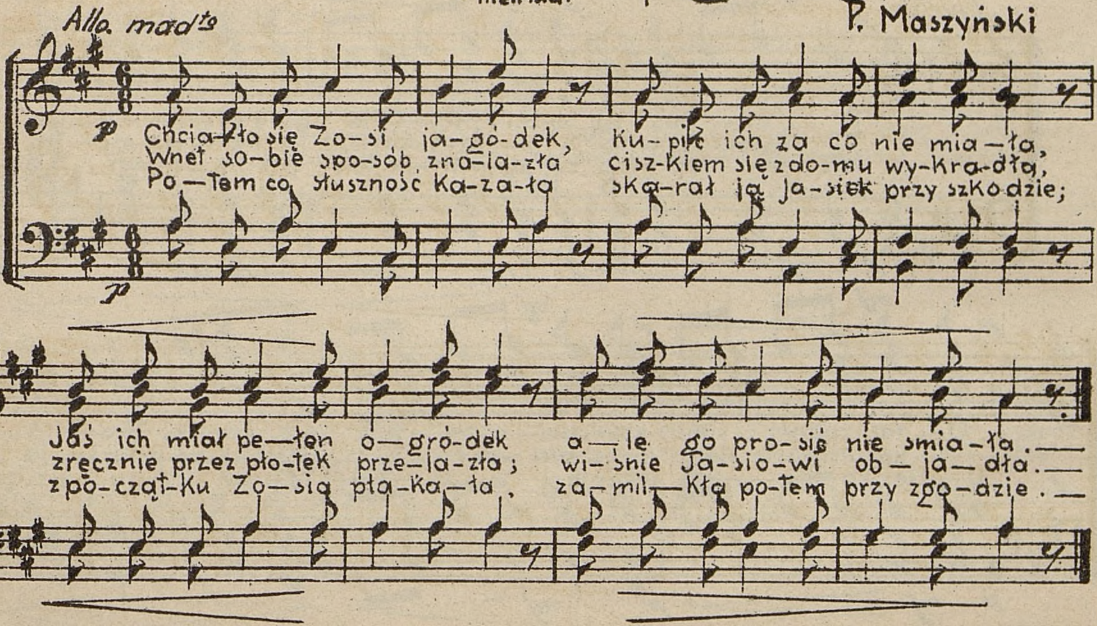
P. Maszyński.

10. Chciało się Zosi jagodek.
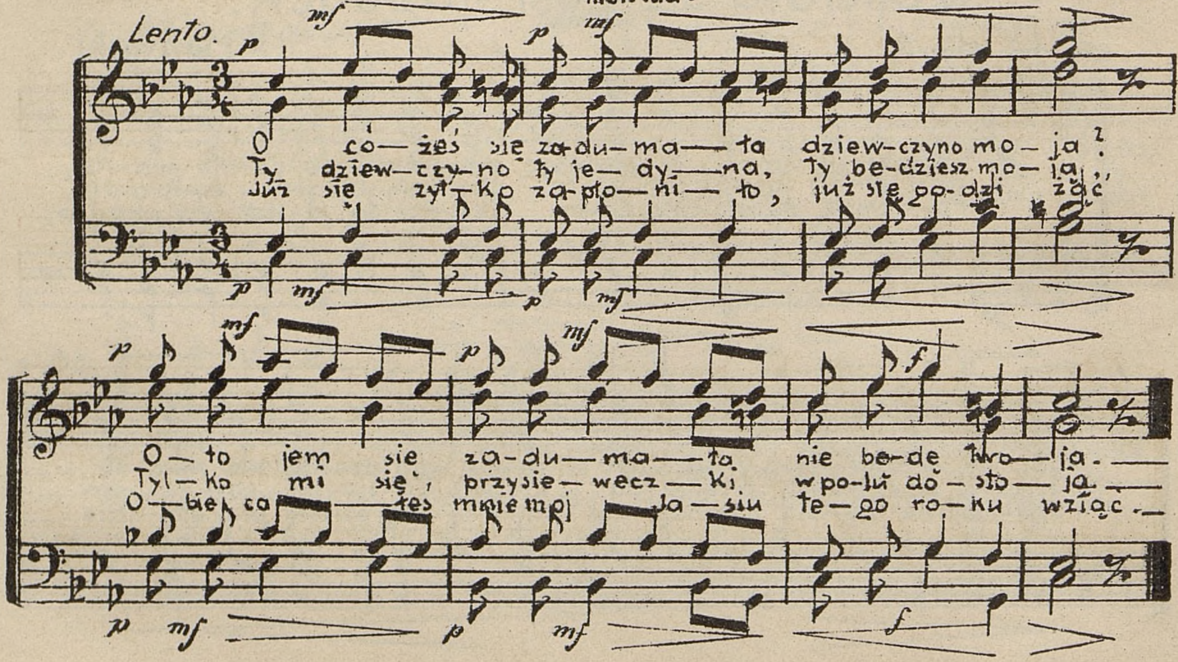
mel. lud.

P. Maszyński

11. O cóżeś się zadumała.

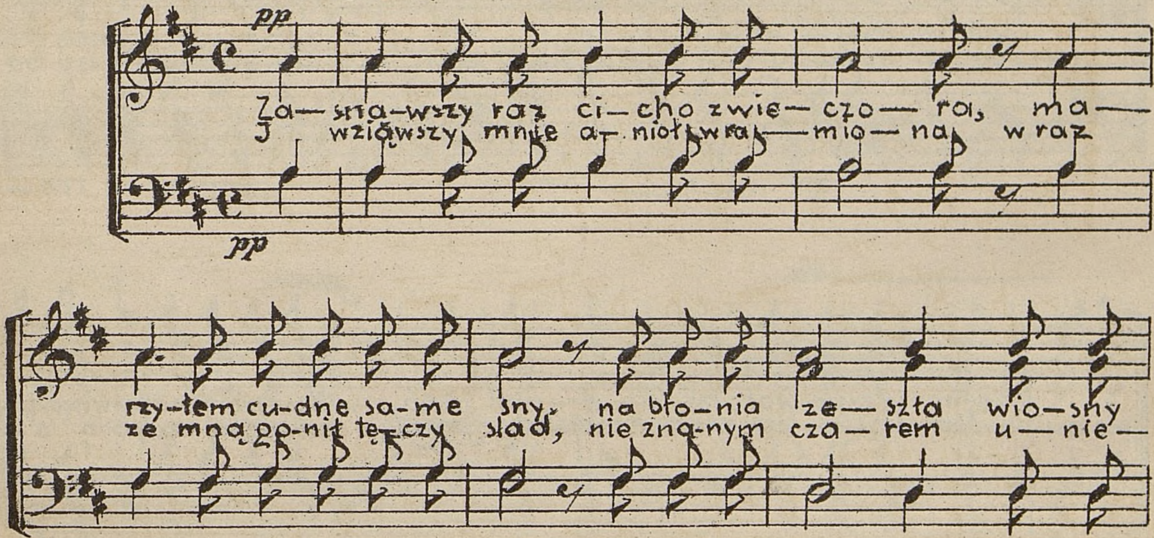
mel. lud. L. Kuba.

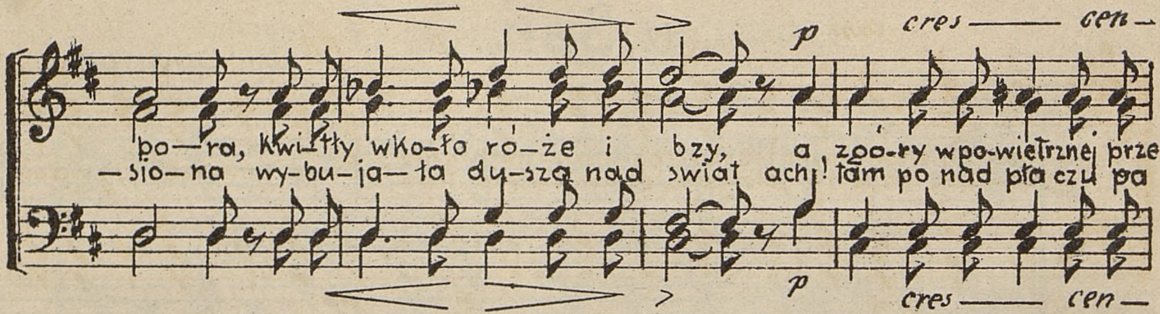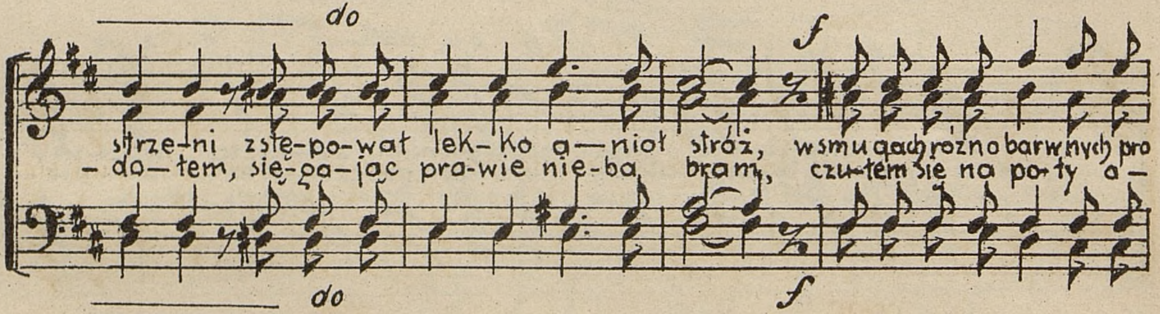

12. Sen.
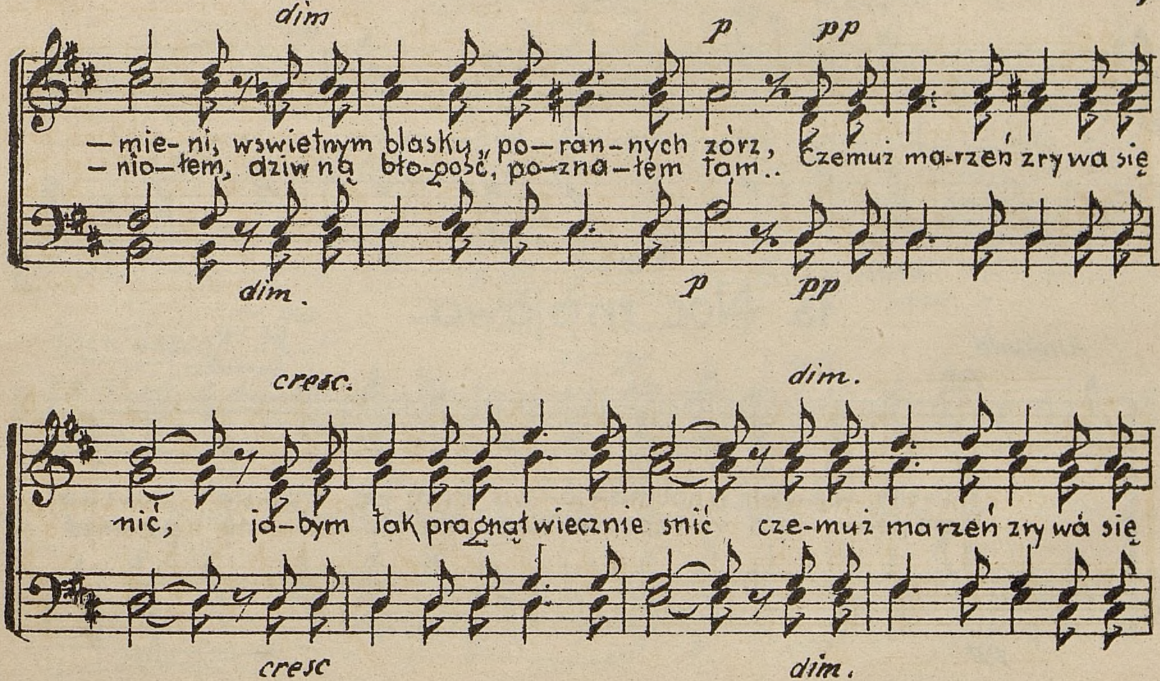
Ch. Gounod.
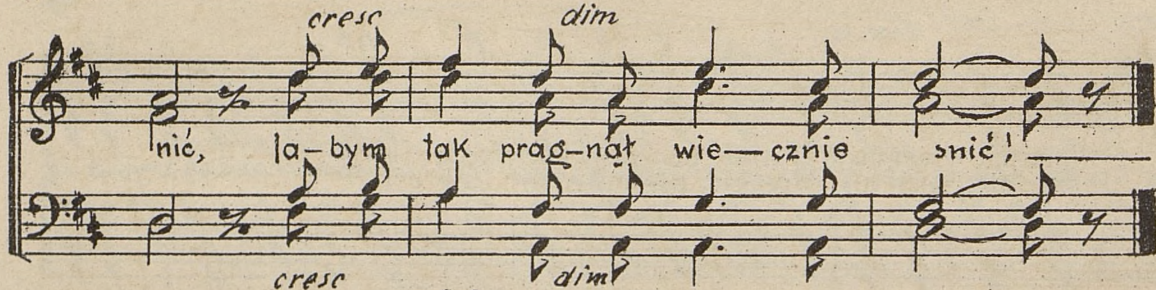
Andante moderato.

p
cres — cen —
po—ra, kwi-tły wko-ło ró-że i bzy, a zo-o-ry wpo-wietrzne prze
—sio—na wy-bu-ja—ła du-sza nad świat ach! tam po nad pła czu pa
p
cres — cen —

do
f
strze-ni zstę-po-wał lek-ko a—nioł stróż, w smugach różno barwnych pro
- do—tem, się-ga-jąc pra-wie nie-ba bram, czu-tem się na por-ty a—
do
f

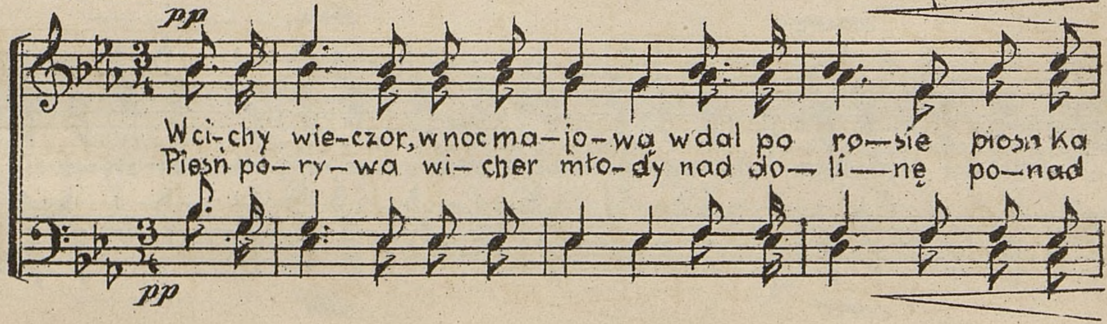

dim
p
pp
—mie-ni, wswietnym blasku, po—ran—nych zórz, Czemuż ma-rzeń zrywa się
—nio—łem, dziwną bło-gość, po—zna—łem tam..
dim.
p
pp
cresc.
dim.
nić, ja—bym tak pragnął wiecznie śnić cze-muż marzeń zrywa się
cresc
dim.

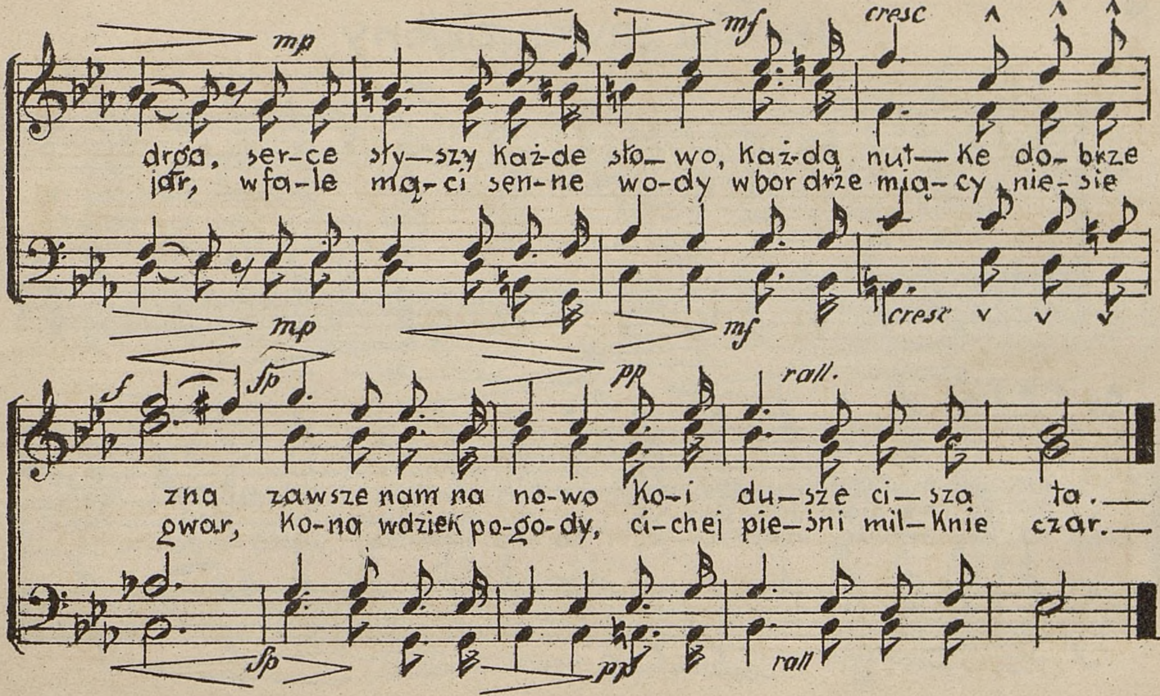

13. Noc majowa

Andante.

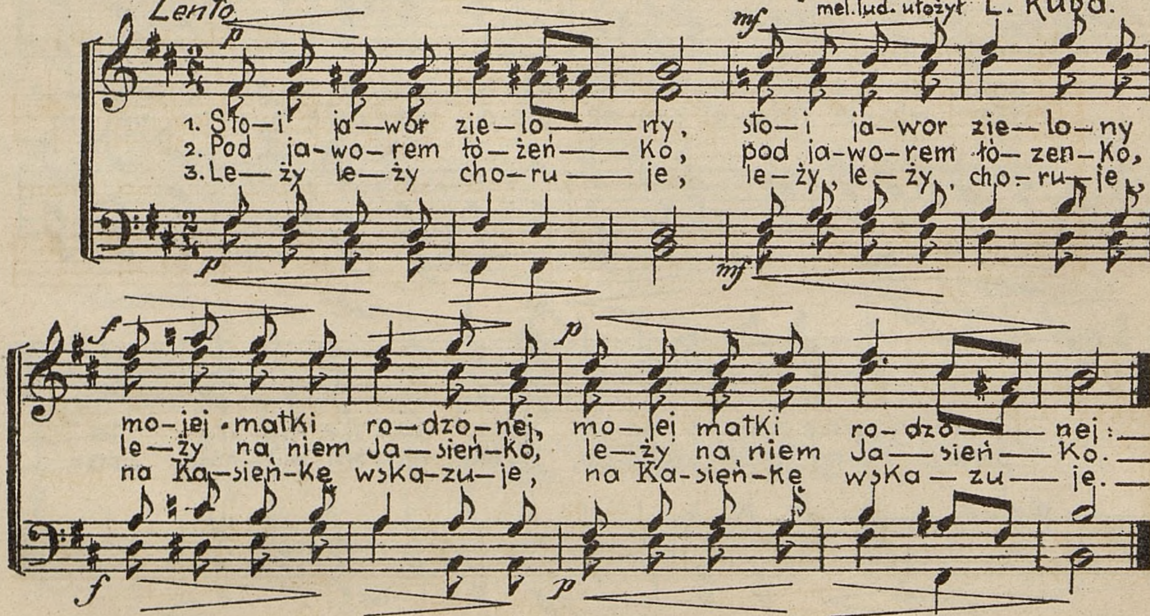
M. Kotarbinski

mp
mf
cresc
drga, ser–ce sły—szy Każ-de sło— wo, Każ-dą nut—Ke do— brze
jar, wfa-le mą-ci sen-ne wo-dy wbor drże mią-cy nie-sie
mp
mf
cresc
f
sp
pp
rall.
zna zawsze nam na no-wo Ko-i du-sze ci-sza ta.
gwar, Ko-na wdziek po-go-dy, ci-chej pie-śni mil-Knie czar.
sp
pp
rall

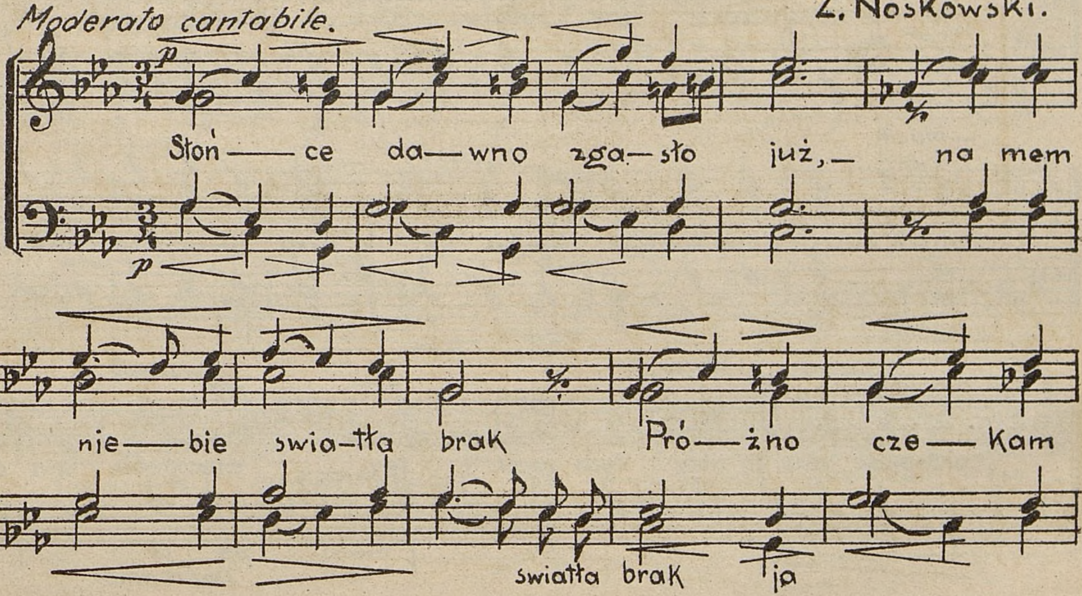
14. Stoi jawor zielony.

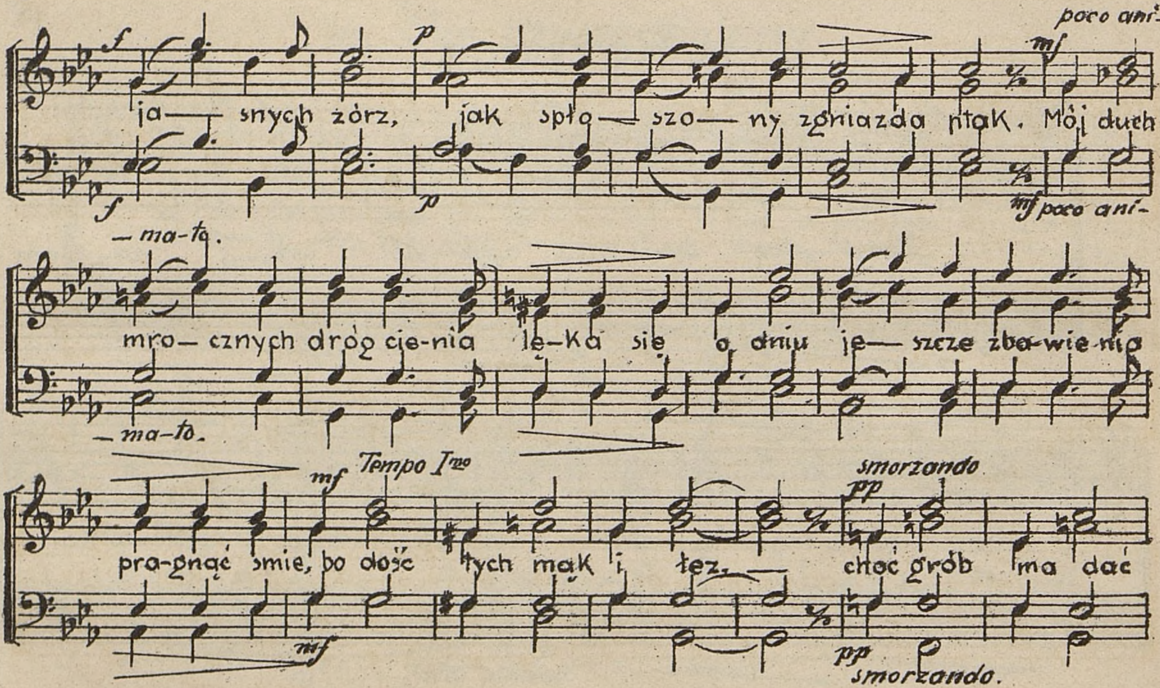
mel. lud. ułożył L. Kuba.

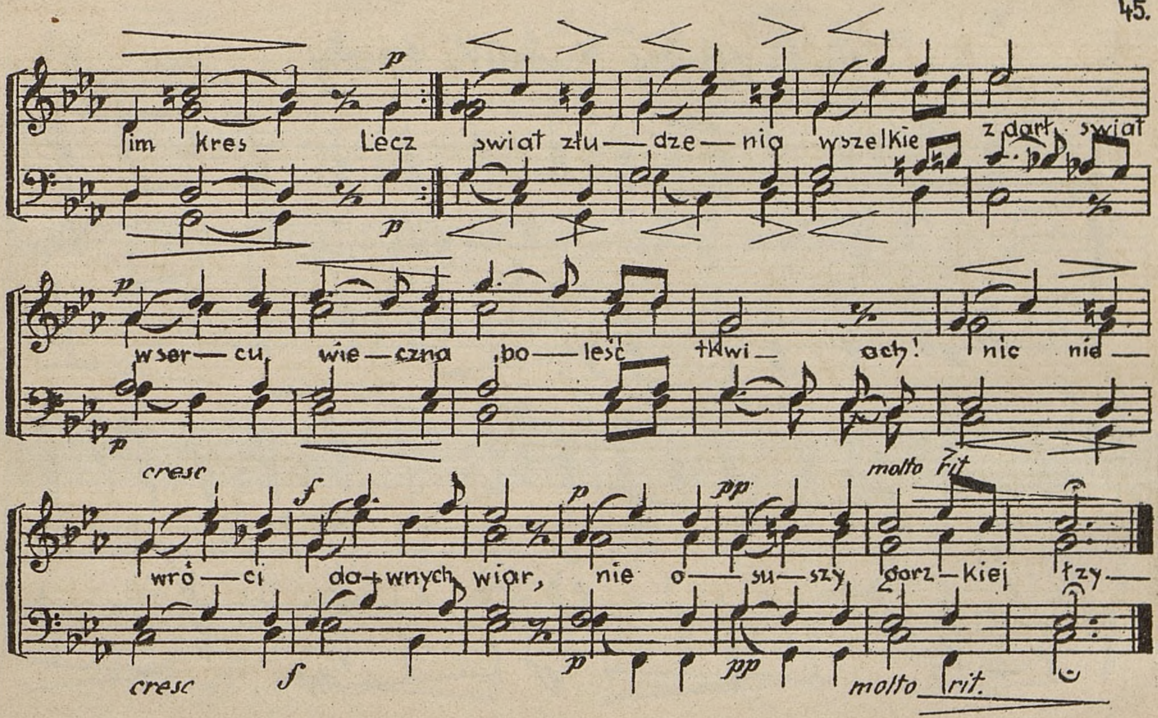

15. Rozpacz.

Z. Noskowski.
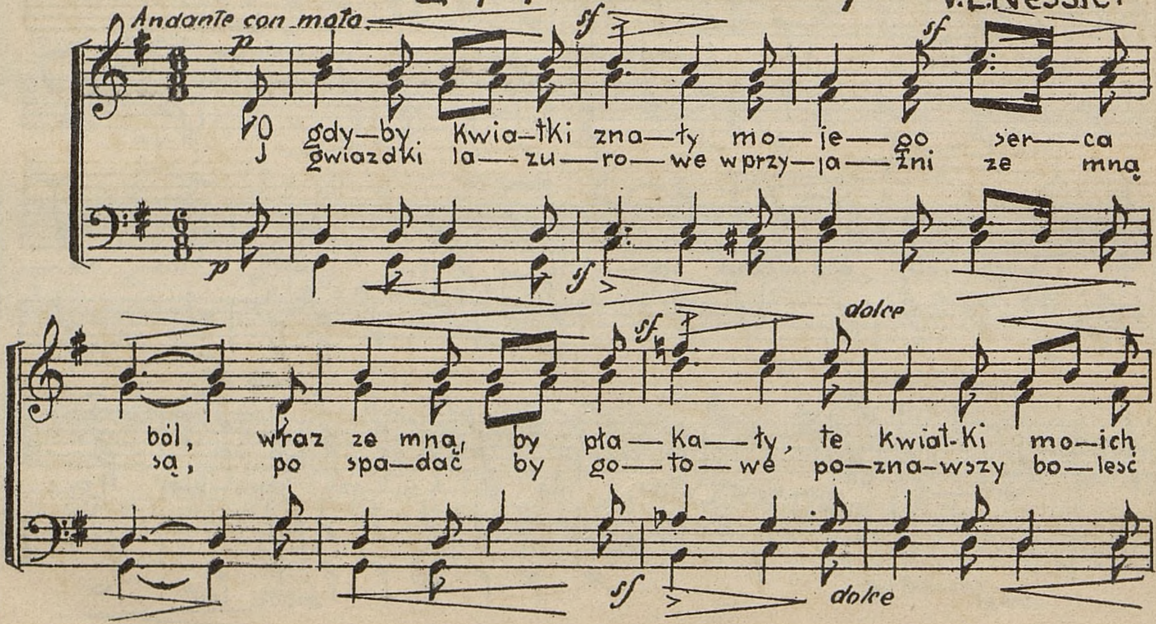

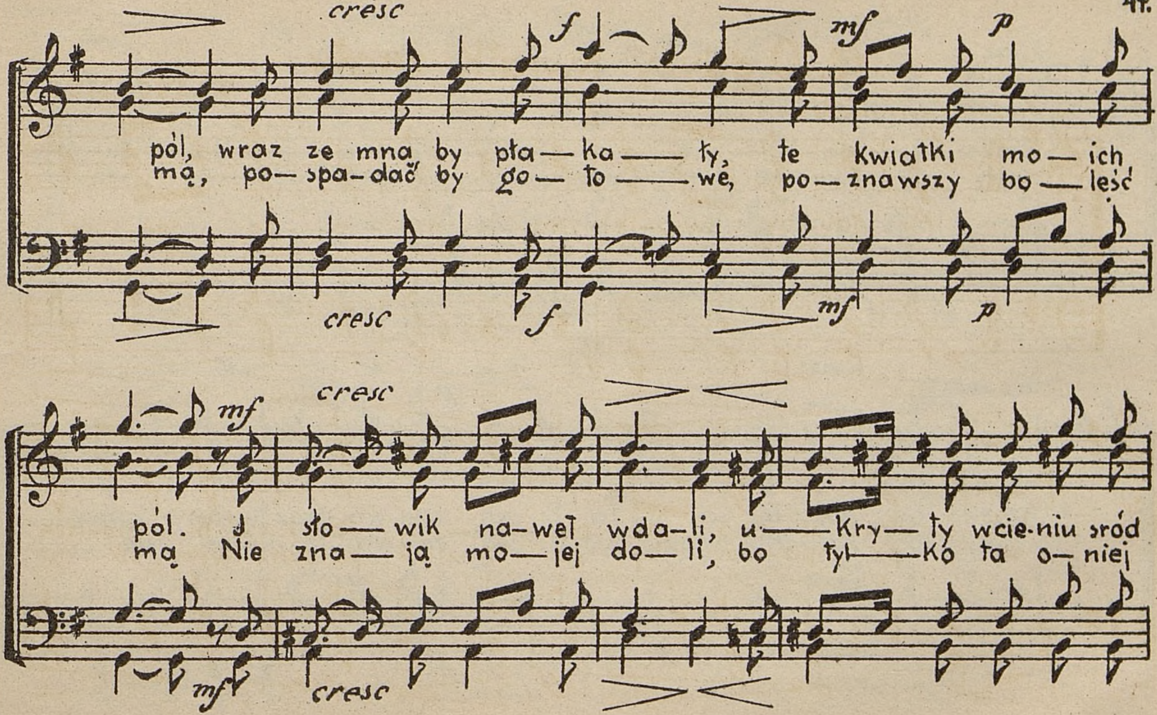

poco ani-
— ma-to.
ja — snych zórz, jak spło — szo — ny z gniazda ptak. Mój duch
mf poco ani-
— ma-to.
mro — cznych dróg cie-nia lę-ka się o dniu je — szcze zba-wie-nia
— ma-to.
Tempo Imo
smorzando
pra-gnąć śmie, bo dość tych mąk i łez, — choć grób ma dać
pp
smorzando.
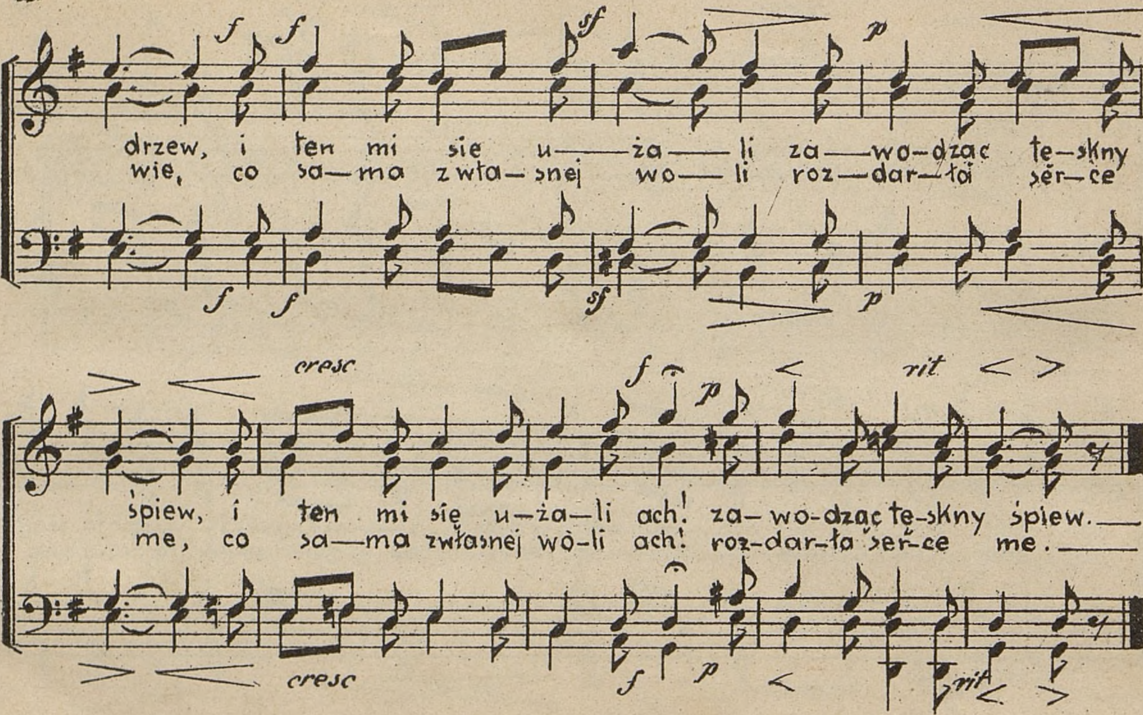

im kres — Lecz świat złu—dze—nia wszelkie z dart świat
w ser—cu wie—czna bo—leść tkwi— ach! nic nie—
wró—ci da—wnych wiar, nie o—su—szy gorz—kiej łzy.—
p
cresc
f
pp
molto rit.

16. O gdyby Kwiatki znały.

V. E. Nessler

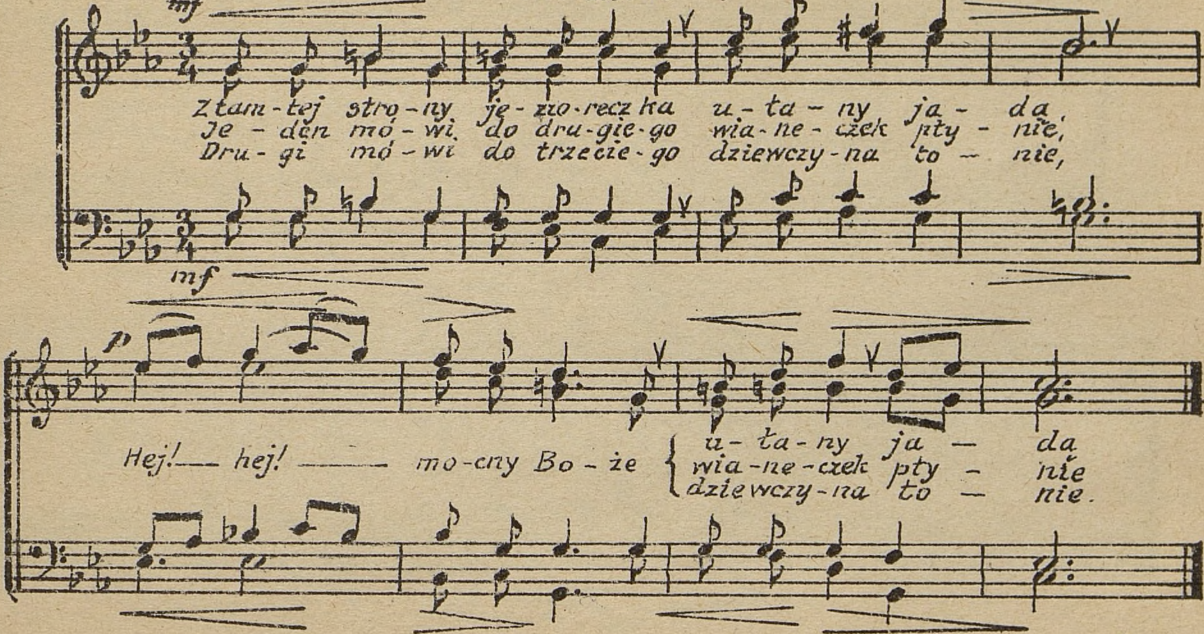

cresc
f
mf
p
pól, wraz ze mną by pła — ka —— ły, te kwiatki mo — ich
mą, po — spa — dać by go — to —— we, po — znawszy bo — leść
cresc
f
mf
p
cresc
mf
pól. I sło —— wik na — wet w da — li, u —— kry — ty w cie·niu śród
mą Nie zna —— ją mo — jej do — li, bo tyl —— ko ta o — niej
mf
cresc

drzew, i ten mi sie u—ża—li za—wo—dząc te—skny
wie, co sa—ma z wła—snej wo—li roz—dar—ła ser—ce
śpiew, i ten mi się u—ża—li ach! za—wo—dząc te—skny śpiew.
me, co sa—ma zwłasnej wo—li ach! roz—dar—ła ser—ce me.

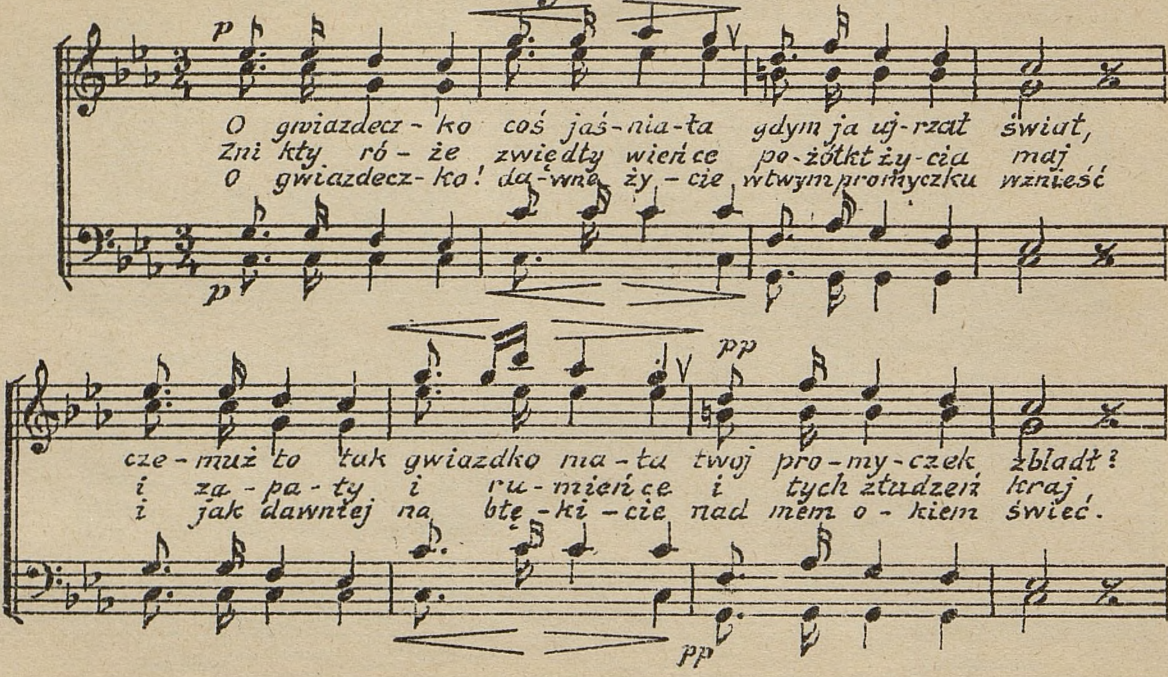
17. Z tamtej strony jezioreczka.

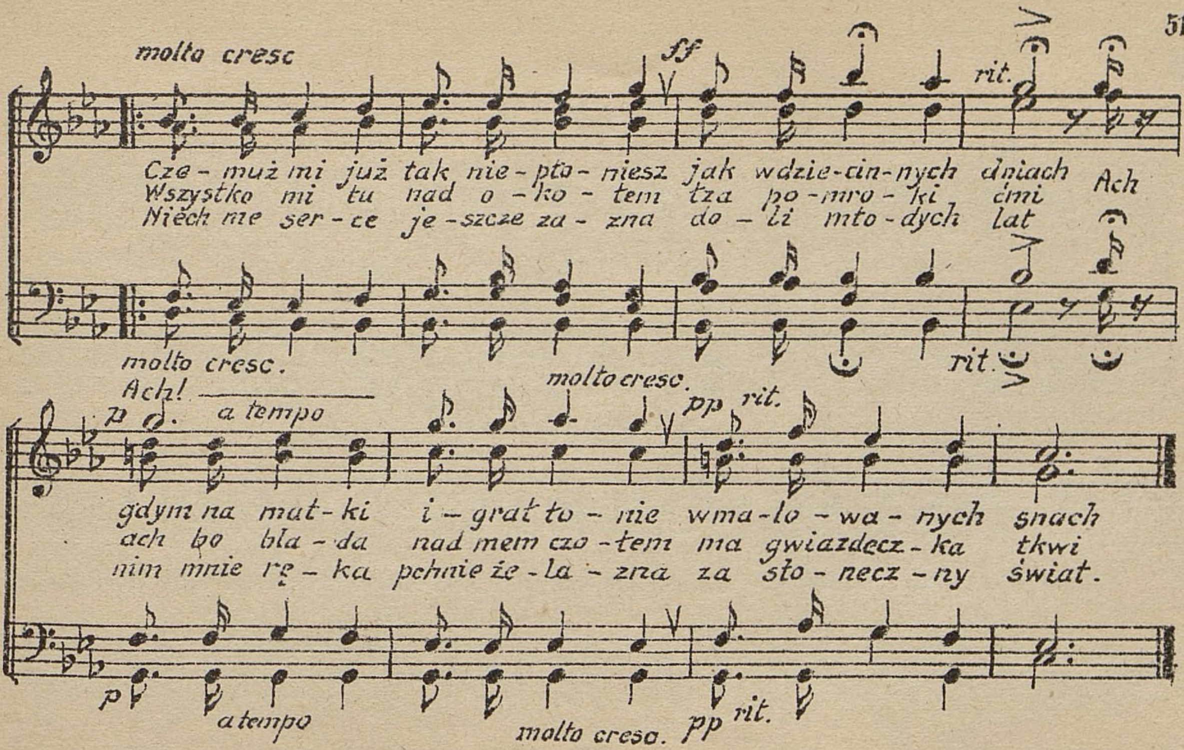
Mel. ludowa — L. Kuba.

18. Do gwiazdki.

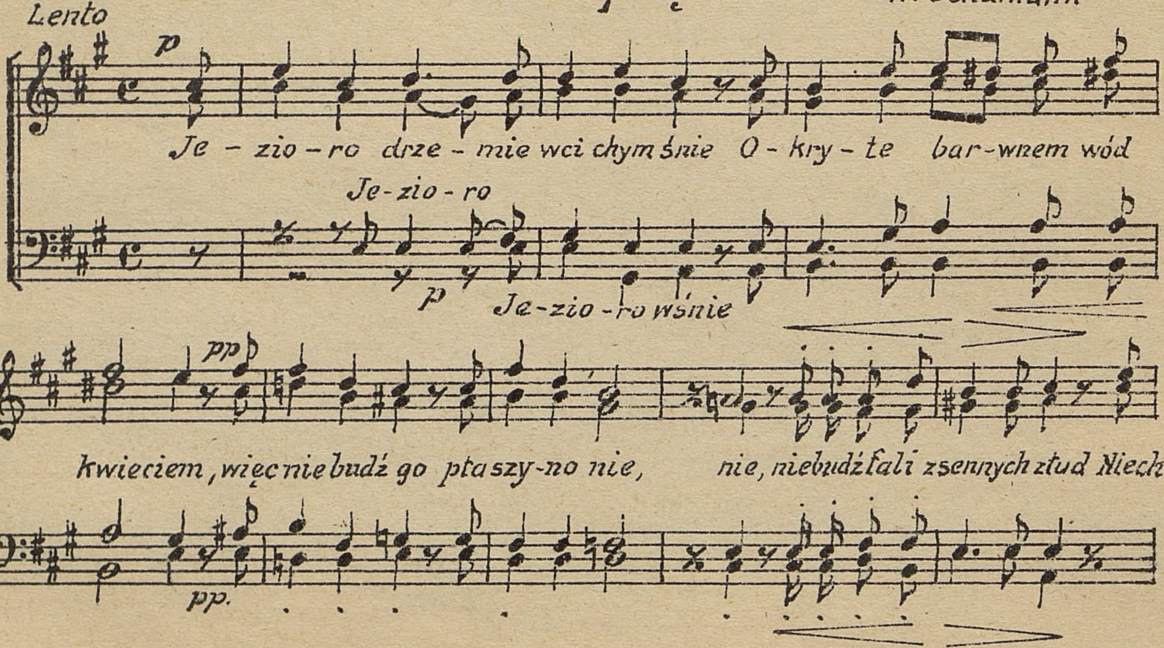
Ks. Kaźm. Lubomirski

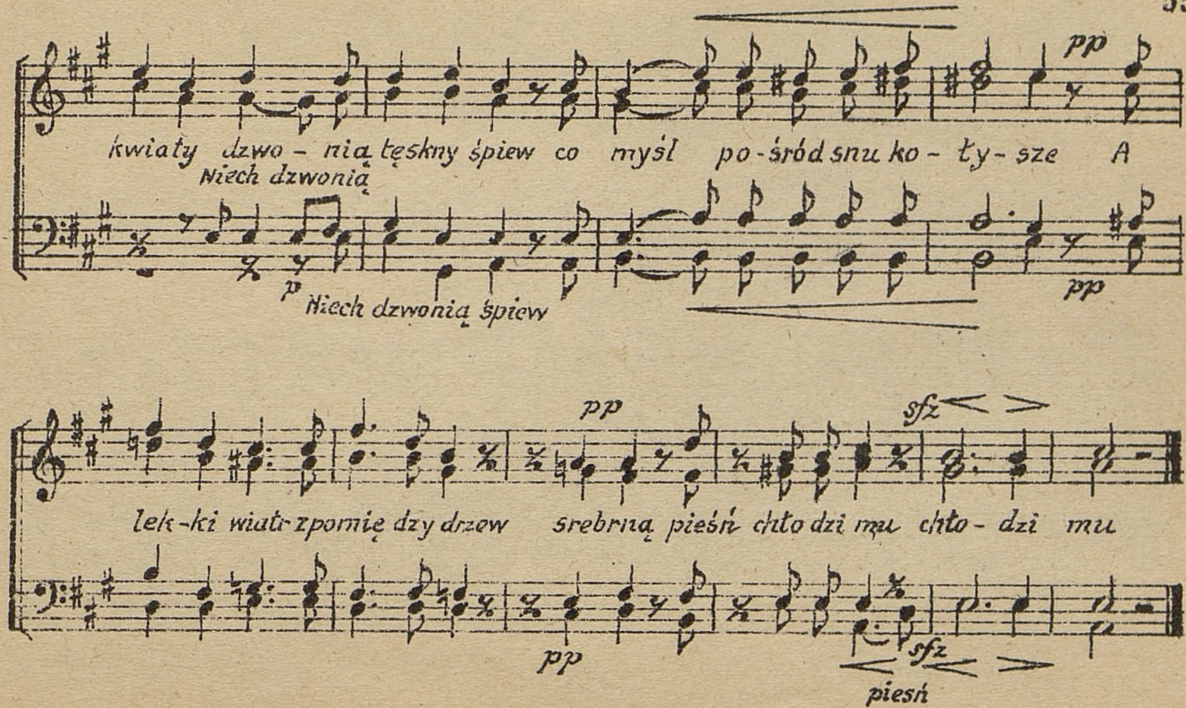

molto cresc
ff
rit.
Cze - muż mi już tak nie - pło - niesz jak wdzie-cin-nych dniach
Wszystko mi tu nad o - ko - tem tza po - mro - ki ćmi
Niech me ser - ce je - szcze za - zna do - li mło - dych lat
Ach
molto cresc.
rit.
Ach!
p
a tempo
molto cresc.
pp
rit.
gdym na mat - ki i - grał to - nie wma - lo - wa - nych snach
ach bo bla - da nad mem czo - tem ma gwiazdecz - ka tkwi
nim mnie rę - ka pchnie że - la - zna za sło - necz - ny świat.
p
a tempo
molto cresc.
pp
rit.

19. Jezioro śpiące

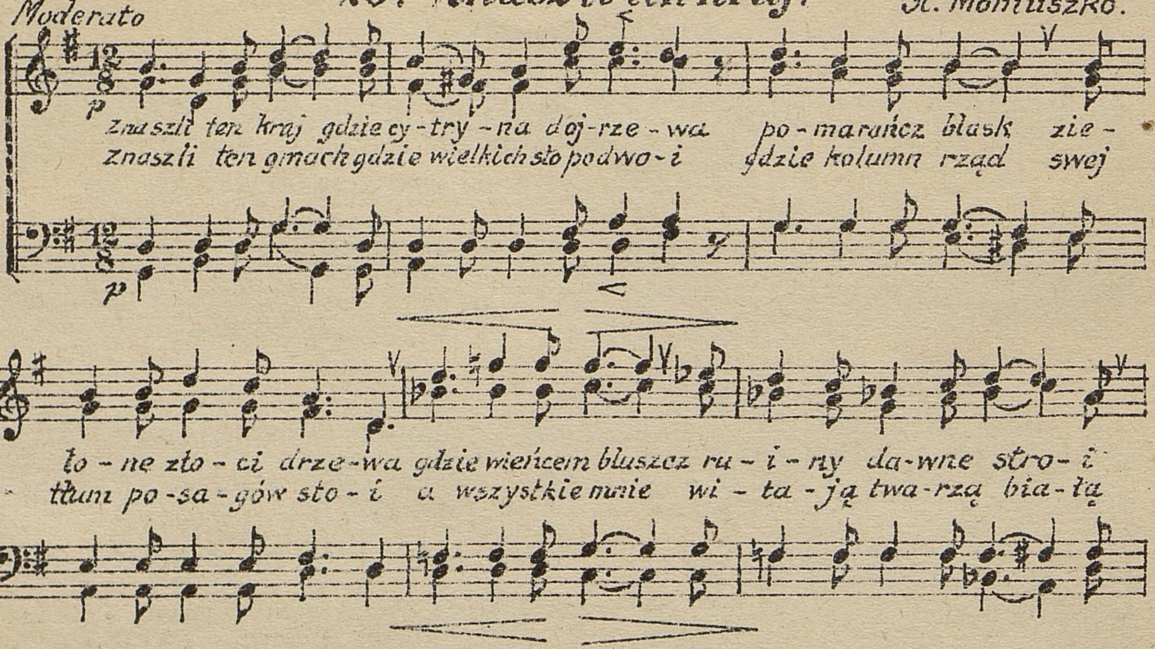
R. Schumann

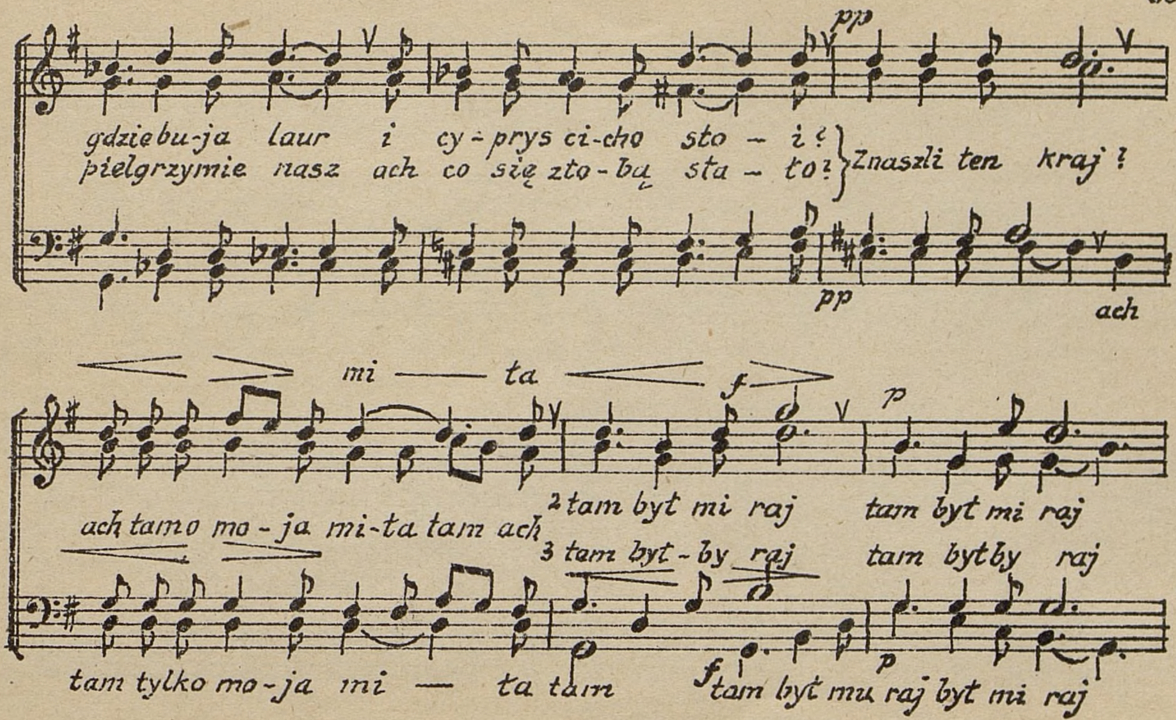

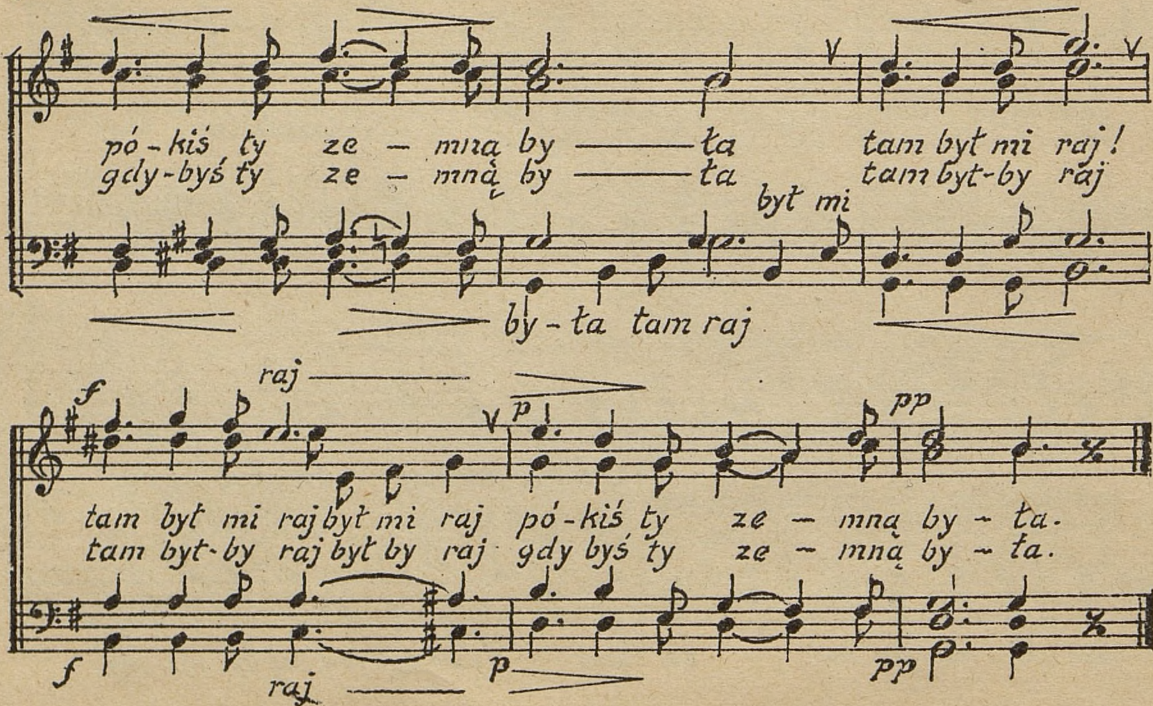

pp
kwiaty dzwo - nią tęskny śpiew co myśl po-śród snu ko - ły- sze A
Niech dzwonią
p Niech dzwonią śpiew
pp
pp
sfz
lek-ki wiatr z pomię dzy drzew srebrną pieśń chłodzi mu chło - dzi mu
pp
sfz
pieśń

20. Znasz li ten kraj.

St. Moniuszko.

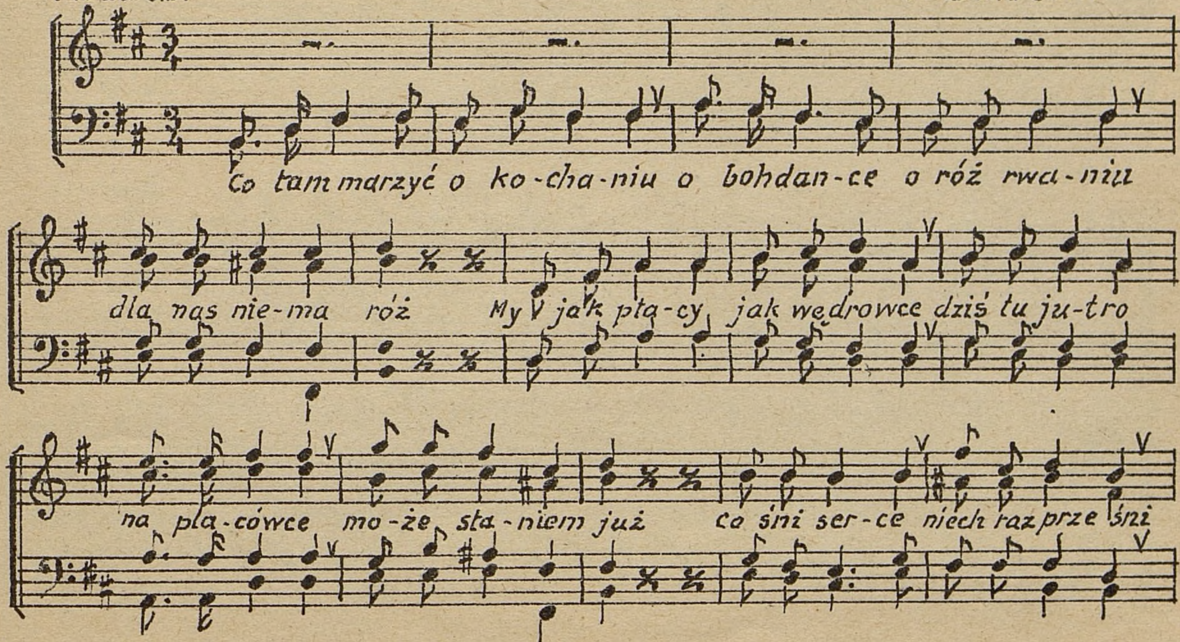

pp
gdzie bu-ja laur i cy-prys ci-cho sto - i?
pielgrzymie nasz ach co się z to-bą sta - ło?
Znaszli ten kraj?
pp
ach
mi — ta
f
p
ach tam o mo-ja mi-ta tam ach
2 tam był mi raj tam był mi raj
3 tam był-by raj tam byłby raj
tam tylko mo-ja mi — ta tam
f tam był mu raj był mi raj
p

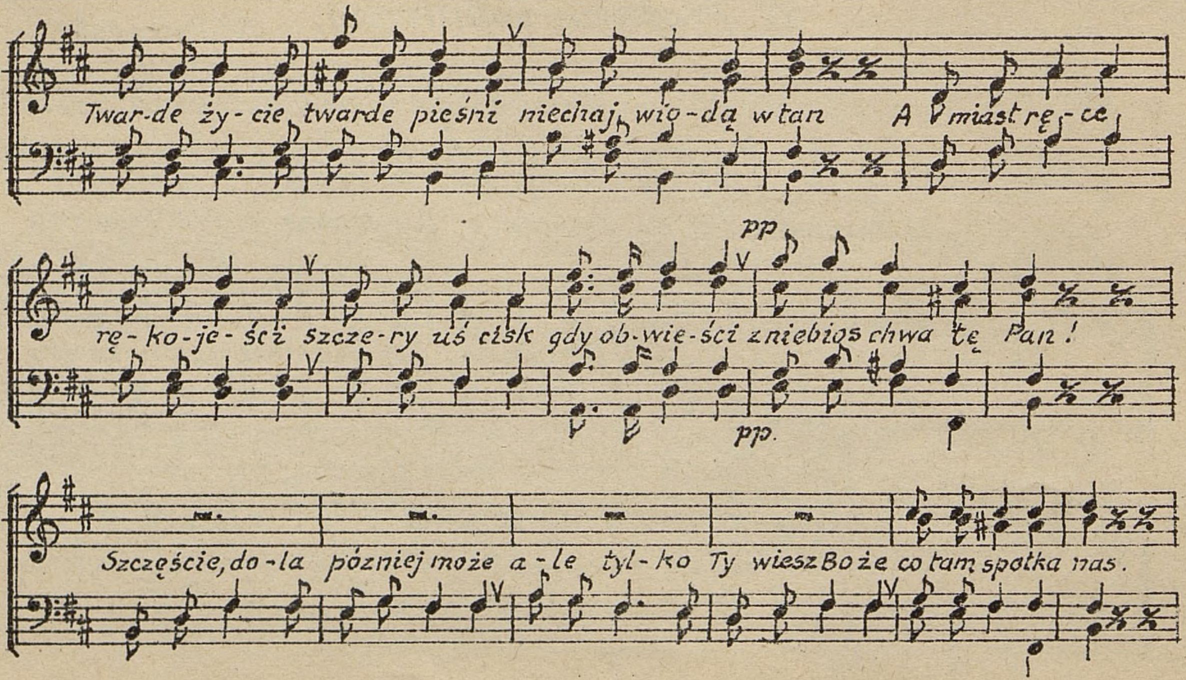

pó-kiś ty ze-mną by-ła tam był mi raj!
gdy-byś ty ze-mną by-ła tam był-by raj
był mi
by-ła tam raj
raj
f
p
pp
tam był mi raj był mi raj pó-kiś ty ze-mną by-ła.
tam był-by raj był by raj gdy byś ty ze-mną by-ła.
f
raj
p
pp

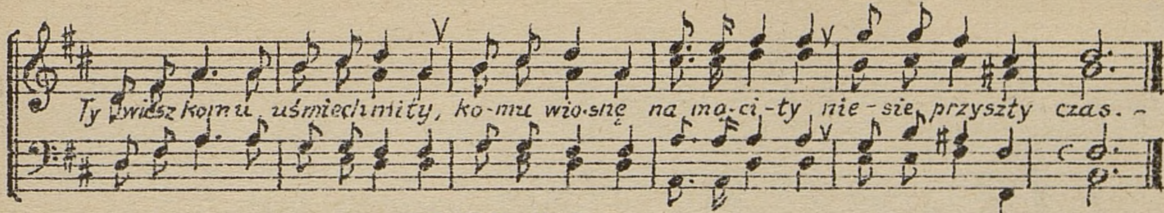
21. Piosnka żołnierska.

Moderato

St. Duniecki

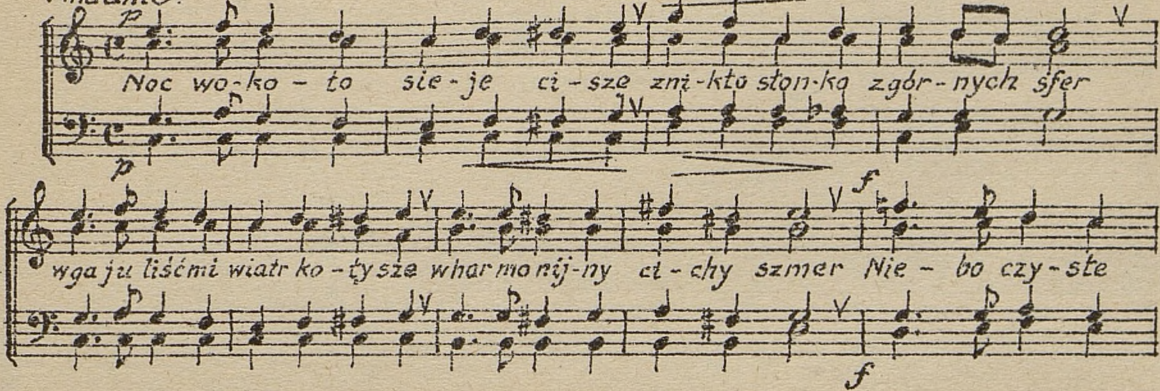

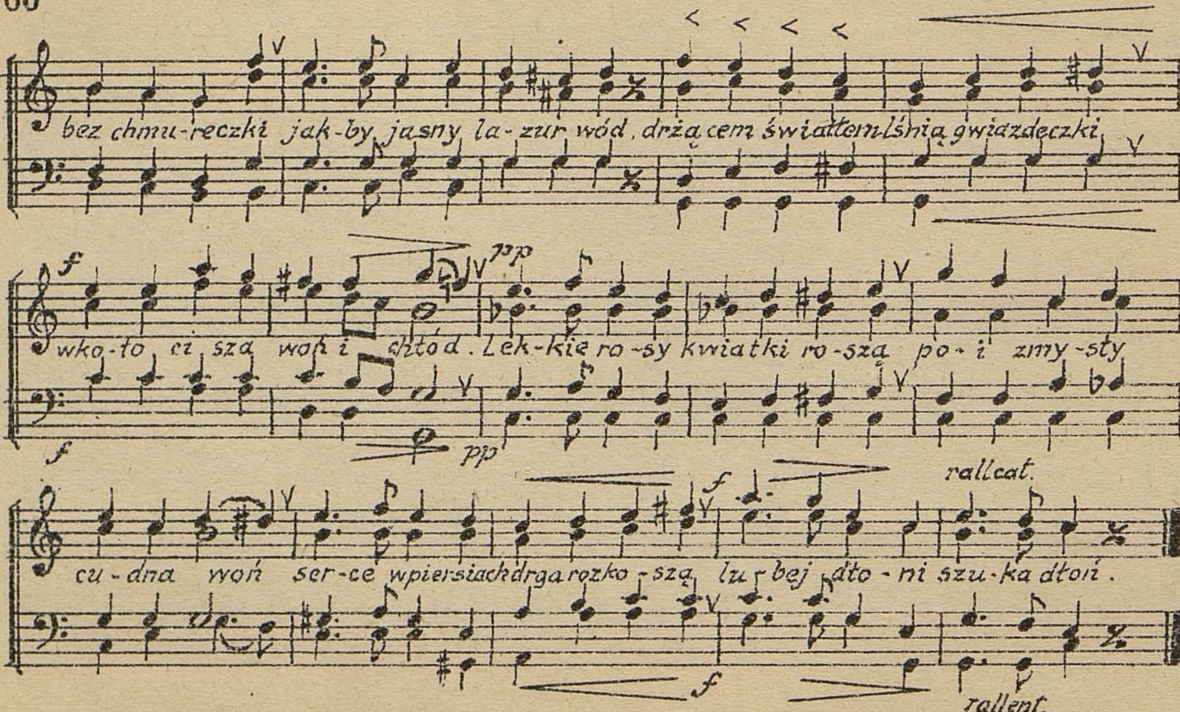

pp
Twar-de ży-cie twarde pieśni niechaj wio-dą w tan A miast rę-ce
rę-ko-je-ści szcze-ry uścisk gdy ob-wie-ści z niebios chwa-łę Pan!
pp.
Szczęście, do-la później może a-le tyl-ko Ty wiesz Boże co tam spotka nas.

22. Nokturn.

Andante. K. Studziński

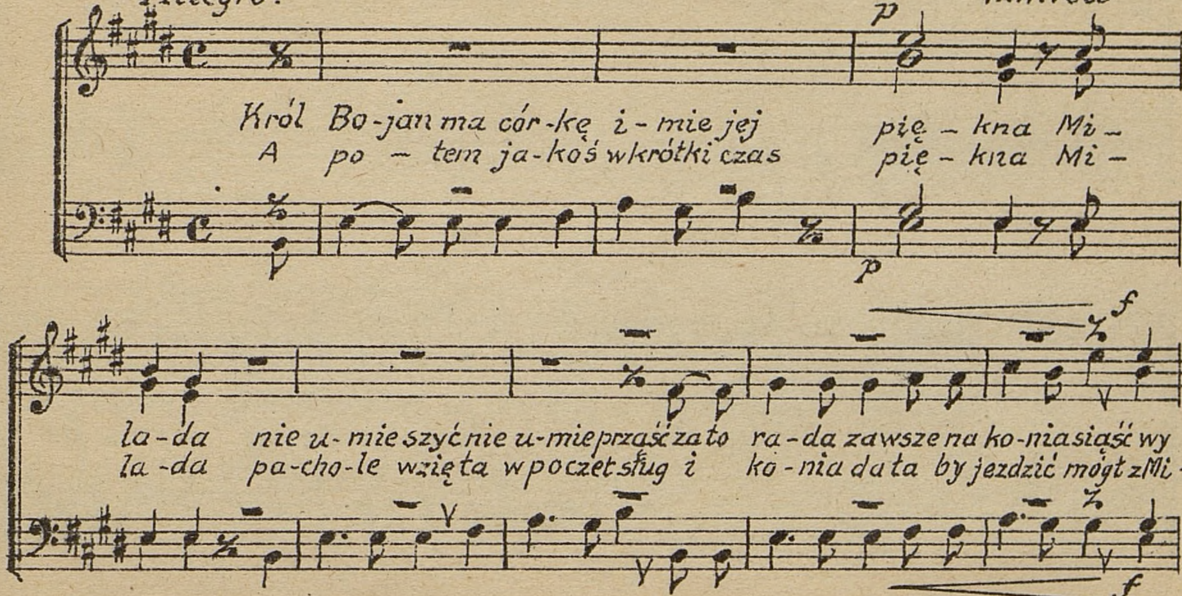

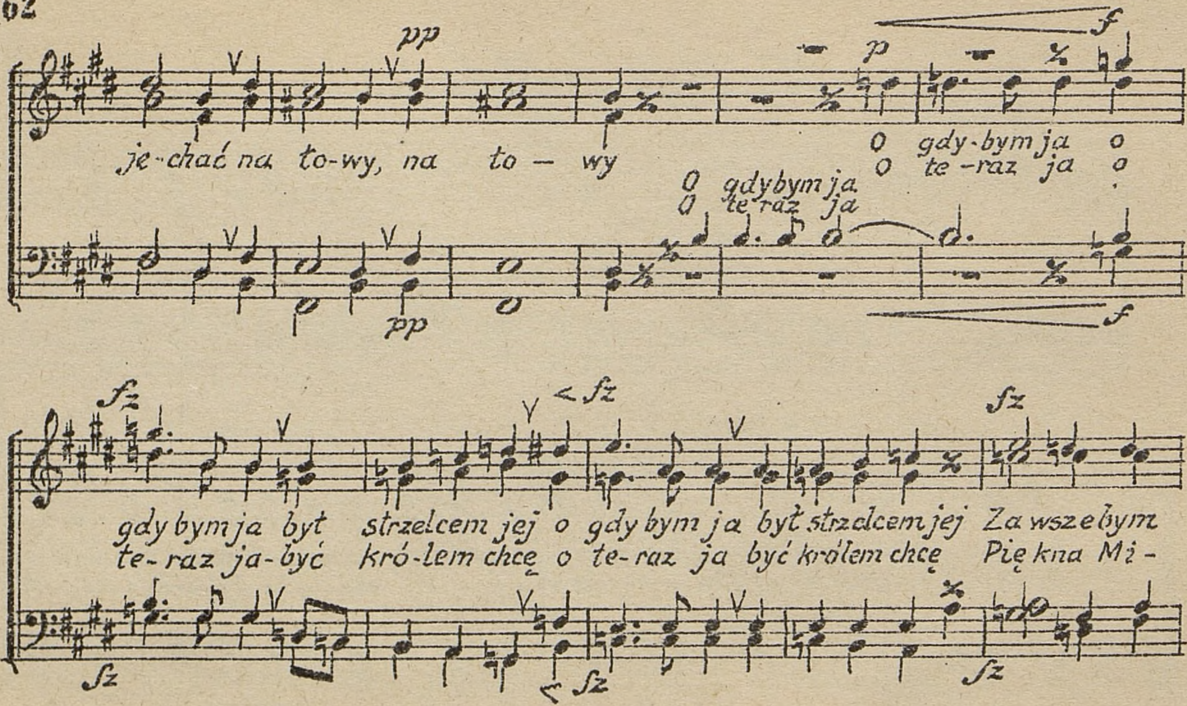
bez chmu-reczki jak-by jasny la-zur wód, drżącem światłem lśnią gwiazdeczki
f
pp
wko-ło ci-sza woń i chłód. Lek-kie ro-sy kwiatki ro-szą po-i zmy-sły
f
pp
rallcat.
f
cu-dna woń ser-ce wpiersiach drga rozko-szą lu-bej dło-ni szu-ka dłoń.
f
rallent.

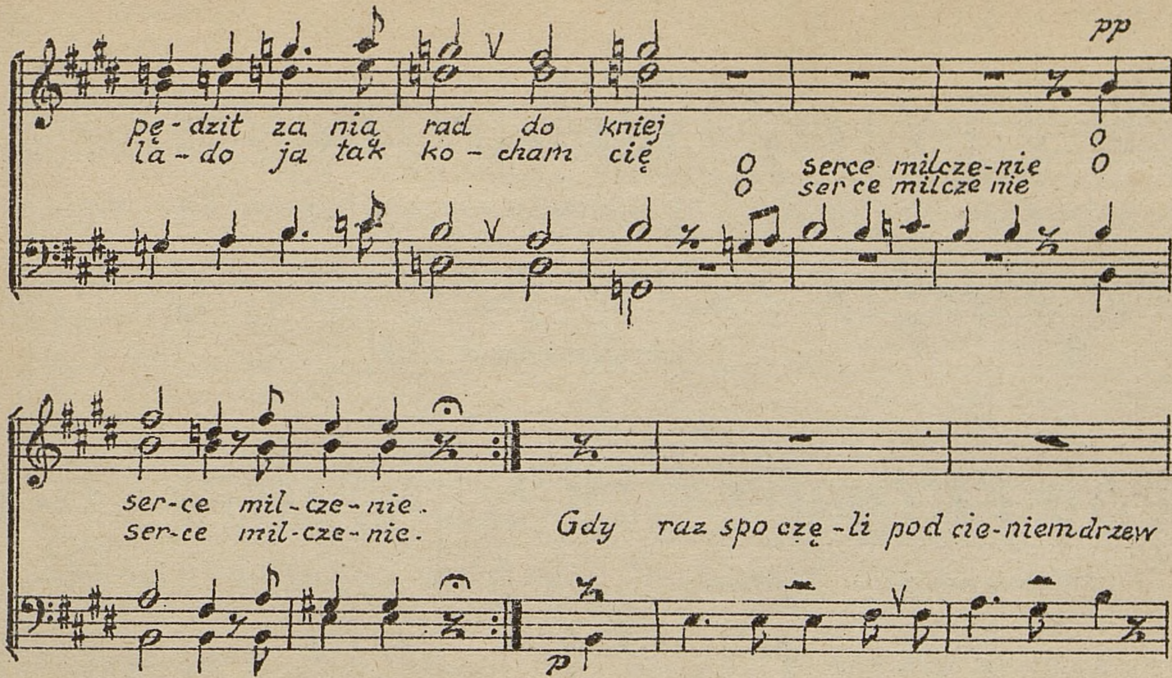
23. Piękna Milada.

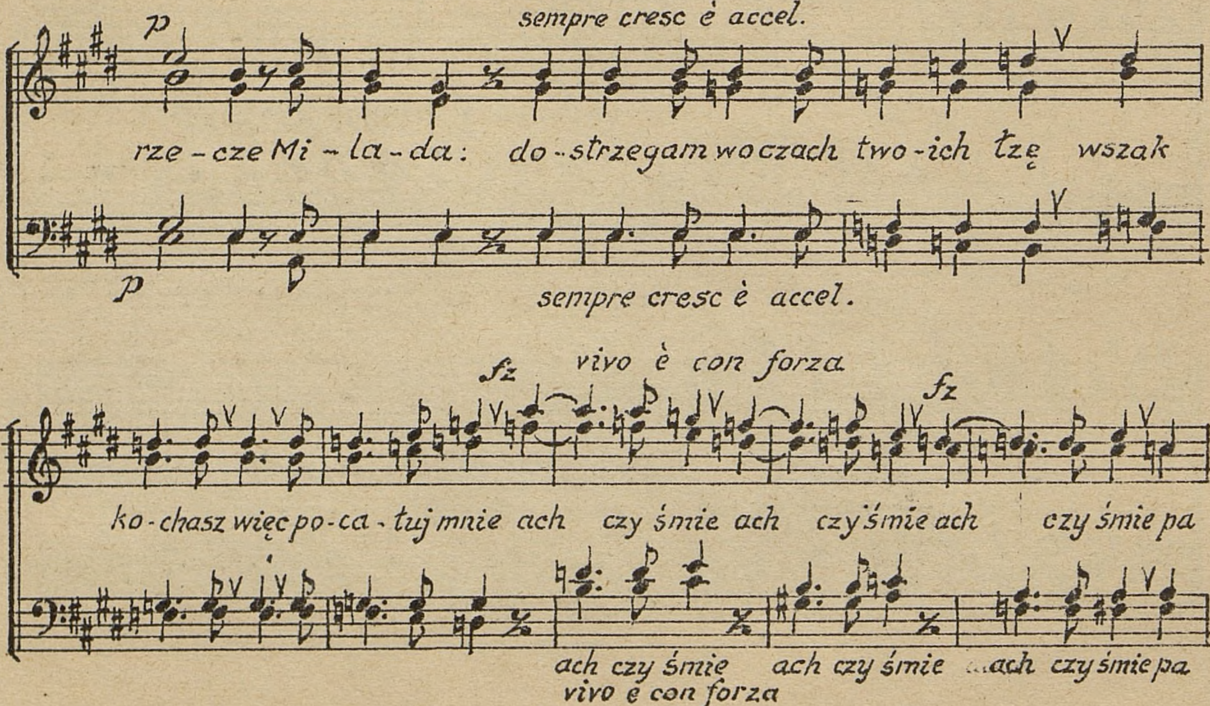
Allegro.

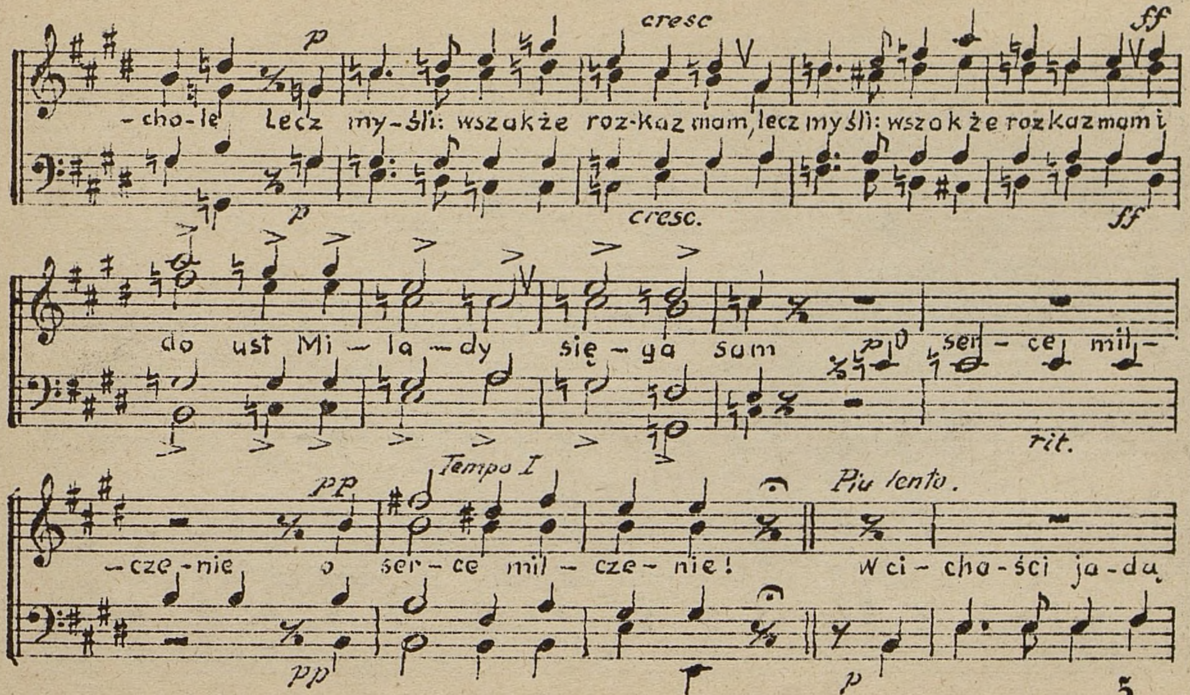
W. H. Veit

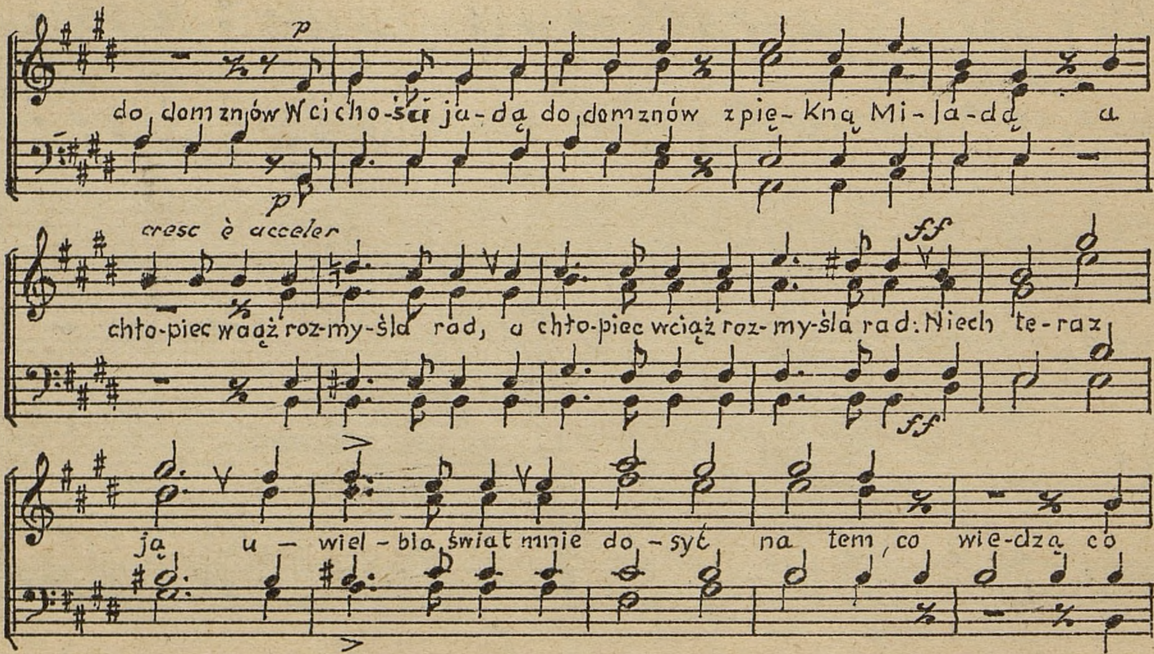

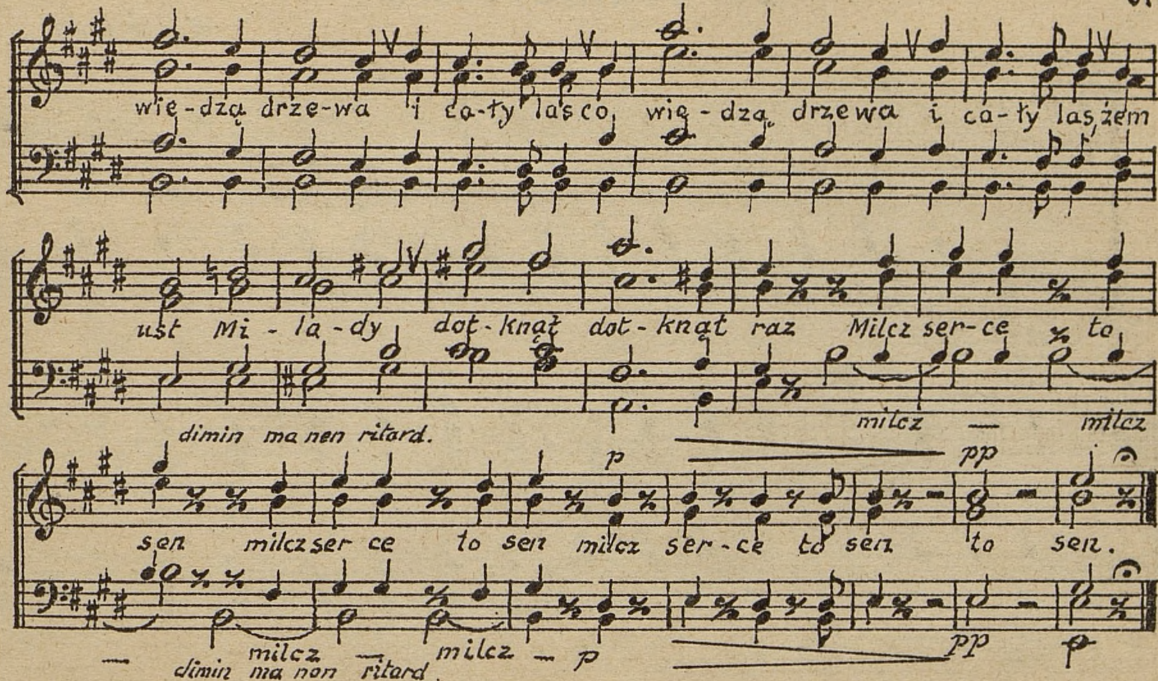

je-chać na to-wy, na to — wy
O gdy-bym ja o
O te-raz ja o
O gdybym ja
O te raz ja
gdy bym ja był strzelcem jej o gdy bym ja był strzelcem jej Za wsze bym
te-raz ja-być kró-lem chcę o te-raz ja być królem chcę Pię kna Mi-

pp
pę-dził za nią rad do kniej
lą-do ja tak ko-cham cię
O serce milcze-nie O
O ser ce milcze nie
ser-ce mil-cze-nie.
ser-ce mil-cze-nie.
Gdy raz spo czę-li pod cie-niem drzew
p

sempre cresc è accel.
p
rze - cze Mi - la - da: do - strzegam wo czach two - ich łzę wszak
p
sempre cresc è accel.
fz vivo è con forza
fz
ko - chasz więc po - ca - tuj mnie ach czy śmie ach czy śmie ach czy śmie pa
ach czy śmie ach czy śmie ...ach czy śmie pa
vivo e con forza
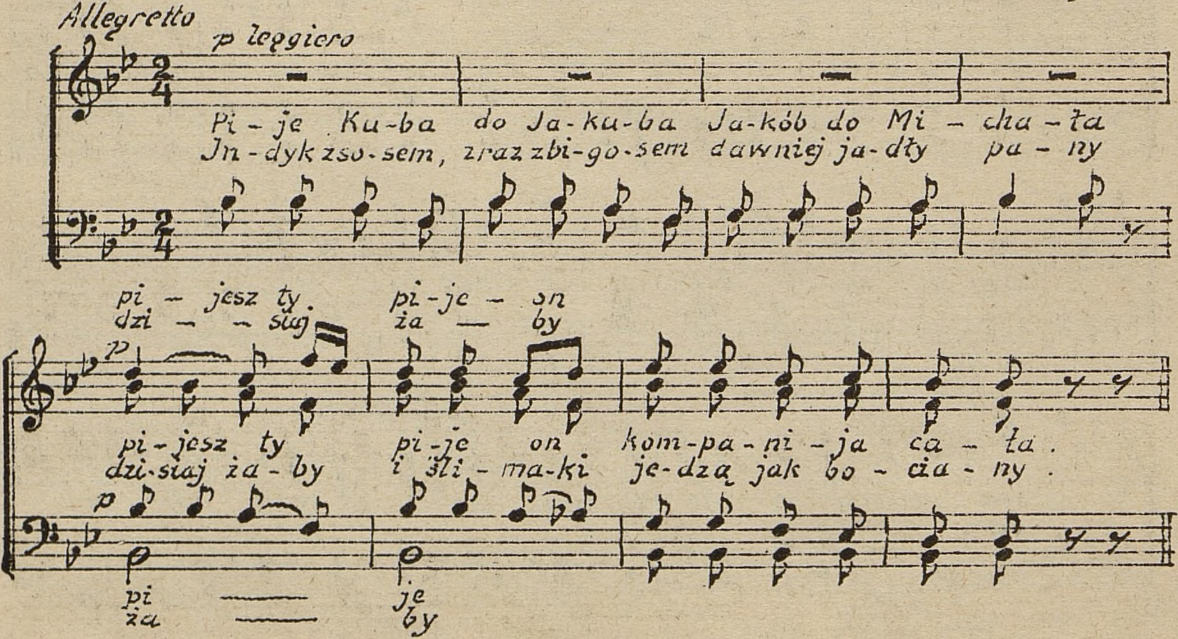

p cresc ff
-cho-le lecz my-śli: wszakże roz-kaz mam, lecz myśli: wszak że rozkaz mam i
p cresc. ff
do ust Mi-la-dy się-ga sum
p o ser-ce mil-
rit.
Tempo I
pp
Piu lento.
-cze-nie o ser-ce mil-cze-nie!
W ci-cha-ści ja-dą
pp p

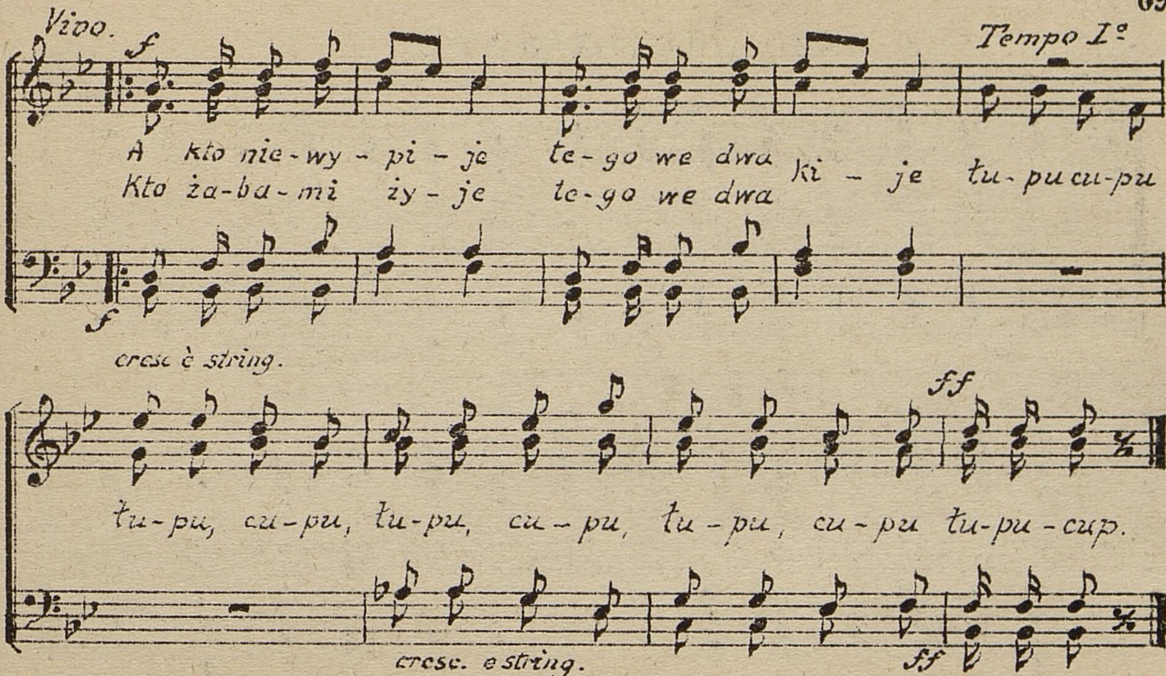

p
do dom znów W ci-cho-ści ja-dą do dom znów z pię-kną Mi-la-dą a
p
cresc è acceler
ff
chło-piec wciąż roz-my-śla rad, a chło-piec wciąż roz-my-śla rad: Niech te-raz
ff
ją u - wiel - bia świat mnie do - syć na tem, co wie-dzą co

wię-dzą drze-wa i ca-ły las co, wię-dzą drzewa i ca-ły las, żem
ust Mi-la-dy dot-knął dot-knął raz Milcz ser-ce to
milcz milcz
dimin ma nen ritard.
p pp
sen milcz ser ce to sen milcz ser-ce to sen to sen.
milcz milcz p
dimin ma non ritard.
pp

24. Humoreska.

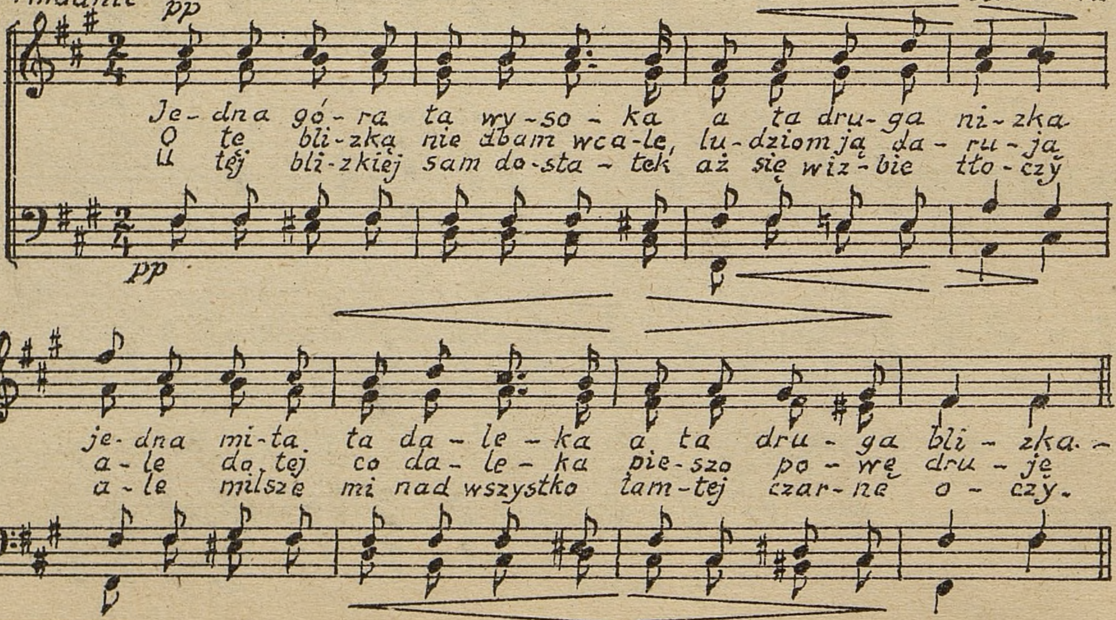
W. Żeleński

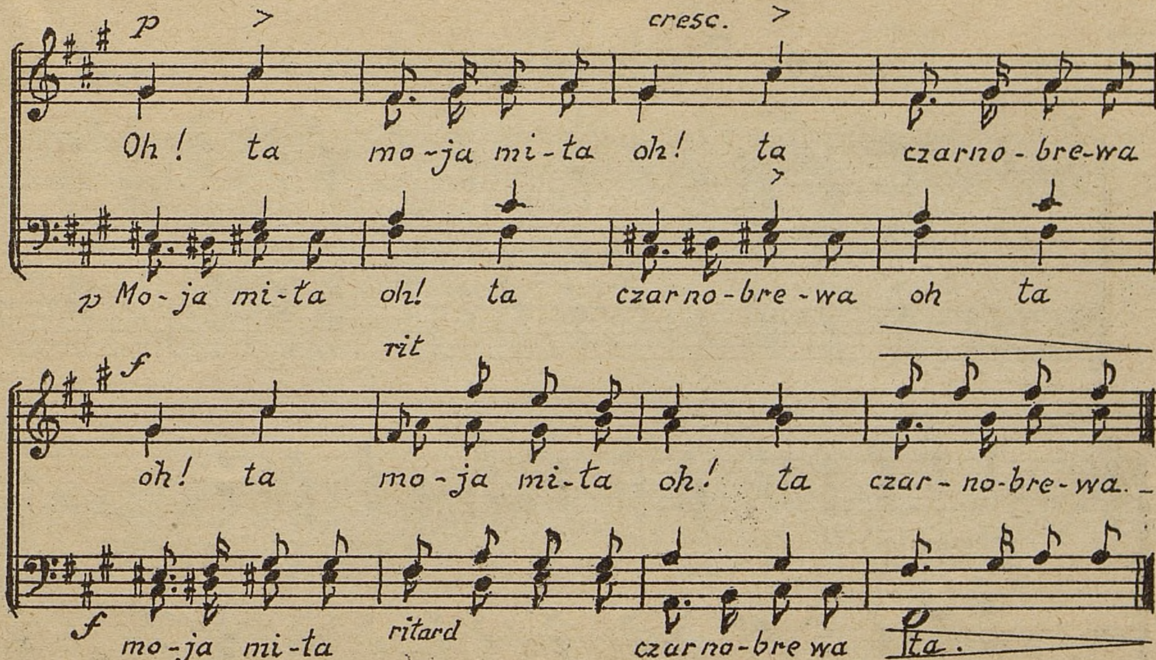

Vivo.
f
Tempo I°
A kto nie-wy-pi-je te-go we dwa
Kto ża-ba-mi ży-je te-go we dwa
ki - je tu-pu cu-pu
f
cresc. è string.
ff
tu-pu, cu-pu, tu-pu, cu-pu, tu-pu, cu-pu tu-pu-cup.
cresc. e string.
ff

25 Jedna góra...

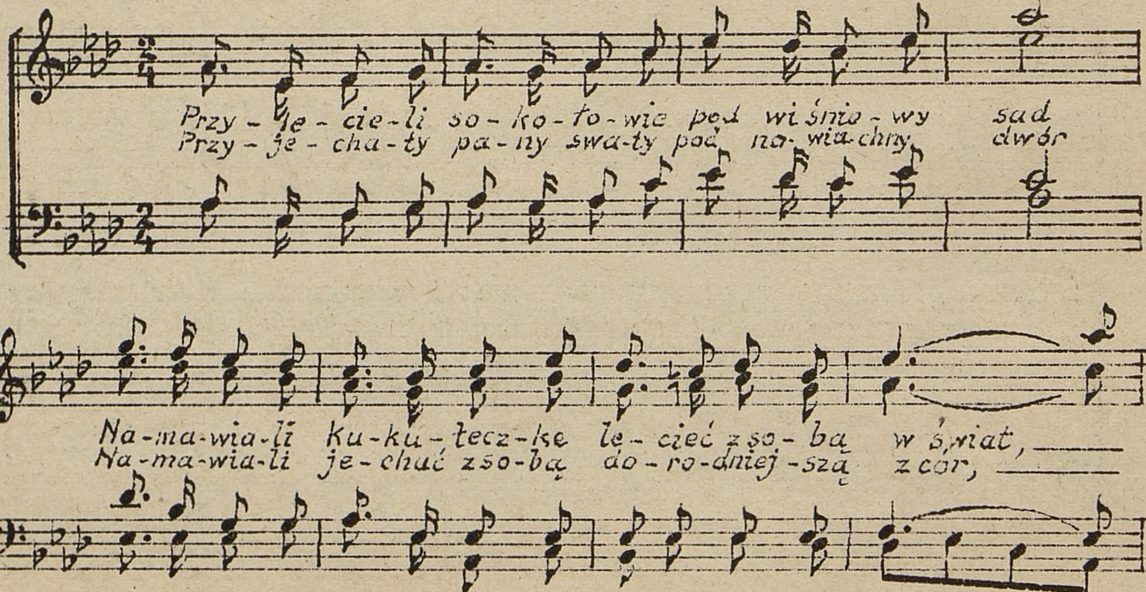
Andante — *Mel. ludowa*
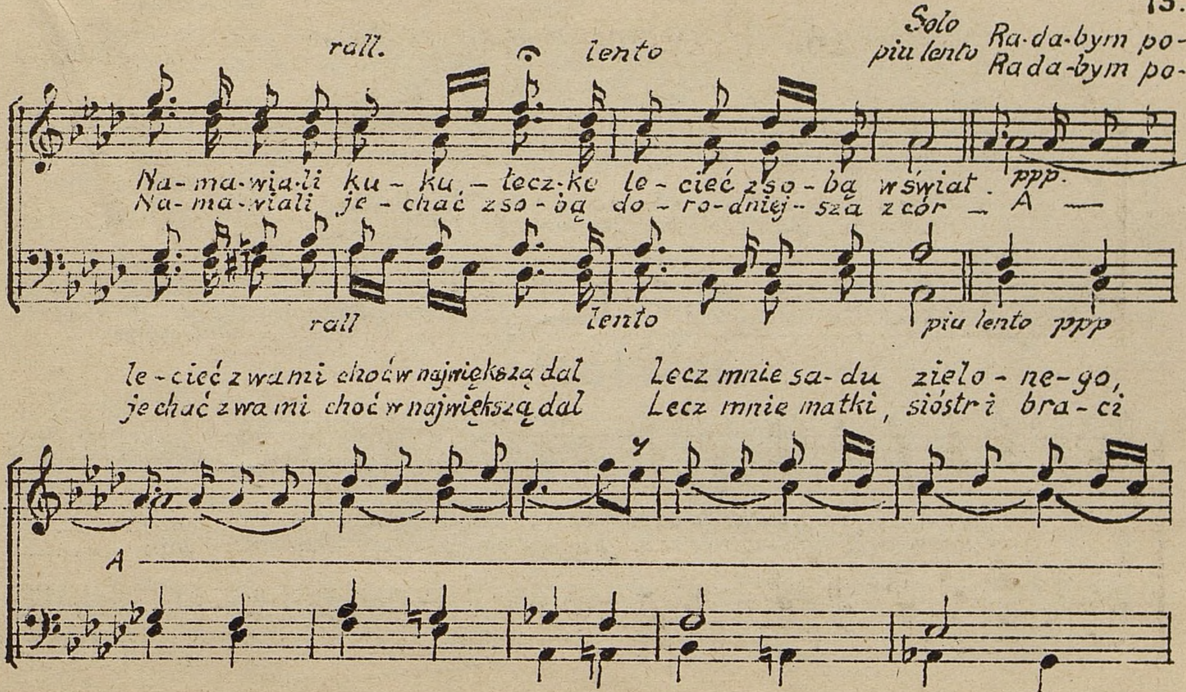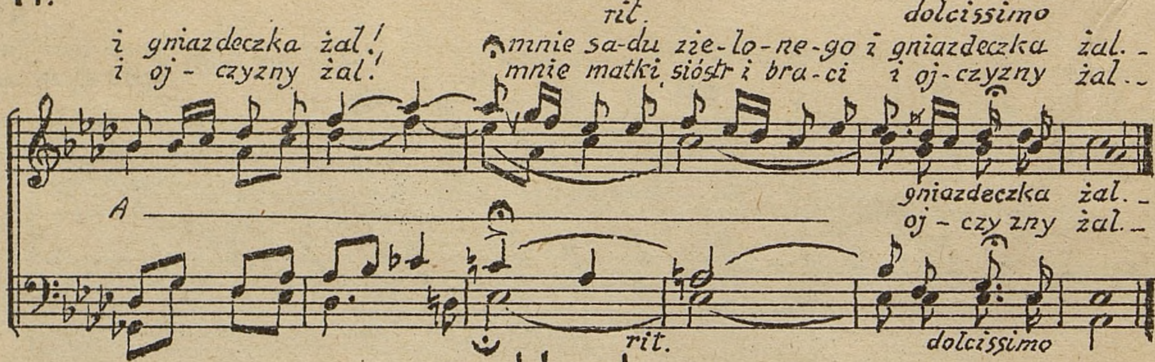

p
cresc.
Oh! ta mo-ja mi-ta oh! ta czarno-bre-wa
p Mo-ja mi-ła oh! ta czarno-bre-wa oh ta
f
rit
oh! ta mo-ja mi-ta oh! ta czar-no-bre-wa.
f mo-ja mi-ta ritard czarno-bre wa ta.

26. Przylecieli sokołowie

S. Moniuszko

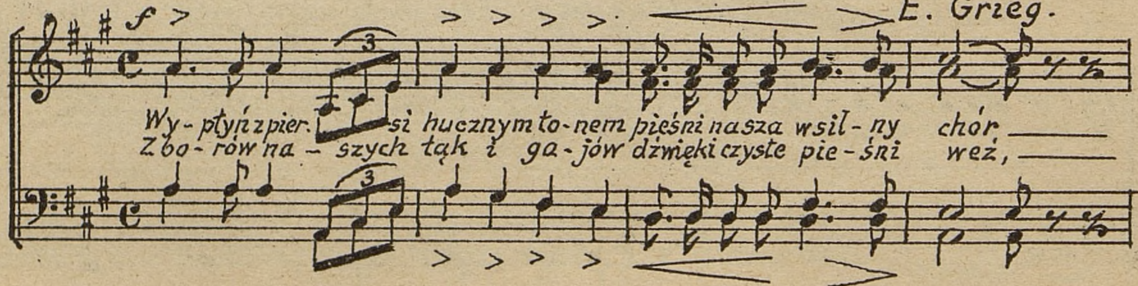

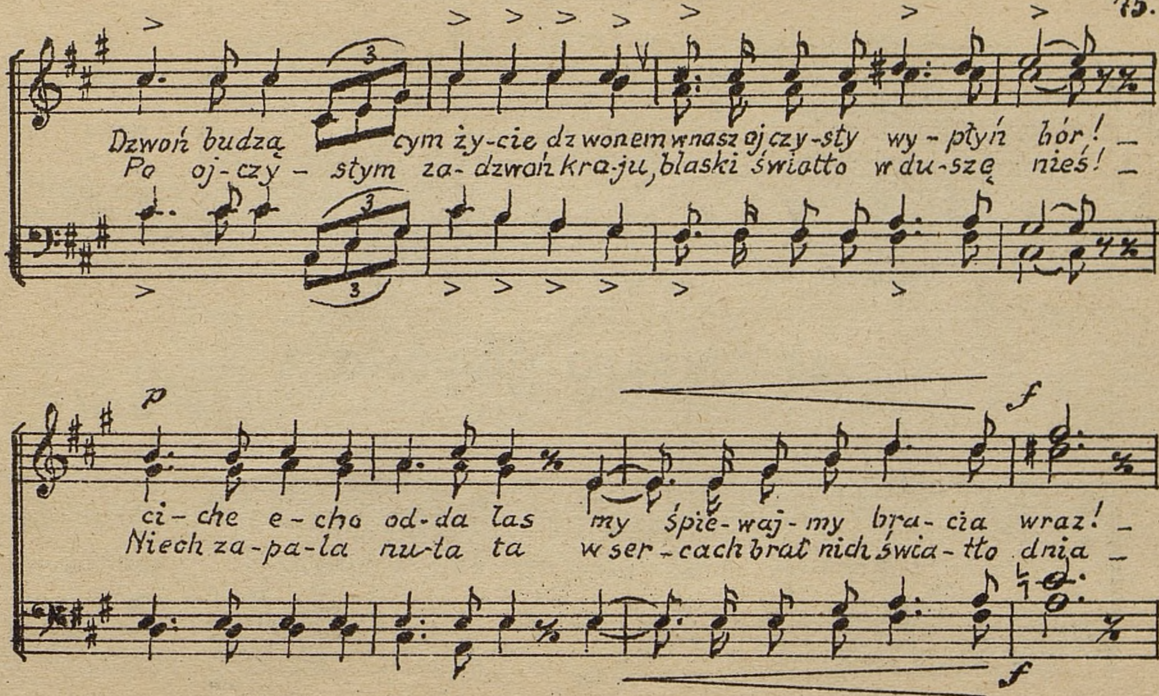

rall.
lento
Solo
piu lento
Ra-da-bym po-
Ra da-bym po-
Na-ma-wia-li ku-ku,-łecz-kę le-cieć z so-bą w świat.
Na-ma-wiali je-chać z so-bą do-ro-dniej-szą z cór-
ppp.
A —
rall
lento
piu lento ppp
le-cieć z wami choć w największą dal
je chać z wa mi choć w największą dal
Lecz mnie sa-du zielo-ne-go,
Lecz mnie matki, siostr i bra-ci
A
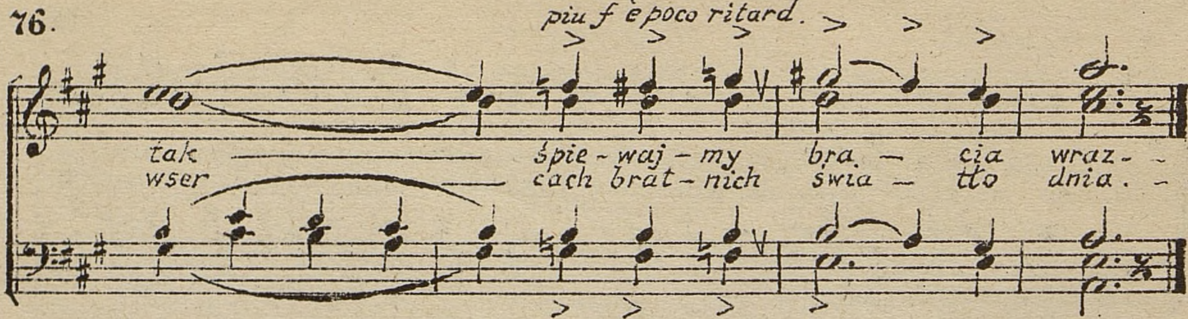

27. Hasło.

E. Grieg.

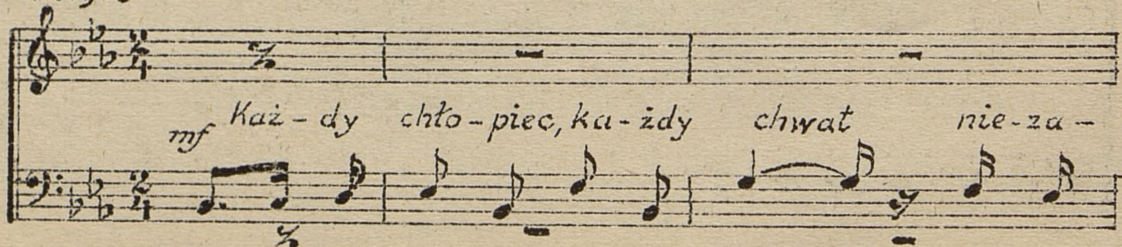

Dzwoń budzącym ży-cie dzwonem w nasz ojczy-sty wy-płyń hór! —
Po oj-czy-stym za-dzwoń kra-ju, blaski światło w du-szę nieś! —
p
f
ci-che e-cho od-da las my śpie-waj-my bra-cia wraz! —
Niech za-pa-la nu-ta ta w ser-cach bratnich świa-tło dnia —
f

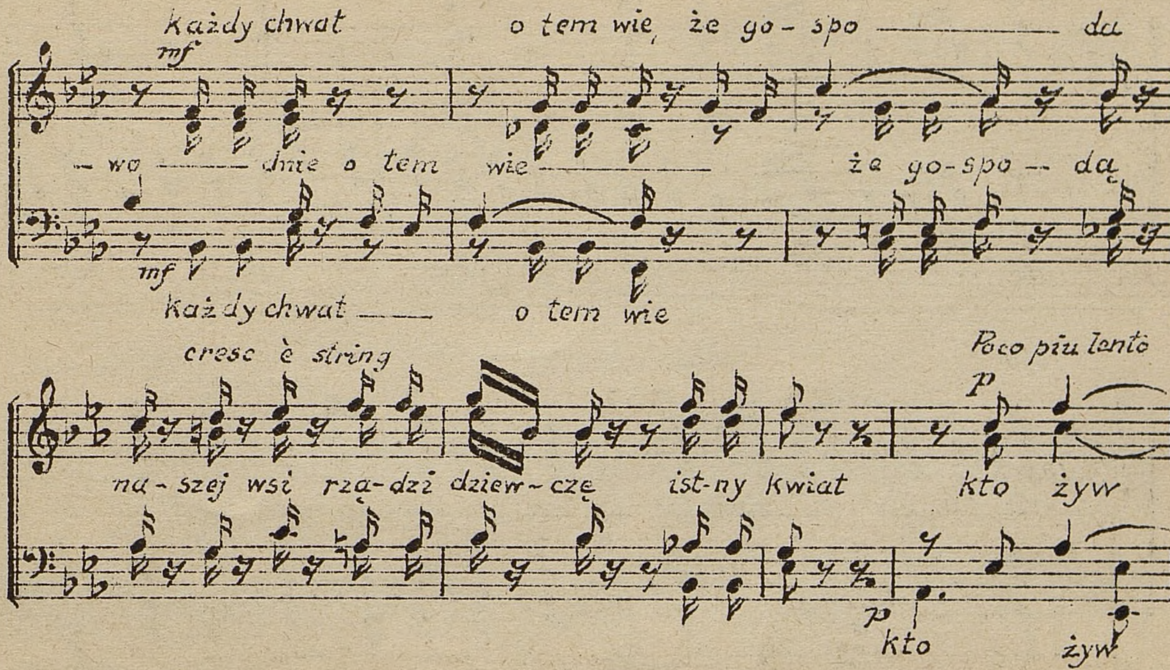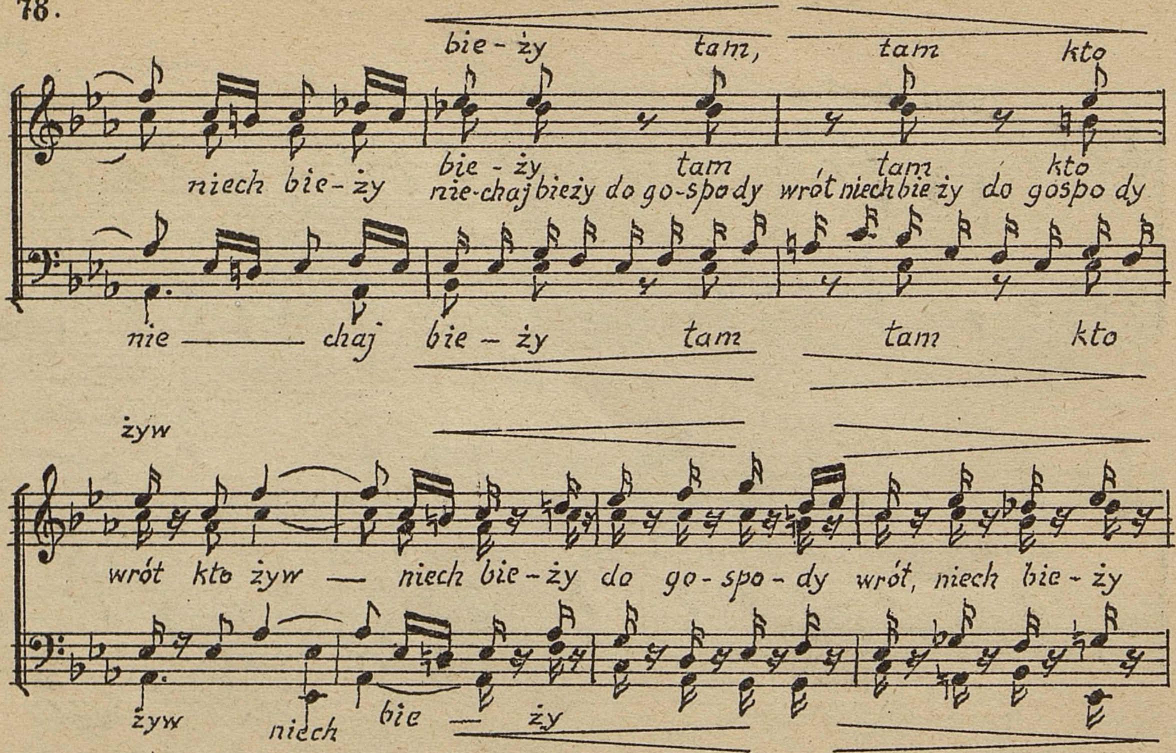

28. Nasza gosposia.
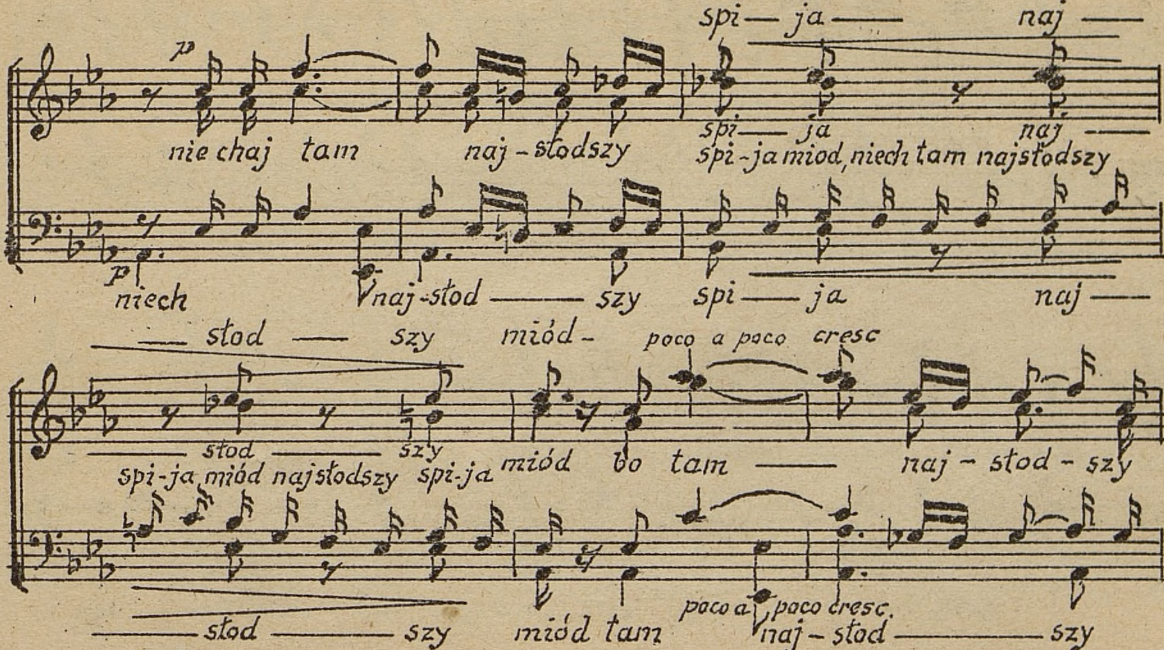
J. Gall.

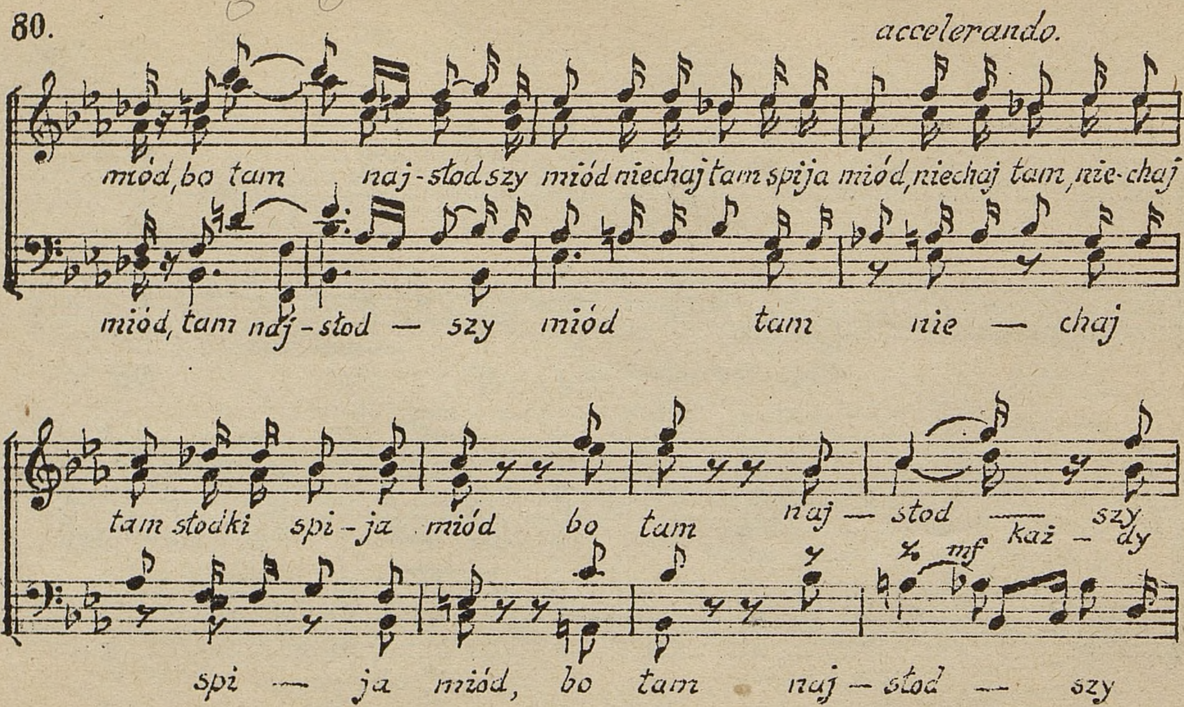
Allegro

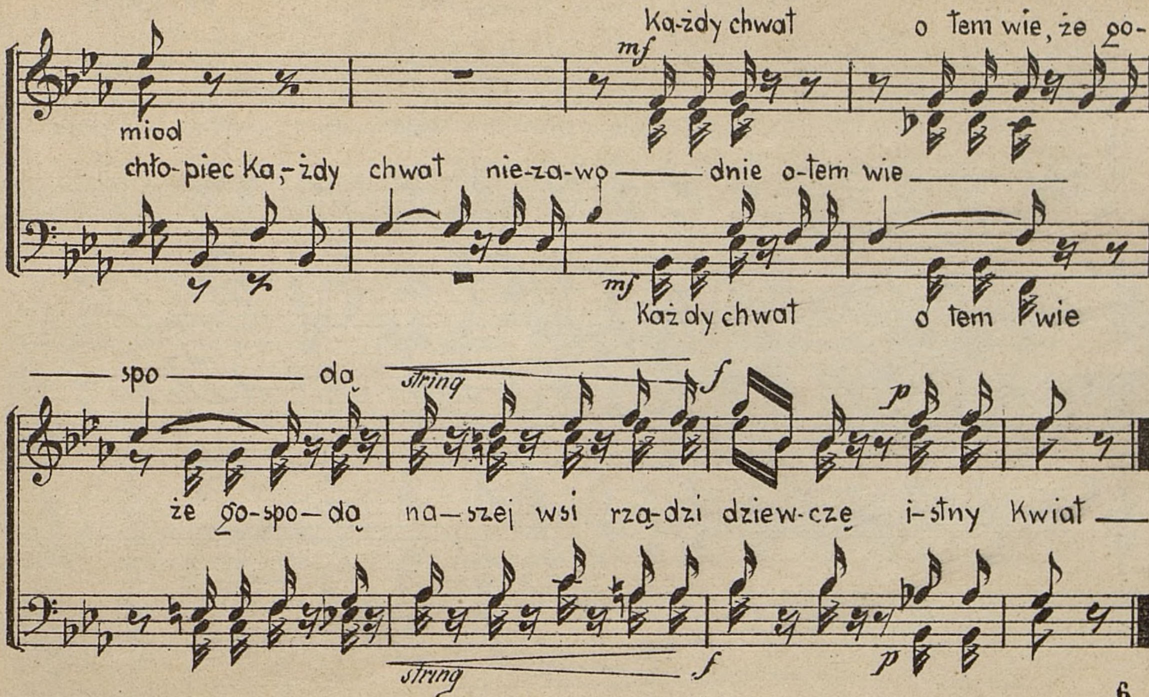

każdy chwat o tem wie, że go - spo da
mf
- wo dnie o tem wie że go-spo - dą
mf
każdy chwat o tem wie
cresc è string
Poco più lento
p
na - szej wsi rzą - dzi dziew - czę ist-ny kwiat kto żyw
p
kto żyw

bie - ży tam, tam kto
niech bie - ży
bie - ży tam tam kto
nie-chaj bieży do go-spo dy wrót niech bie ży do gospo dy
nie — chaj bie – ży tam tam kto
żyw
wrót kto żyw — niech bie - ży do go - spo - dy wrót, niech bie - ży
żyw niech bie — ży

spi — ja — naj —
p
nie chaj tam naj - słodszy
spi — ja naj —
spi - ja miod, niech tam najsłodszy
p
niech naj - słod — szy spi — ja naj —
— słod — szy miód -
poco a poco cresc
słod — szy
spi - ja miód najsłodszy spi - ja miód bo tam — naj - słod - szy
— słod — szy miód tam
poco a poco cresc.
naj - słod — szy

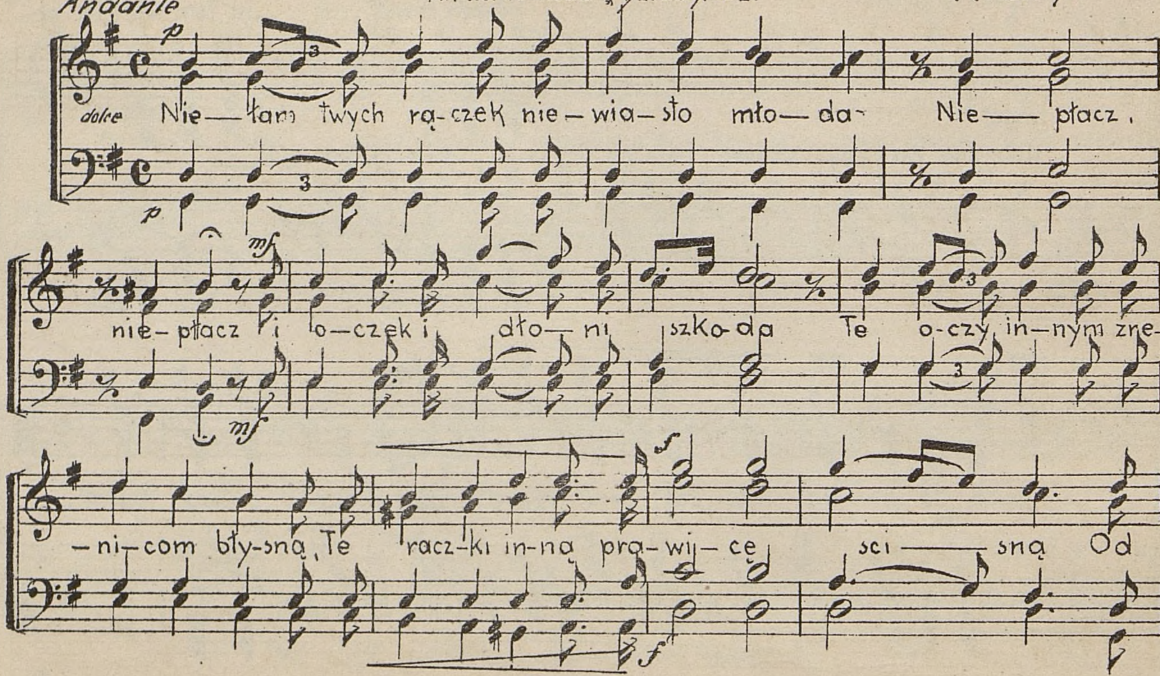

accelerando.
miód, bo tam naj-słodszy miód niechaj tam spija miód, niechaj tam, nie-chaj
miód, tam naj-słod — szy miód tam nie — chaj
tam słodki spi-ja miód bo tam naj — słod —— szy
każ — dy
spi — ja miód, bo tam naj — słod — szy

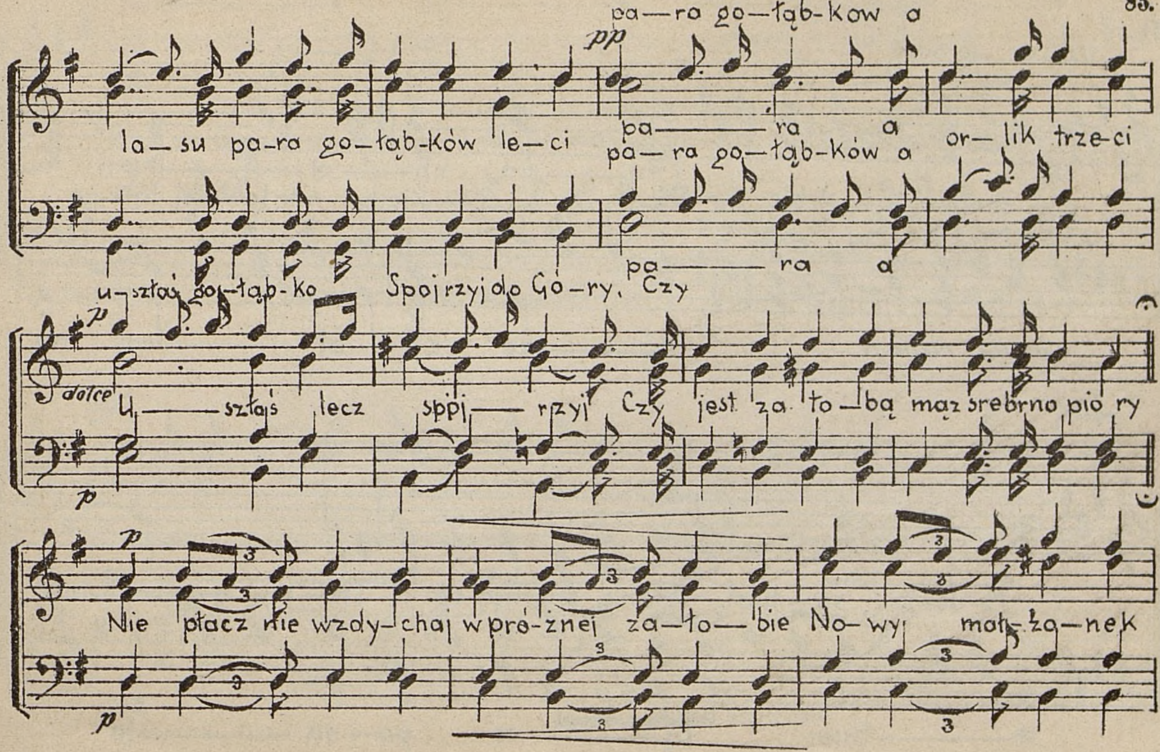

Każdy chwat o tem wie, że go-
miod
chło-piec Ka-żdy chwat nie-za-wo — dnie o-tem wie —
mf
mf
Każdy chwat o tem wie
— spo — da
string
f
p
że go-spo-da na-szej wsi rzą-dzi dziew-czę i-stny Kwiat —
string
f
p

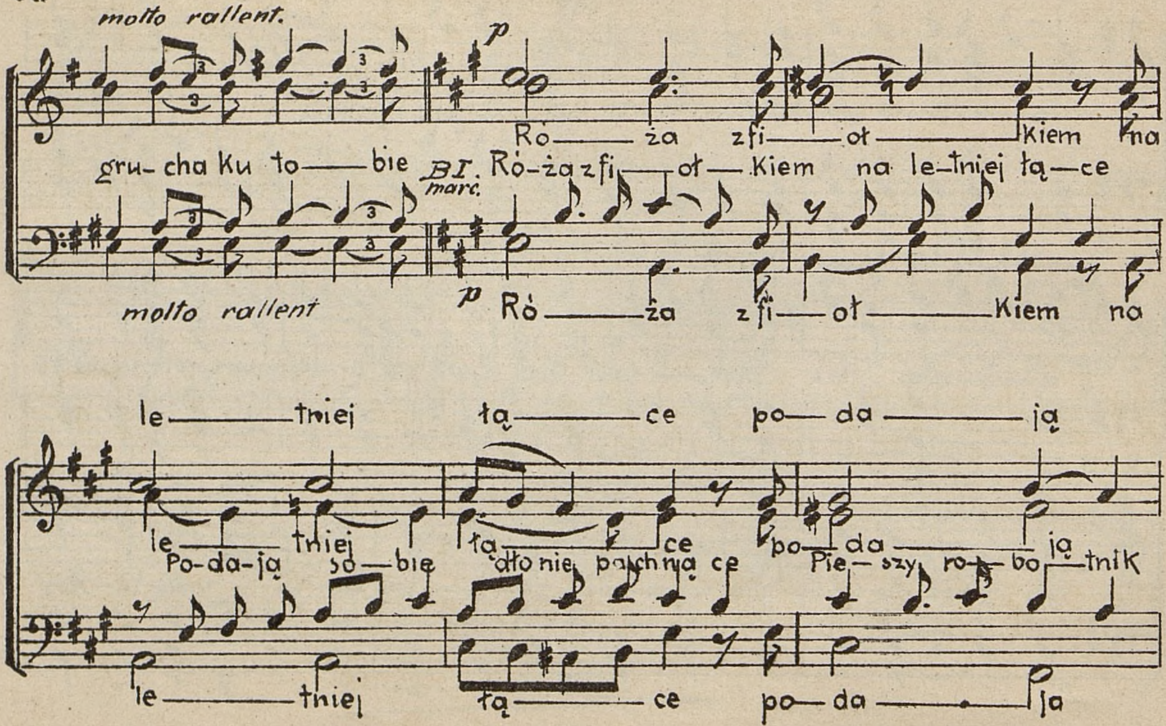
29. Chór młodzieńców.

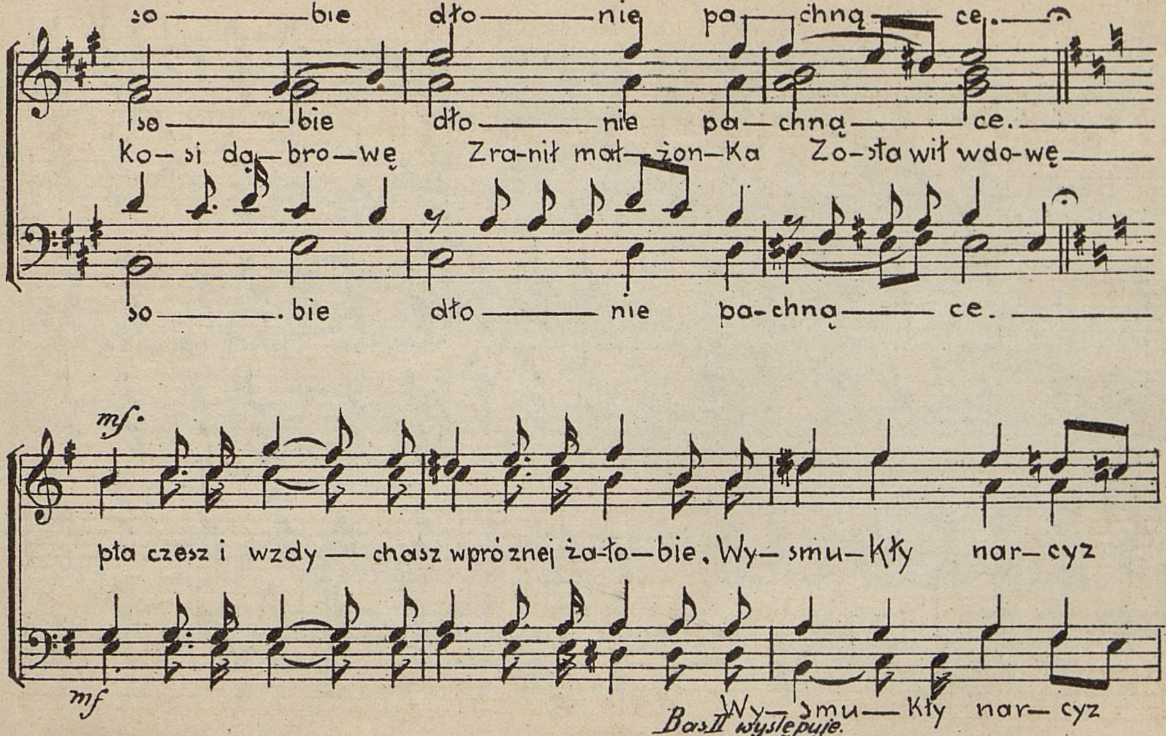
A. Mickiewicza „Dziady. Cz I.

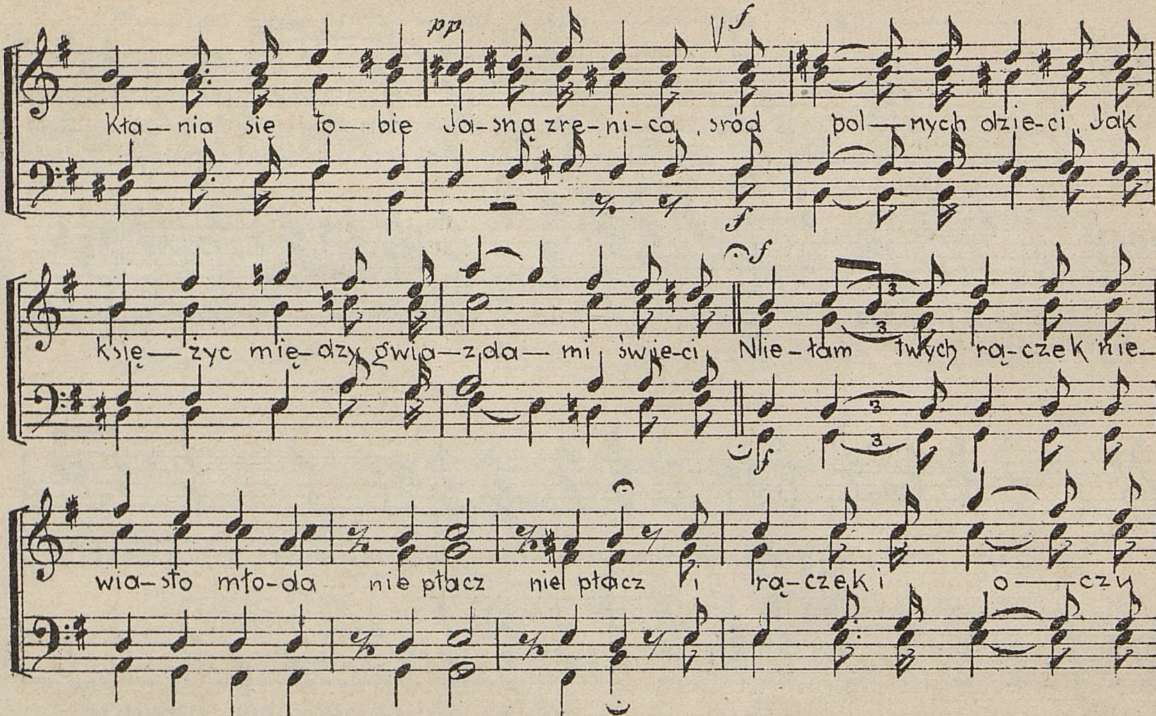
M. Sołtys.

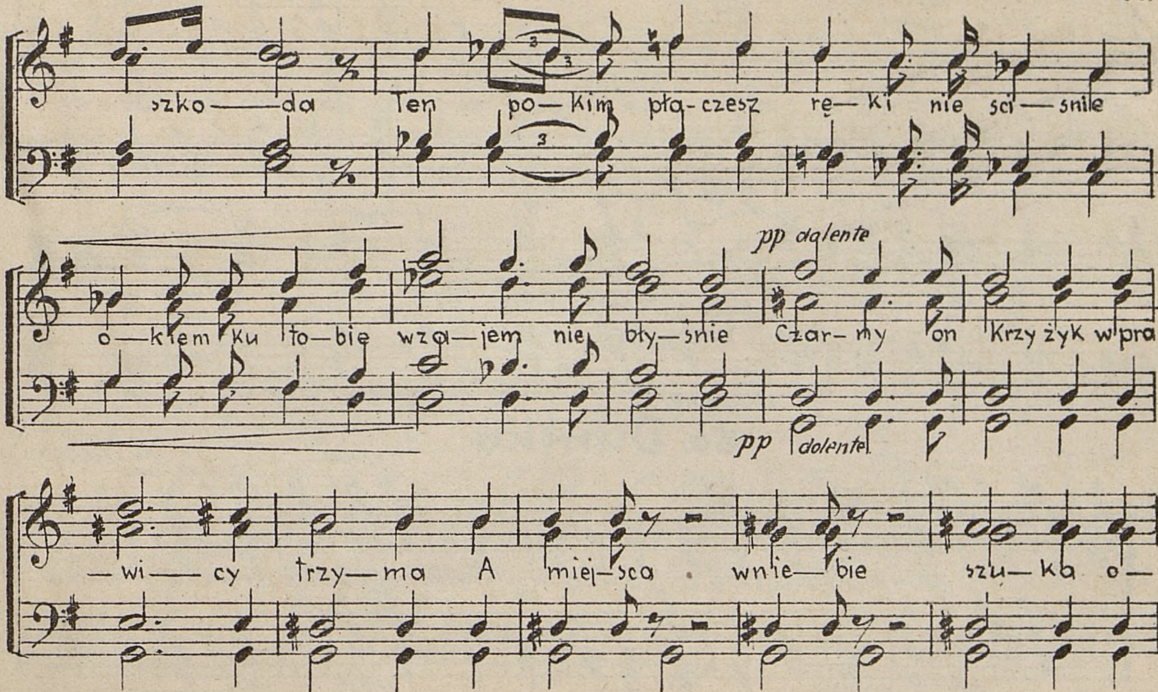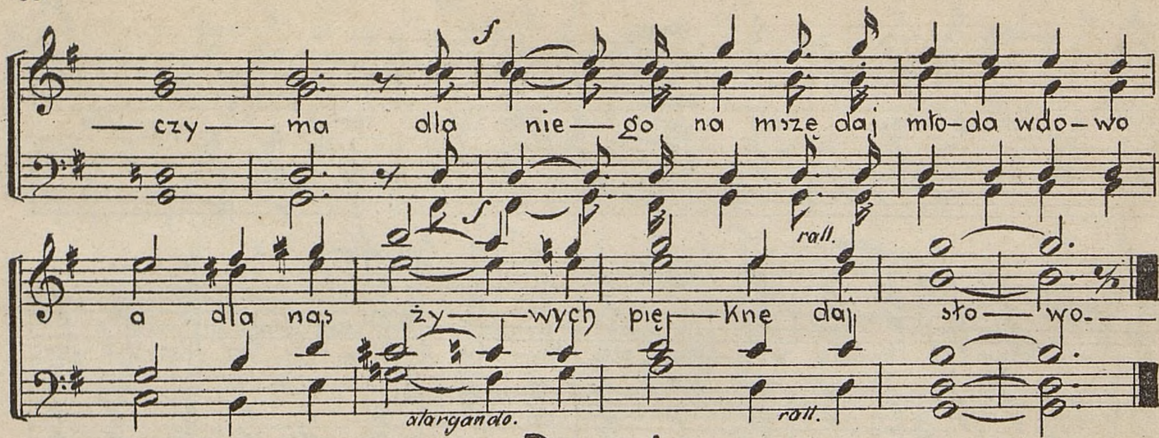

pa—ra go—łąb-ków a
pp
la—su pa-ra go-łąb-ków le—ci
pa———ra a
pa—ra go—łąb-ków a
or—lik trze-ci
pa———ra a
u-szła go-łąb-ko Spojrzyj do Gó—ry. Czy
p
dolce
U———szła ś lecz spoj——rzyj Czy jest za to—bą mąż srebrno pió ry
p
p
Nie płacz nie wzdy-chaj w próżnej za—ło—bie No-wy mał-żo—nek
3
p

molto rallent.
p
Ró — ża zfi — oł — kiem na
gru- cha ku to — bie
BI. Ró-ża zfi — oł — kiem na le-tniej łą — ce
marc.
p Ró — ża zfi — oł — kiem na
molto rallent
le — tniej łą — ce po — da — ją
le — tniej łą — ce po — da — ją
Po-da-ją so — bie dłonie pachną ce Pie — szy ro — bo — tnik
le — tniej łą — ce po — da — ja

so — bie dło — nie pa — chną — ce.
so — bie dło — nie pa — chną — ce.
Ko — si dą — bro — wę Zra-nił mał — żon — ka Zo — sta wił wdo-wę
so — bie dło — nie pa-chną — ce.
mf
pła czesz i wzdy — chasz wpróżnej ża-ło — bie. Wy — smu — kły nar — cyz
mf
Wy — smu — kły nar — cyz
BasII występuje.

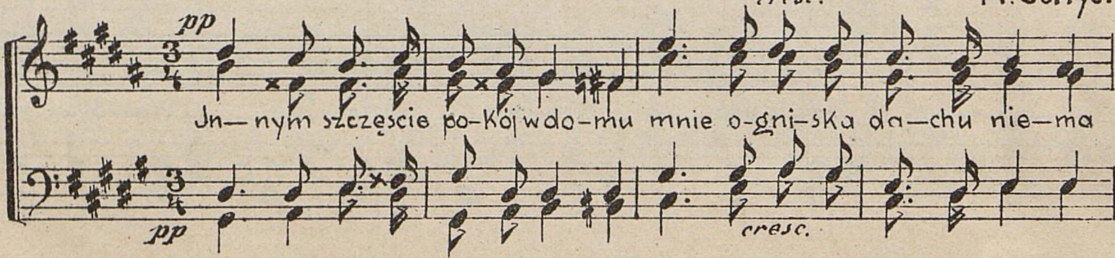

pp
f
Kła-nia się to-bie Ja-sna źre-ni-ca, śród pol-nych dzie-ci. Jak
księ-życ mię-dzy gwia-zda-mi świe-ci. Nie-łam twych rą-czek nie-
wia-sto mło-da nie płacz nie płacz i rą-czek i o-czy

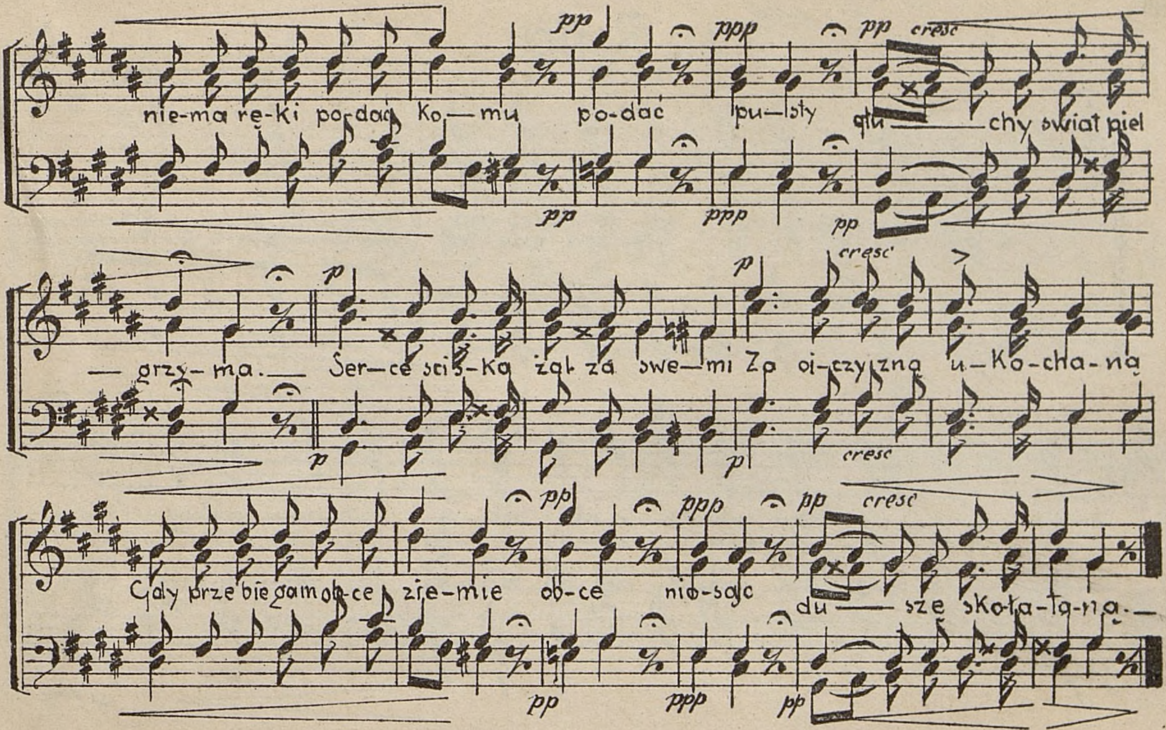

szko — da Ten po — kim pła - czesz rę — ki nie ści — śnie
pp dolente
o — kiem ku to — bie wza — jem nie bły — śnie Czar — ny on krzyżyk w pra
pp dolente
— wi — cy trzy — ma A miej — sca w nie — bie szu — ka o —

30. Dumka.

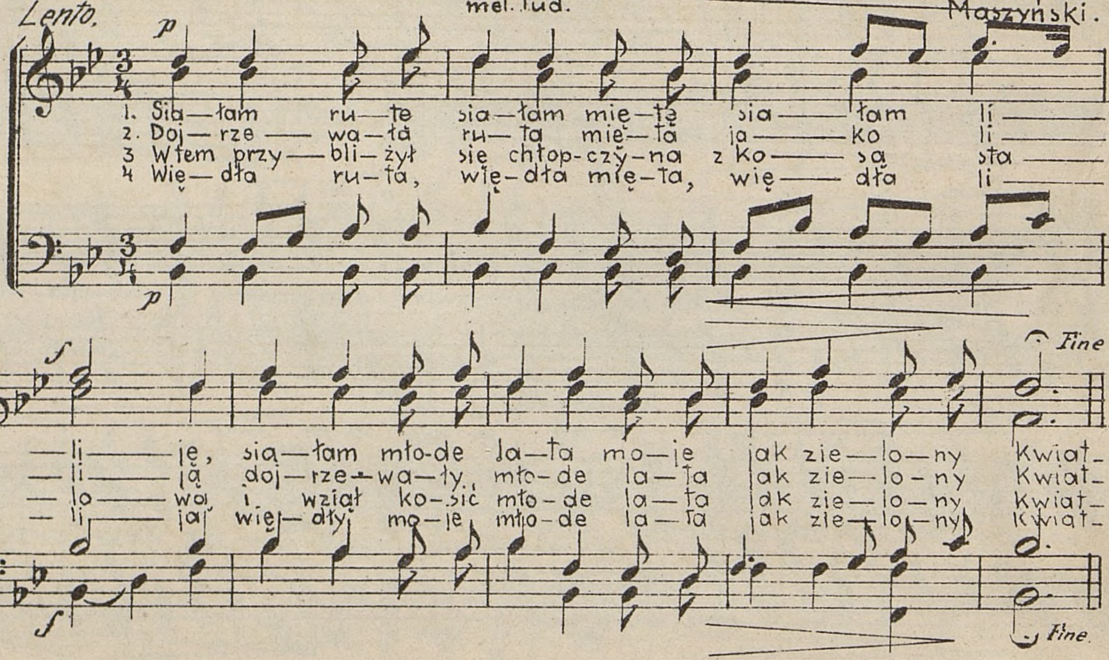
M. Sołtys.
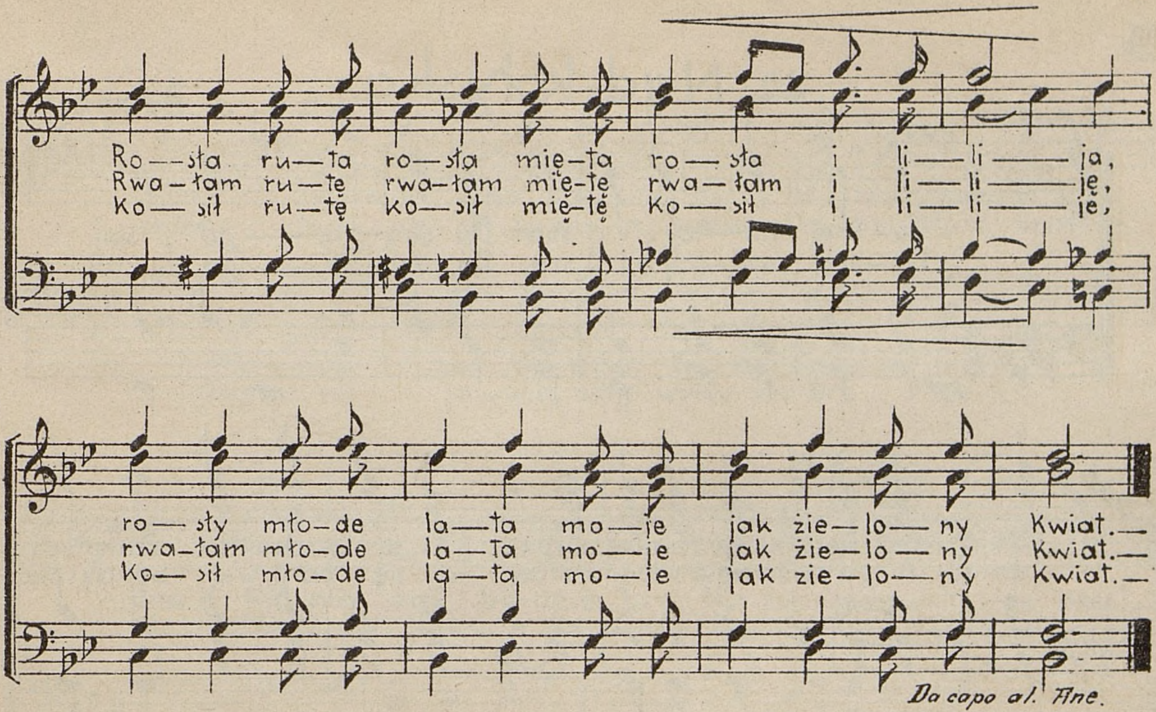

pp
ppp
pp cresc
nie-ma rę-ki po-dać Ko—mu po-dać pu—sty głu——chy świat piel
pp
ppp
pp
p
cresc
— grzy—ma.— Ser—ce ści-ska żal za swe—mi Za oj-czy-zną u—ko-cha-ną
p
p
cresc
pp
ppp
pp cresc
Cały prze bie gam ob-ce zie-mie ob-ce nio-sąc du—sze skoła-ta-na.—
pp
ppp
pp

31. Ruta.

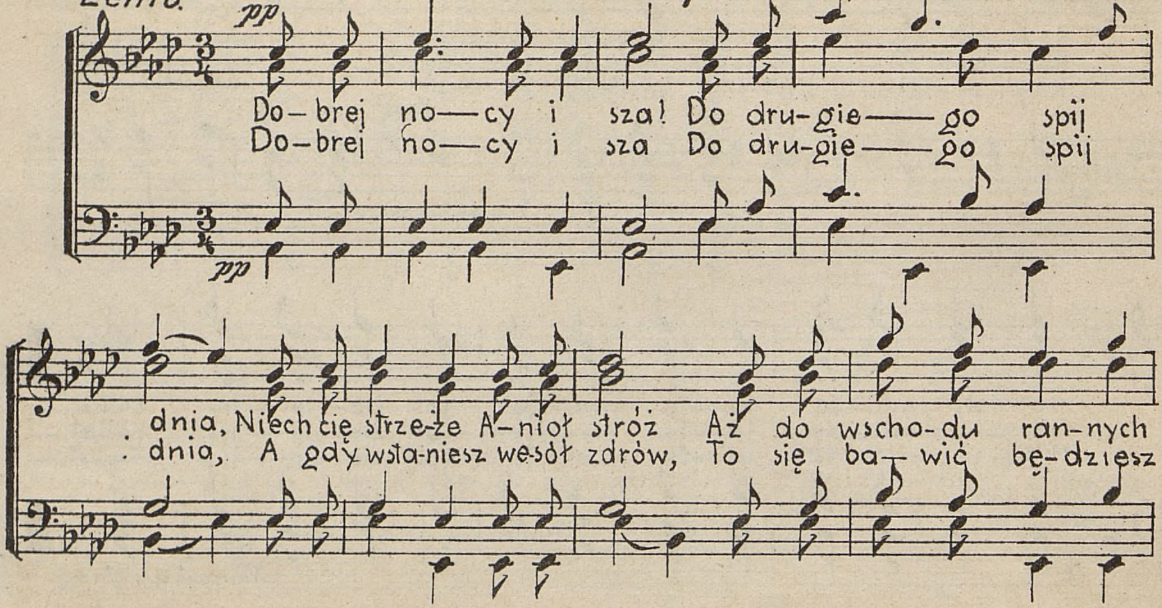
mel. lud. Maszyński.
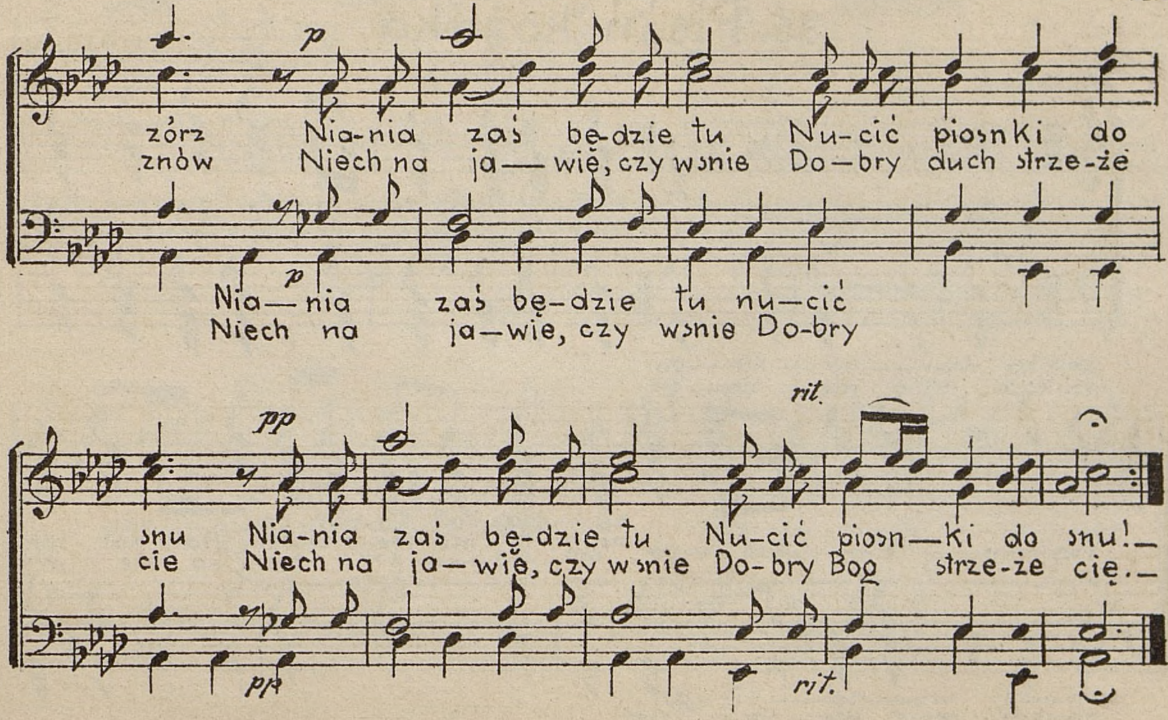

Ro—sła ru—ta ro—sła mię—ta ro—sła i li—li—ja,
Rwa—łam ru—tę rwa—łam mię—tę rwa—łam i li—li—ję,
Ko—sił ru—tę ko—sił mię—tę Ko—sił i li—li—ję,
ro—sły mło—de la—ta mo—je jak zie—lo—ny Kwiat.—
rwa—łam mło—de la—ta mo—je jak zie—lo—ny Kwiat.—
Ko—sił mło—de la—ta mo—je jak zie—lo—ny Kwiat.—
Da capo al Fine.

32. Nad kołyską.

J. Brahms.

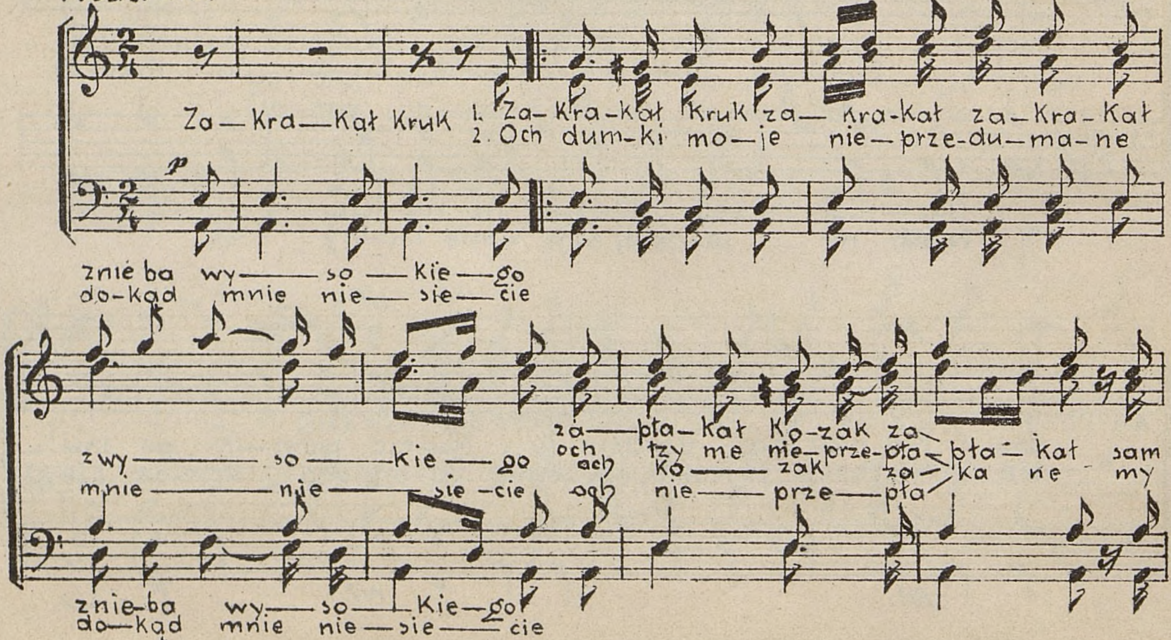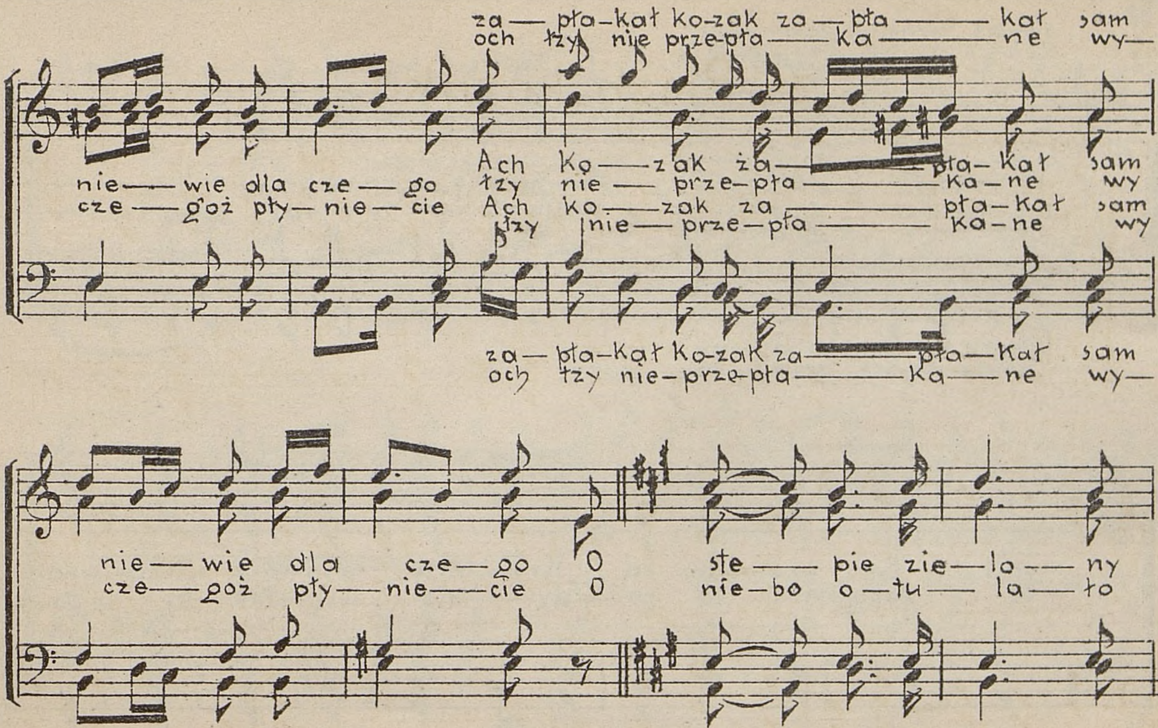

zórz Nia-nia zaś bę-dzie tu Nu-cić piosnki do
znów Niech na ja — wię, czy wsnie Do — bry duch strze-że
Nia — nia zaś bę-dzie tu nu — cić
Niech na ja — wie, czy wsnie Do-bry
snu Nia-nia zaś bę-dzie tu Nu-cić piosn — ki do snu! —
cie Niech na ja — wię, czy wsnie Do-bry Bóg strze-że cię. —
rit.
rit.

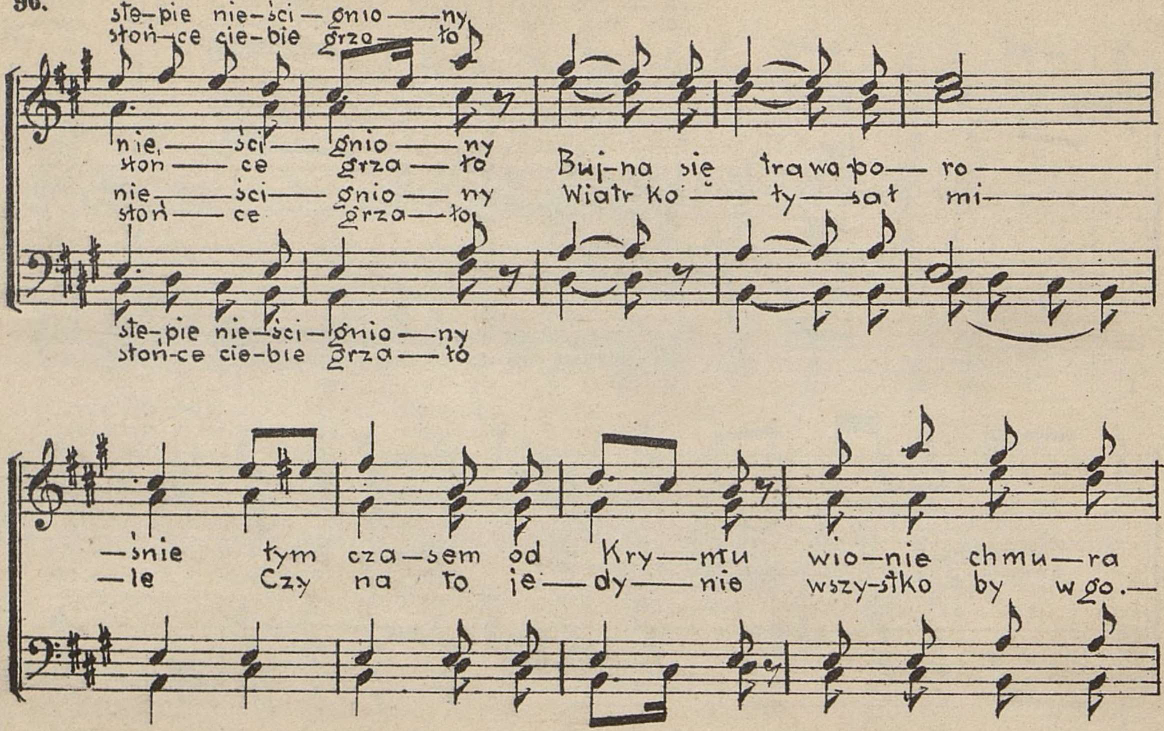
33. Pieśń kozaka.
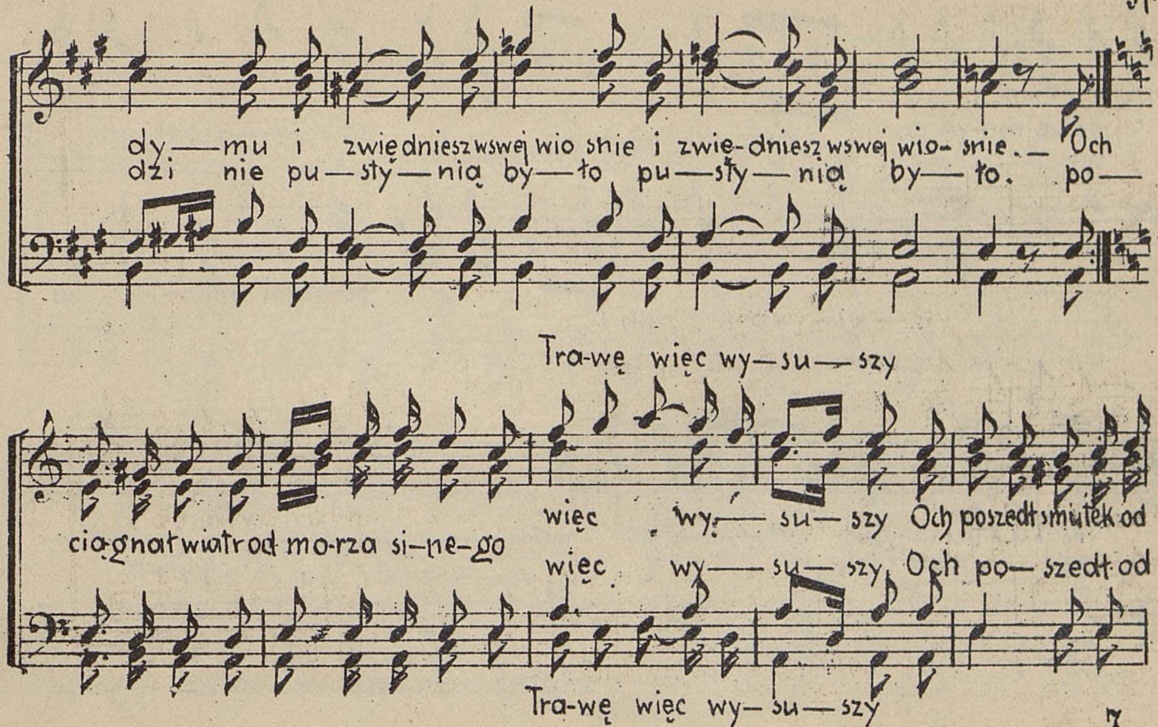
F. Starczewski.

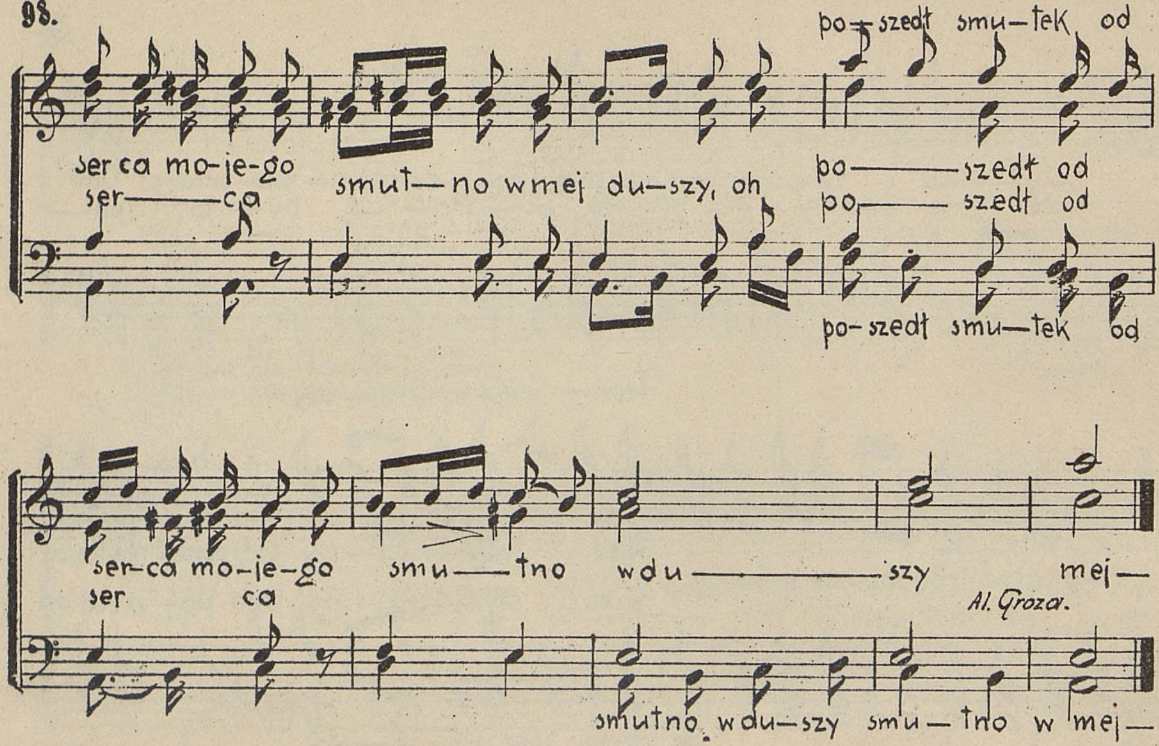
Moderato.

za — pła-kał ko-zak za — pła — kał sam
och łzy nie prze-pła — ka — ne wy—
Ach ko — zak za — pła — kał sam
nie — wie dla cze — go łzy nie — prze-pła — ka — ne wy
cze — goż pły — nie — cie Ach ko — zak za — pła — kał sam
łzy nie — prze — pła — ka — ne wy
za — pła-kał ko-zak za — pła — kał sam
och łzy nie-prze-pła — ka — ne wy—
nie — wie dla cze — go O ste — pie zie — lo — ny
cze — goż pły — nie — cie O nie-bo o — tu — la — ło

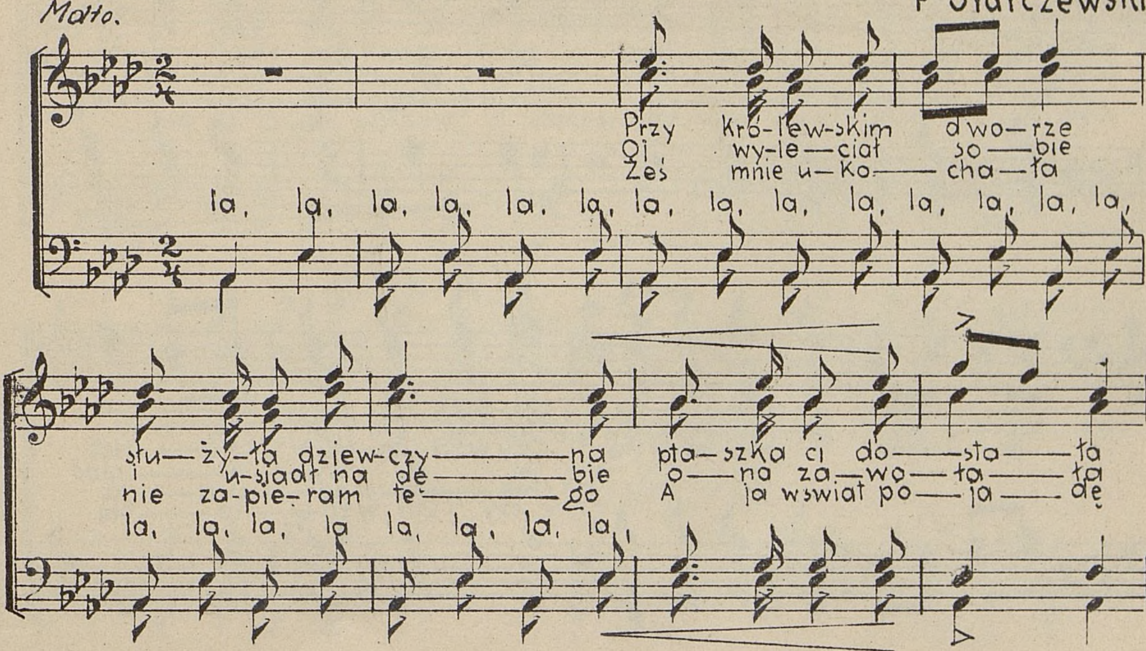

ste-pie nie-ści-gnio-ny
słoń-ce cie-bie grza-ło
nie-ści-gnio-ny
słoń-ce grza-ło
Buj-na się tra-wa po-ro-
nie-ści-gnio-ny
słoń-ce grza-ło
Wiatr ko-ły-sał mi-
ste-pie nie-ści-gnio-ny
słoń-ce cie-bie grza-ło
-śnie tym cza-sem od Kry-mu wio-nie chmu-ra
-le Czy na to je-dy-nie wszy-stko by w go.-
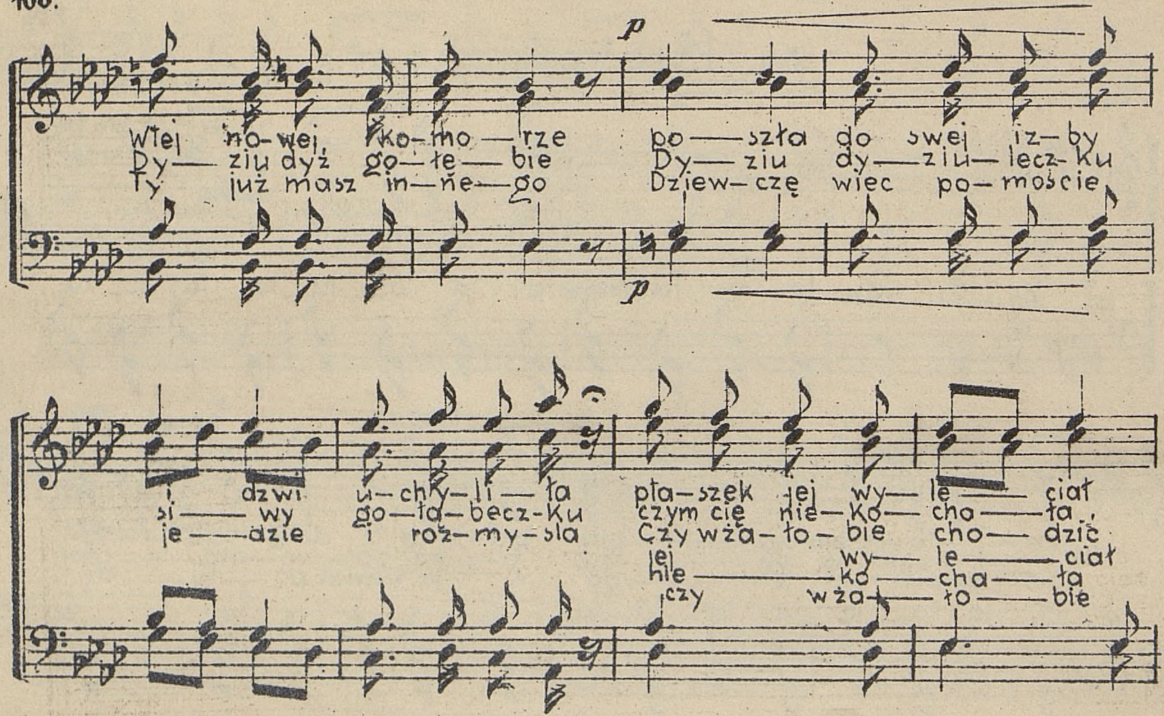

dy— mu i zwiędniesz wswej wio śnie i zwię-dniesz wswej wio- śnie._ Och
dzi nie pu—sty—nią by—ło pu—sty—nią by—ło. po—
Tra-wę więc wy—su—szy
więc wy— su— szy Och poszedł smutek od
ciągnął wiatr od mo-rza si-ne-go
więc wy— su— szy, Och po— szedł od
Tra-wę więc wy- su— szy

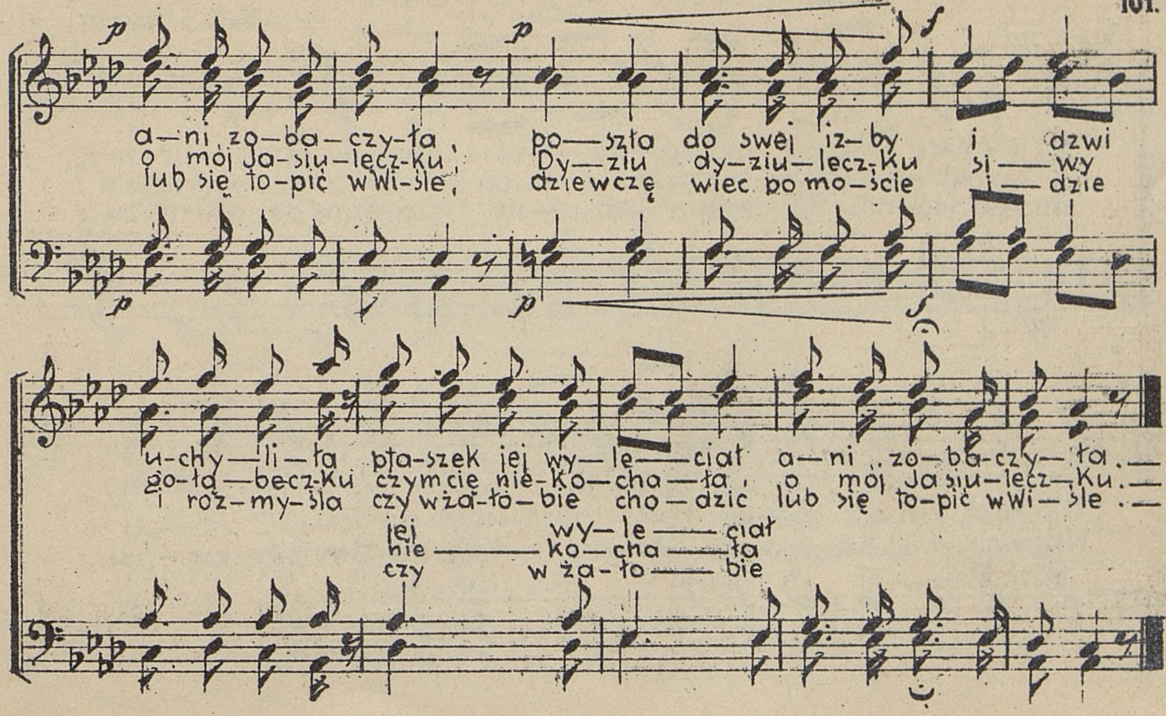

po—szedł smu—tek od
ser ca mo-je-go
smut—no w mej du—szy, oh
po——szedł od
ser——ca
po——szedł od
po-szedł smu—tek od
ser-ca mo-je-go
smu——tno w du——szy
mej—
ser ca
Al. Groza.
smutno w du—szy smu—tno w mej—

34. Krakowiak.

F Starczewski

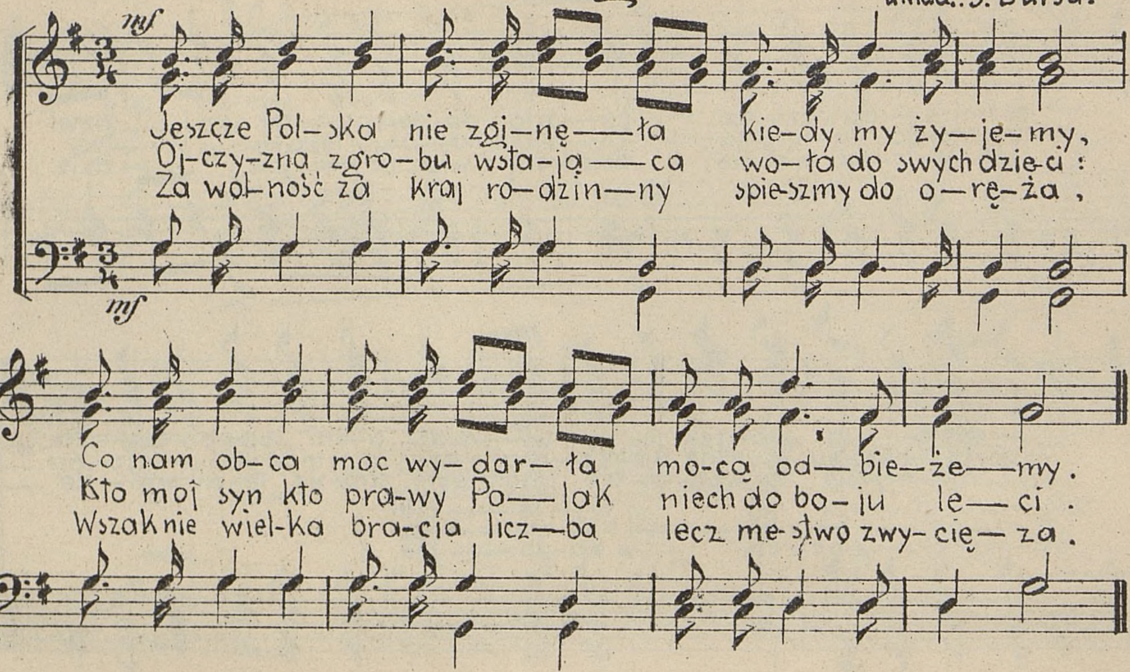

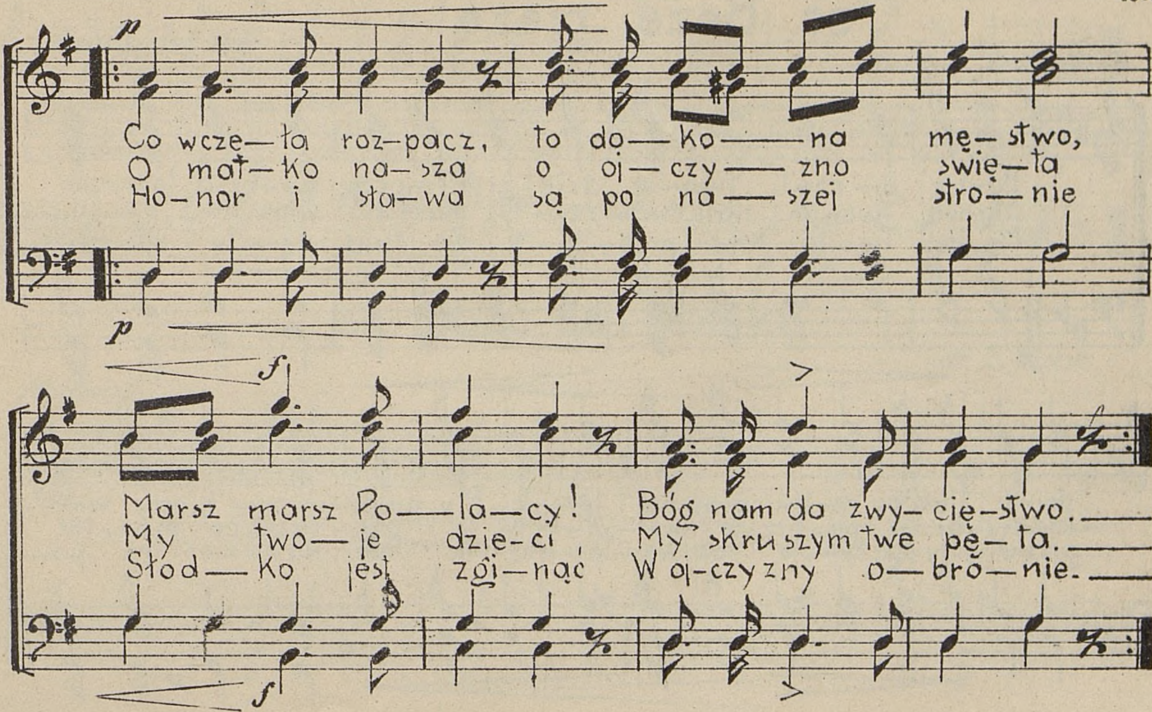

p
W tej no-wej, ko-mo — rze po — szła do swej iz— by
Dy— ziu dyż go— łe — bie Dy— ziu dy— ziu— lecz-ku
Ty już masz in— ne— go Dziew— czę więc po— moście
p
i dzwi u—chy—li — ła pta—szek jej wy— le — ciał
si — wy go—łą—becz-ku czym cię nie—ko— cho — ła.
je — dzie i roz—my—śla Czy wża— to — bie cho— dzić
jej wy— le — ciał
nie — ko — cha — ła
czy wża— to — bie

a—ni zo—ba—czy-ła, po—szła do swej iz—by i dzwi
o mój Ja-siu—lecz-ku, Dy—ziu dy—ziu—lecz-ku si—wy
lub się to-pić w Wi-śle, dziewczę więc po mo—ście i—dzie
u-chy—li—ła ptaszek jej wy—le—ciał a—ni zo—ba-czy—ła.—
go-łą—becz-ku czym cię nie-ko—cha—ła, o mój Ja-siu—lecz—ku.—
i roz—my—śla czy w żał-ło—bie cho—dzić lub się to-pić w Wi—śle.—
jej wy—le—ciał
nie—ko—cha—ła
czy w ża-ło—bie

35. Pieśń legionów.

układ. S. Bursa.

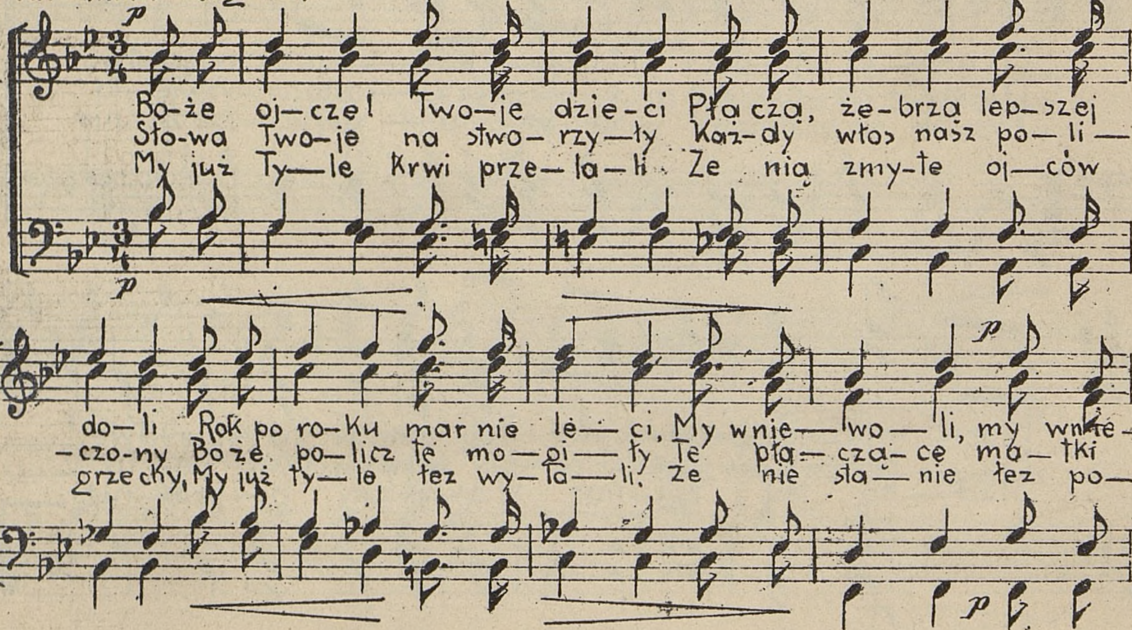

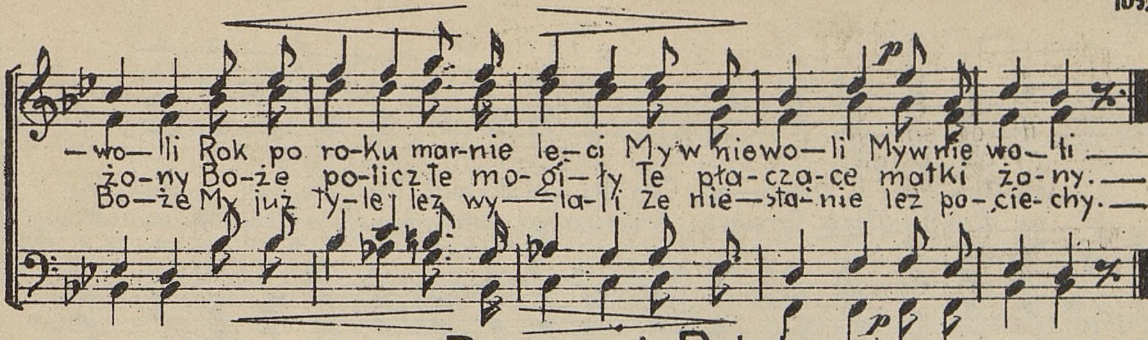

Co wczę—ła roz—pacz, to do—ko——na mę—stwo,
O mat—ko na—sza o oj—czy——zno świę—ta
Ho—nor i sła—wa są po na——szej stro—nie
Marsz marsz Po——la—cy! Bóg nam da zwy—cię—stwo.
My two—je dzie—ci, My skruszym twe pę—ta.
Słod—ko jest zgi—nąć W oj-czyzny o—bro—nie.
p
f

36. Boże ojcze!

ukł. S. Bursa.

Andantino religioso.

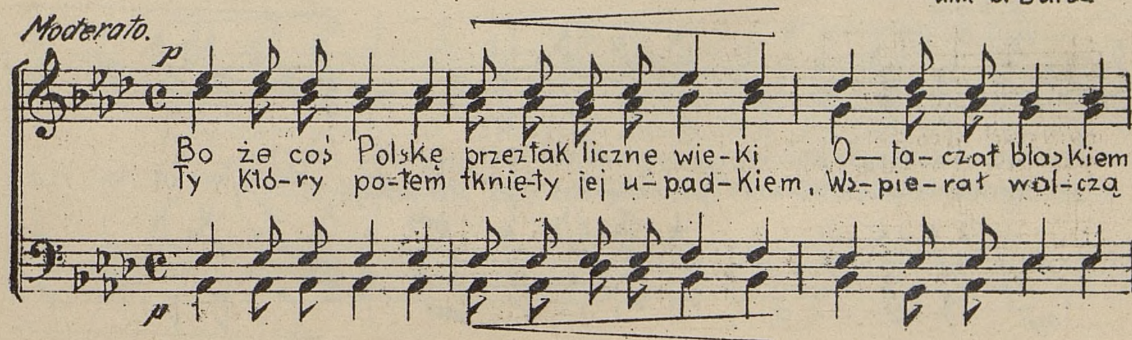

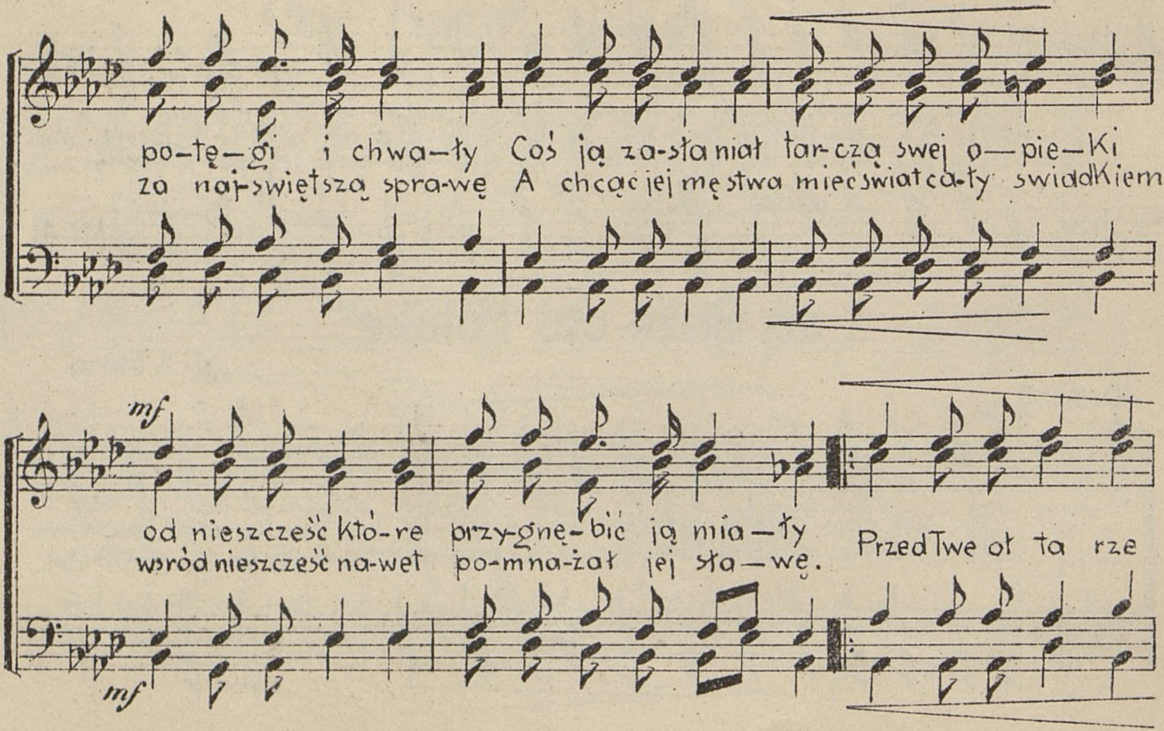

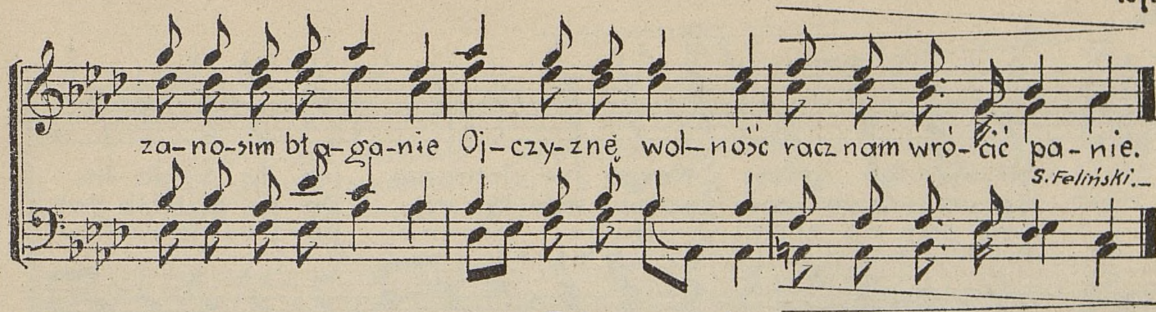
37. Boże coś Polskę.

ukł. S. Bursa

Moderato.

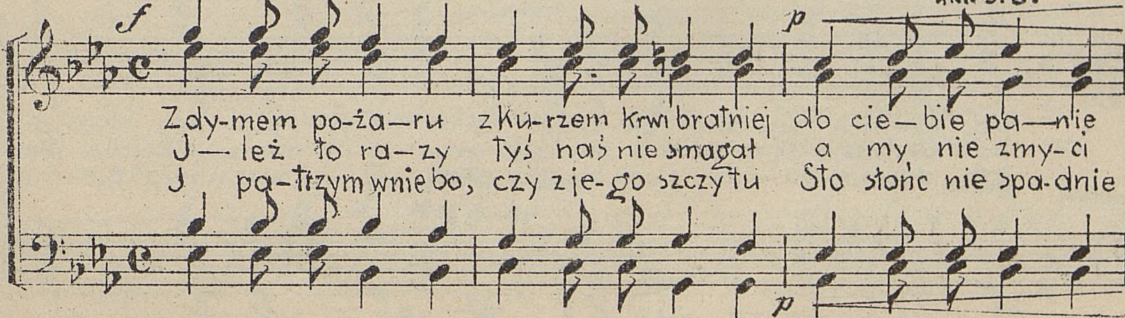

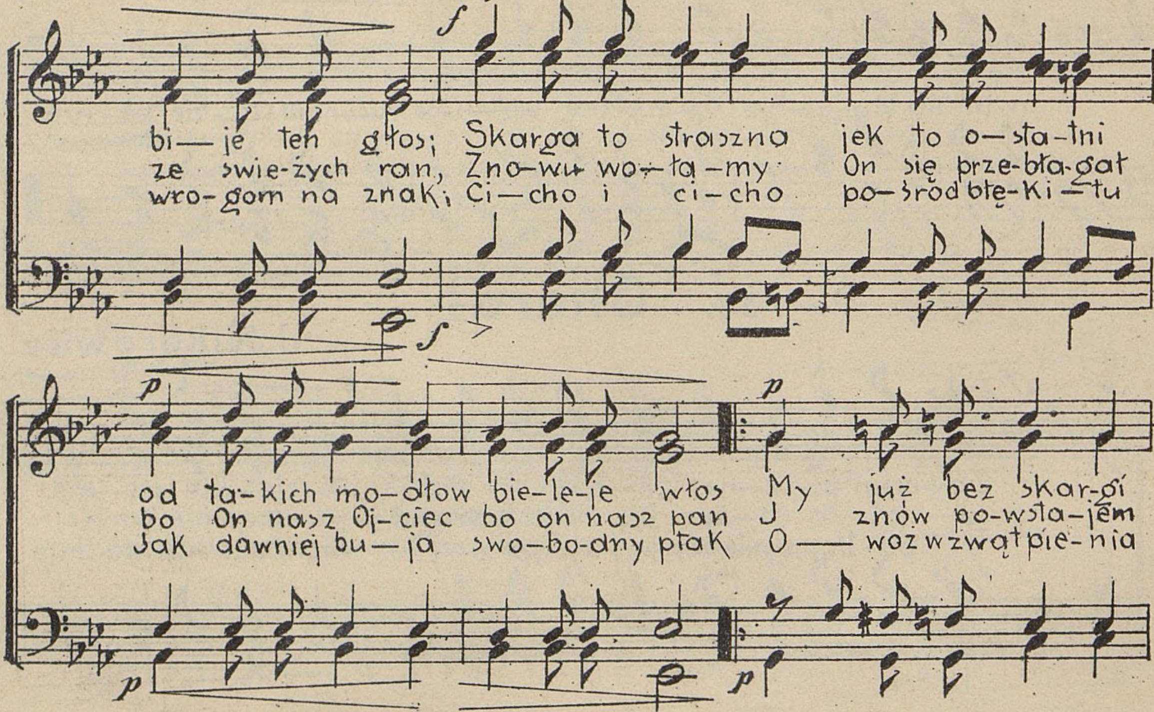

po-tę-gi i chwa-ły Coś ją za-sła niał tar-czą swej o-pie-ki
za naj-świętszą spra-wę A chcąc jej mę stwa mieć świat ca-ły świadkiem
mf
od nieszczęść któ-re przy-gnę-bić ją mia-ły
wśród nieszczęść na-wet po-mna-żał jej sła-wę.
Przed Twe oł ta rze
mf
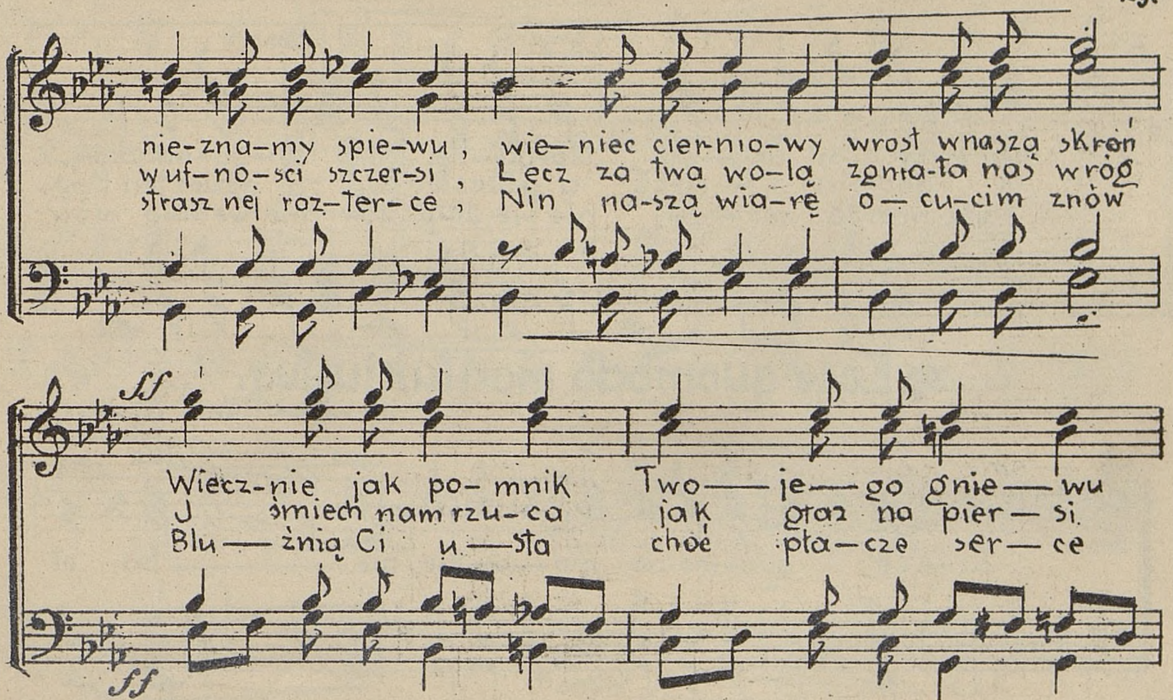

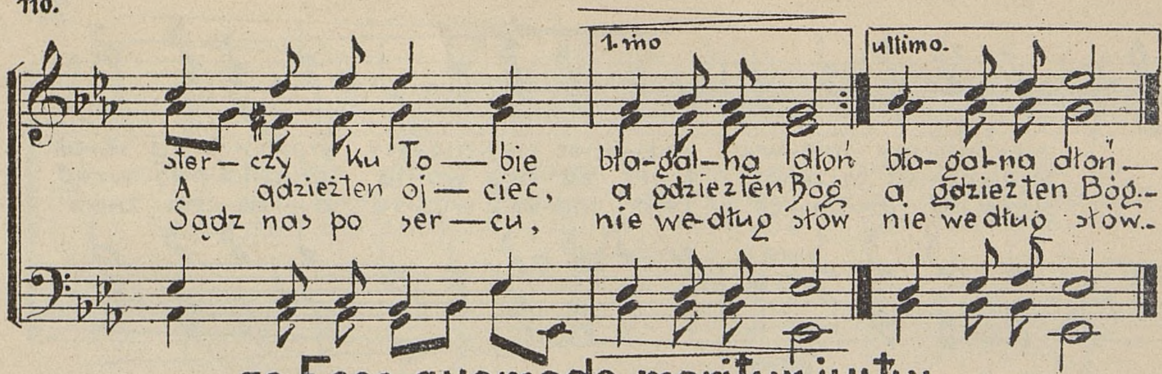
38. Chorał.

J. Nikorowicz.
ukł. S. B.
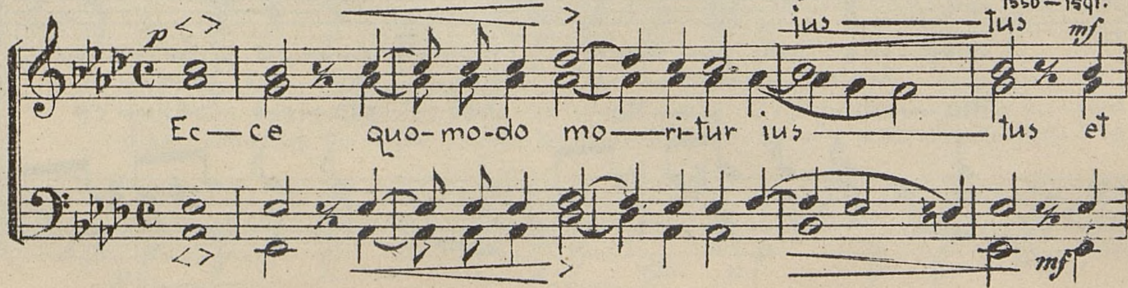

bi — je ten głos; Skarga to straszna jak to o — sta — tni
ze świe-żych ran, Zno-wu wo-ła-my On się prze-bła-gał
wro-gom na znak; Ci — cho i ci — cho po-śród błę-ki — tu
od ta-kich mo-dłów bie-le-je włos My już bez skar-gi
bo On nasz Oj-ciec bo on nasz pan J znów po-wsta-jem
Jak dawniej bu — ja swo-bo-dny ptak O — woz wzwątpie-nia

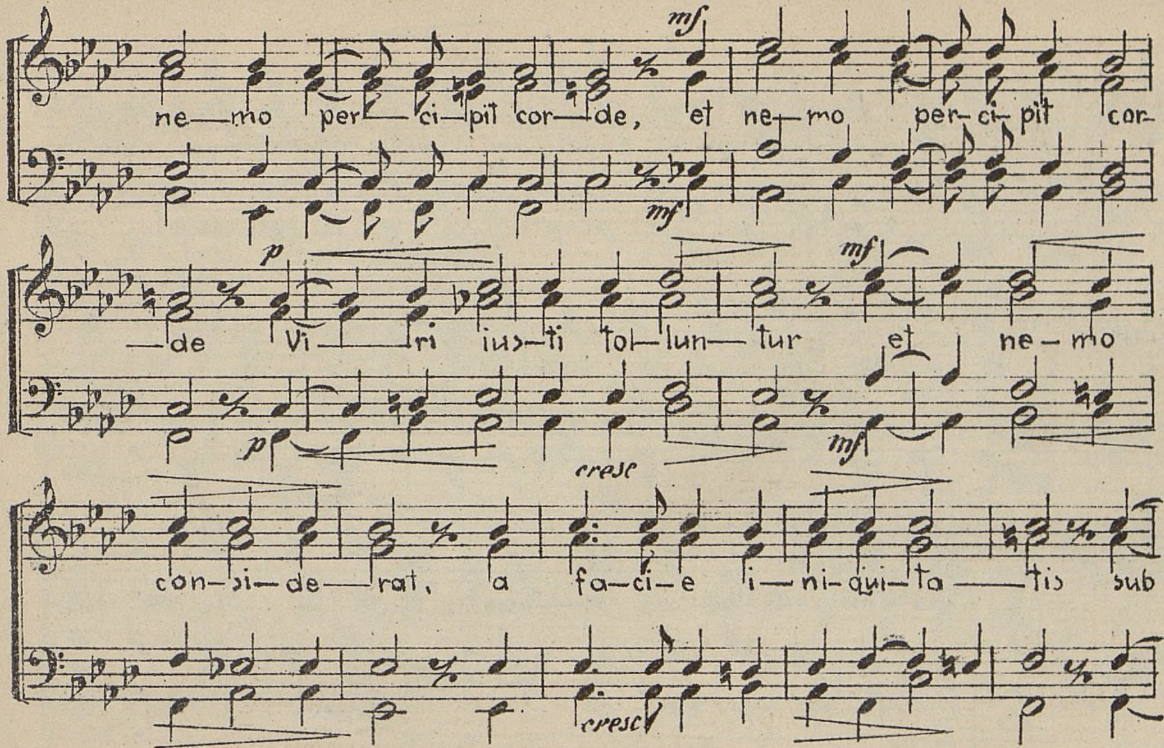

nie-zna-my spie-wu, wie-niec cier-nio-wy wrost w naszą skroń
w uf-no-ści szczer-si, Lecz za Twą wo-lą zgnia-ta nas wróg
strasz-nej roz-ter-ce, Nin na-szą wia-rę o-cu-cim znów
ff
Wiecz-nie jak po-mnik Two-je-go gnie-wu
J śmiech nam rzu-ca jak głaz na pier-si.
Blu-żnią Ci u-sta choć pła-cze ser-ce
ff

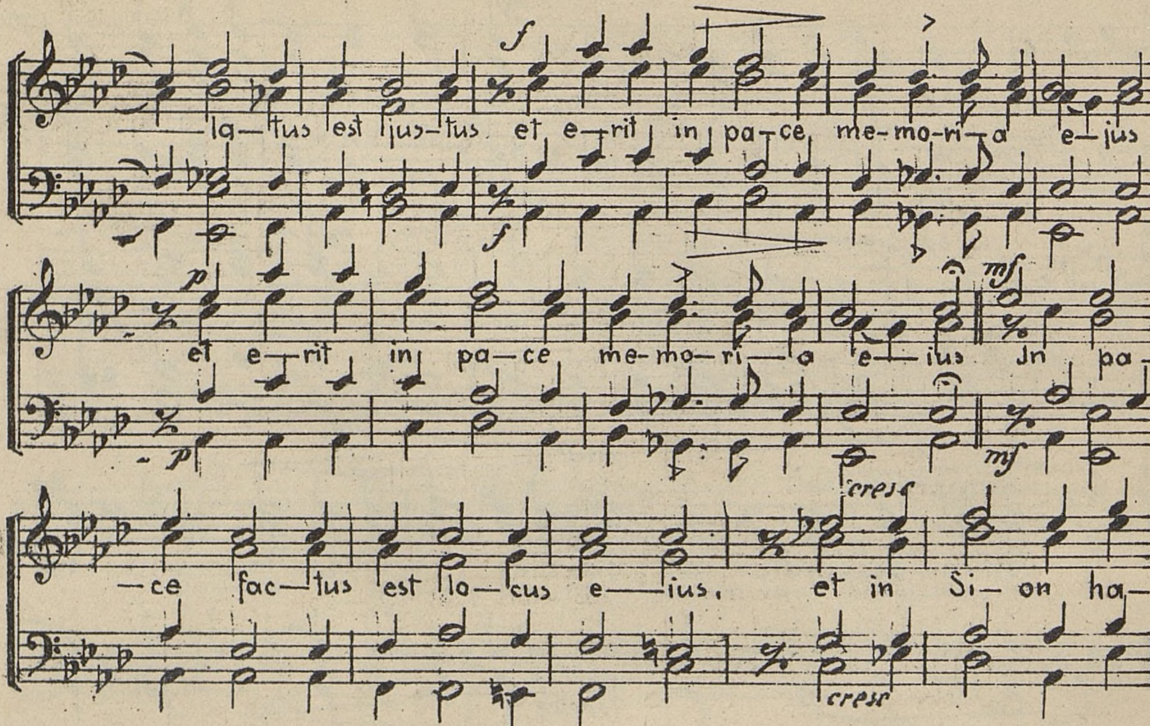

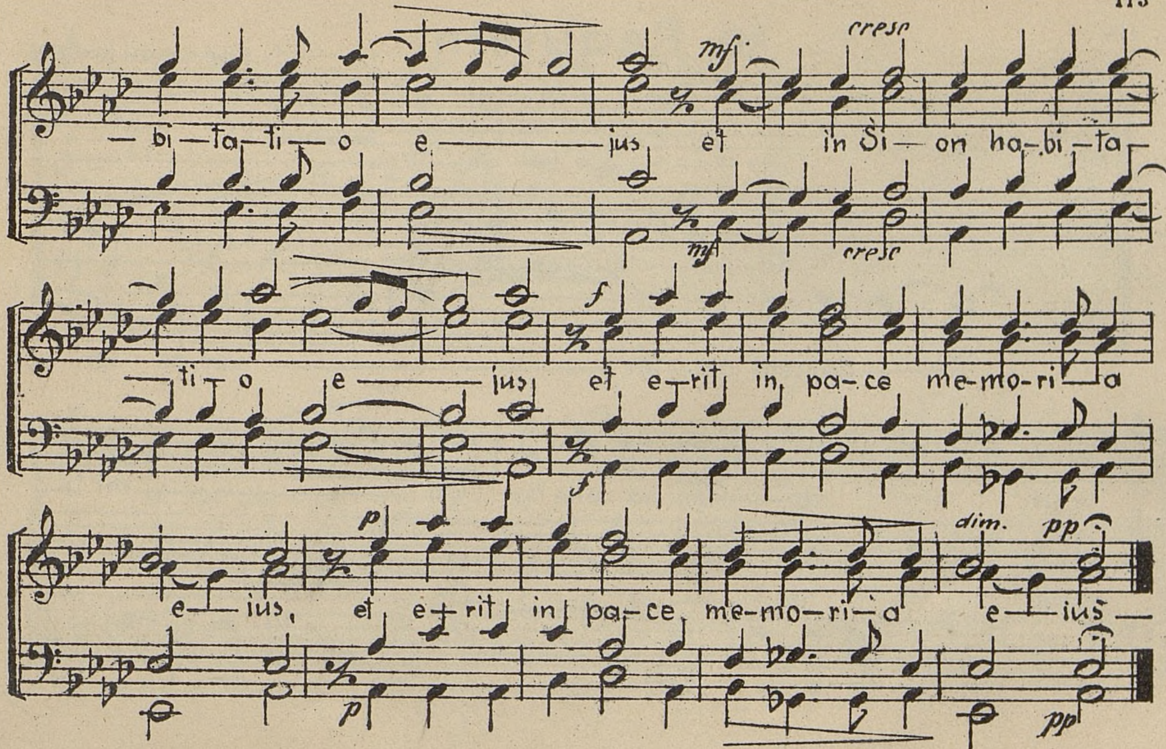
39 Ecce quomodo moritur iustus.

Jacob Handl (Gallus)
1550—1591.

ne—mo per—ci—pit cor—de, et ne—mo per—ci—pit cor-
—de Vi—ri ius—ti tol—lun—tur et ne—mo
con—si—de—rat, a fa—ci—e i—ni—qui—ta—tis sub
mf
p
cresc

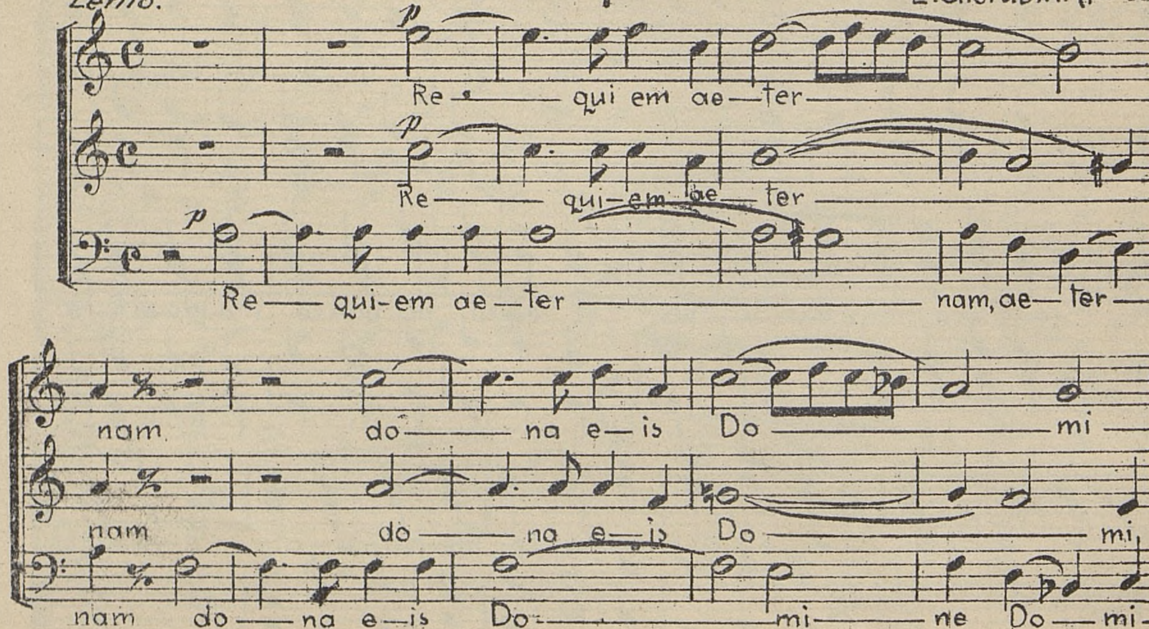

f
la— tus est jus— tus et e— rit in pa— ce me-mo-ri— a e— jus
f
p
et e— rit in pa— ce me-mo— ri— a e— ius. Jn pa—
p
mf
mf
cresc
— ce fac— tus est lo— cus e— ius. et in Si— on ha—
cresc

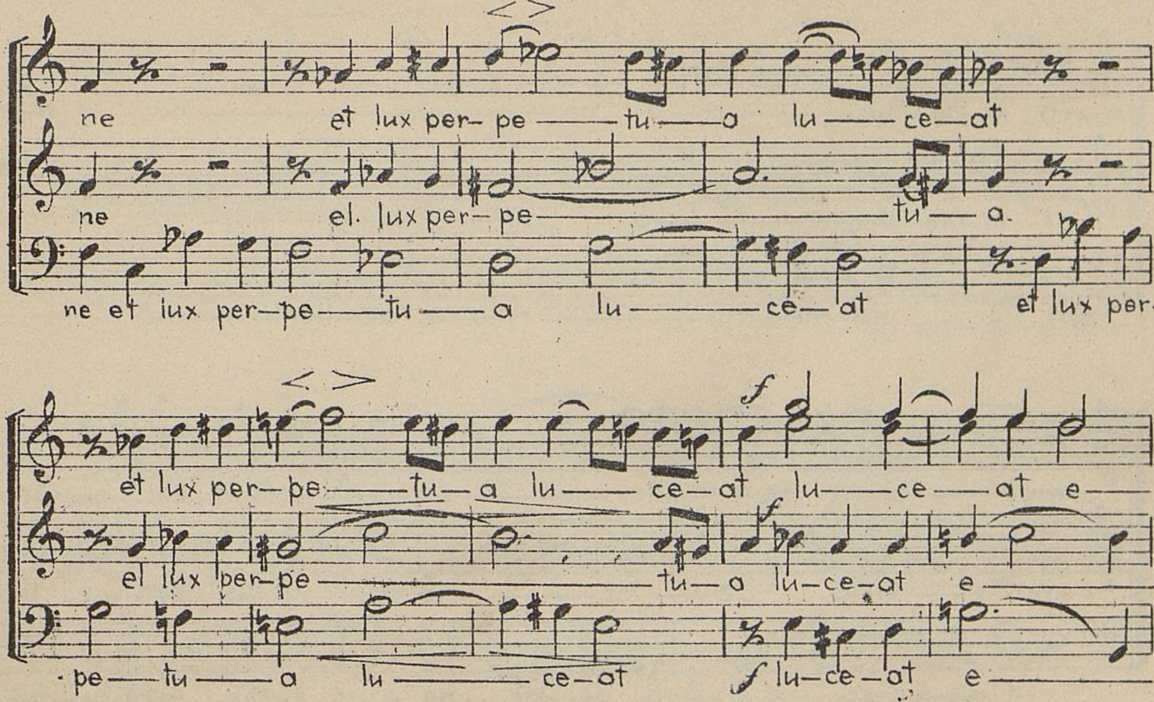

cresc
mf
— bi — ta — ti — o e — jus et in Si — on ha - bi - ta —
cresc
f
ti — o e — jus et e - rit in pa - ce me - mo - ri - a
p
dim. pp
e — ius, et e - rit in pa - ce me - mo - ri - a e — ius —
pp

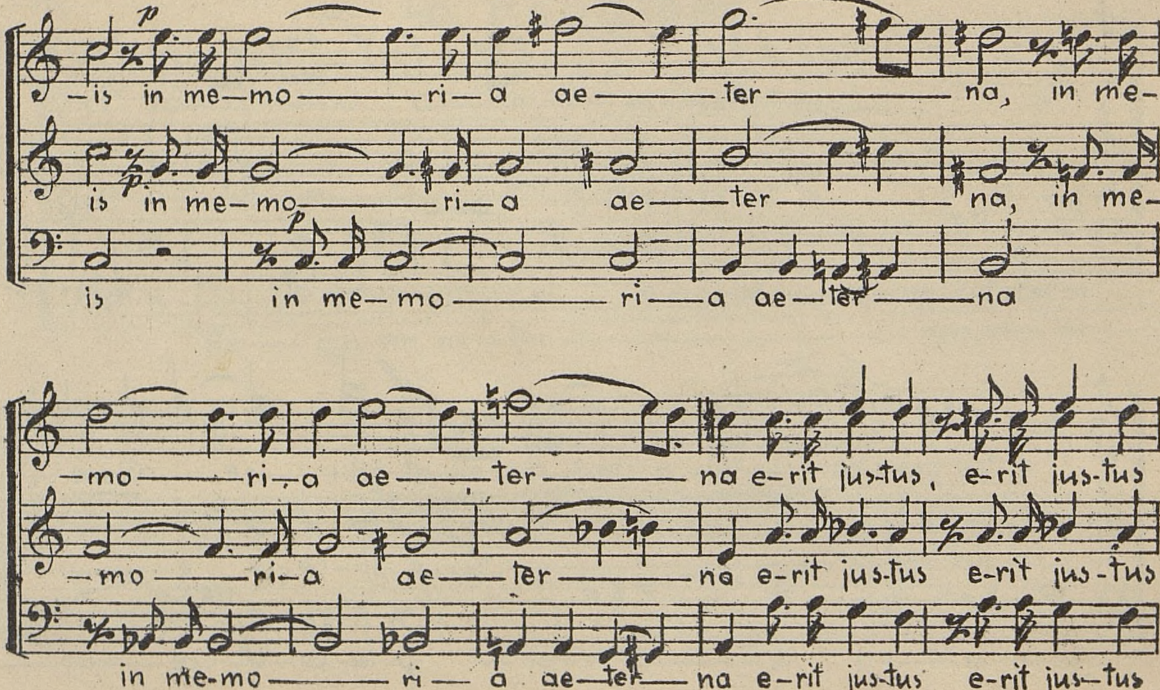
40. Requiem.

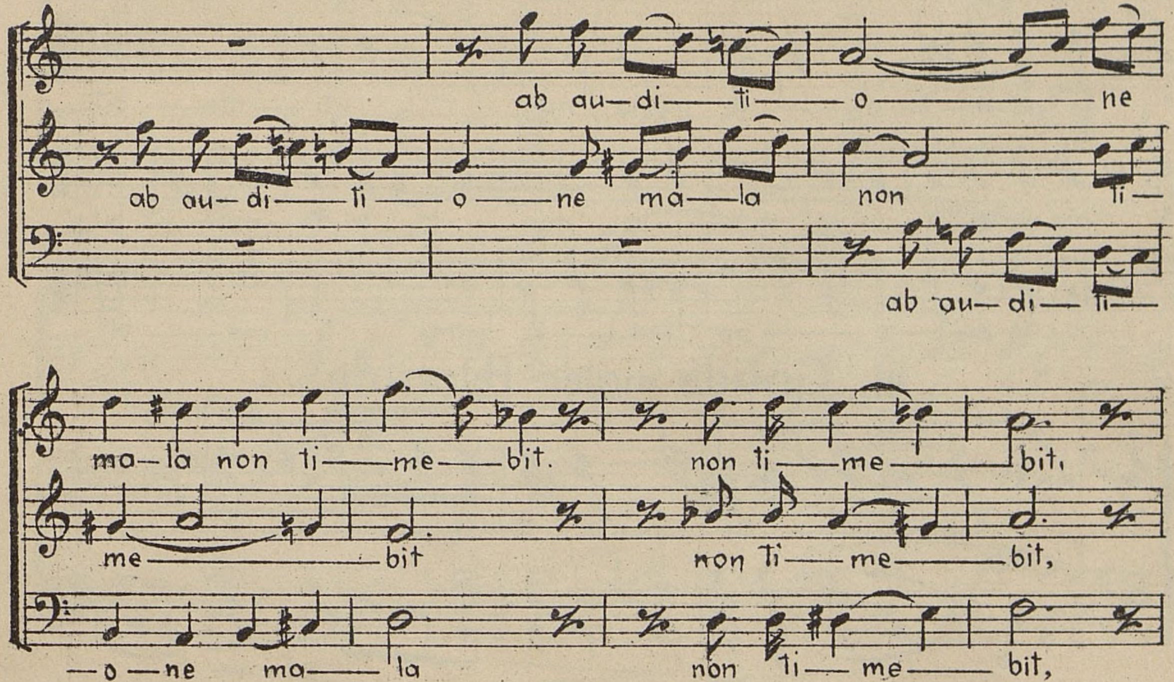
L. Cherubini (1760-1842).

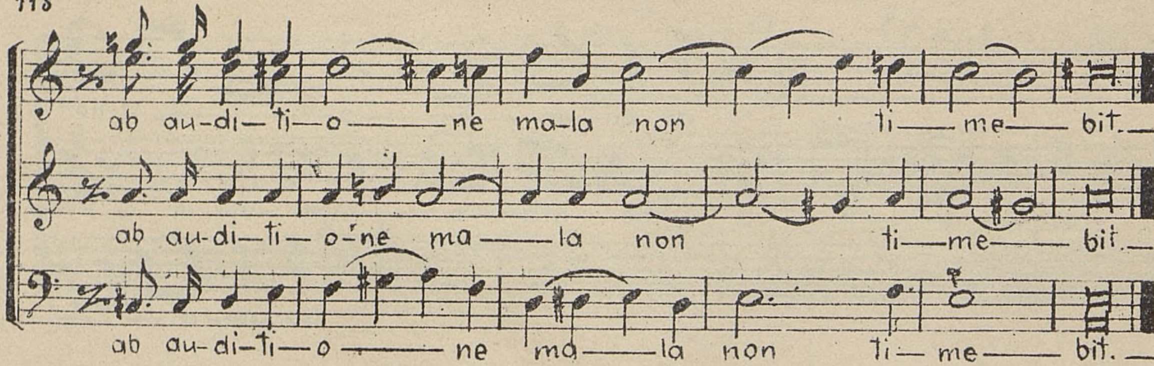
Lento.

ne et lux per- pe — tu — a lu — ce — at
ne el. lux per- pe — tu — a.
ne et lux per-pe — tu — a lu — ce— at et lux per-
et lux per-pe — tu — a lu — ce — at lu — ce — at e —
el lux per-pe — tu — a lu-ce-at e —
pe — tu — a lu — ce-at f lu-ce-at e —

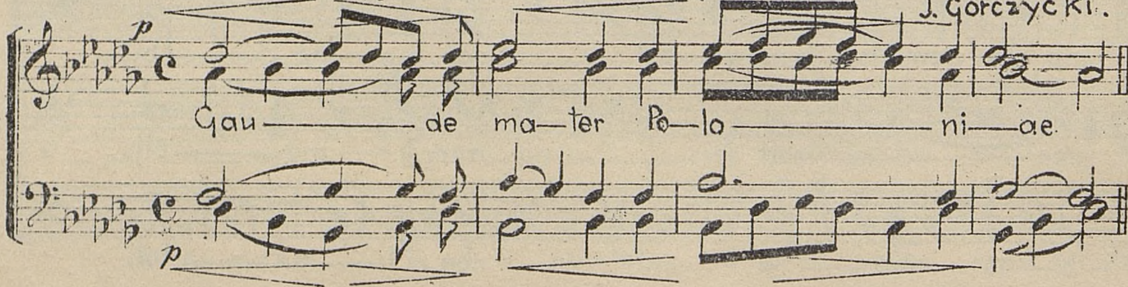

p
—is in me—mo———ri—a ae———ter————na, in me—
is in me—mo———ri—a ae——ter————na, in me—
p
is in me—mo————ri——a ae—ter———na
—mo———ri—a ae——ter————na e—rit jus-tus, e—rit jus-tus
—mo———ri—a ae——ter————na e—rit jus-tus e—rit jus-tus
in me-mo———ri—a ae—ter—na e—rit jus-tus e—rit jus—tus

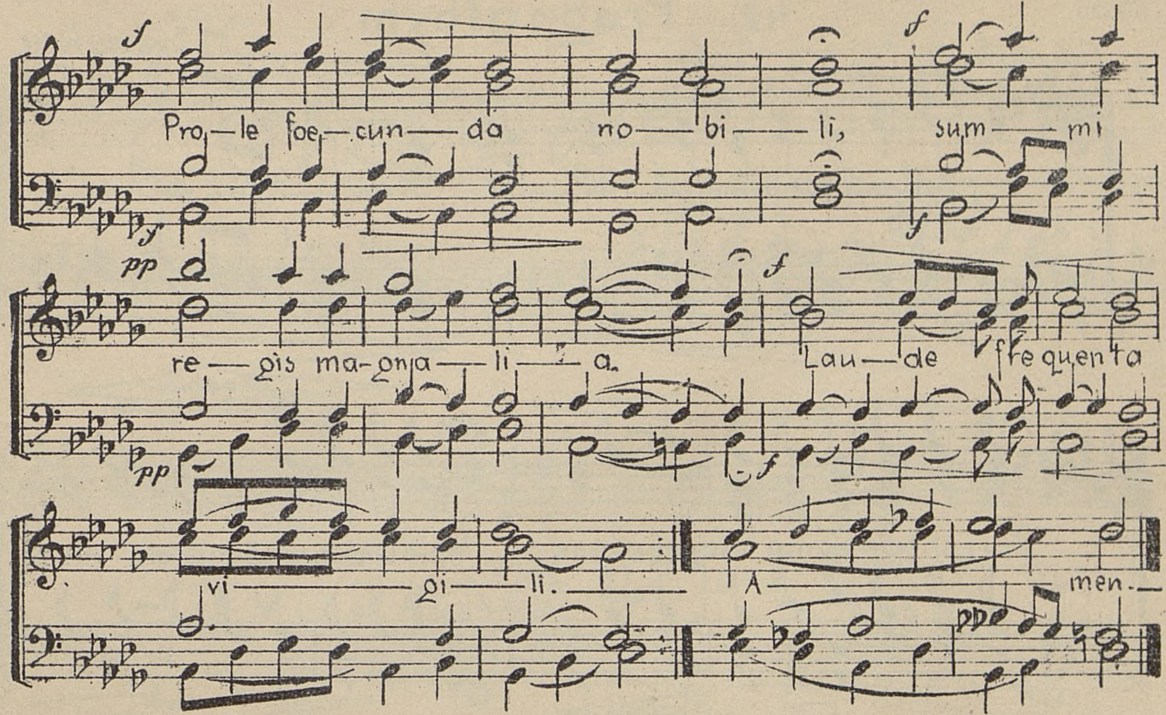

ab au—di——ti——o——ne
ab au—di——ti——o——ne ma——la non ti—
ab au—di—ti—
ma—la non ti——me——bit. non ti——me——bit,
me——bit non ti——me——bit,
—o—ne ma——la non ti——me——bit,

41. Gaude mater Poloniae.
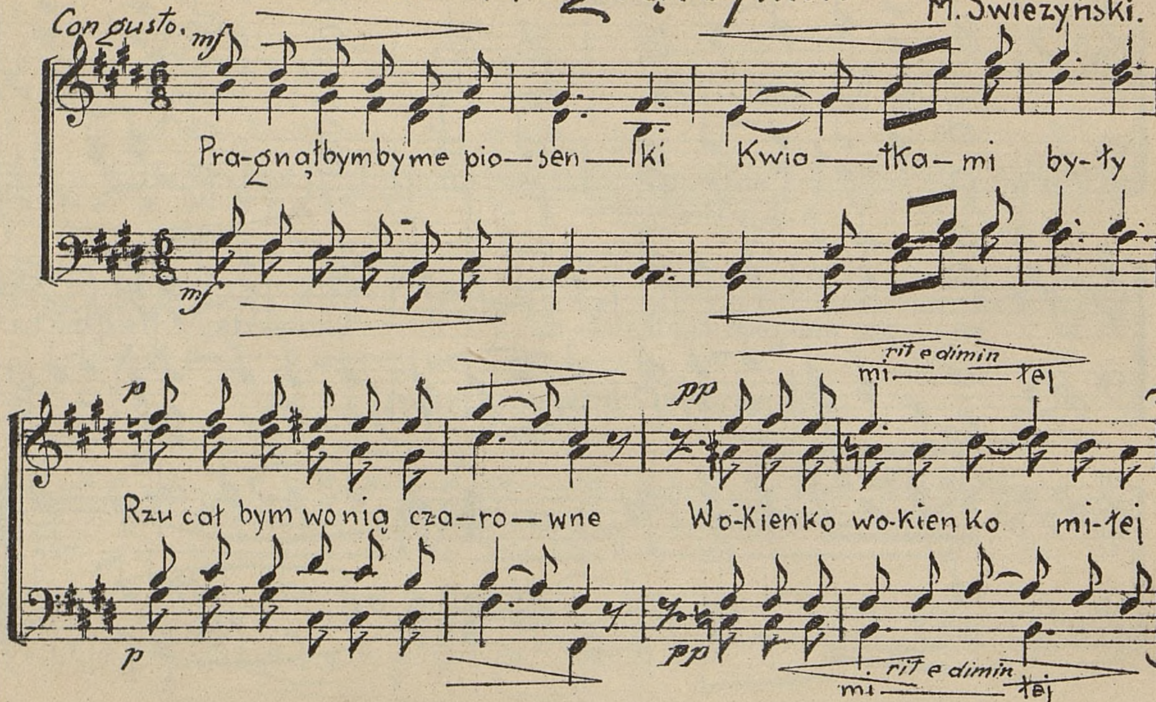
J. Gorczycki.
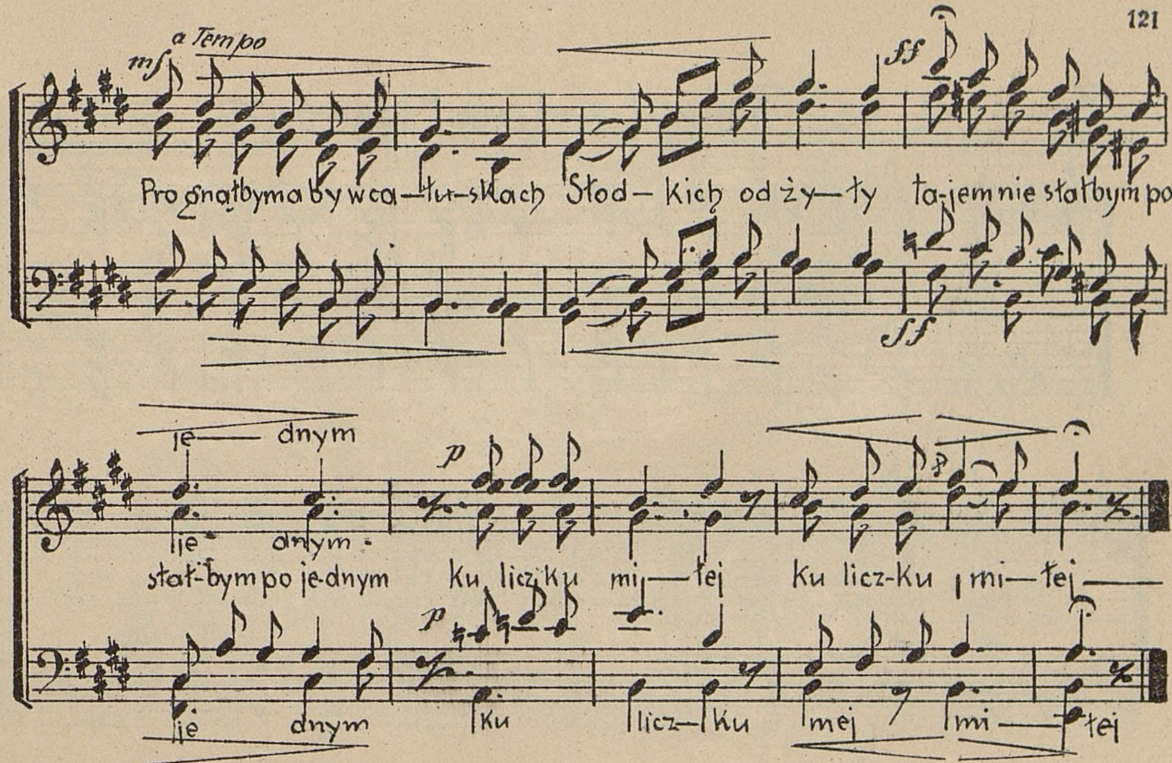

Pro — le foe — cun — da no — bi — li, sum — mi
re — gis ma-gna — li — a. Lau — de frequenta
vi — gi — li. A — men.

42. Pragnąłbym...

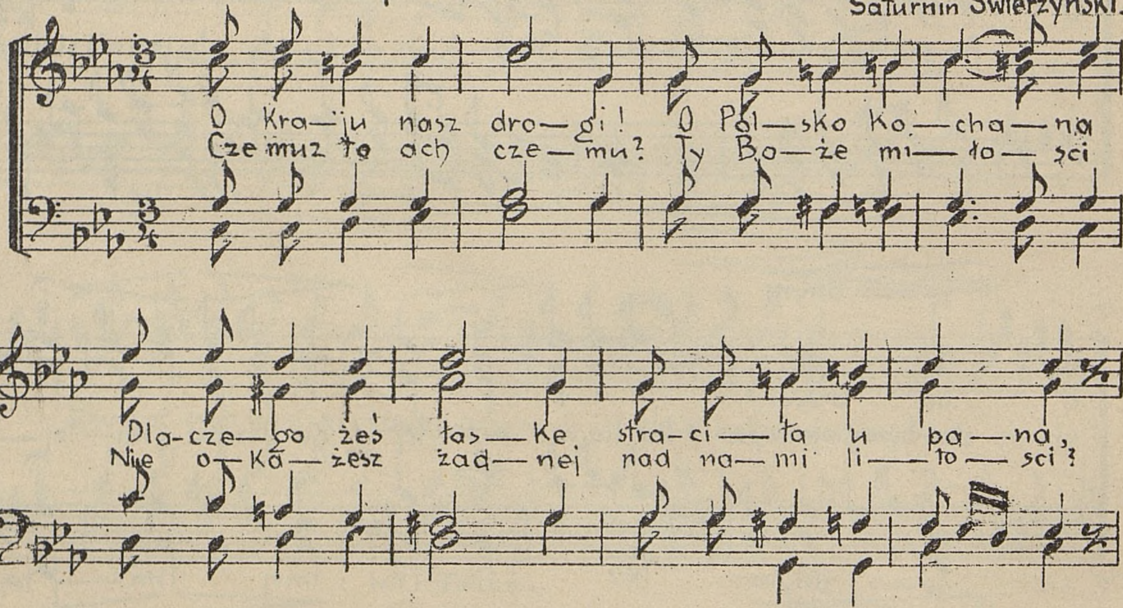
M. Świeżyński.

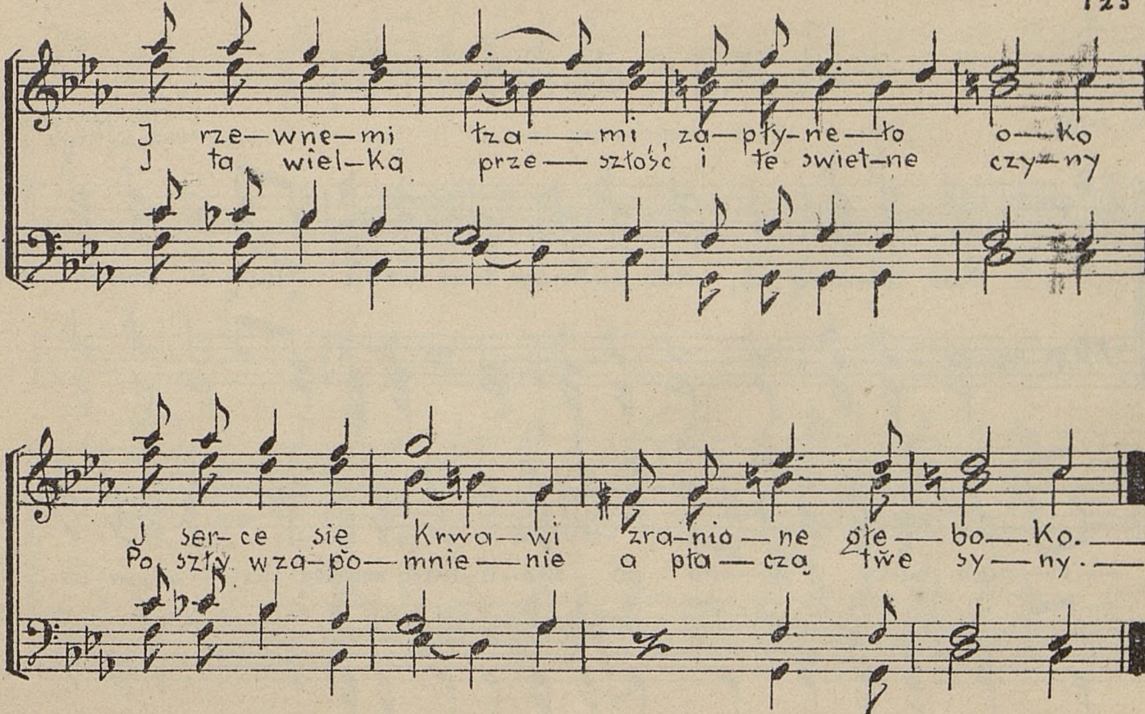

a Tempo
mf
ff
Pro gnałbym a by w ca—łu-skach Słod— kich od ży—ty ta-jem nie stałbym po
ff
je— dnym
p
je dnym
stał-bym po je-dnym ku licz-ku mi—łej ku licz-ku mi—łej
p
je dnym ku licz—ku mej mi—łej

43. Śpiew z nad Niemna.

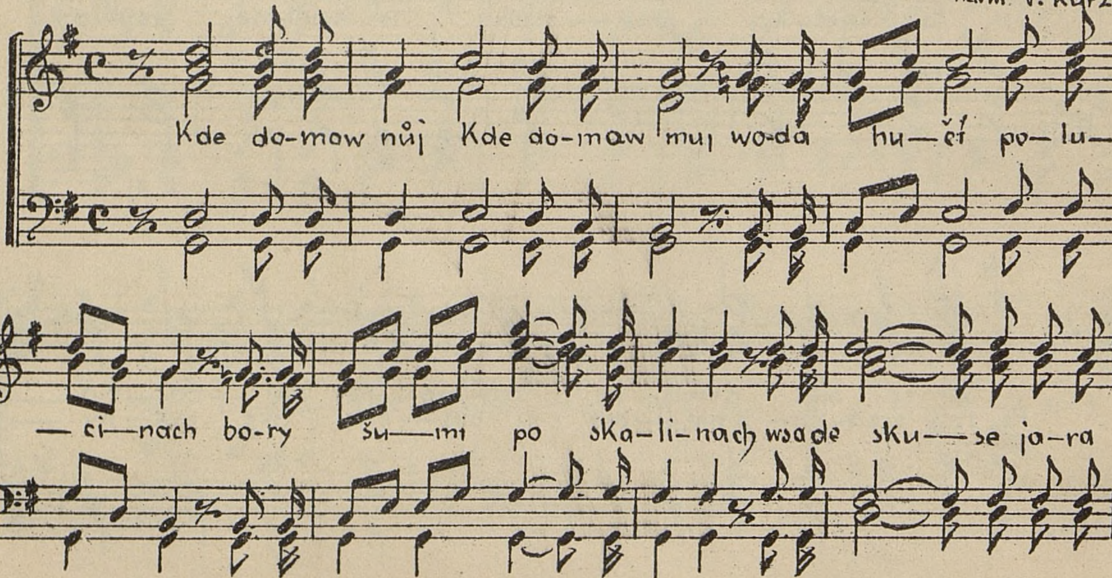
Saturnin Świerzyński.
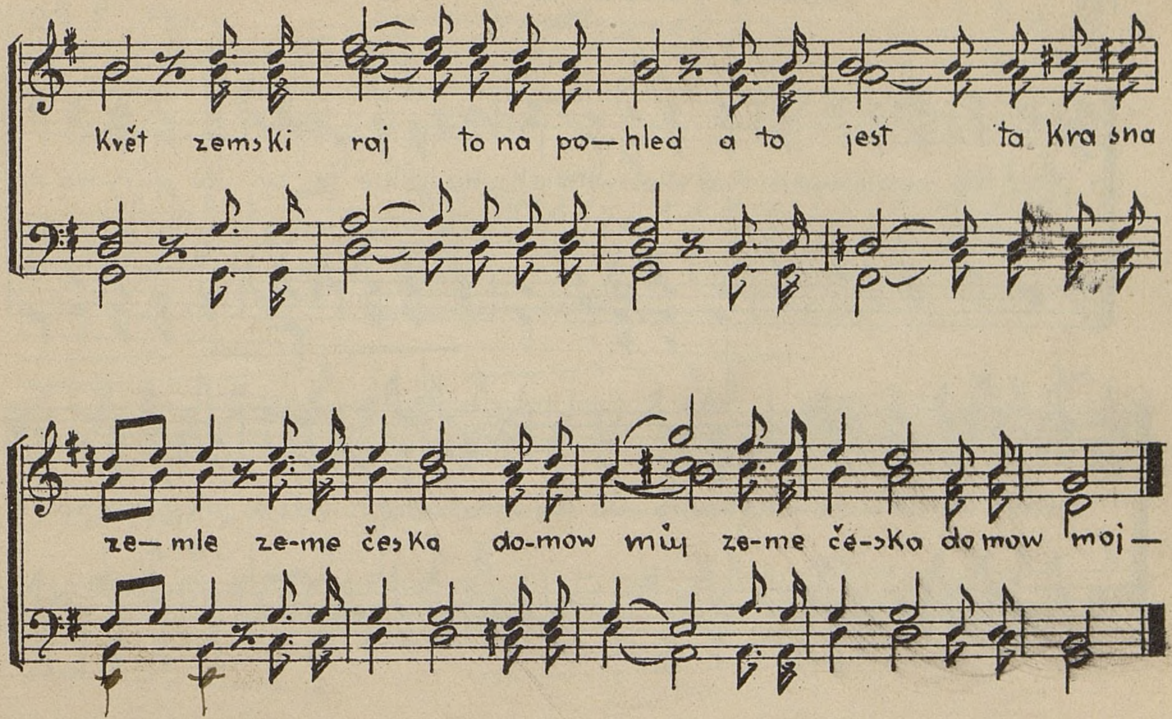

J rze—wne—mi łza—mi za—pły—nę—ło o—ko
J ta wiel—ka prze—szłość i te świet—ne czy—ny
J ser—ce się krwa—wi zra—nio—ne głę—bo—ko.
Po—szły wza—po—mnie—nie a pła—czą twe sy—ny.

44 Kde domow mój.

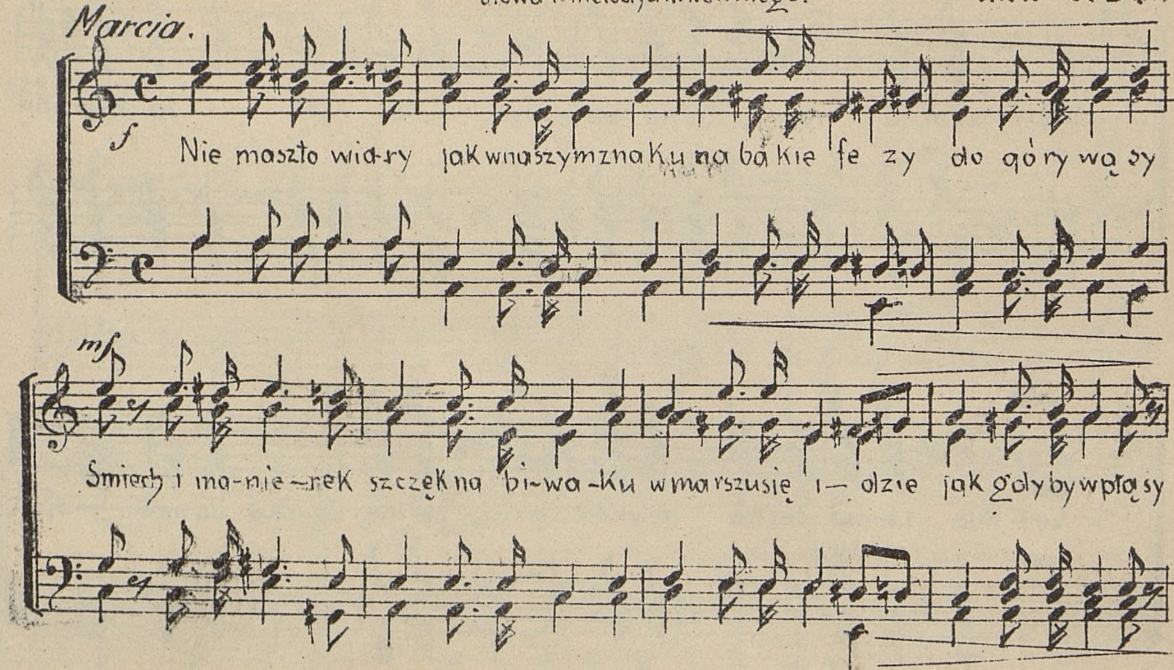
F. Skraup.
Harm. V. Kyrz.

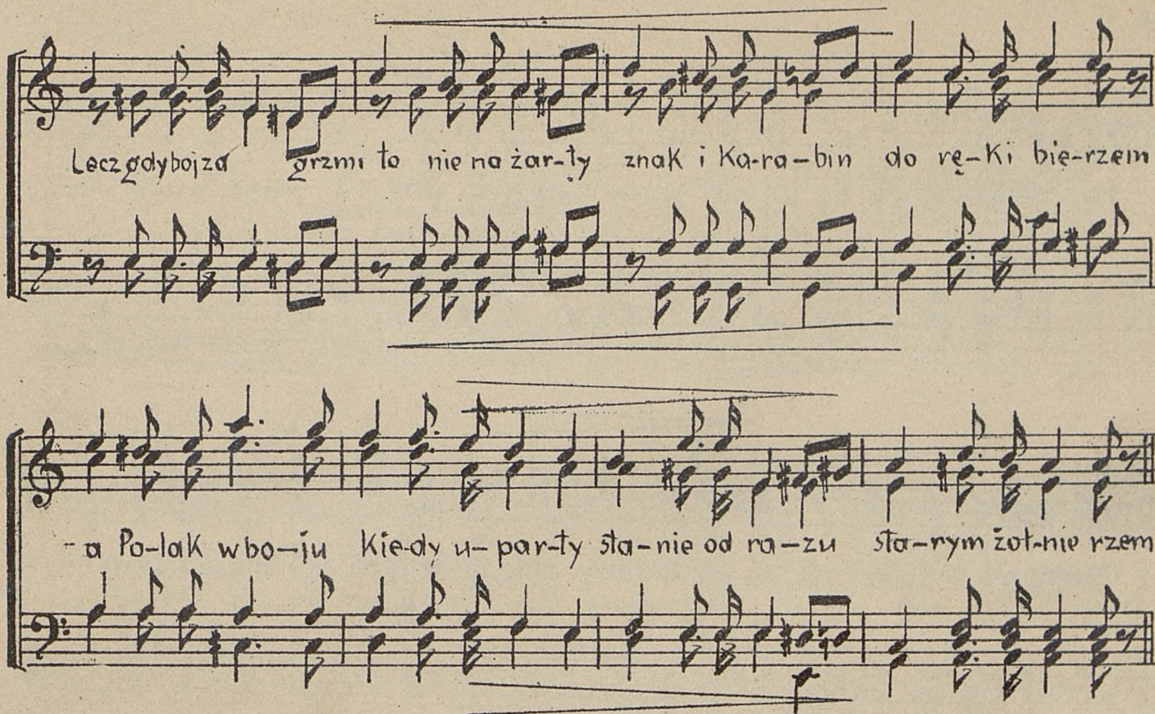

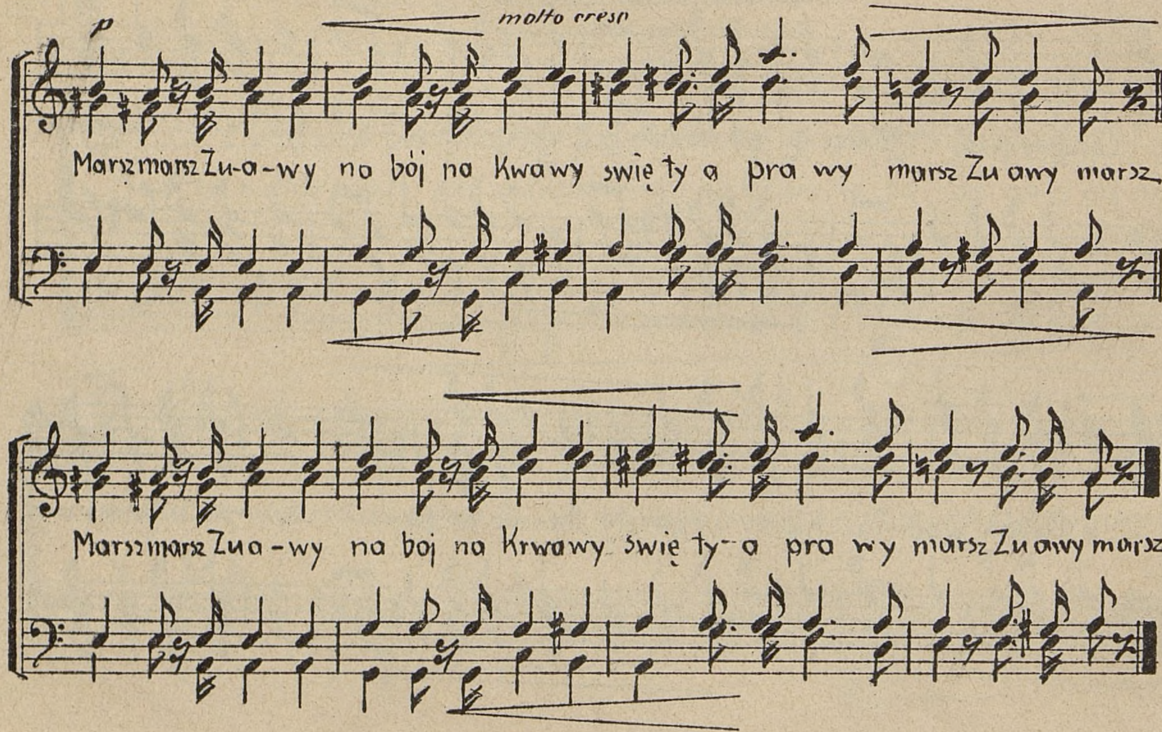

Květ zemski raj to na po—hled a to jest ta krasna
ze—mle ze-me česka do-mow můj ze-me če-ska do mow moj—

45. Marsz Zuawow.

Słowa i melodya W. Wolskiego. ukł. S. Bursa.

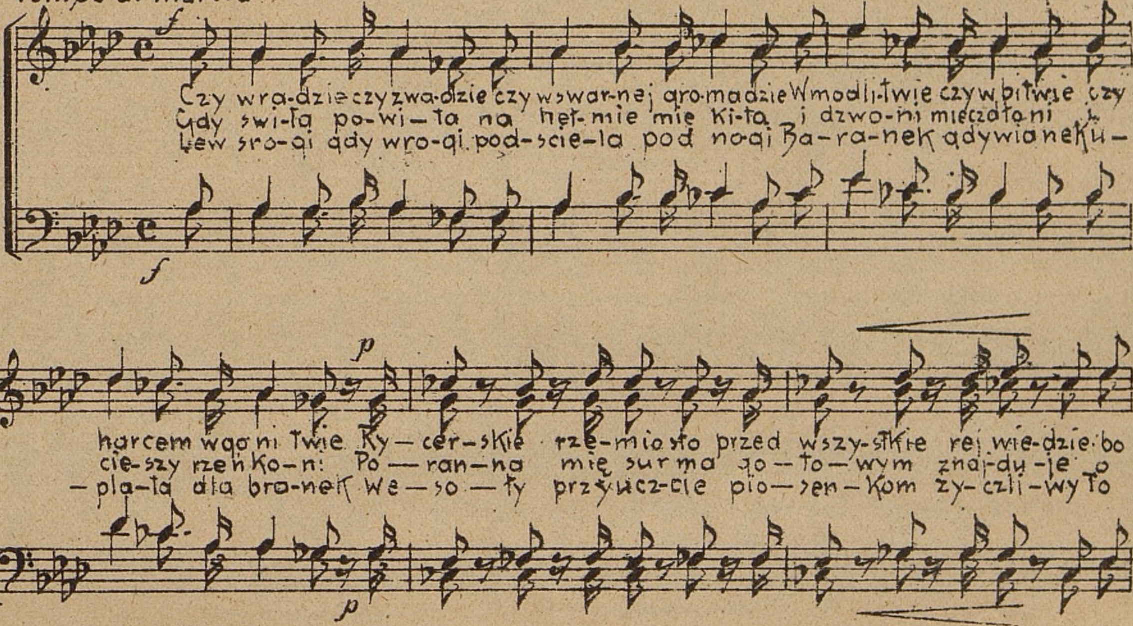

Lecz gdy boj za grzmi to nie na żar-ty znak i Ka-ra-bin do rę-ki bię-rzem
-a Po-lak w bo-ju kie-dy u-par-ty sta-nie od ra-zu sta-rym żoł-nie rzem

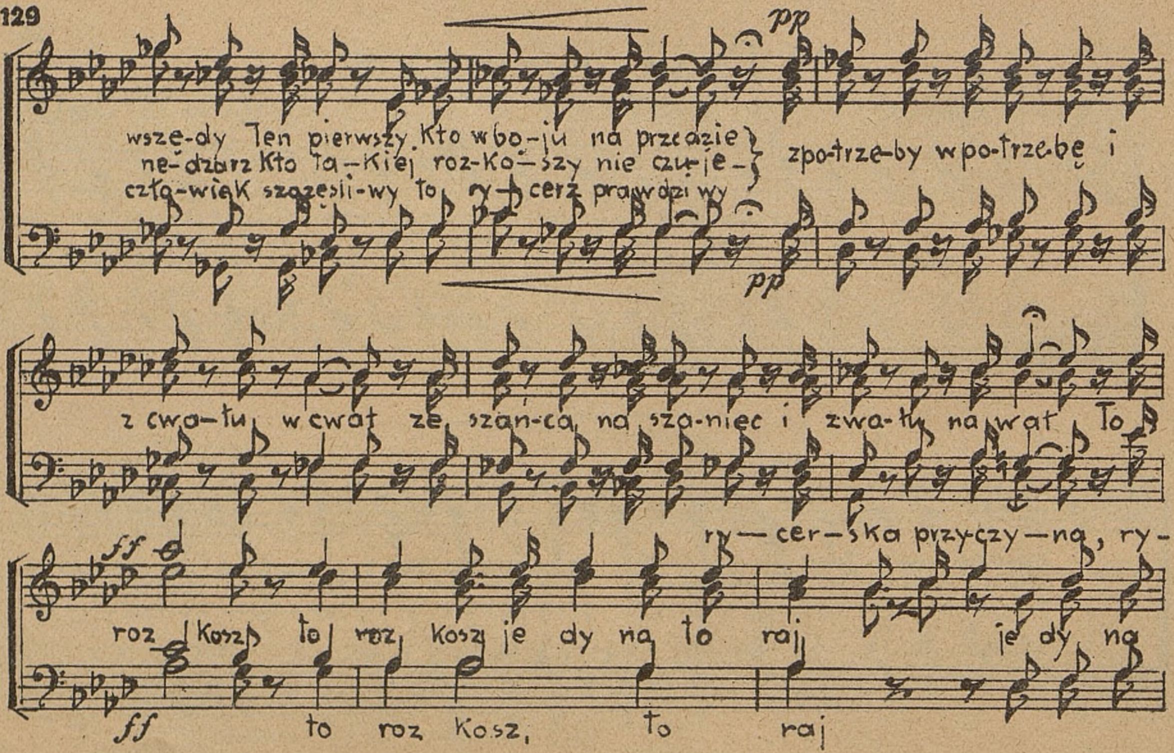

p
molto cresc
Marsz marsz Zu-a-wy na bój na Kwawy swię ty a pra wy marsz Zu awy marsz
Marsz marsz Zua-wy na boj na Krwawy święty-a pra wy marsz Zuawy marsz

46. Pieśń rycerska.

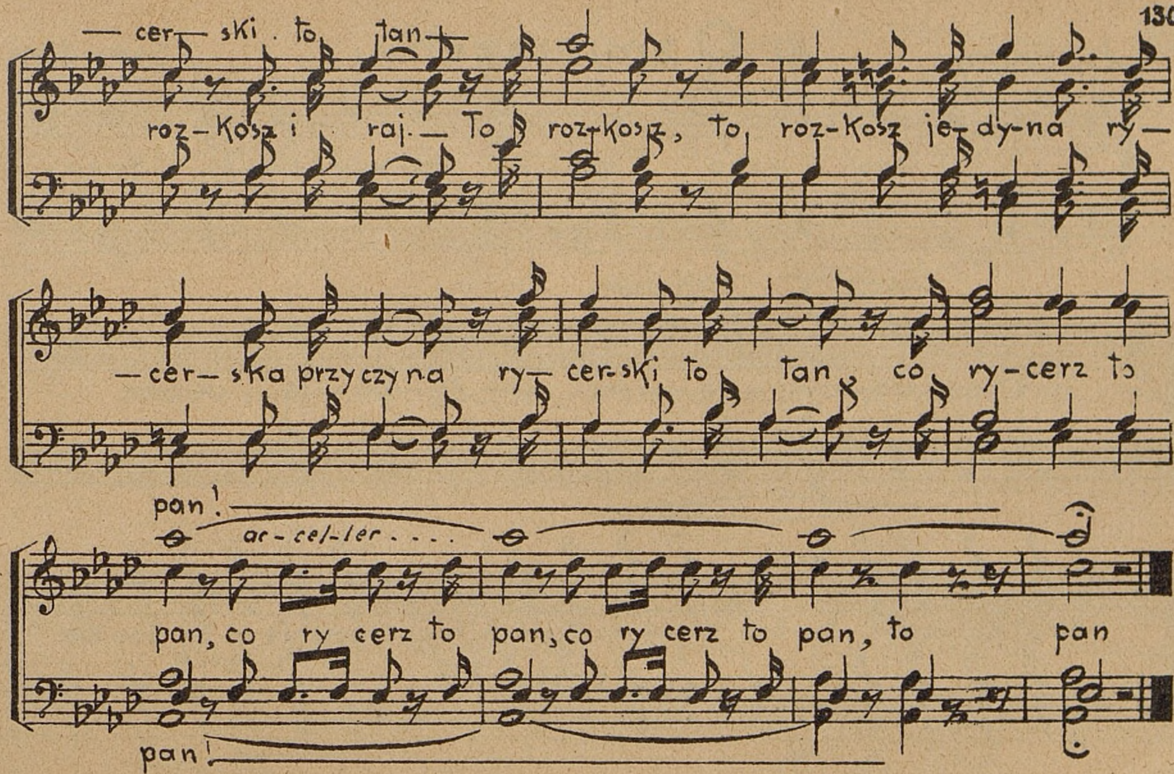
Tempo di marcia

Moniuszko Gall.

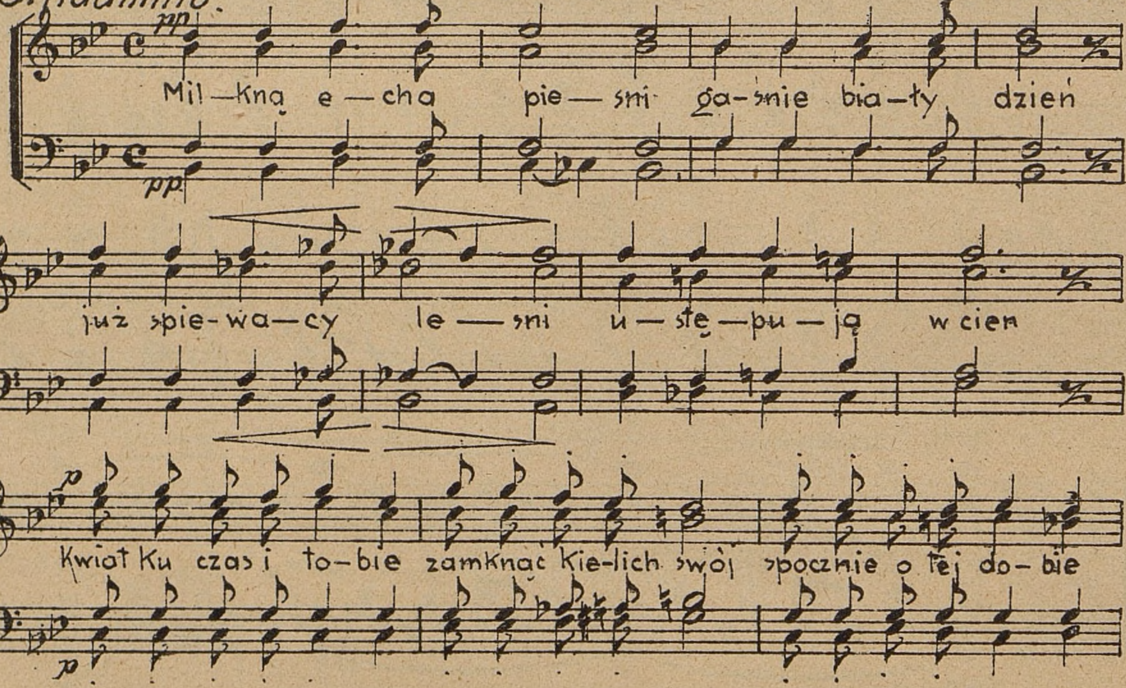
pp
wszę-dy Ten pierwszy Kto w bo-ju na przedzie
ne-dzarz Kto ta-kiej roz-ko-szy nie czu-je-
czło-wiek szczęśli-wy to ry-cerz prawdzi wy
zpo-trze-by w po-trze-bę i
pp
z cwa-łu w cwał ze szan-ca na sza-niec i zwa-łu na wał To
ry—cer—ska przy-czy—na, ry-
ff
roz kosz to roz kosz je dy na to raj je dy na
ff
to roz kosz, to raj

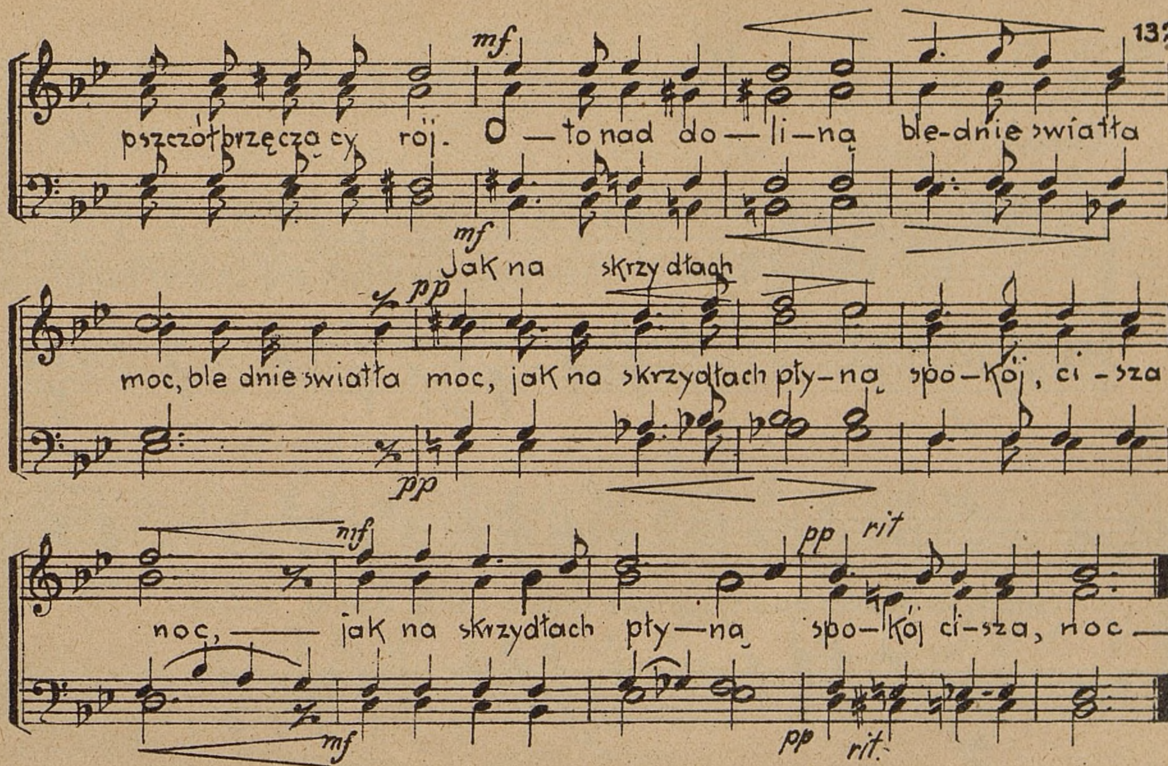

— cer— ski . to tan—
roz – kosz i raj. — To roz-kosz, to roz-kosz je-dy-na ry—
— cer— ska przyczyna ry— cer-ski to tan, co ry-cerz to
pan! ——
ac - cel - ler . . . .
pan, co ry cerz to pan, co ry cerz to pan, to pan
pan! ——

47. O zmierszchu.

J Svendsen.

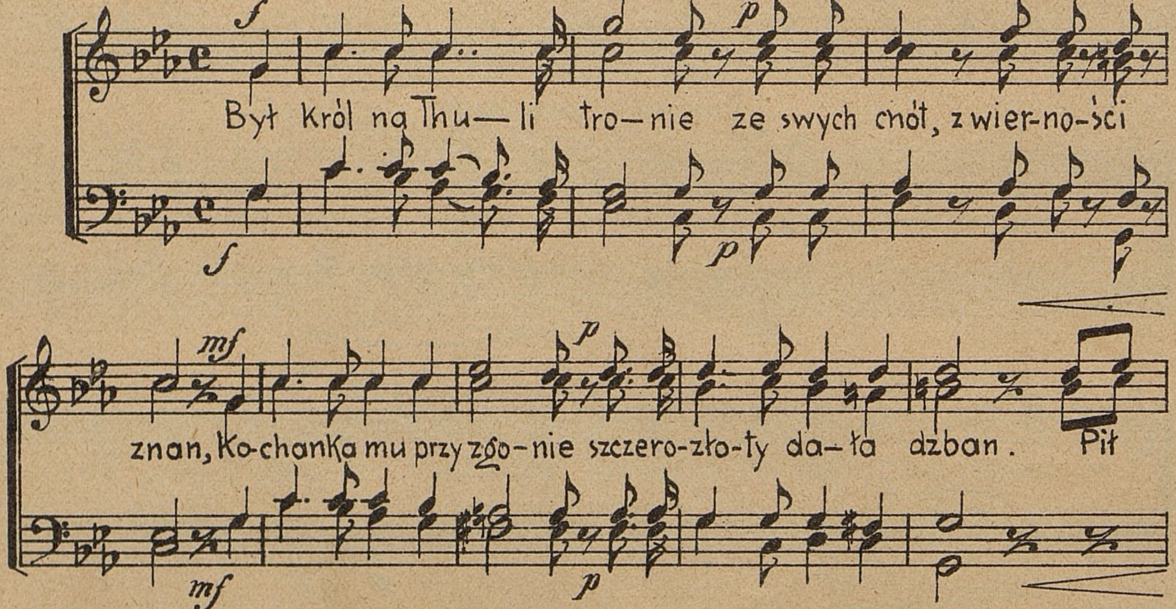
Andantino.

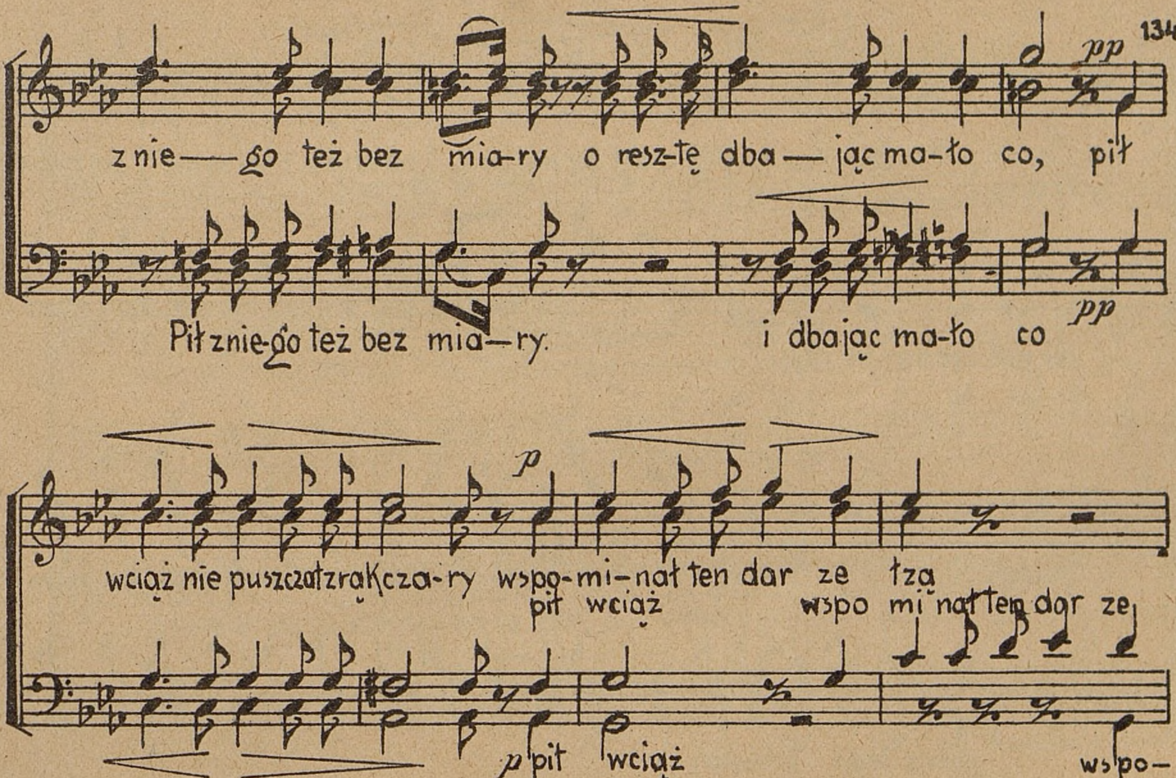

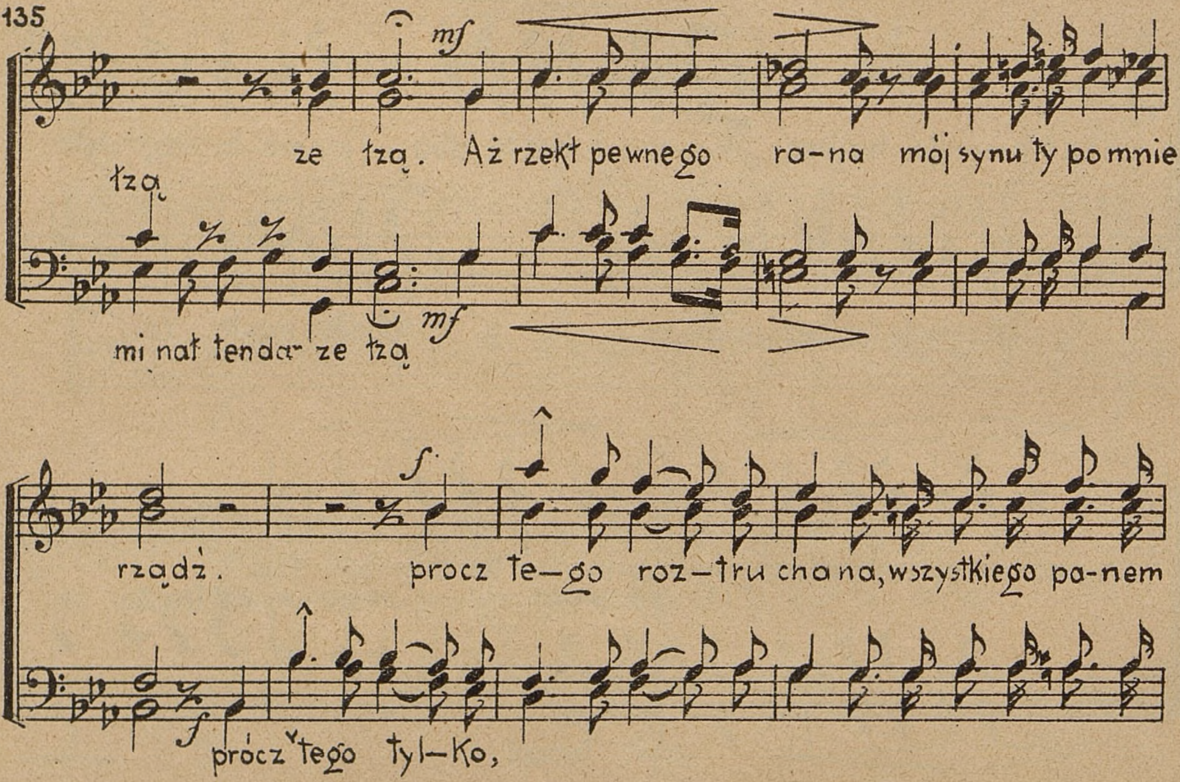

mf
pszczół brzęczą cy rój. O — to nad do — li — ną błe-dnie światła
mf
Jak na skrzydłach
pp
moc, ble dnie światła moc, jak na skrzydłach pły — ną spo — kój, ci - sza
pp
mf
pp rit
noc, — jak na skrzydłach pły — ną spo — kój ci - sza, noc —
mf
pp rit.

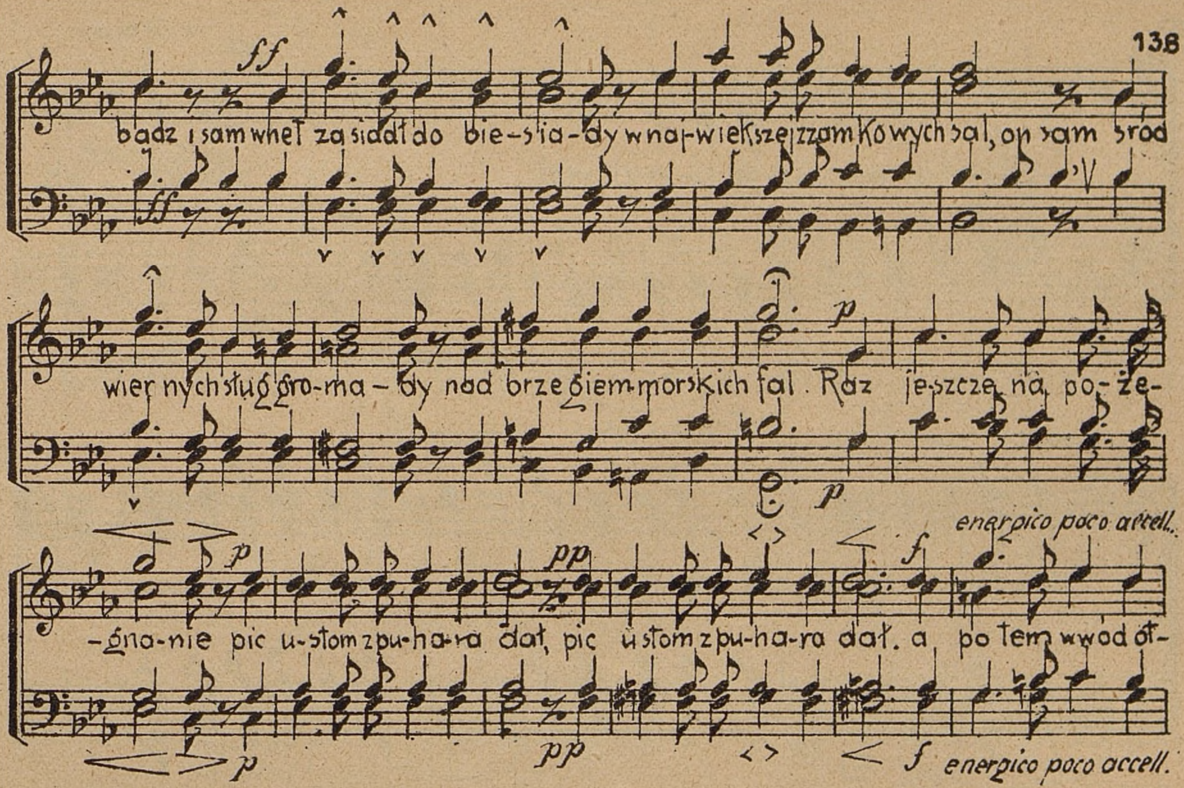
48. Król Thuli.

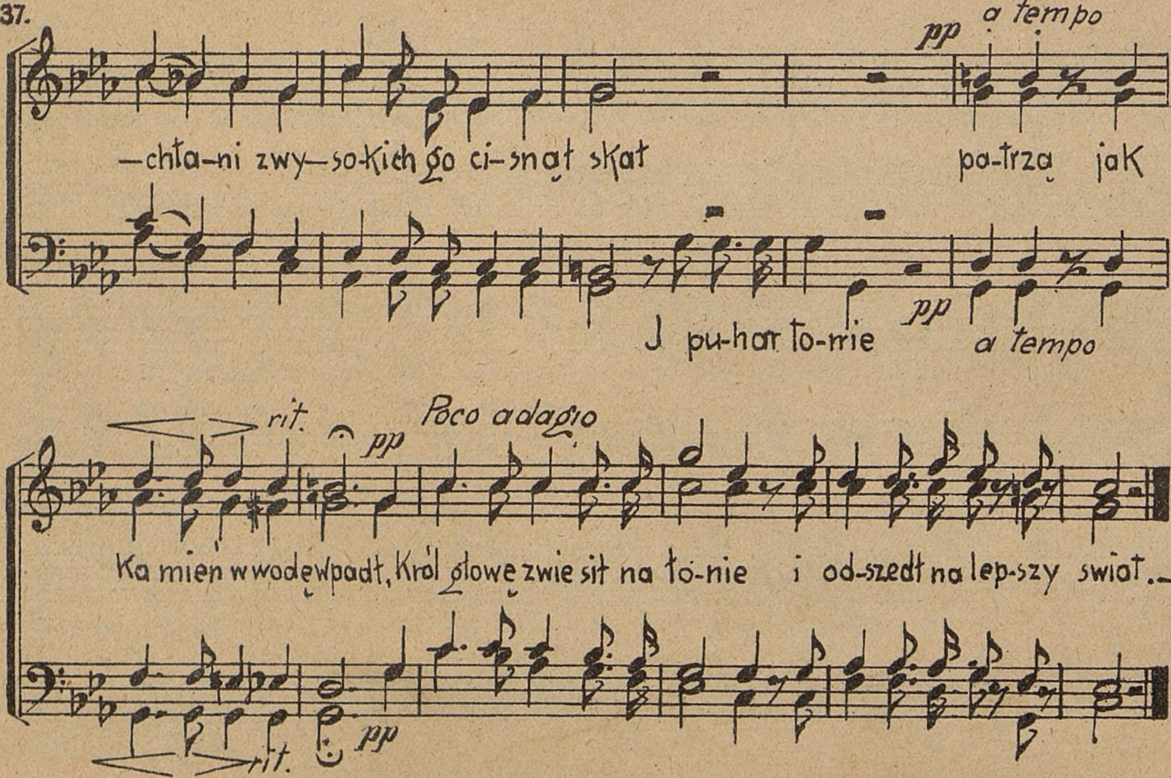
Andante. V. H. Veit.

pp
z nie——go też bez mia-ry o resz-tę dba — jąc ma-ło co, pił
Pił znie-go też bez mia—ry. i dbając ma-ło co
pp
p
wciąż nie puszczał z rąk cza-ry wspo-mi-nał ten dar ze łzą
pił wciąż wspo mi nał ten dar ze
p pił wciąż wspo—

mf
ze łzą. Aż rzekł pewnego ra–na mój synu ty po mnie
łzą
mi nał tendar ze łzą
mf
f
rządź.
procz te–go roz–tru cha na, wszystkiego pa-nem
f
prócz tego tyl–Ko,
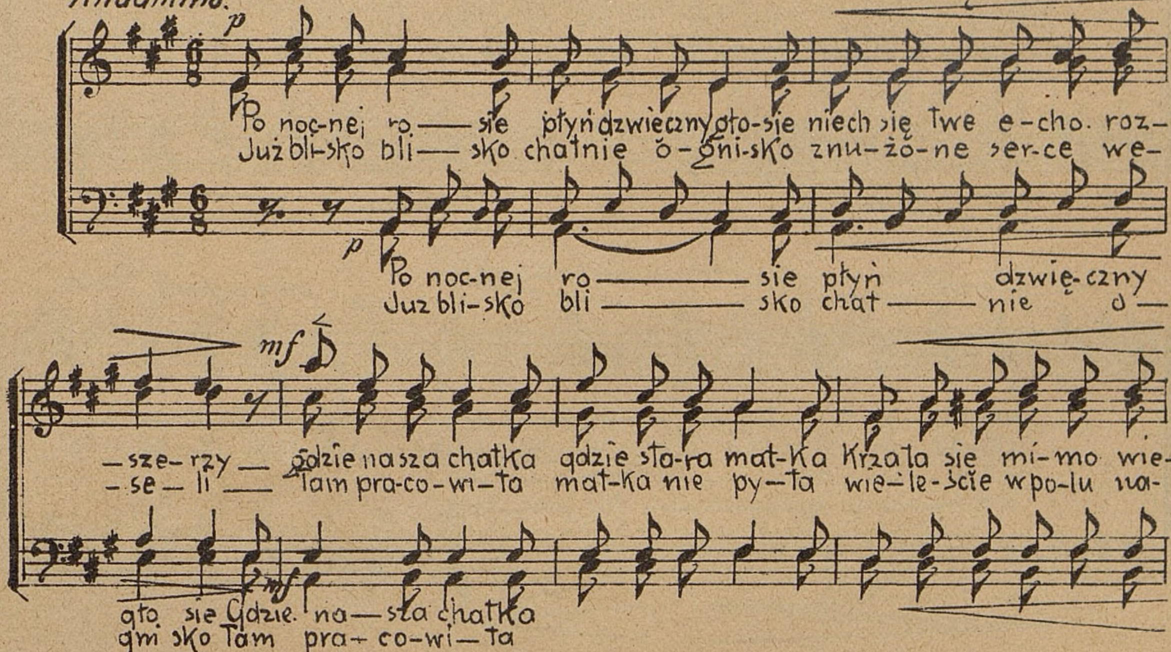

ff
bądź i sam wnet za-siądź do bie-sia-dy w naj-większej z zamkowych sal, on sam śród
wier-nych sług gro-ma-dy nad brzegiem morskich fal. Raz jeszcze na po-że-
p
energico poco accell.
-gna-nie pić u-stom z pu-ha-ra dał, pić u-stom z pu-ha-ra dał. a po-tem w wód ot-
pp
f
energico poco accell.
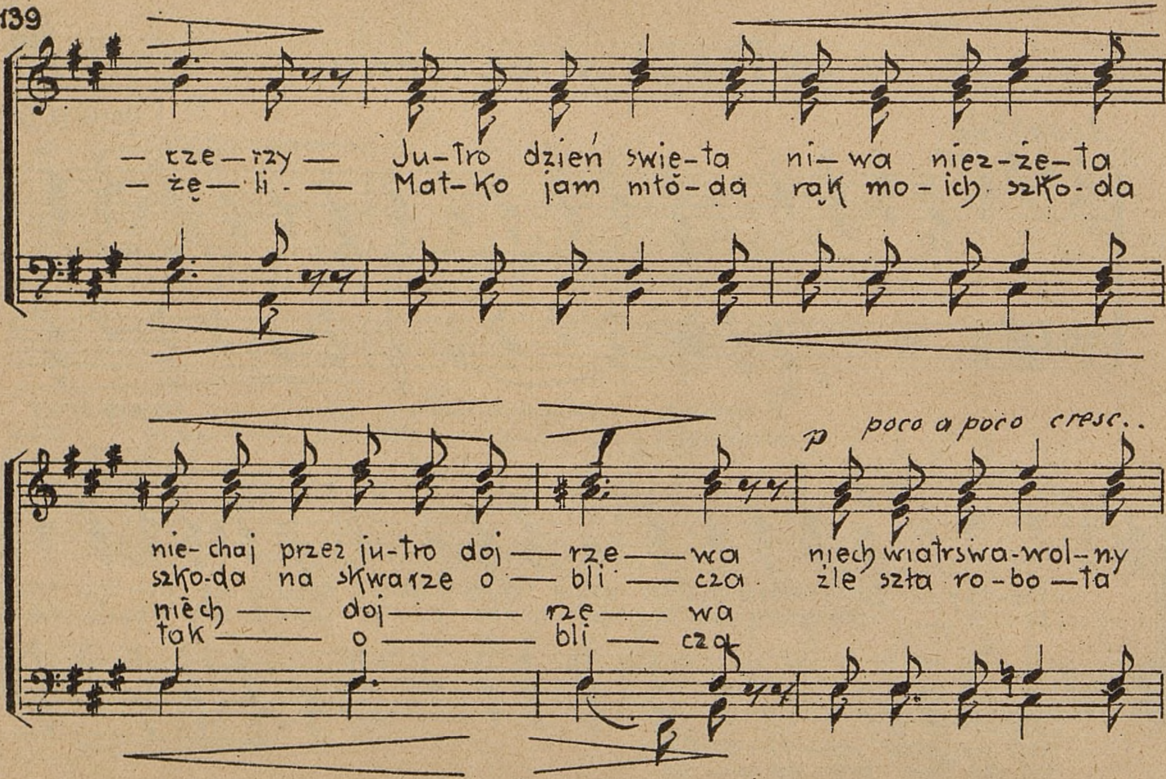

pp a tempo
—chła-ni zwy-so-kich go ci-snął skał
pa-trzą jak
I pu-har to-nie
pp a tempo
rit.
pp
Poco adagio
Ka-mień w wodę wpadł, Król głowę zwie-sił na ło-nie i od-szedł na lep-szy świat.—
rit.
pp

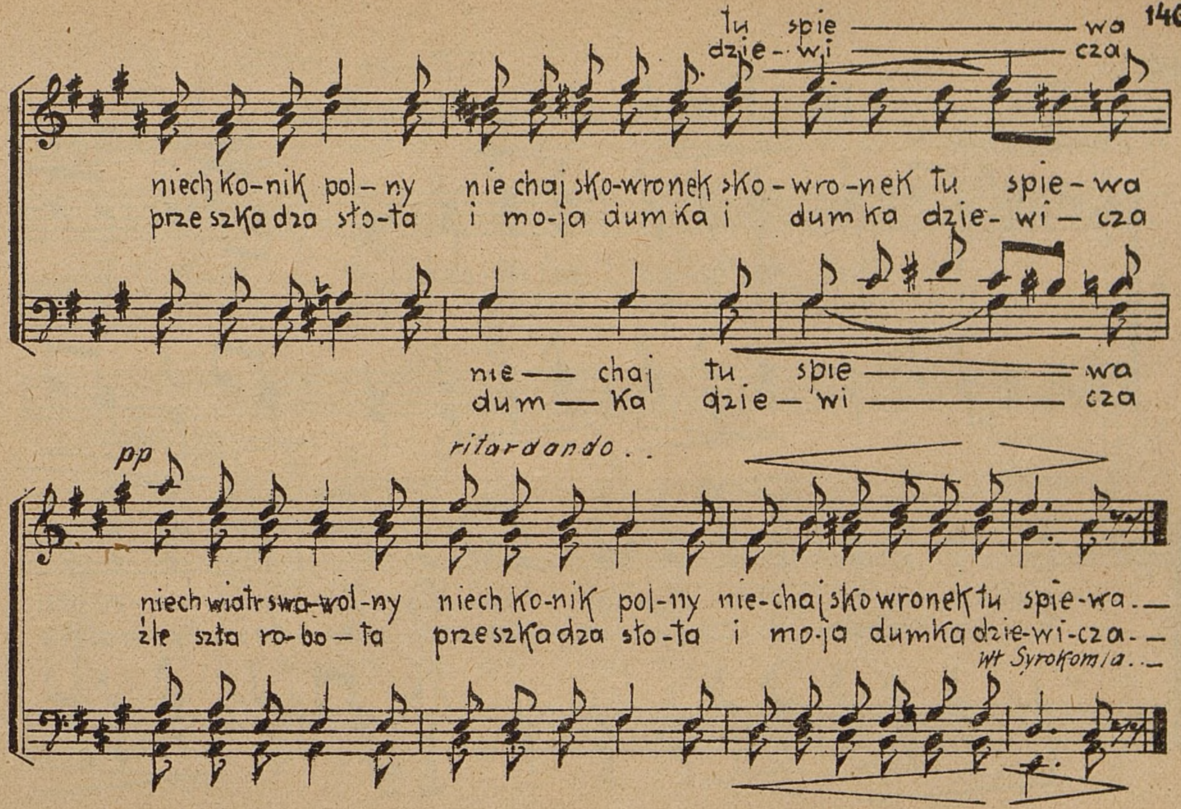
49 Pieśń wieczorna.

Andantino.

St. Moniuszko.

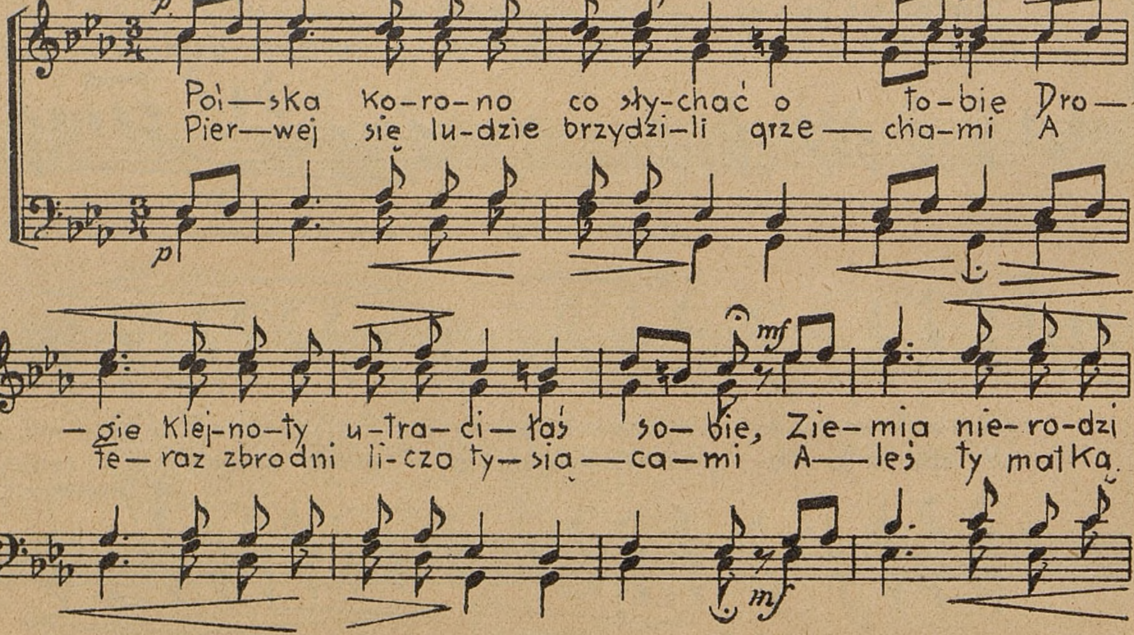

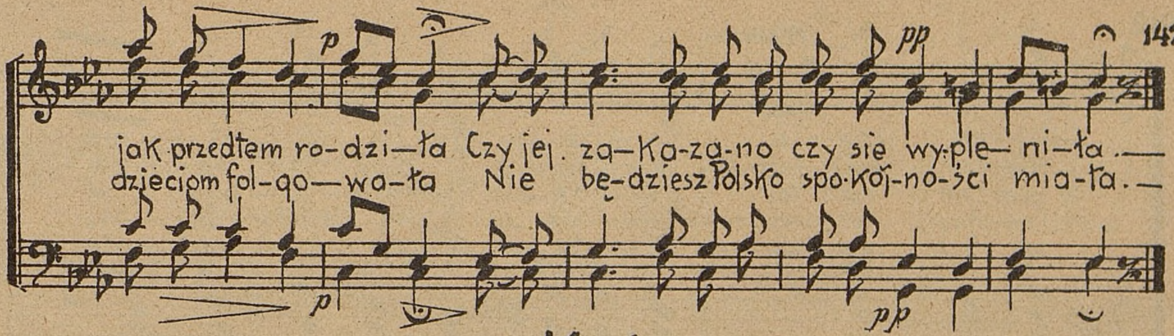

— rze — rzy — Ju-tro dzień świe-ta ni — wa nież-że-ta
— żę — li — Mat-ko jam młó-da rąk mo-ich szko-da
p poco a poco cresc..
nie-chaj przez ju-tro doj — rze — wa niech wiatr swa-wol-ny
szko-da na skwarze o — bli — cza źle szła ro-bo — ta
niech — doj — rze — wa
tak — o — bli — cza

tu spie — wa
dzie-wi — cza
niech ko-nik pol-ny nie chaj sko-wronek sko-wro-nek tu spie-wa
prze szka dza sło-ta i mo-ja dum ka i dum ka dzie-wi-cza
nie — chaj tu spie — wa
dum — ka dzie — wi — cza
pp
ritardando . .
niech wiatr swa-wol-ny niech ko-nik pol-ny nie-chaj skowronek tu spie-wa.
źle szła ro-bo-ta przeszkadza sło-ta i mo-ja dumka dzie-wi-cza.
Wł Syrokomla.

50 Pieśń dziadowska.
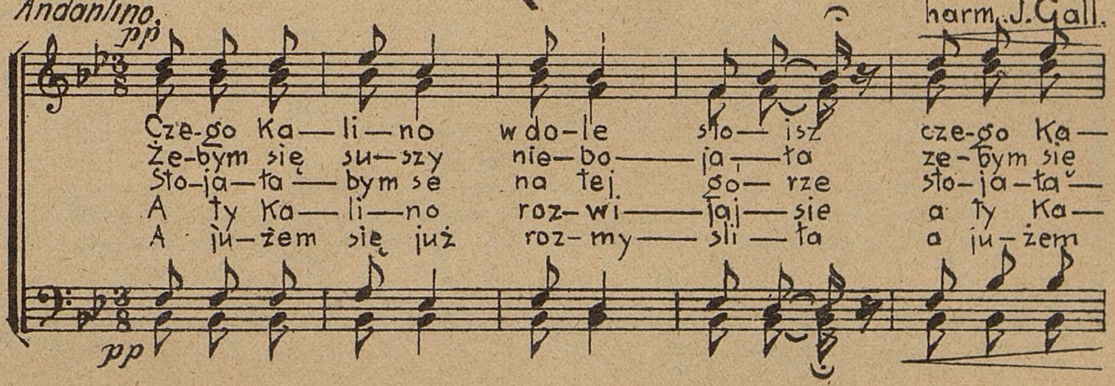
Lentamente. harm. J. Gall.

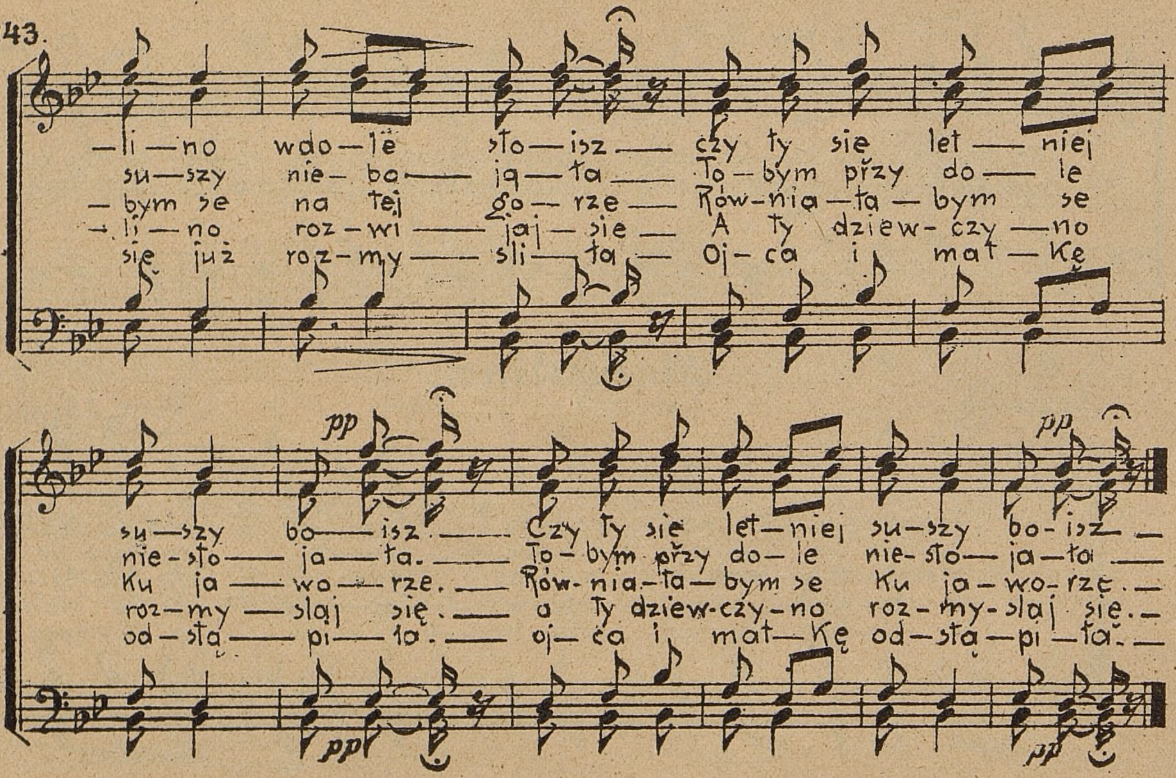

51. Kalina.

Andantino. harm. J. Gall.

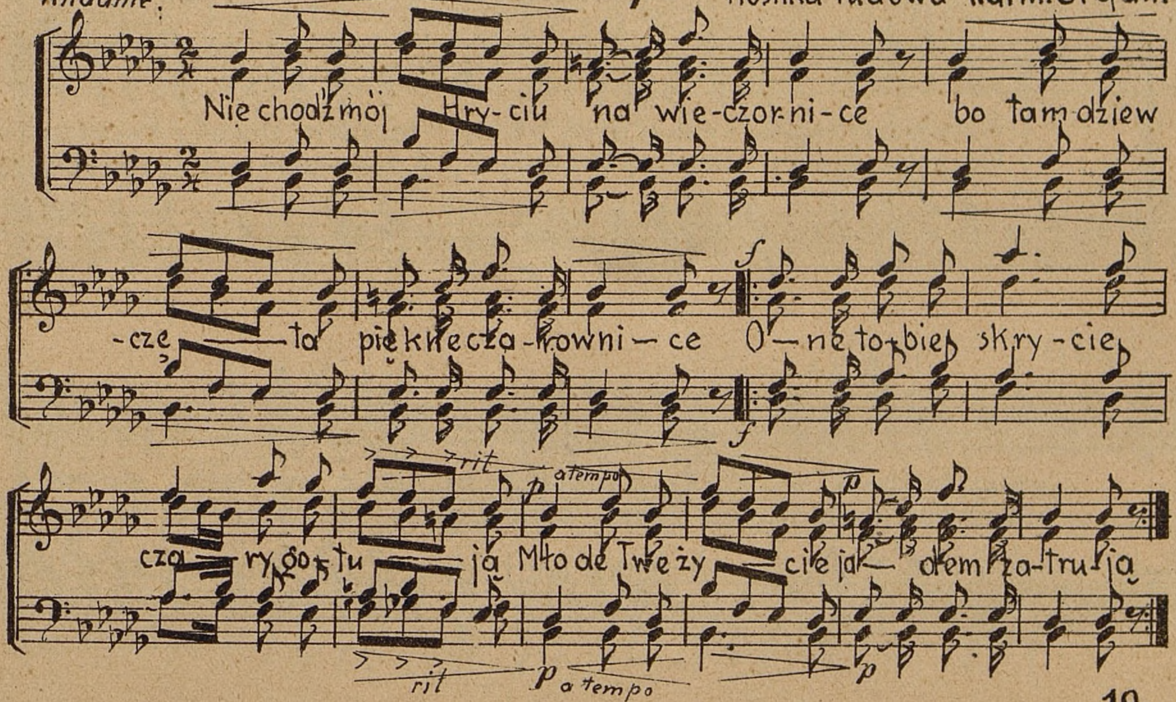
143.

—li — no wdo — le sto — isz — czy ty sie let — niej
su — szy nie — ba — ją — ta — To — bym przy do — le
— bym se na tej go — rze — Rów — nia — ta — bym se
— li — no roz — wi — jaj — sie — A ty dziew — czy — no
się już roz — my — sli — ła — Oj — ca i mat — kę
su — szy bo — isz — Czy ty sie let — niej su — szy bo — isz —
nie — sto — ja — ta. — To — bym przy do — le nie — sto — ja — ta —
Ku ja — wo — rze. — Rów — nia — ta — bym se Ku ja — wo — rze. —
roz — my — slaj się. — a ty dziew — czy — no roz — my — slaj się. —
od — stą — pi — ła. — oj — ca i mat — kę od — stą — pi — ła. —
pp
pp
pp
pp

52. Hryć.

Piosnka ludowa harm. J. Gall.

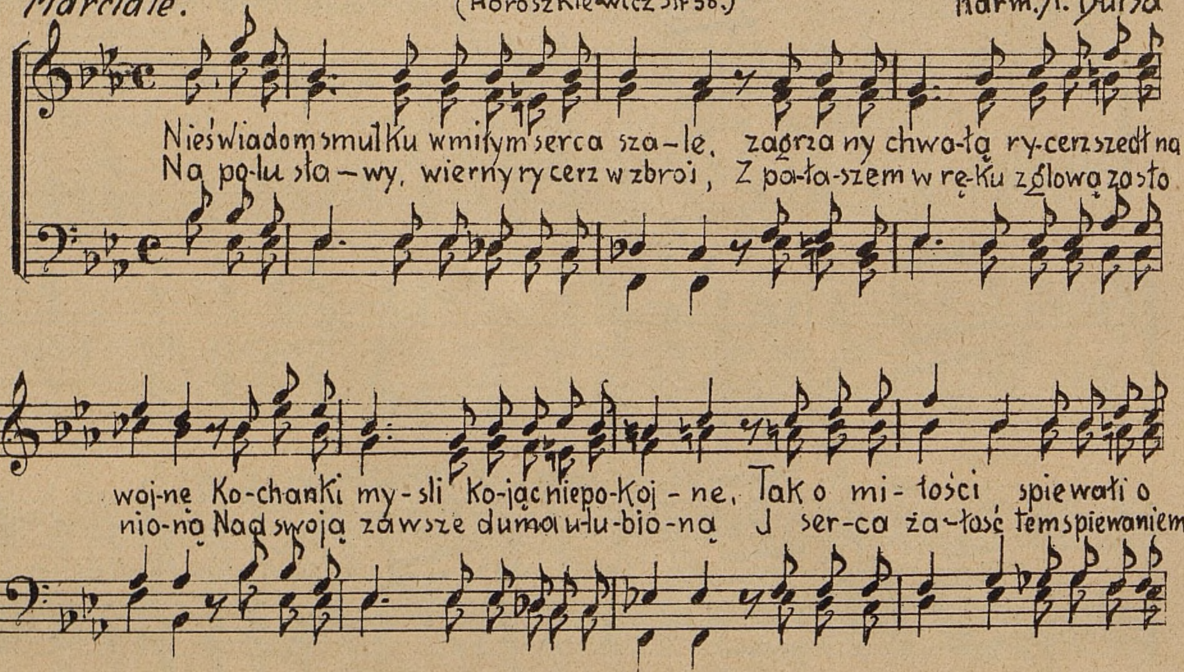
Andante.

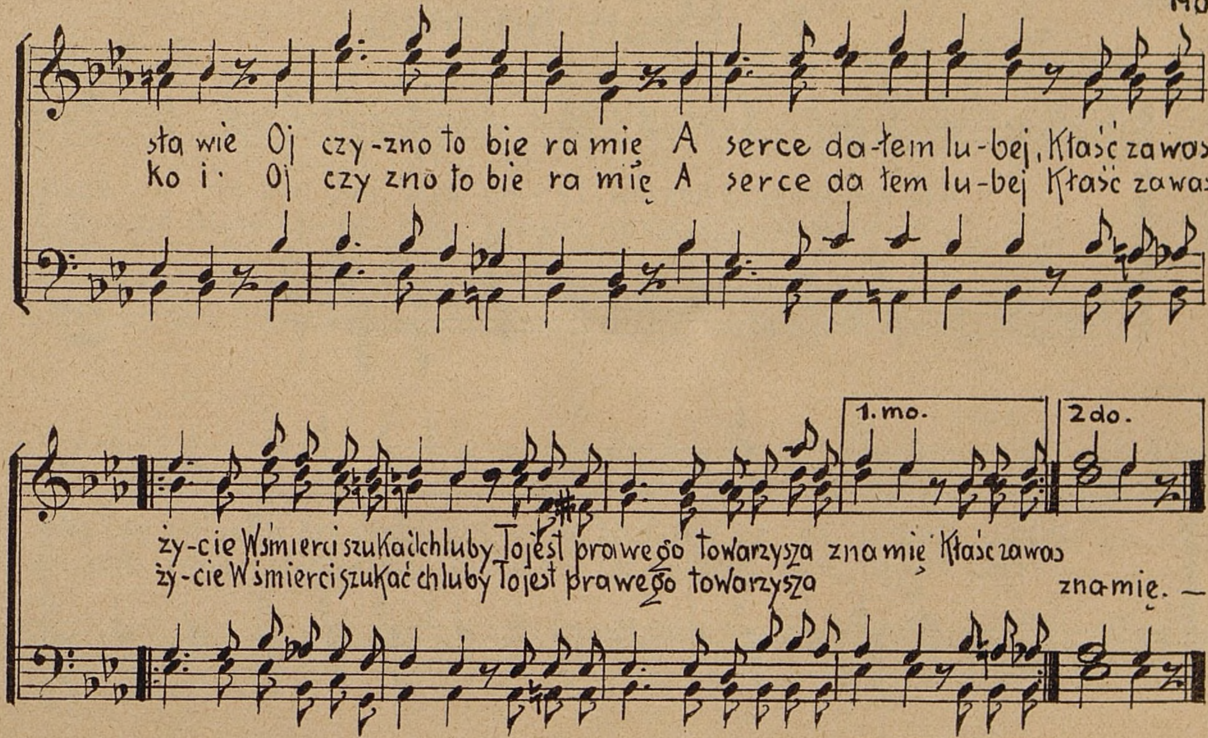

53. Pieśń rycerza

(Horoszkiewicz Str 38.)

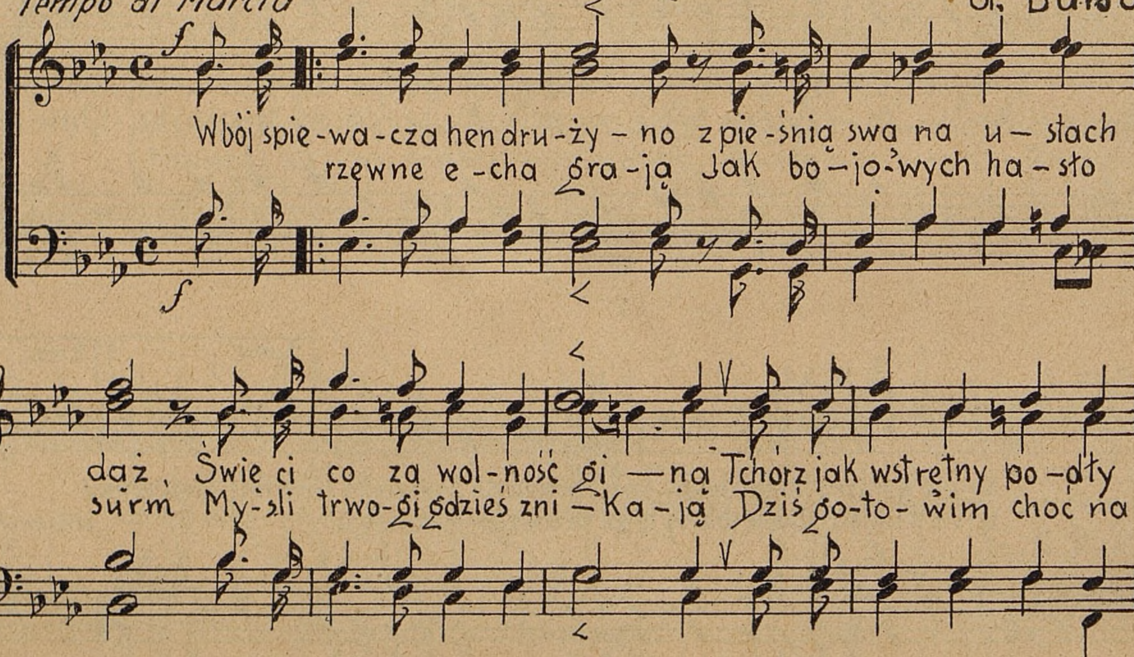
Marciale. harm. St. Bursa

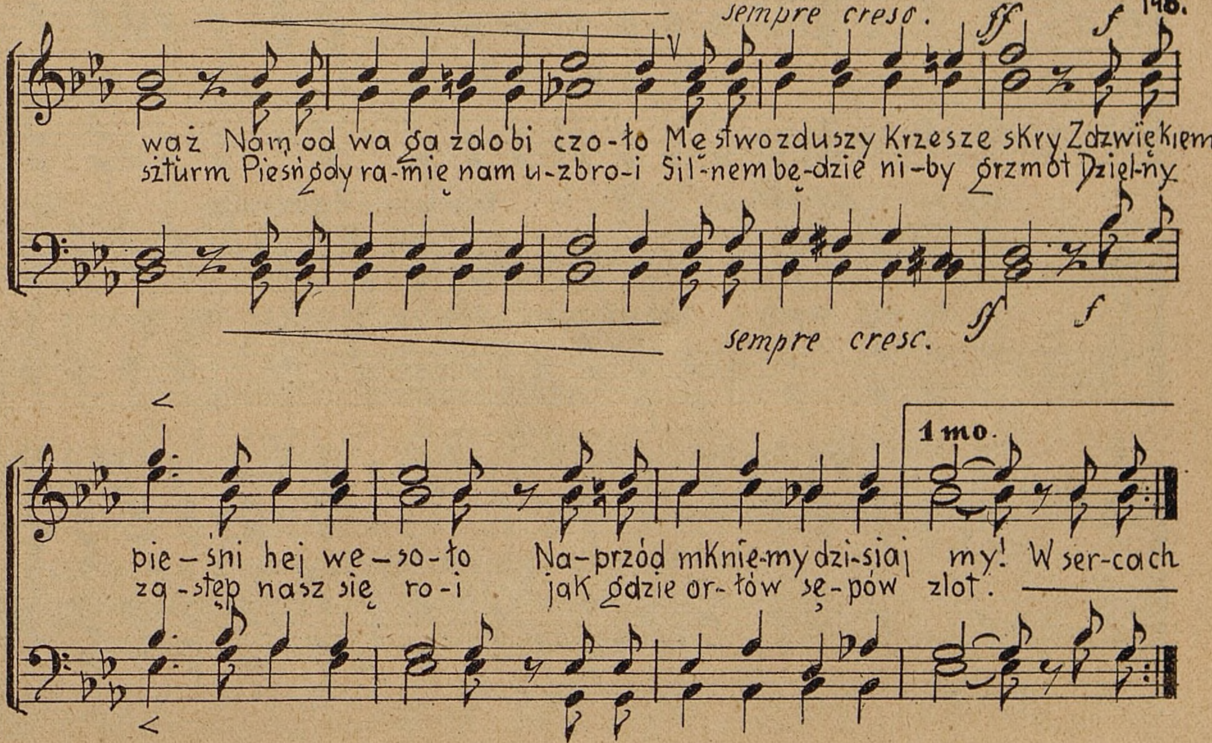

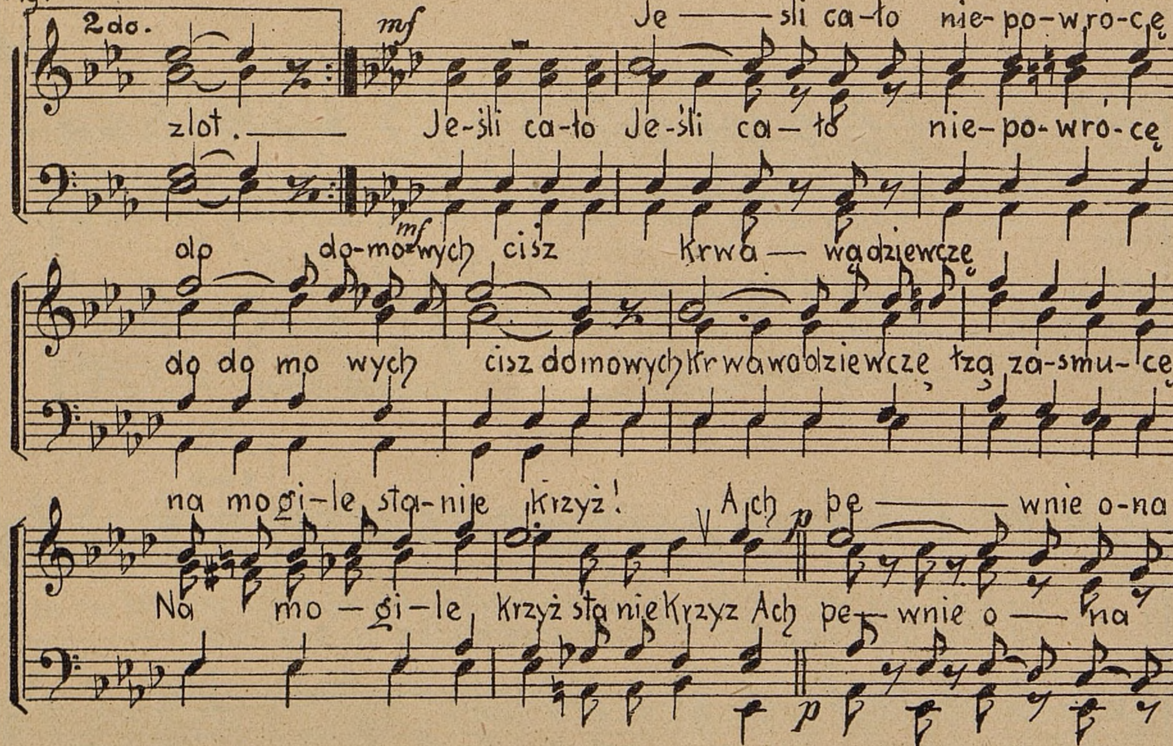

sła wie Oj czy-zno to bie ra mię A serce da-tem lu-bej, Kłaść za was
ko i. Oj czy zno to bie ra mię A serce da tem lu-bej Kłaść za was
1. mo.
2 do.
ży-cie W śmierci szukać chluby To jest prawego towarzysza znamię Kłaść za was
ży-cie W śmierci szukać chluby To jest prawego towarzysza znamię. —

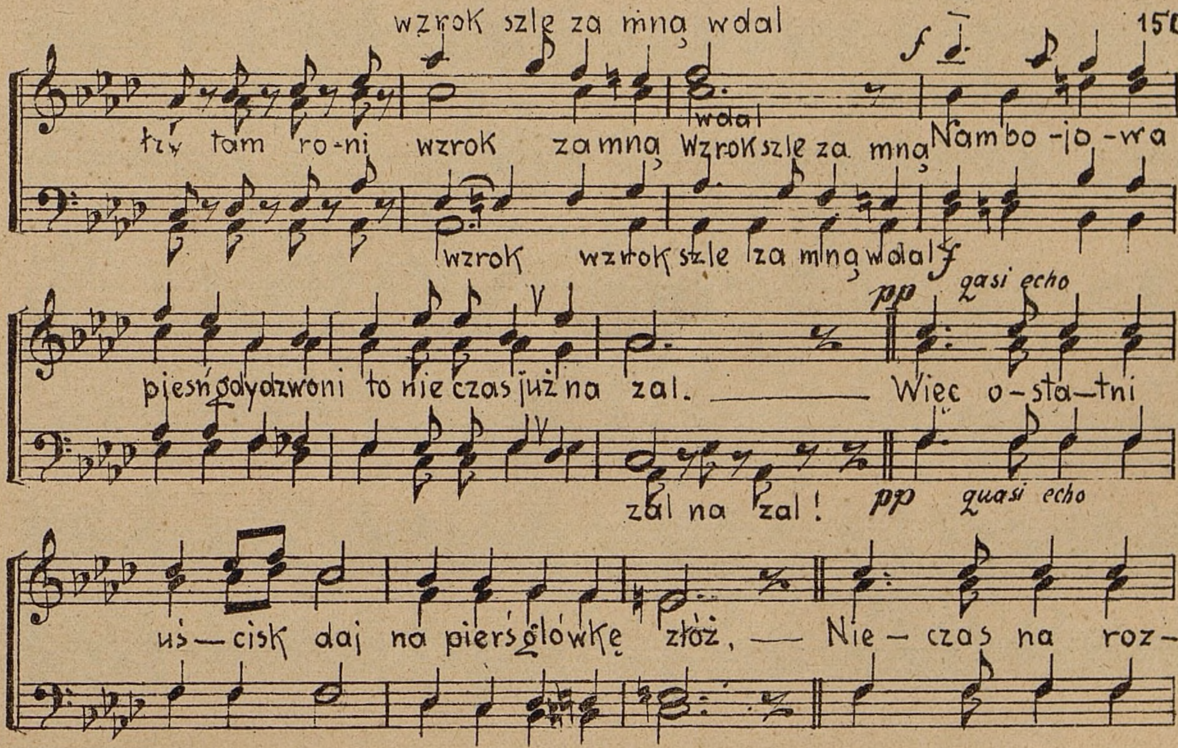
54. Pieśń bojowa.

Tempo di Marcia St. Burza

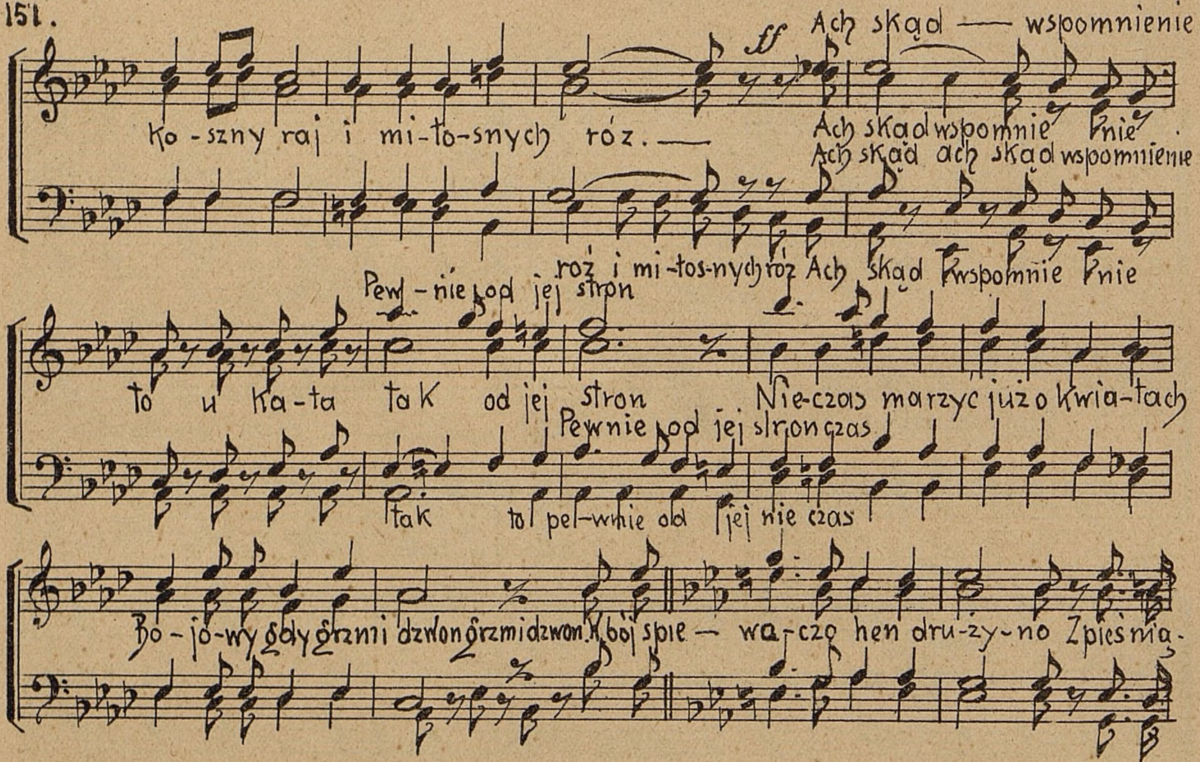

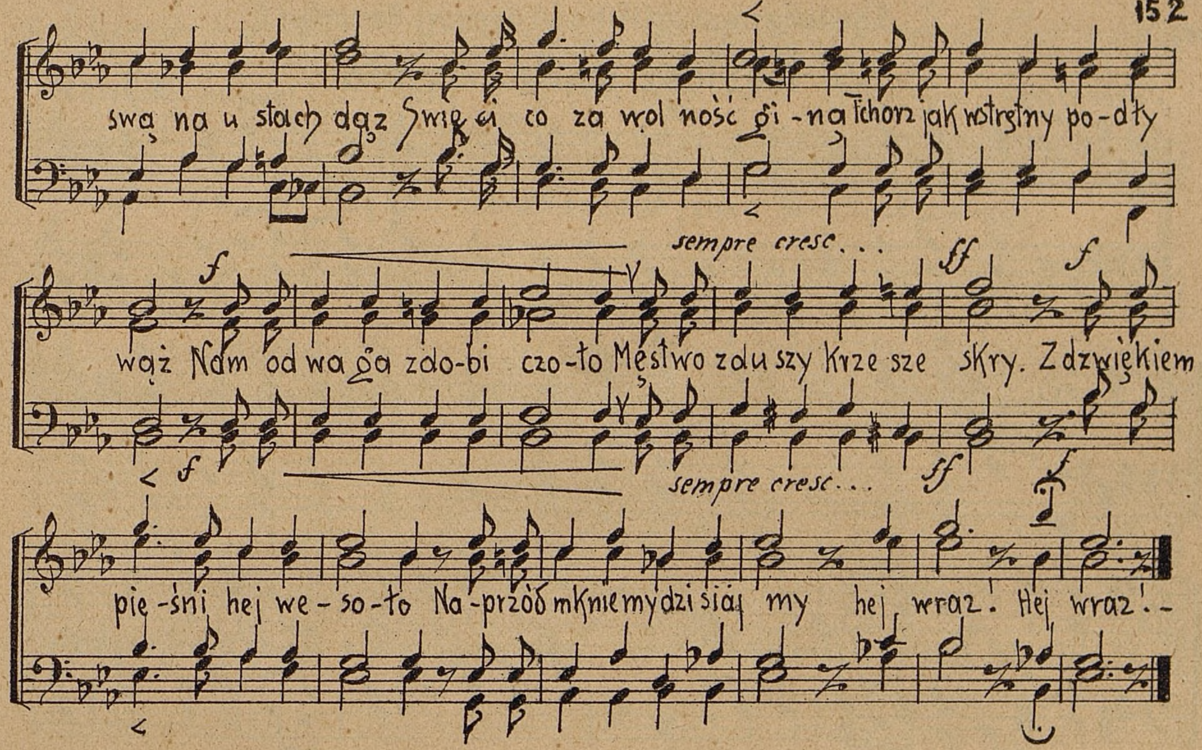

sempre cresc.
ff
f
waż Nam od wa ga zdobi czo-ło Męstwo z duszy Krzesze skry Z dźwiękiem
szturm Pieśń gdy ra-mię nam u-zbro-i Sil-nem bę-dzie ni-by grzmot Dziel-ny
sempre cresc.
ff
f
1 mo.
pie-śni hej we-so-ło Na-przód mknie-my dzi-siaj my! W ser-cach
za-stęp nasz się ro-i jak gdzie or-łów sę-pów zlot.

2do.
mf
Je — śli ca-ło nie-po-wró-cę
zlot. — Je-śli ca-ło Je-śli ca — ło nie-po-wro-cę
mf
do do-mo-wych cisz Krwa — wą dziewczę
do do mo wych cisz domowych Krwawa dziewczę łzą za-smu-cę
na mo-gi-le sta-nie krzyż! Ach pe — wnie o-na
p
Na mo — gi — le krzyż sta nie Krzyż Ach pe — wnie o — na
p

wzrok szle za mną wdal
f
łzy tam roni wzrok za mną Wzrok szle za mną wdal Nam bo-jo-wa
wzrok wzrok szle za mną wdal f
pp qasi echo
pieśń gdy dzwoni to nie czas już na żal. Więc o-sta-tni
żal na żal! pp quasi echo
uś-cisk daj na pierś główkę złóż, Nie-czas na roz-

151.

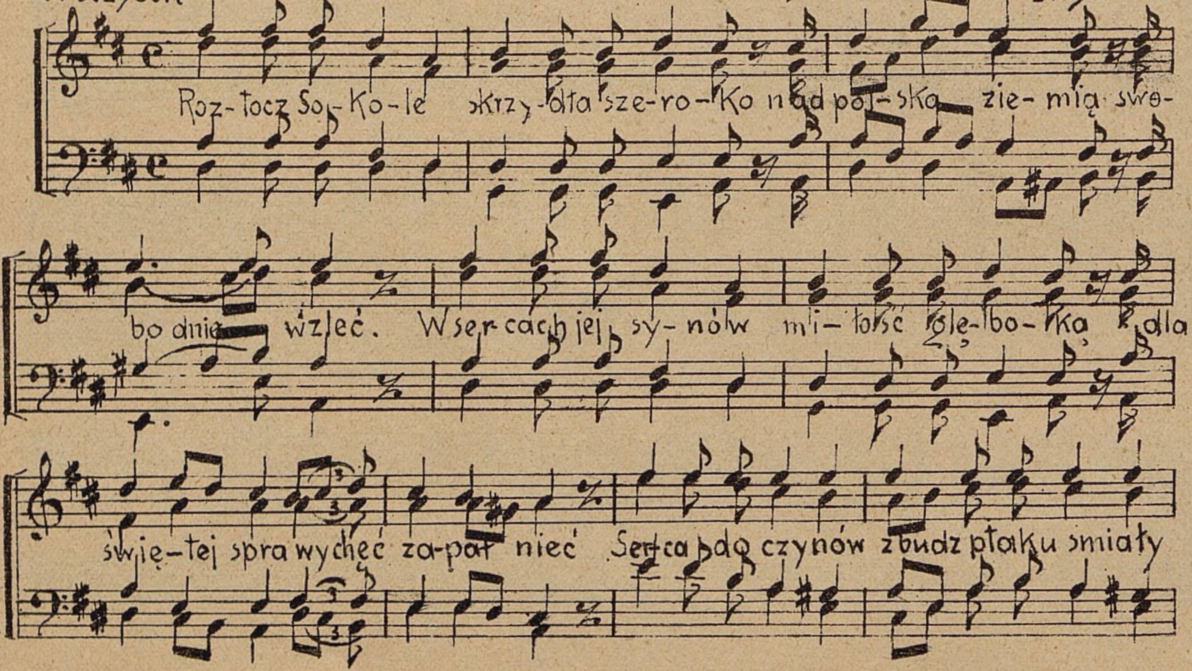

Ach skąd — wspomnienie
Ko - szny raj i mi-ło-snych róż. —
Ach skąd wspomnie nie
Ach skąd ach skąd wspomnienie
róż i mi-łos-nych róż Ach skąd wspomnie nie
Pew - nie od jej stron
to u ka-ta tak od jej stron Nie-czas marzyć już o kwia-tach
Pewnie od jej stron czas
tak to pel-wnie od jej nie czas
Bo-jo-wy gdy grzmi dzwon grzmi dzwon. W bój spie — wa-czo hen dru-zy-no z pieśnią.

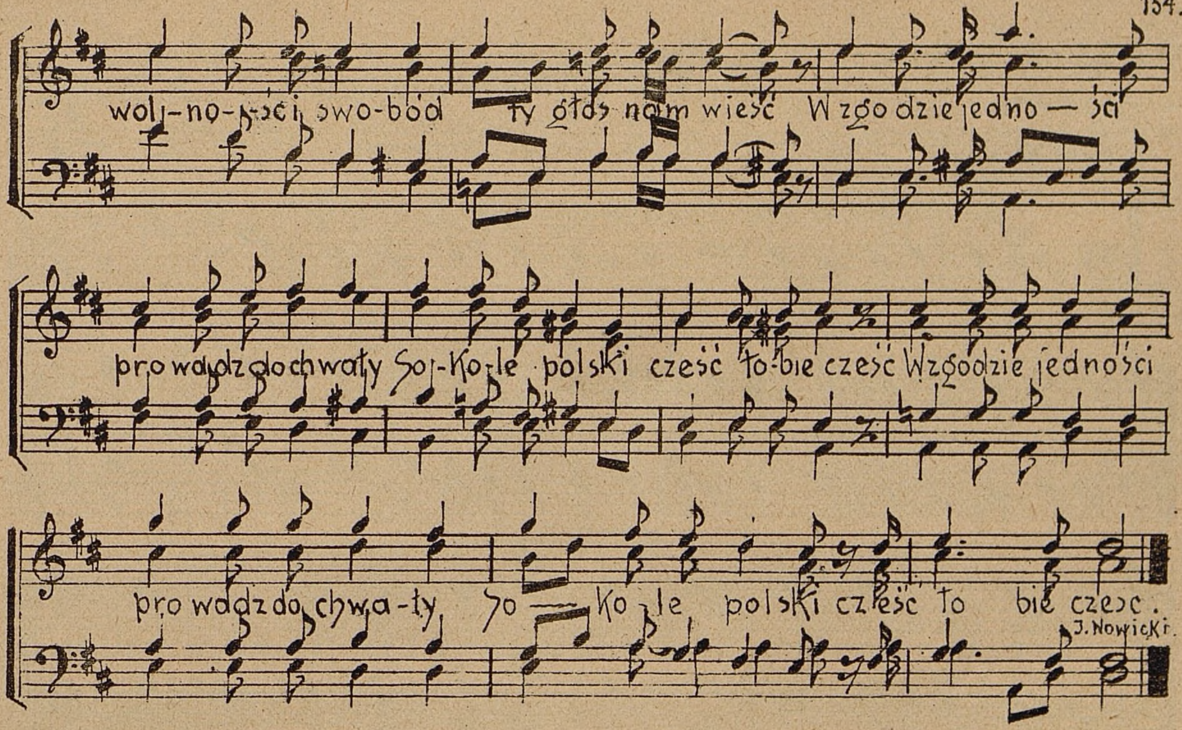

swą na u stach dąż Święci co za wol ność gi - na Tchórz jak wstrętny po - dły
sempre cresc...
ff
f
wąż Nam od wa gą zdo-bi czo-ło Męstwo z du szy krze sze skry. Z dźwiękiem
sempre cresc...
ff
f
pie - śni hej we - so - ło Na - przód mknie my dzi siaj my hej wraz. Hej wraz! -

Serdecznemu druhowi Janowi Raspowi.

55. Roztocz sokole skrzydła..

Uroczyście St. Bursa

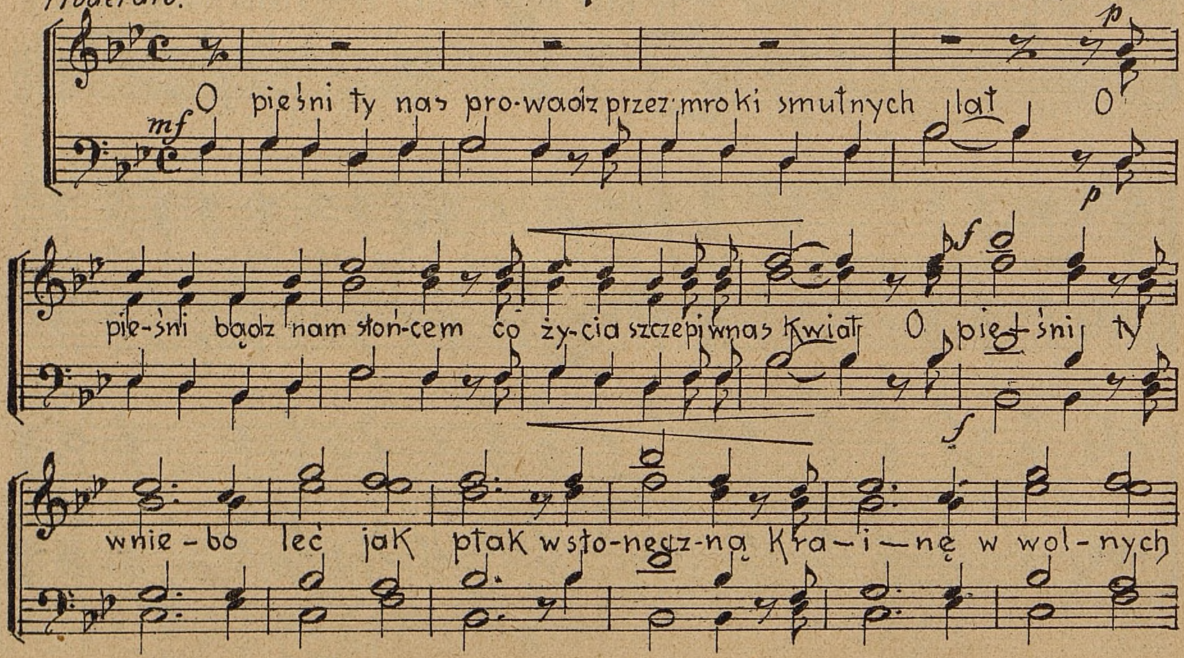

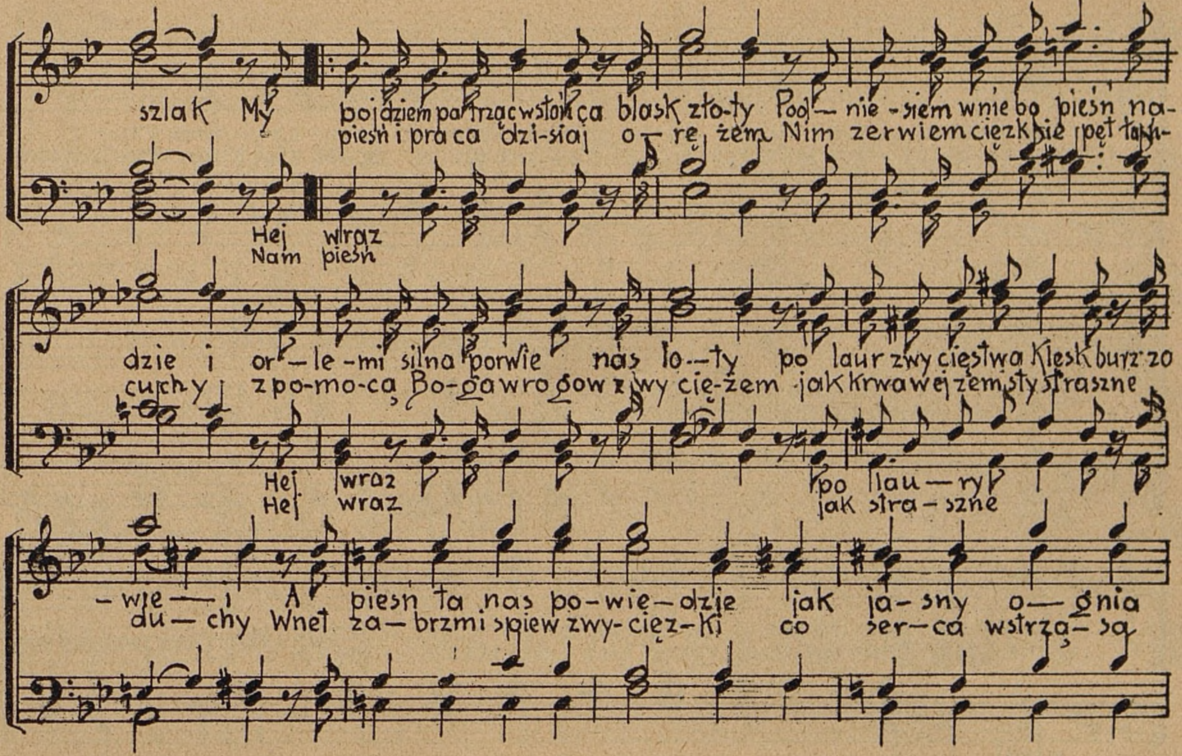

wol-no-ści swo-bód ty głos nam wieść W zgodzie jedno-ści
prowadź do chwały So-Ko-le polski cześć to-bie cześć W zgodzie jedności
pro wadź do chwa-ły So-Ko-le polski cześć to bie cześć.
J. Nowicki.

155.

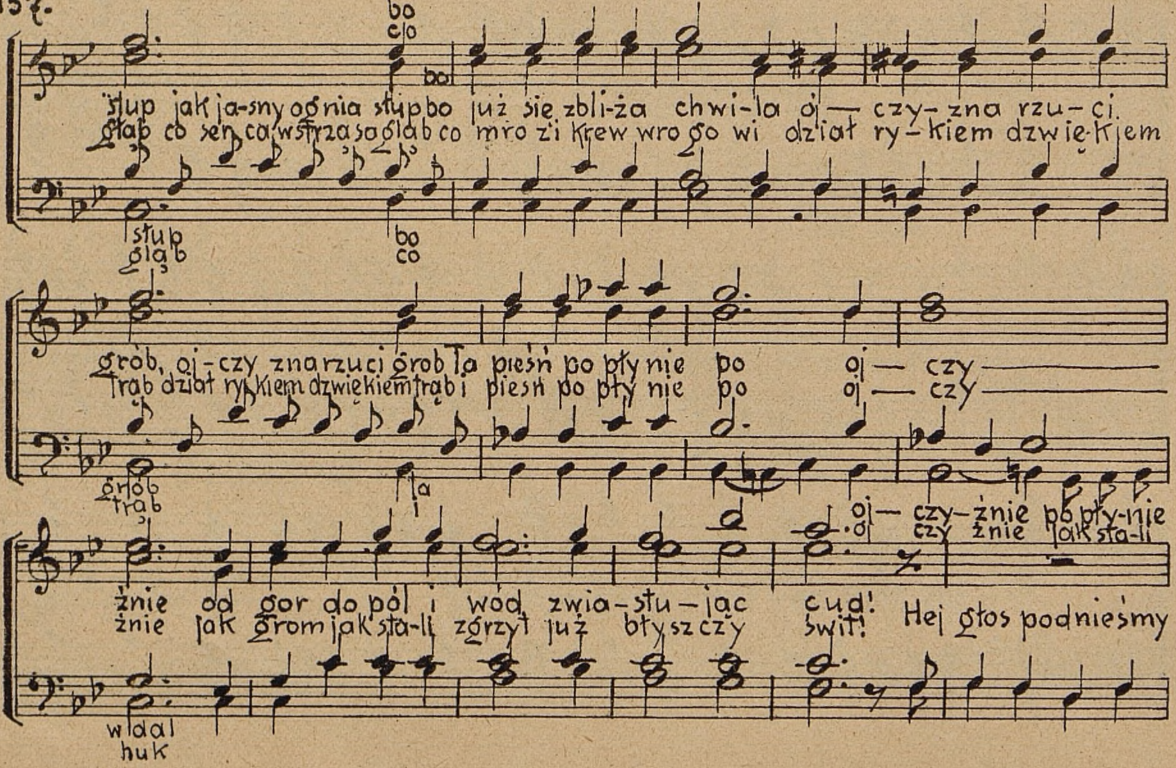
56. Do pieśni.

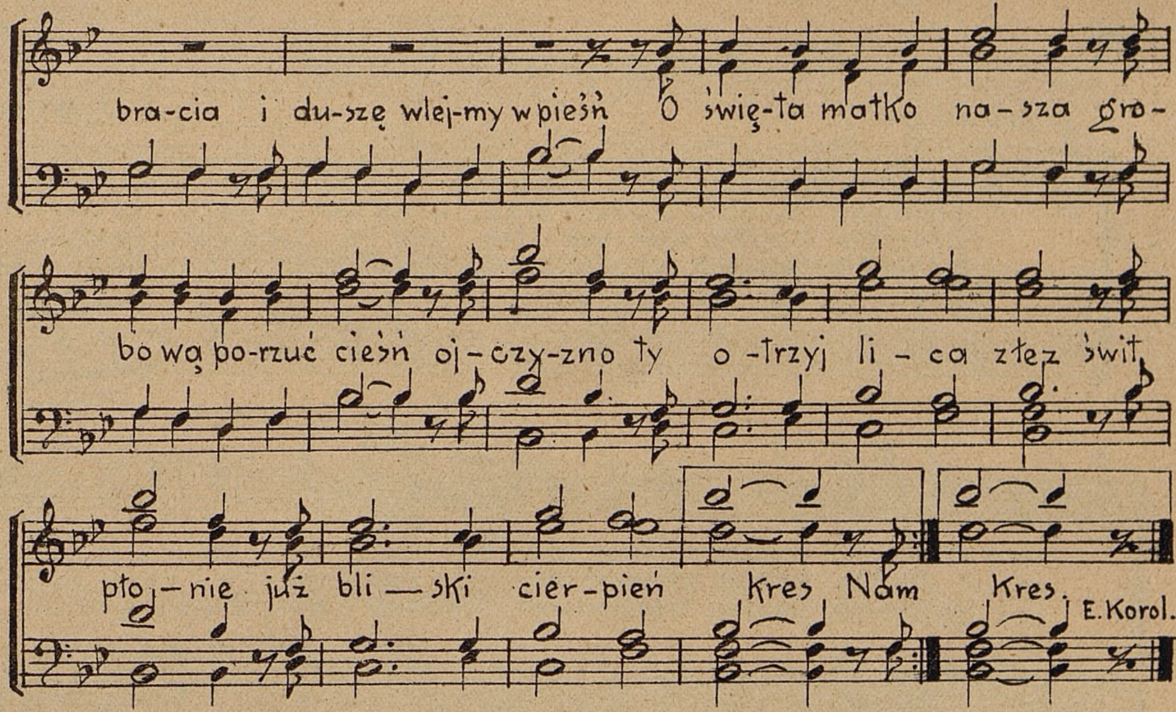
Moderato. St. Bursa.

szlak My pojdziem par trząc wstońca blask zło-ty Pod—nie-siem wnie bo pieśn na-
pieśn i pra ca dzi-siaj o—re żem Nim zerwiem ciężkie pęt ta-
Hej wraz
Nam pieśn
dzie i or—le-mi silna porwie nas lo—ty po laur zwy cięstwa Klęsk burz zo
cuchy i zpo-mo-cą Bo-ga wro gów zwy cię-żem jak krwawej zemsty straszne
Hej wraz po lau—ry
Hej wraz jak stra—szne
-wie—i A pieśn ta nas po-wie-dzie jak ja-sny o—gnia
du—chy Wnet za—brzmi śpiew zwy-cięz-ki co ser-ca wstrzą-są

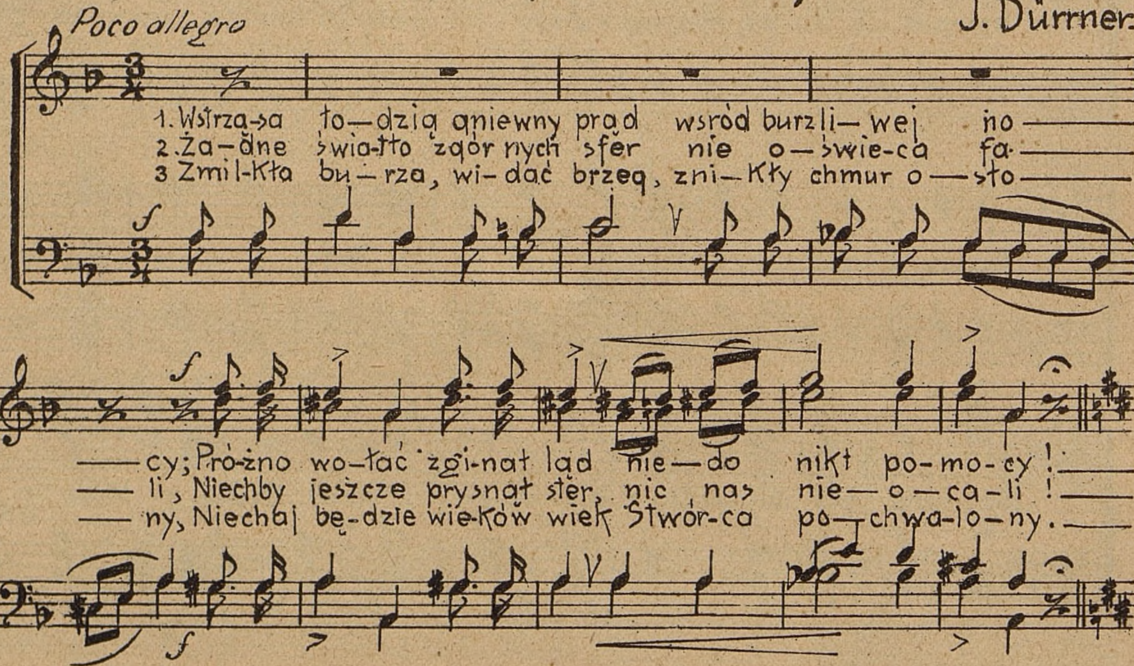
157.
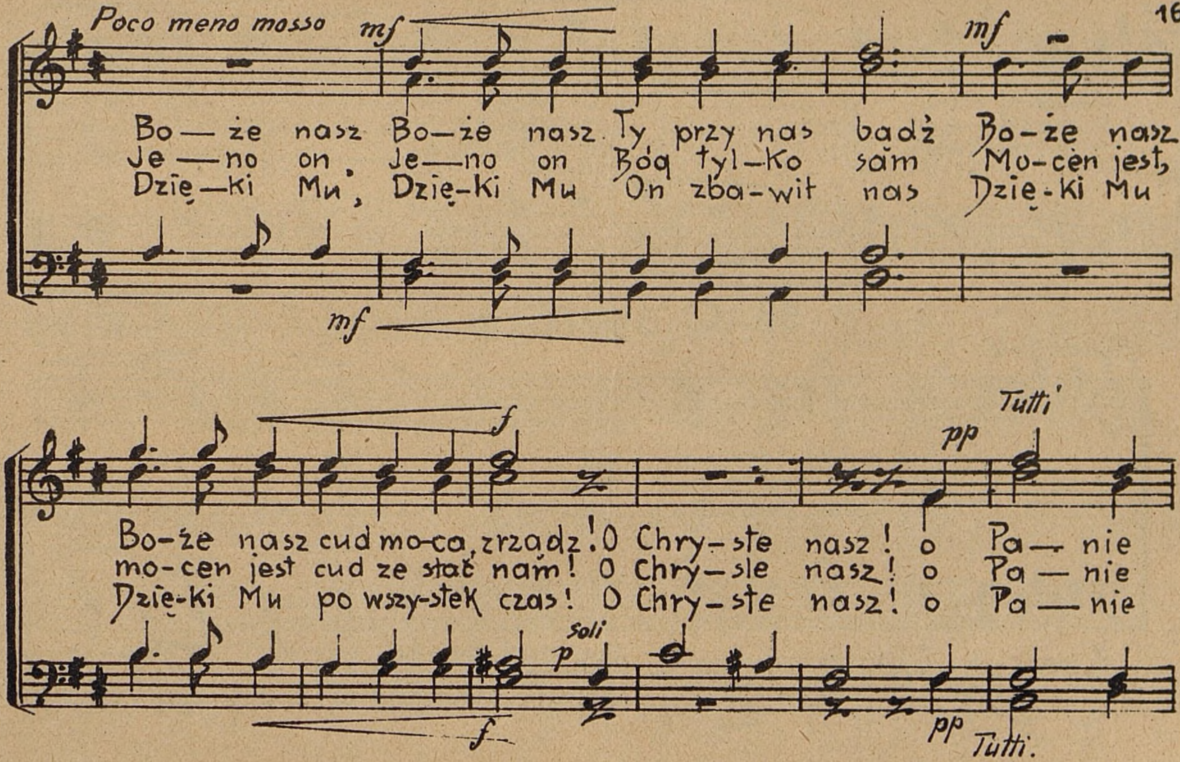

bo co
Słup jak ja-sny ognia słup bo już się zbli-ża chwi-la oj — czy-zna rzu-ci
Głąb co sen ca wstrząsa głąb co mro-zi krew wro-go wi dział ry-kiem dźwię-kiem
słup głąb
bo co
grób, oj-czy-zna rzu-ci grób la pieśń po-pły-nie po oj — czy —
trąb dział ry-kiem dźwię-kiem trąb i pieśń po-pły-nie po oj — czy —
grób trąb
la
oj — czy-źnie po-pły-nie
oj czy-źnie jak sta-li
źnie od gór do pól i wód zwia-stu-jąc cud!
źnie jak grom jak sta-li zgrzyt już błysz-czy świt! Hej głos podnieśmy
w dal huk
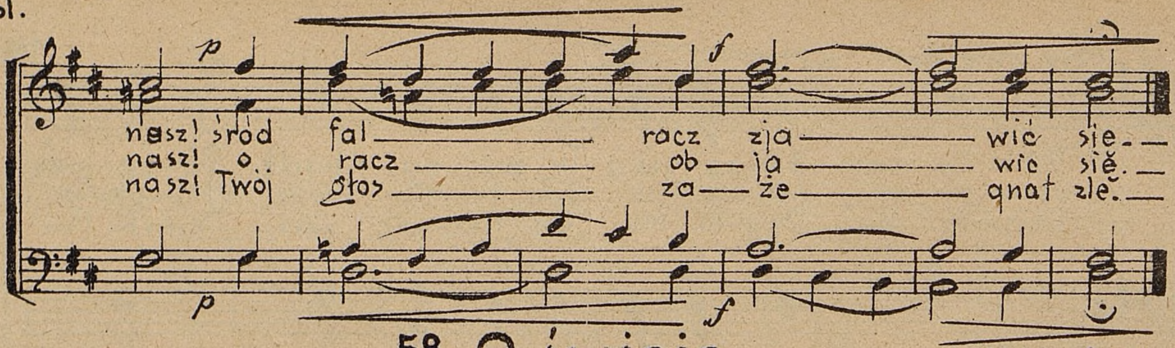

bra-cia i du-szę wlej-my w pieśń O świę-ta matko na-sza gro-
bo wą po-rzuć cieśń oj-czy-zno ty o-trzyj li-ca złez świt
pło-nie już bli-ski cier-pień Kres Nam Kres.
E. Korol.

57. Zażegnanie burzy.

J. Dürrner.
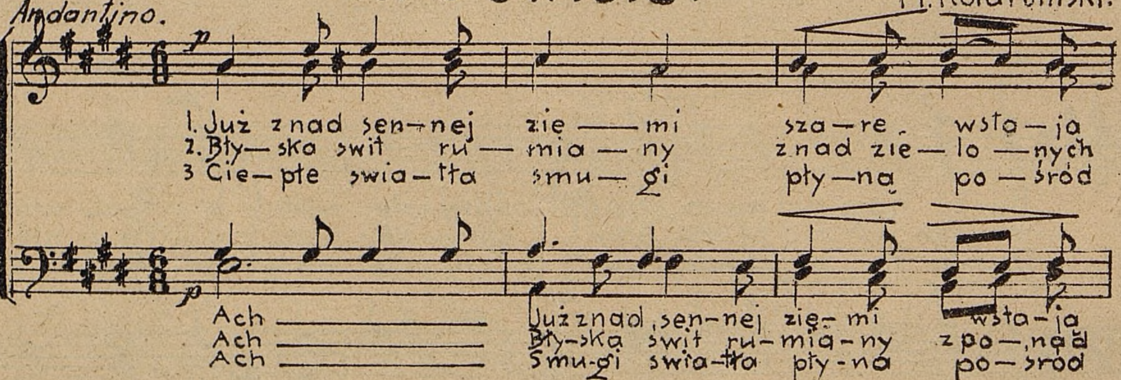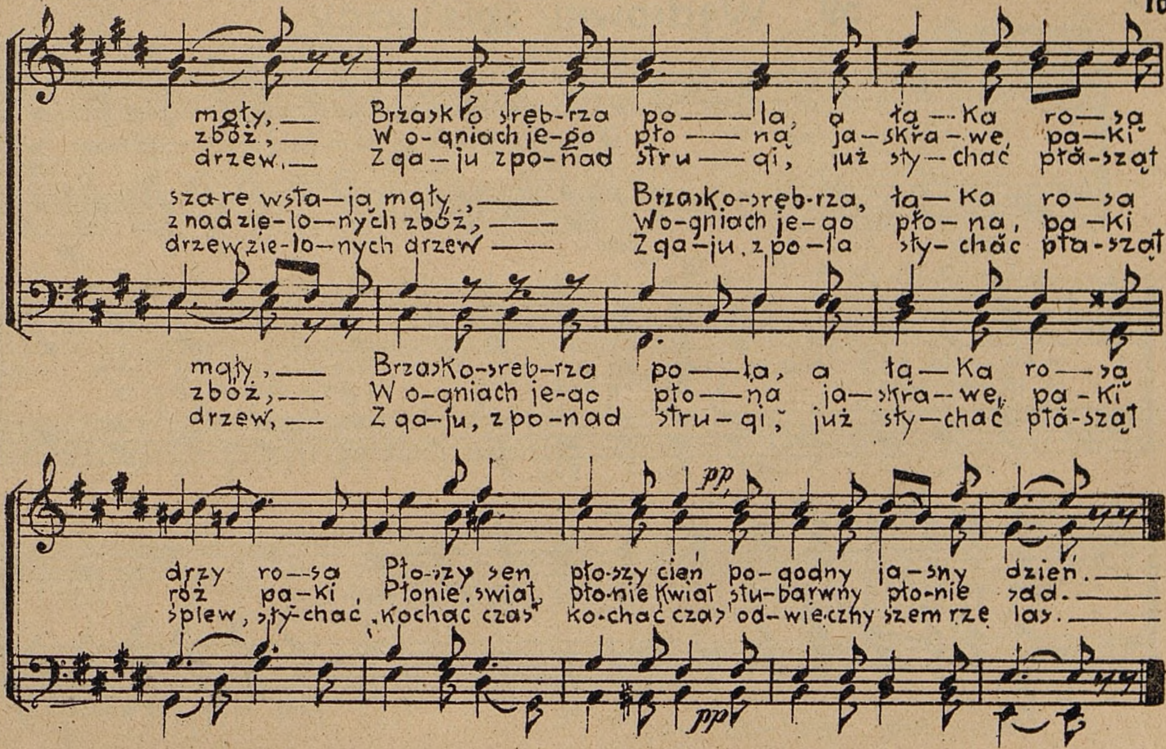

Poco meno mosso
mf
Bo — że nasz Bo — że nasz Ty przy nas bądź Bo - że nasz
Je — no on, Je — no on Bóg tyl — ko sam Mo - cen jest,
Dzię — ki Mu, Dzię - ki Mu On zba - wił nas Dzię - ki Mu
Tutti
pp
f
Bo - że nasz cud mo-cą zrządź! O Chry - ste nasz! o Pa — nie
mo - cen jest cud ze stać nam! O Chry — ste nasz! o Pa — nie
Dzię - ki Mu po wszy-stek czas! O Chry - ste nasz! o Pa — nie
soli
p
Tutti.

58. O świcie.

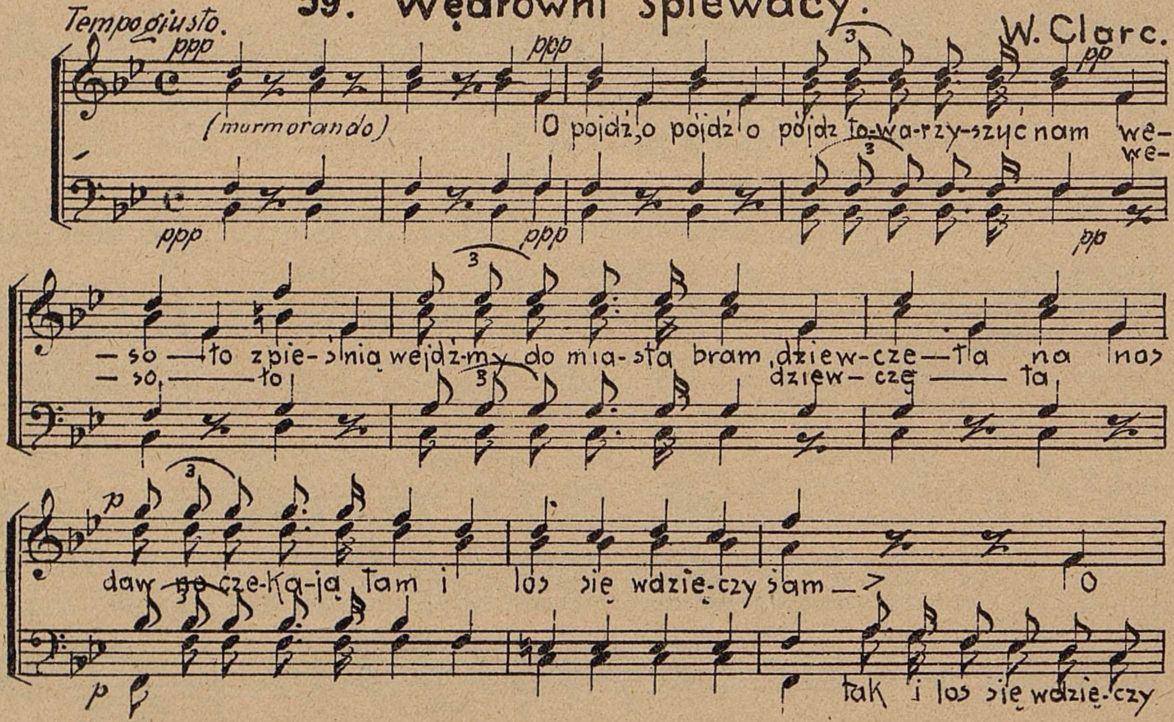
M. Kotarbiński.

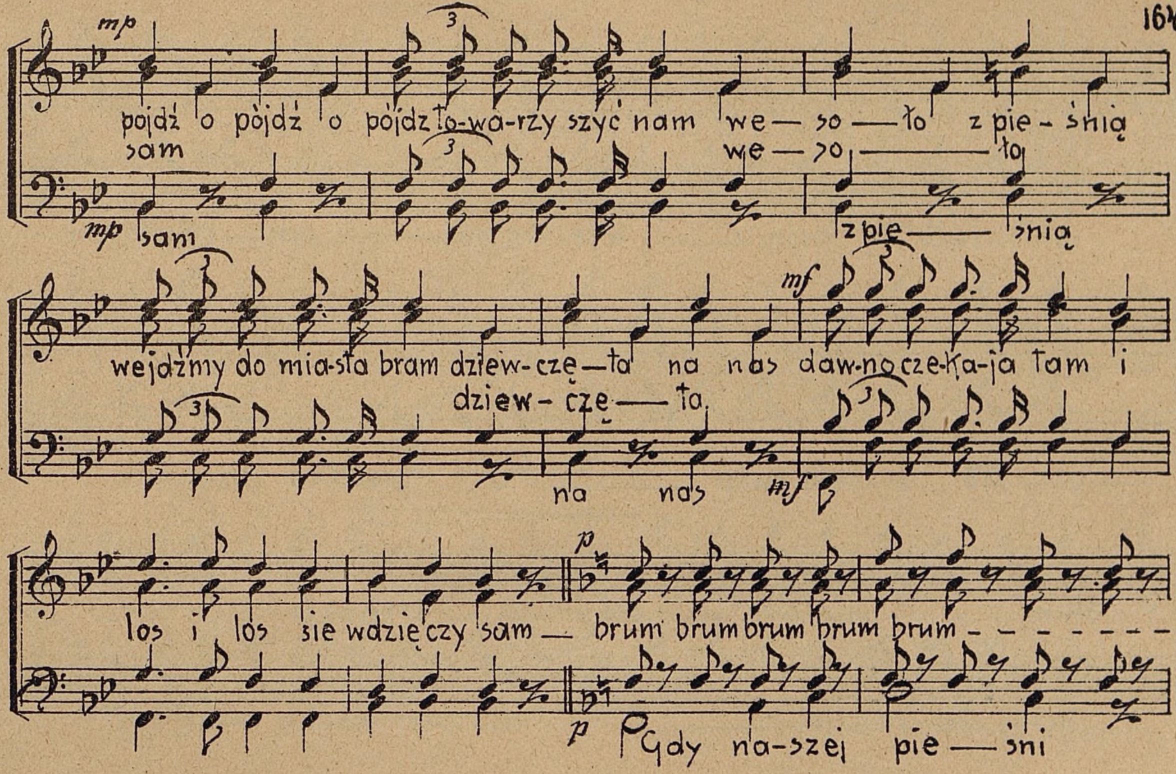

mgły, — Brzask o sreb-rza po — la, a łą — ka ro — sa
zbóż, — W o-gniach je-go pło — na ja-skra-we, pa — ki
drzew. — Z ga — ju z po-nad stru — gi, już sły — chać pta-sząt
sza-re wsta — ją mgły, —— Brzask o-sreb-rza, łą — ka ro — sa
z nadzie-lo — nych zbóż, —— W o-gniach je-go pło — na, pa — ki
drzew zie-lo — nych drzew —— Z ga — ju, z po — la sły — chać pta-sząt
mgły, — Brzask o-sreb-rza po — ła, a łą — ka ro — sa
zbóż, — W o-gniach je-go pło — na ja — skra — we, pa - ki
drzew, — Z ga — ju, z po-nad stru — gi, już sły — chać pta-sząt
pp
drży ro — sa Pło-szy sen pło-szy cień po-godny ja — sny dzień. —
róż pa-ki, Płonie świat, płonie kwiat stu-barwny pło-nie sad. —
śpiew, sły-chać „Kochać czas" ko-chać czas od-wieczny szem rze las. —
pp

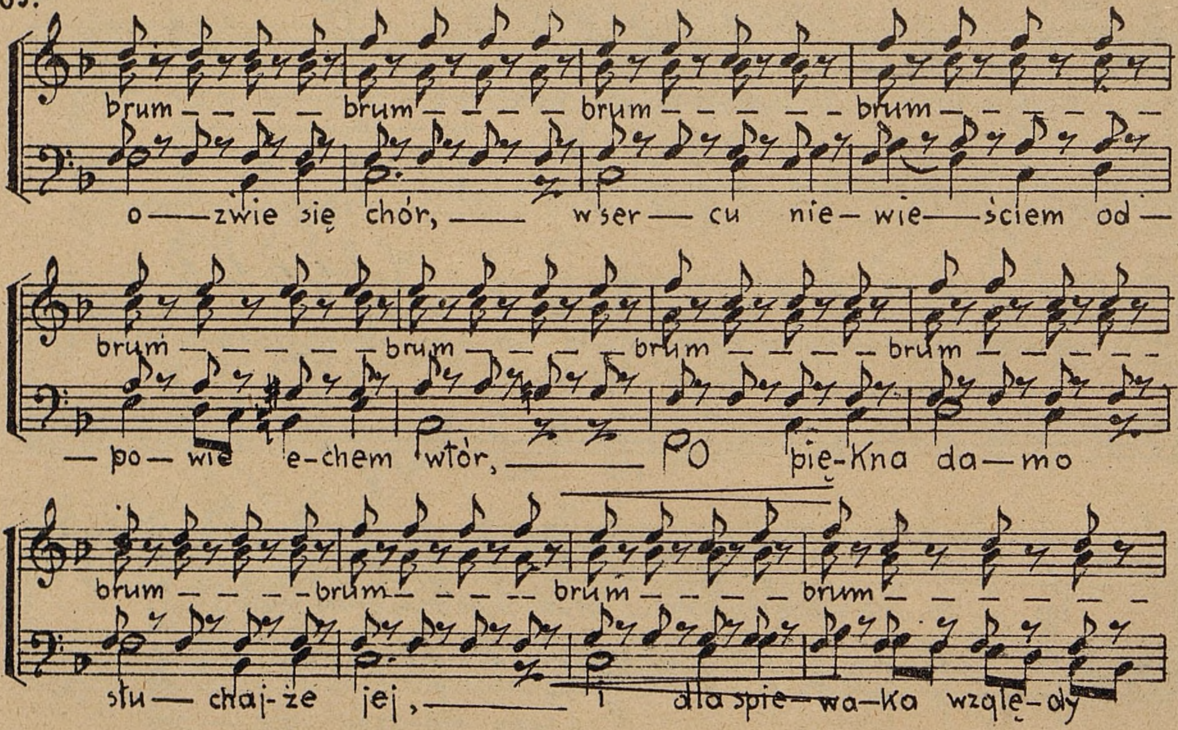
59. Wędrowni spiewacy.

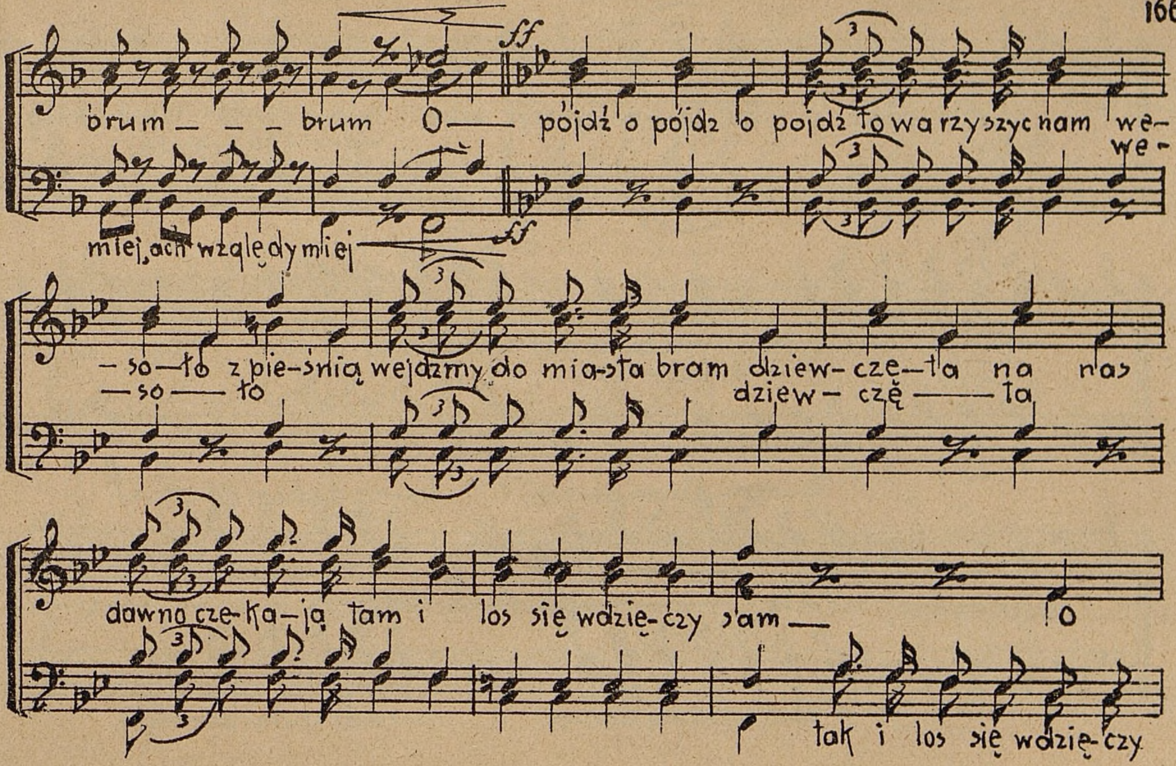
W. Clarc.
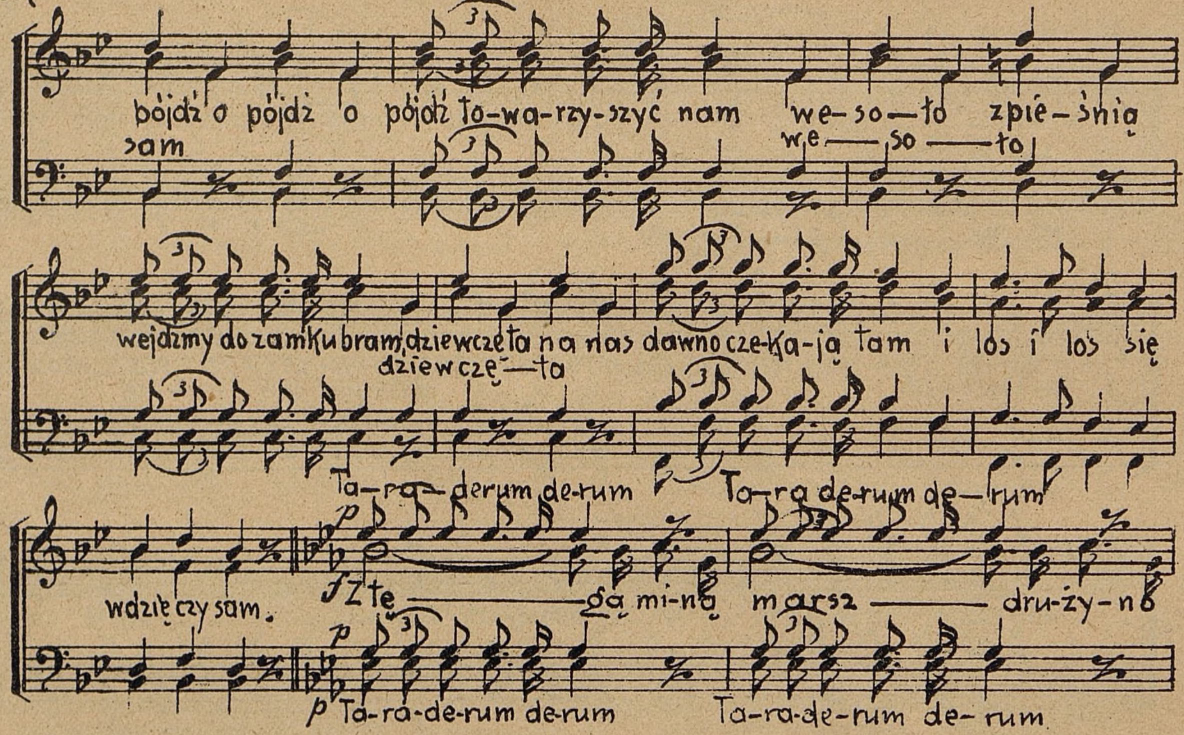

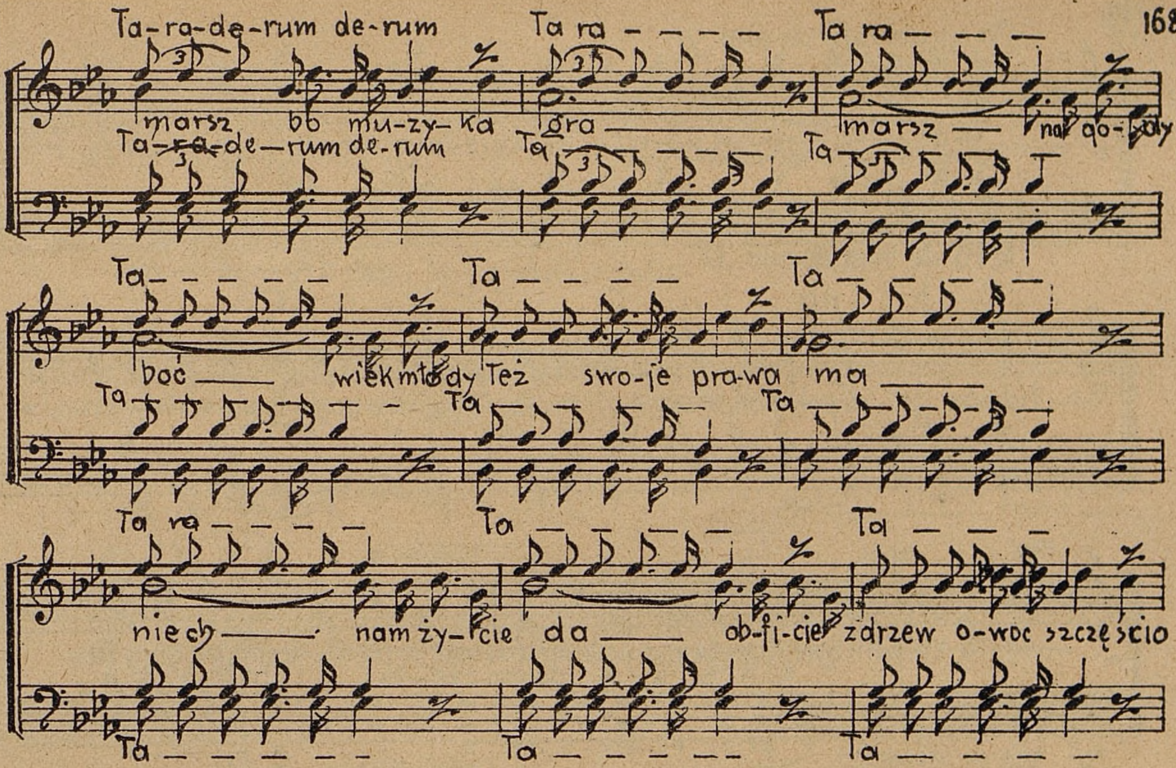

pójdź o pójdź o pójdź to-wa-rzy-szyć nam we — so — ło z pie - śnią
sam we — so ———— ło
sam z pie —— śnią
wejdźmy do mia-sta bram dziew-czę — ta na nas daw-no cze-ka-ją tam i
dziew - czę —— ta
na nas
los i los się wdzięczy sam — brum brum brum brum brum - - - - - -
Gdy na-szej pie — śni

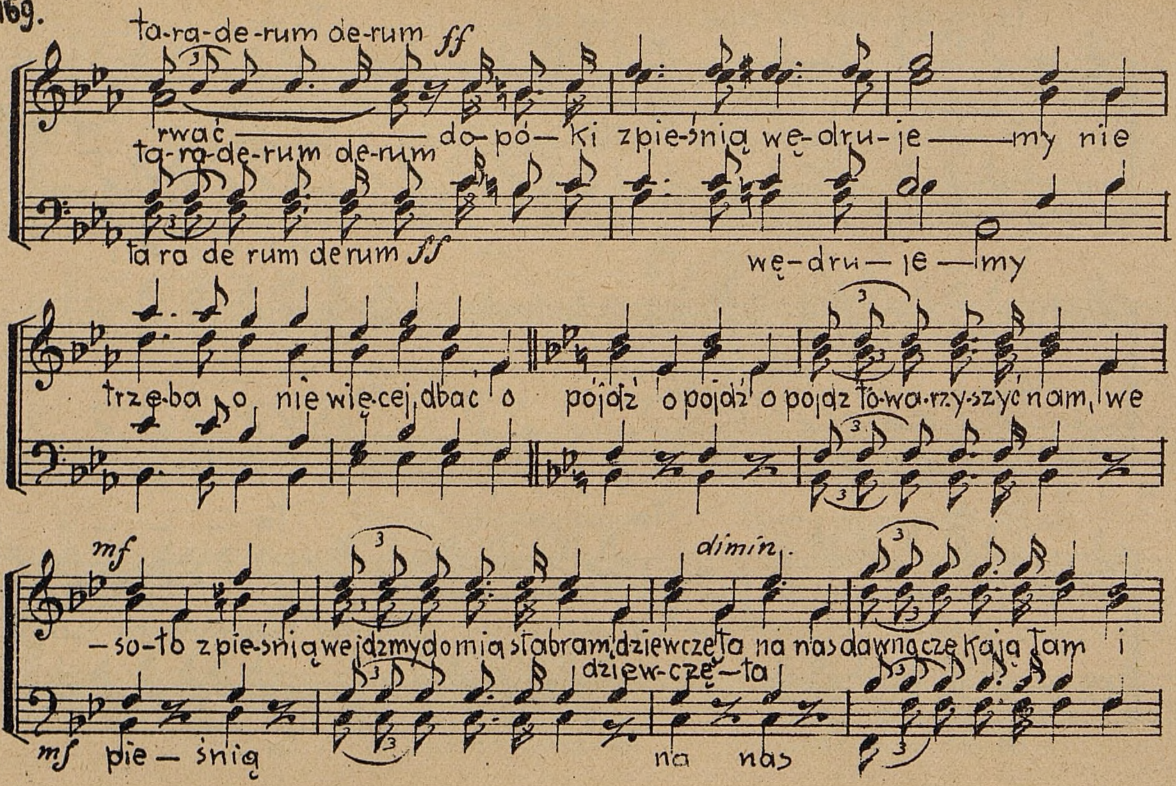
165.

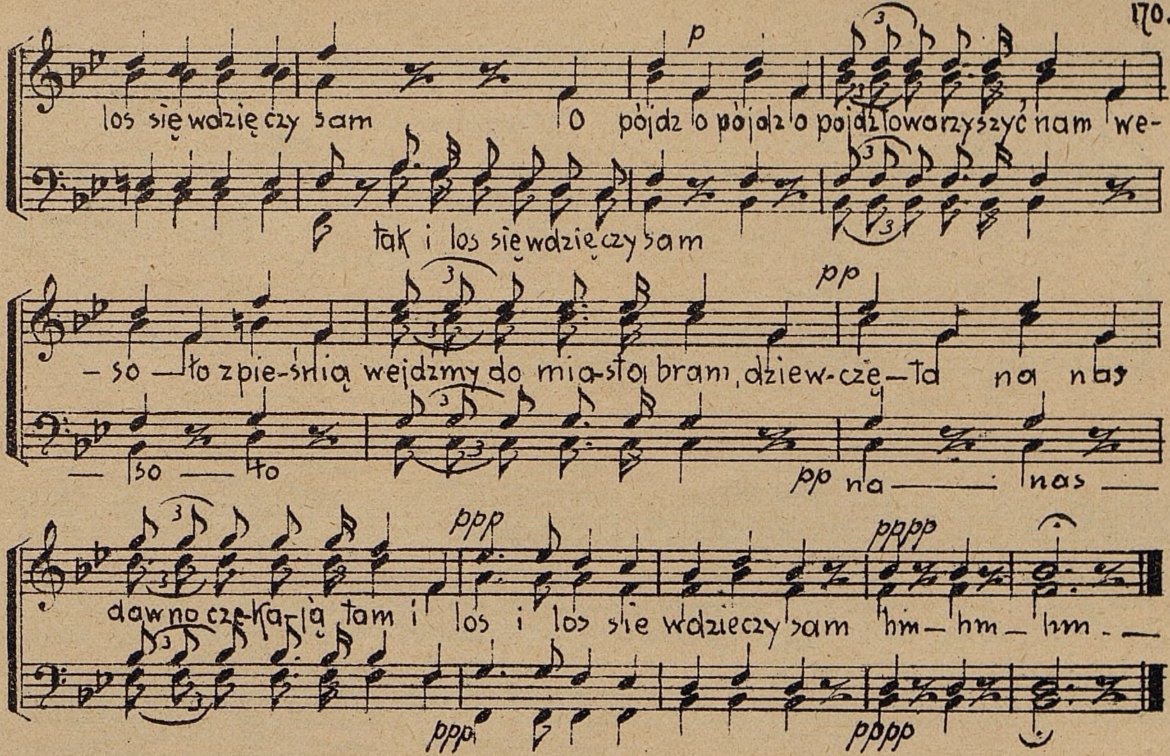

brum — — — — brum — — — — brum — — — — — — brum — — — — — — —
o — zwie się chór, — w ser — cu nie — wie — ściem od —
brum — — — — — — brum — — — — brum — — — — brum — — — — —
— po — wie e-chem wtór, — po pię-kna da — mo
brum — — — — brum — — — — brum — — — — brum — — — — — — —
słu — chaj-że jej, — i dla spie — wa — ka wzglę-dy

brum — — — brum O—— pójdź o pójdź o pójdź towarzyszy nam we-
we-
miej, ach względy miej
— so — ło z pie-śnią wejdźmy do mia-sta bram dziew-czę-ta na nas
— so —— ło dziew - czę —— ta
dawno cze-ka-ją tam i los się wdzię-czy sam — O
tak i los się wdzię-czy

pójdź o pójdź o pójdź to-wa-rzy-szyć nam we-so-ło zpie-śnią
sam
we-so-ło
wejdźmy do zamku bram, dziewczęta na nas dawno cze-ka-ją tam i los i los się
dziewczę-ta
Ta-ra-derum de-rum Ta-ra de-rum de-rum
wdzięczy sam.
fz Tę ga mi-ną marsz dru-ży-no
p
p
p Ta-ra-de-rum de-rum Ta-ra-de-rum de-rum

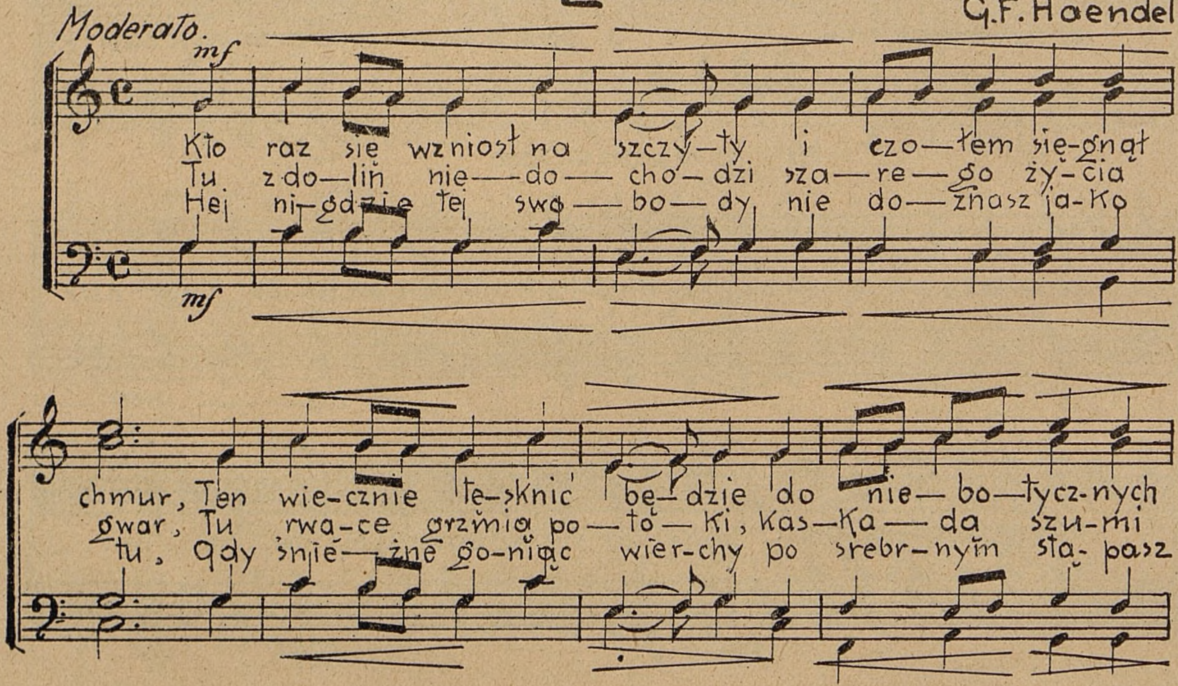

Ta-ra-de-rum de-rum Ta ra — — — — Ta ra — — —
marsz bo mu-zy-ka gra — marsz — na go-dy
Ta-ra-de-rum de-rum Ta Ta
Ta — — — — — Ta — — — — Ta — — — —
boć — wiek młody Też swo-je pra-wa ma —
Ta Ta Ta
Ta ra — — — — Ta — — — — Ta — — —
niech — nam ży-cie da — ob-fi-cie z drzew o-woc szczęścia
Ta — — — — — Ta — — — — — Ta — — — —
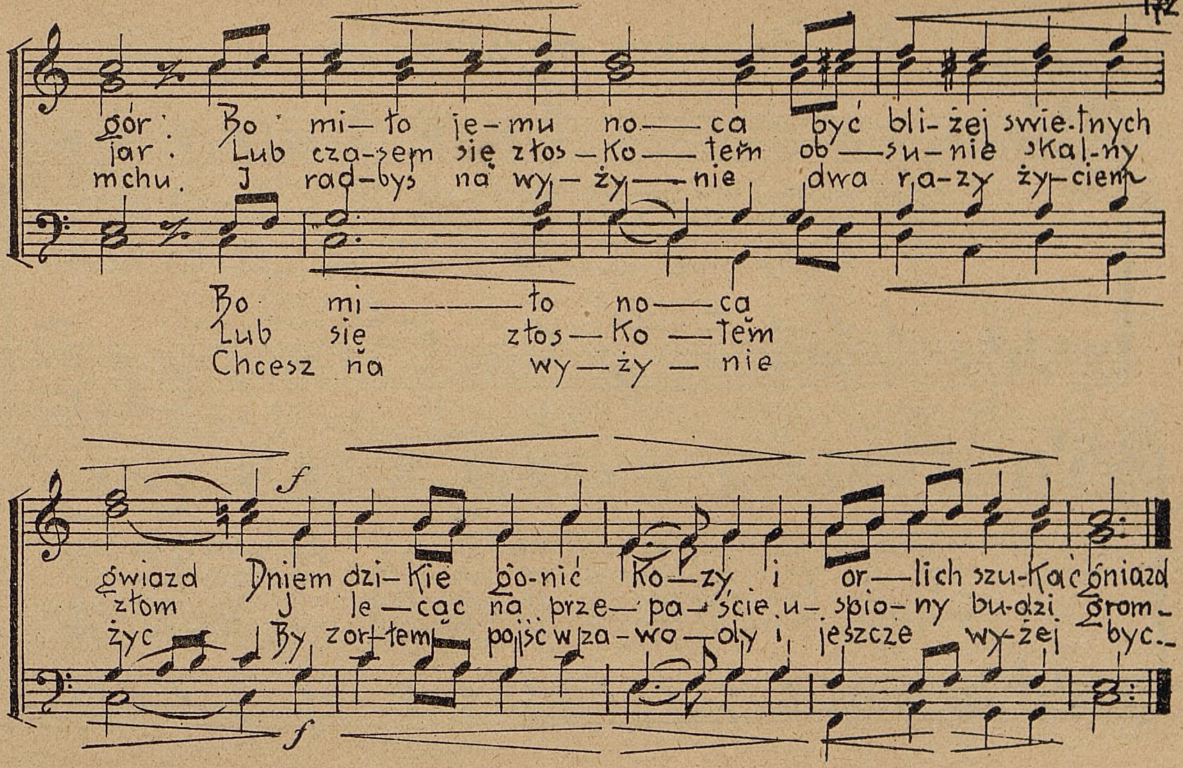

ta-ra-de-rum de-rum ff
rwać do-pó-ki zpie-śnią wę-dru-je-my nie
ta-ra-de-rum de-rum
ta ra de rum de rum ff
wę-dru-je-my
trze-ba o nie wię-cej dbać o
pójdź o pójdź o pójdź to-wa-rzy-szyć nam, we
mf
-so-to z pie-śnią wejdźmy do miasta bram dziewczęta na nas dawno czekają tam i
dimin.
dziew-czę-ta
mf pie-śnią
na nas

los się wdzięczy sam O pójdź o pójdź o pójdź towarzyszyć nam we-
tak i los się wdzięczy sam
– so – ło zpie-śnią wejdźmy do mia-sta bram, dziew-czę – ta na nas
— so — ło
pp na —— nas ——
dawno cze-ka-ją tam i los i los się wdzięczy sam hm – hm – hm

60. W górach.

G. F. Haendel.

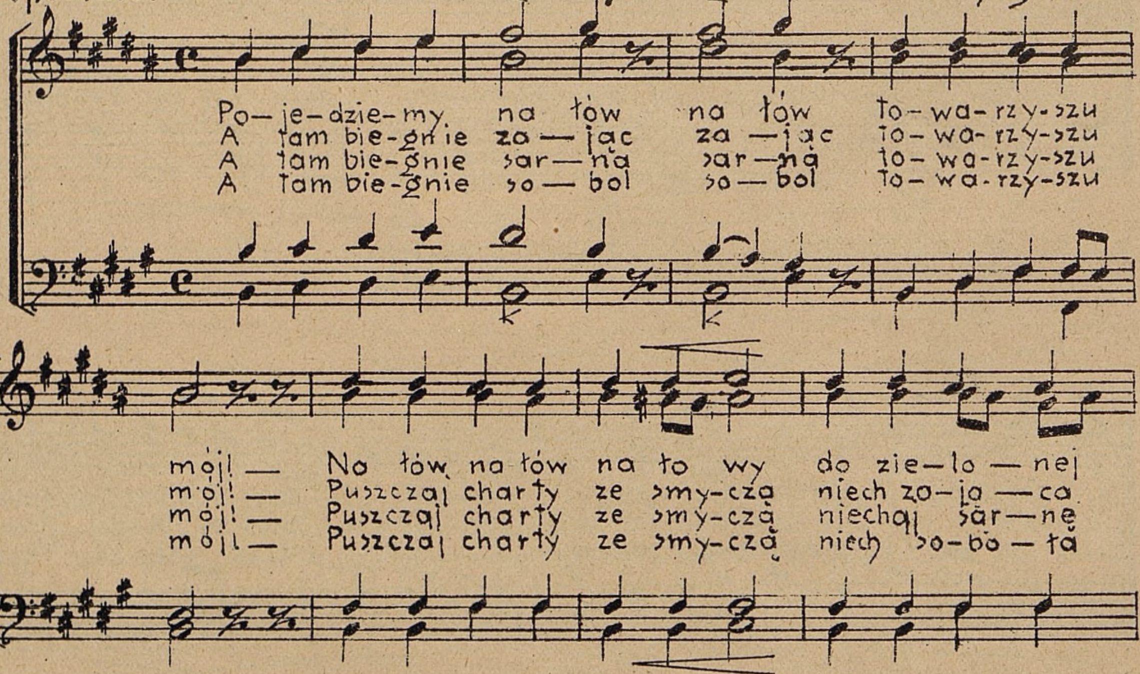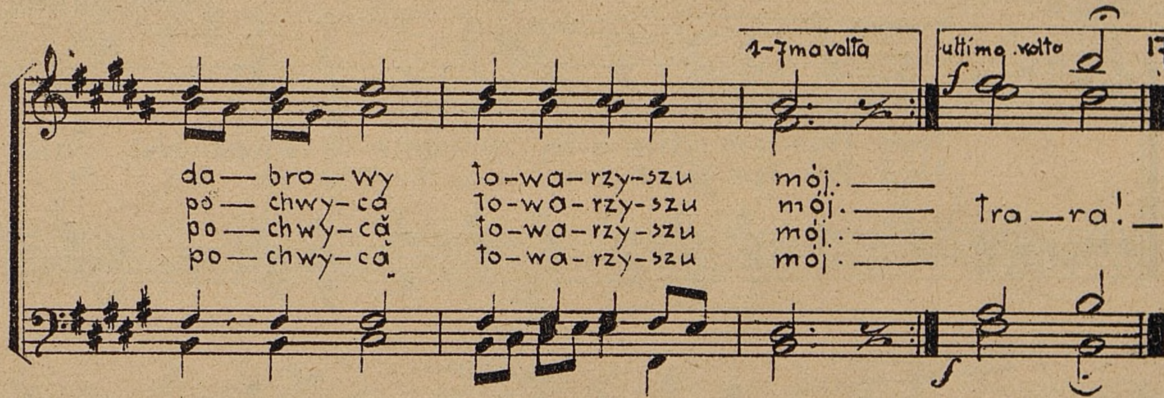

gór. Bo mi—ło je—mu no—ca być bli—żej świe-tnych
jar. Lub cza-sem się złos—Ko—tem ob—su—nie skal-ny
mchu. J rad-byś na wy—ży—nie dwa ra-zy ży-ciem
Bo mi—ło no—ca
Lub się złos—Ko—tem
Chcesz na wy—ży—nie
f
gwiazd Dniem dzi-kie go-nić Ko—zy i or—lich szu-Kać gniazd
złom J le—cąc na prze—pa—ście u—śpio—ny bu-dzi grom.
żyć By zortem pójść w za-wo—oły i jeszcze wy-żej być.
f

Risoluto.

61. Piosnka myśliwska

harm. St. Bursa.

A tam biegnie panna,
Panna
Towarzyszu mój!
Puszczaj charty ze smyczą,
Niechaj pannę pochwycą,
Towarzyszu mój!

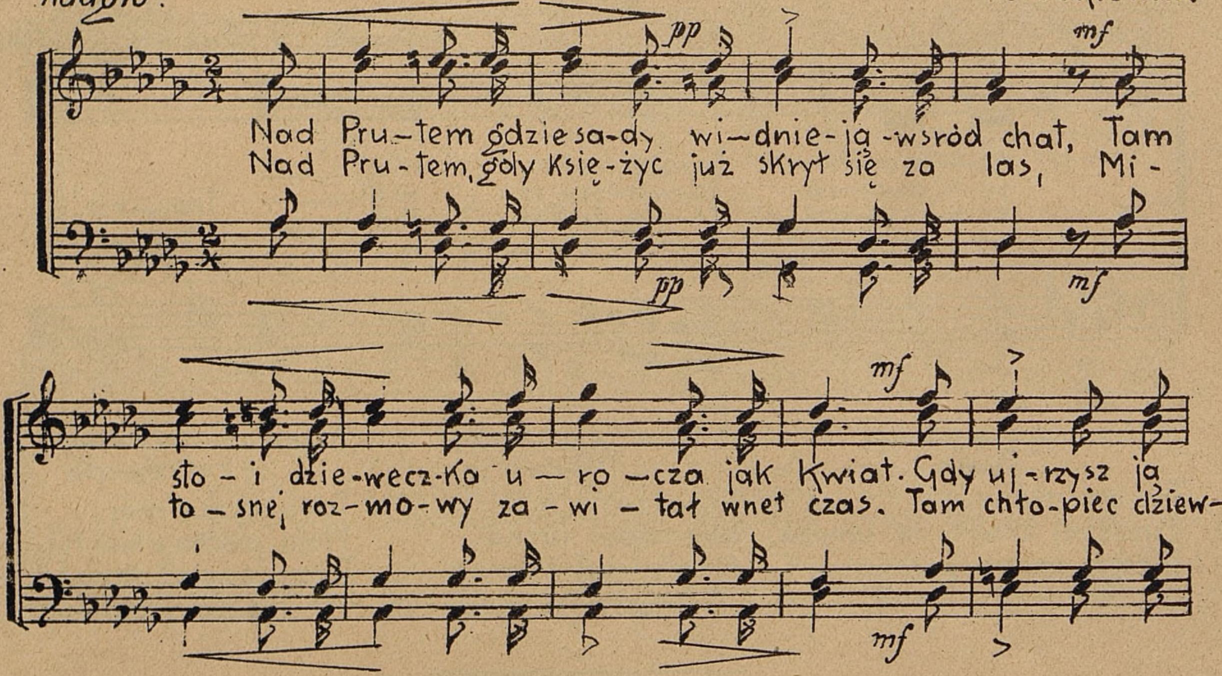
A teraz się dzielmy,
Dzielmy
Towarzyszu mój!
Tobie zając i sarna,
A mnie sobol i panna
Towarzyszu mój

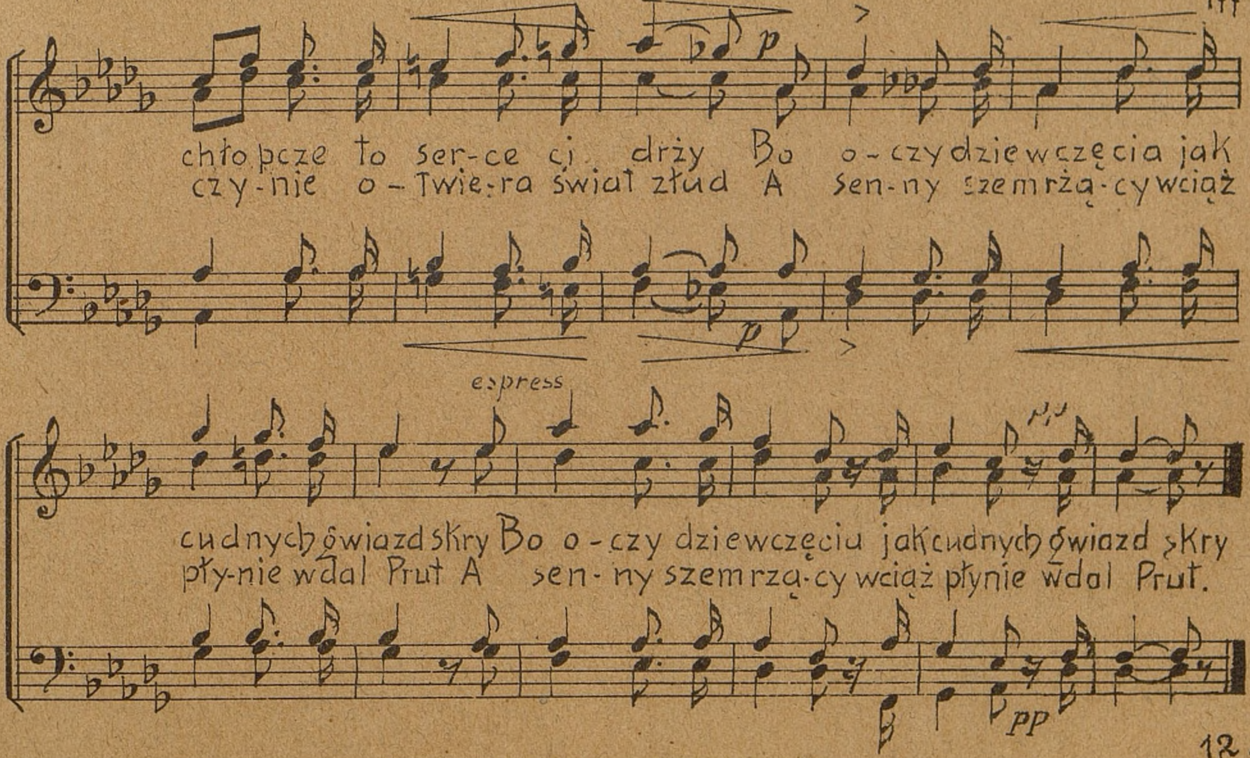
A jeśli ci krzywda,
Krzywda
Towarzyszu mój!
Moja szabla a twój kij,
Terazże się ze mną bij,
Towarzyszu mój!

62. Nad Prutem

Adagio.

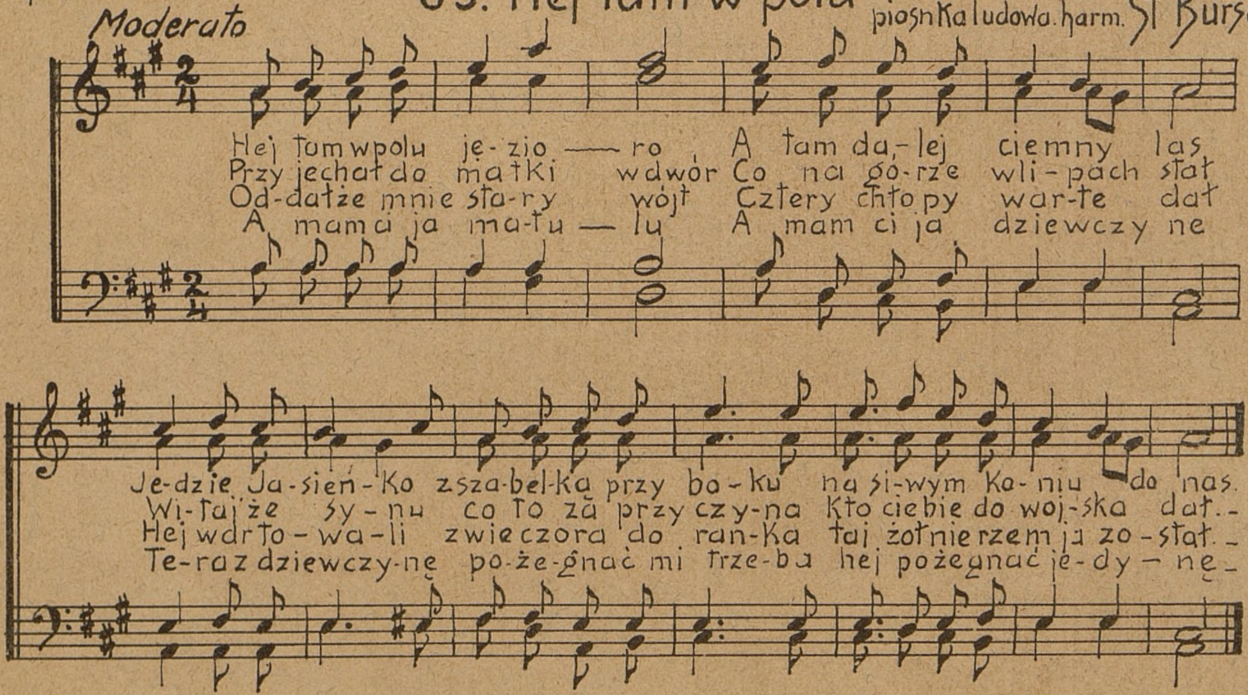
Worobkiewicz

p
chło-pcze to ser-ce ci drży Bo o-czy dziewczęcia jak
czy-nie o-twie-ra świat złud A sen-ny szemrzą-cy wciąż
p
espress
cudnych gwiazd skry Bo o-czy dziewczęciu jak cudnych gwiazd skry
pły-nie w dal Prut A sen-ny szemrzą-cy wciąż płynie w dal Prut.
pp

63. Hej tam w polu

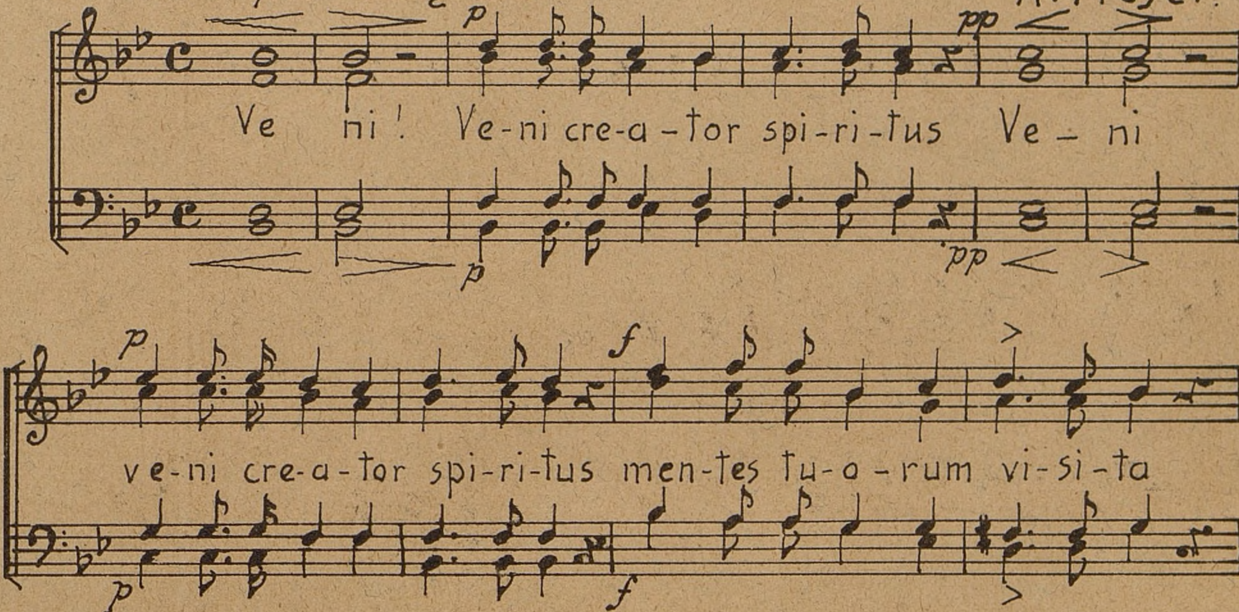
piosnka ludowa. harm. St. Bursa.

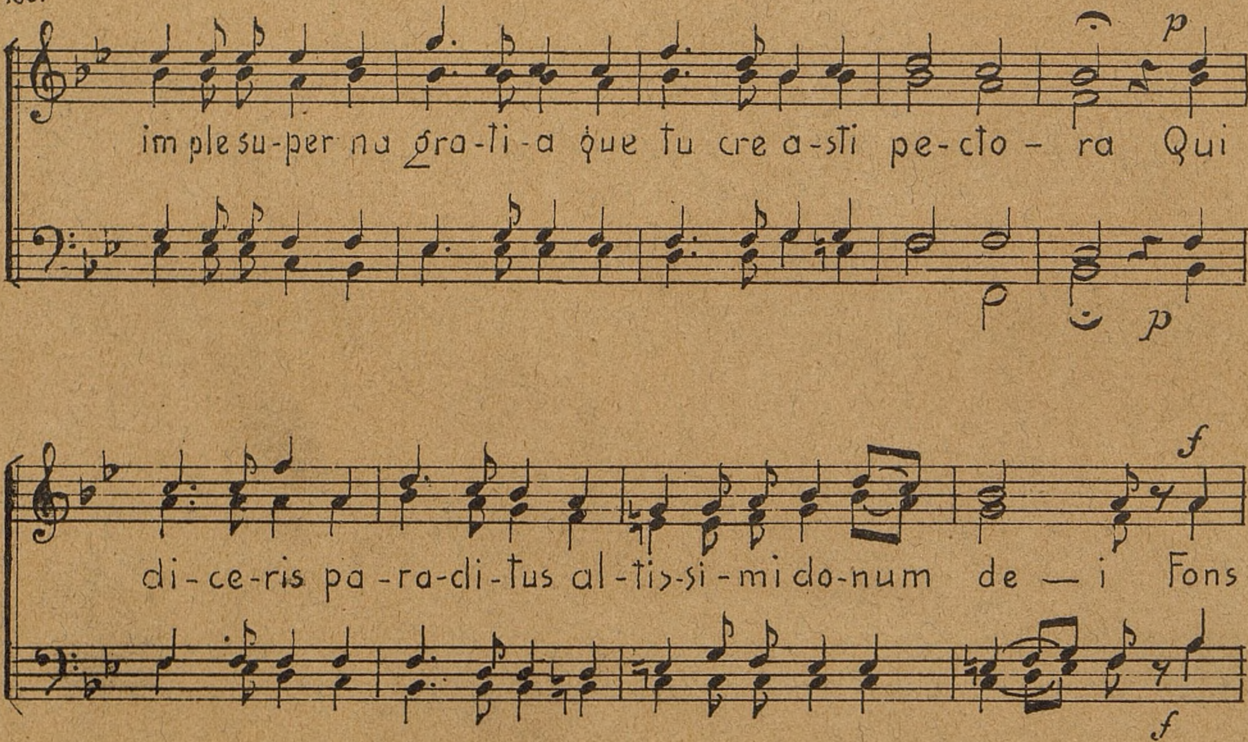

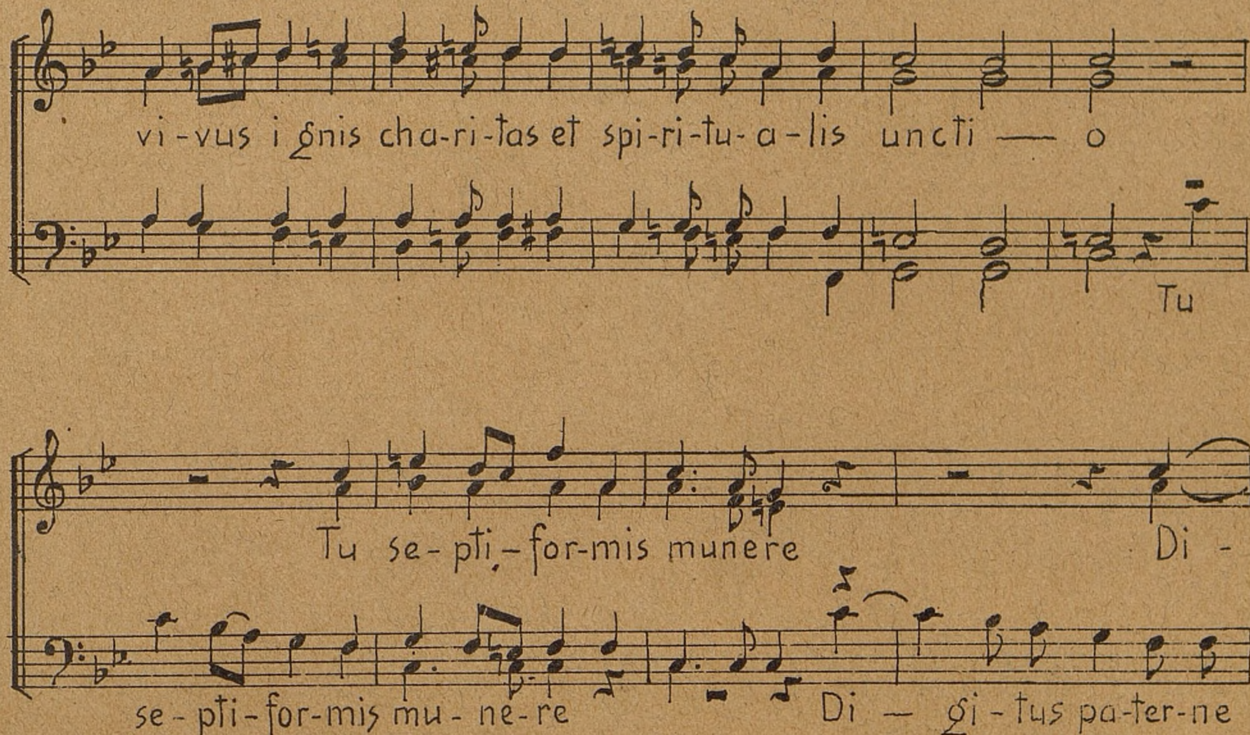
64 Veni creator.

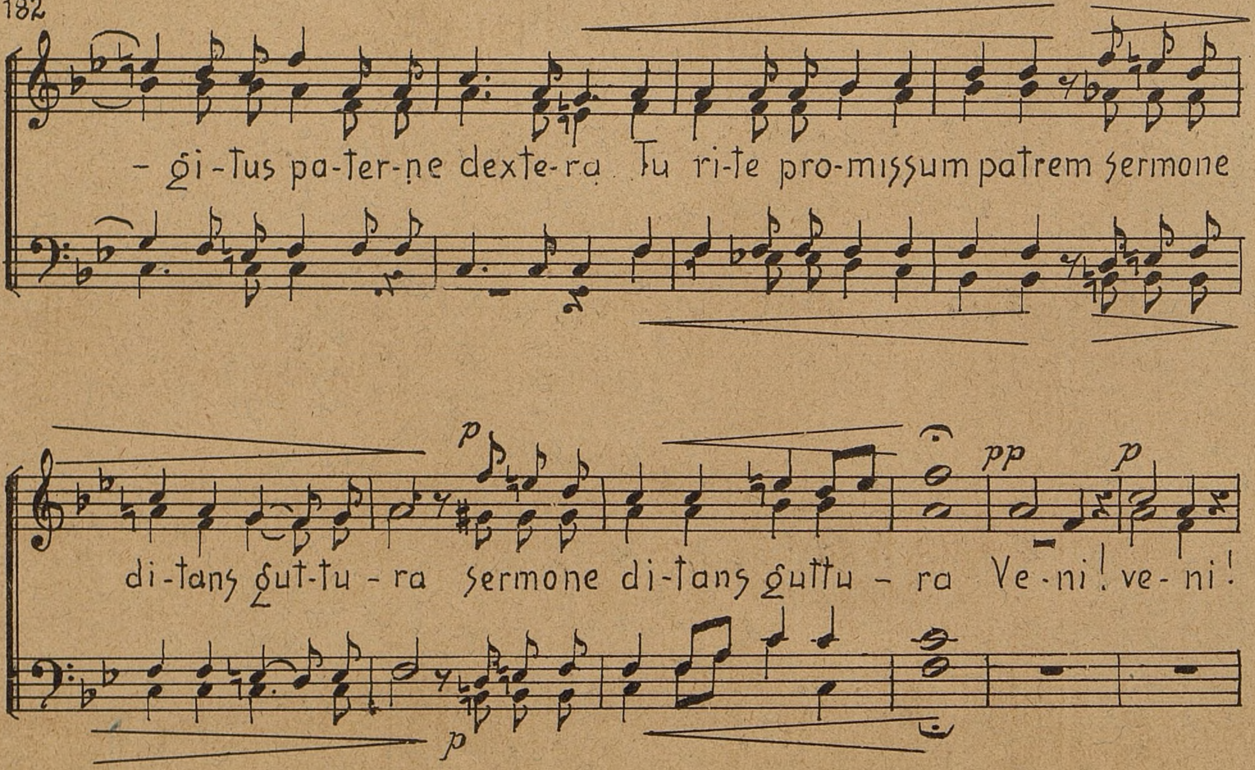
Andante quasi Allegretto

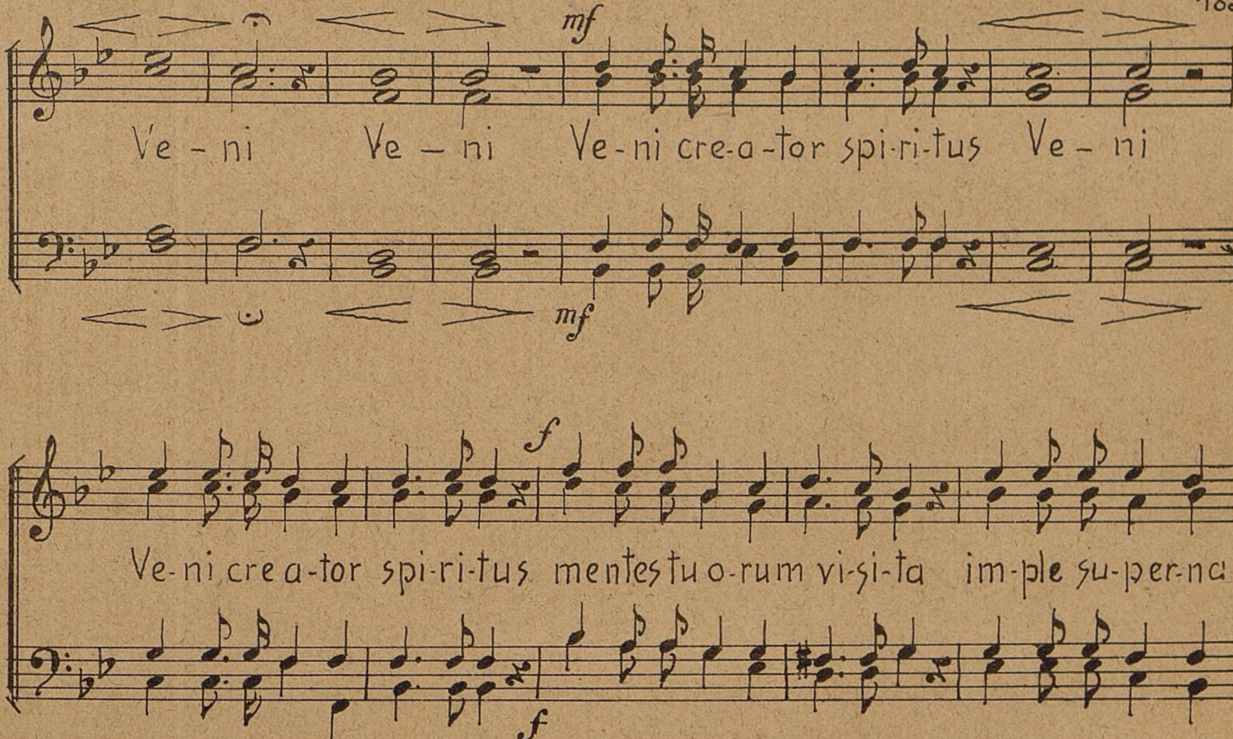
A. Freyer.

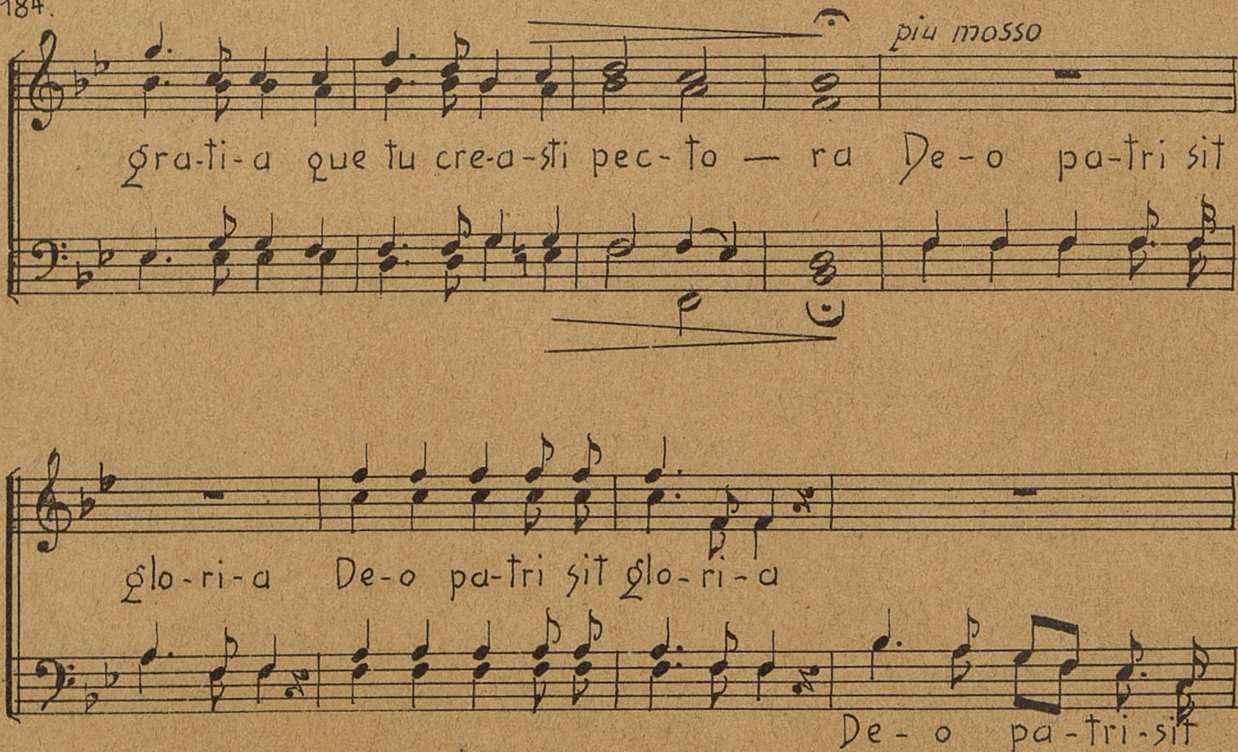

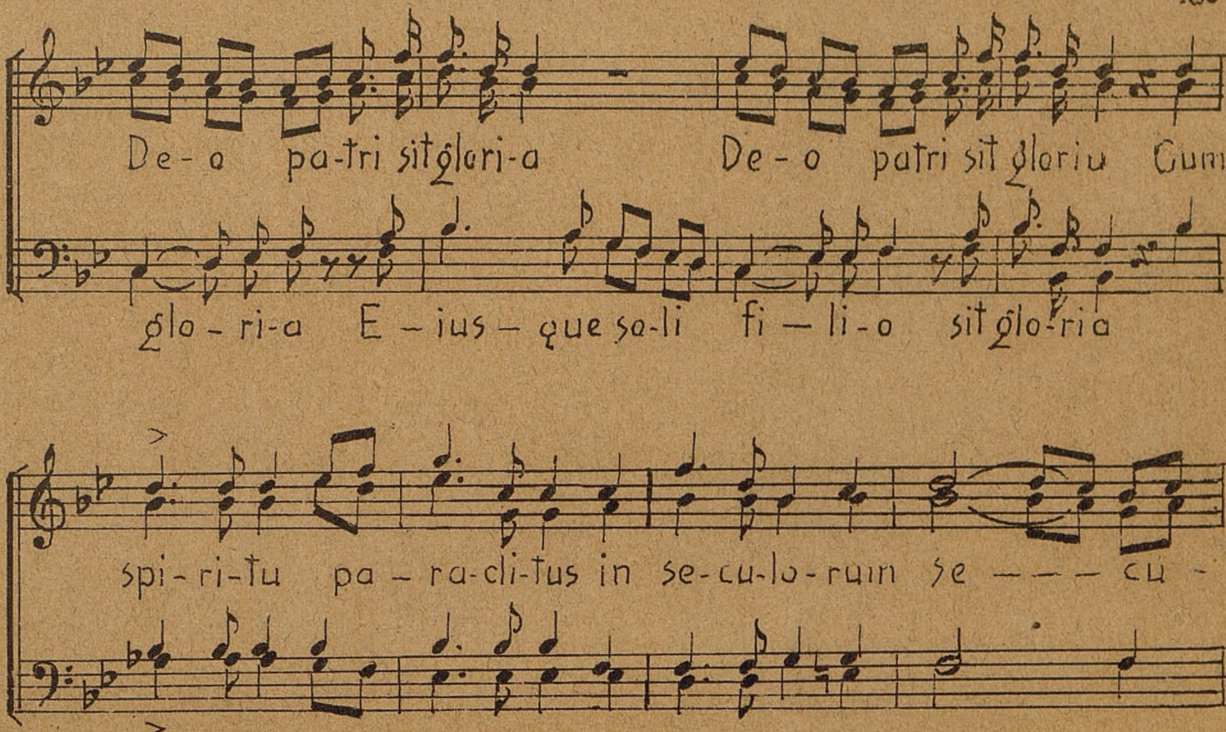

p
im ple su-per na gra-ti-a que tu cre a-sti pe-cto - ra Qui
p
f
di-ce-ris pa-ra-cli-tus al-tis-si-mi do-num de — i Fons
f

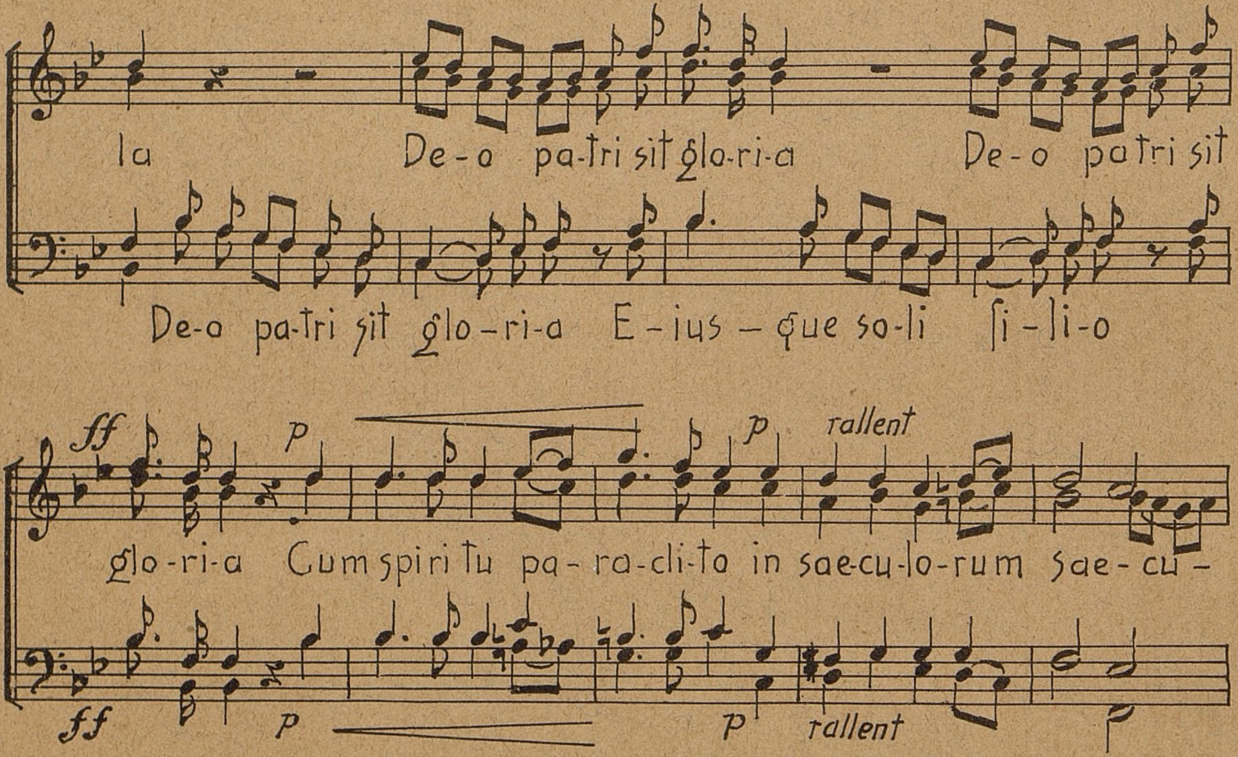

vi-vus i gnis cha-ri-tas et spi-ri-tu-a-lis uncti — o
Tu
Tu se-pti-for-mis munere Di -
se-pti-for-mis mu-ne-re Di — gi-tus pa-ter-ne

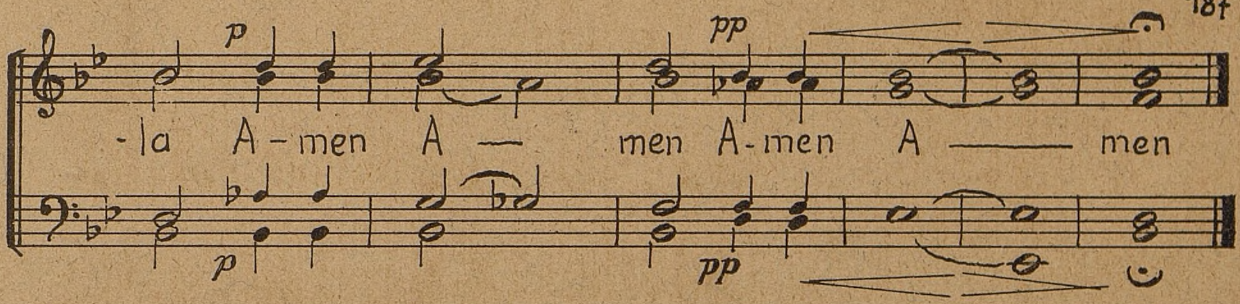

- gi-tus pa-ter-ne dexte-ra Tu ri-te pro-missum patrem sermone
p
pp
p
di-tans gut-tu-ra sermone di-tans guttu-ra Ve-ni! ve-ni!
p

mf
Ve - ni Ve - ni Ve-ni cre-a-tor spi-ri-tus Ve - ni
mf
f
Ve-ni cre a-tor spi-ri-tus mentes tu o-rum vi-si-ta im-ple su-per-na
f

piu mosso
gra-ti-a que tu cre-a-sti pec-to — ra De-o pa-tri sit
glo-ri-a De-o pa-tri sit glo-ri-a
De-o pa-tri-sit

De - o pa-tri sit glori-a De - o patri sit gloria Cum
glo - ri-a E - ius - que so-li fi - li-o sit glo-ria
spi - ri - tu pa - ra-cli-tus in se-cu-lo-rum se - - - cu -

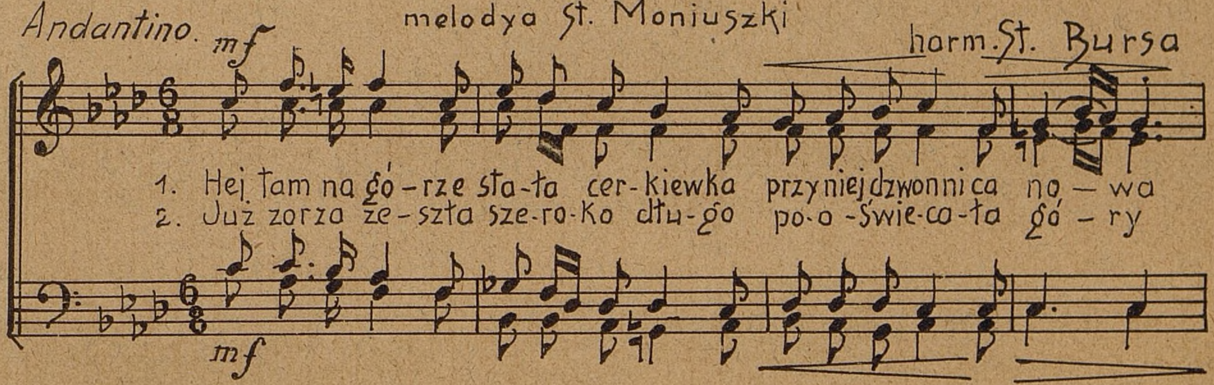

la De-o pa-tri sit glo-ri-a De-o patri sit
De-o pa-tri sit glo-ri-a E-ius-que so-li fi-li-o
ff
p
p
rallent
glo-ri-a Cum spiri-tu pa-ra-cli-to in saecu-lo-rum saecu-
ff
p
p
rallent

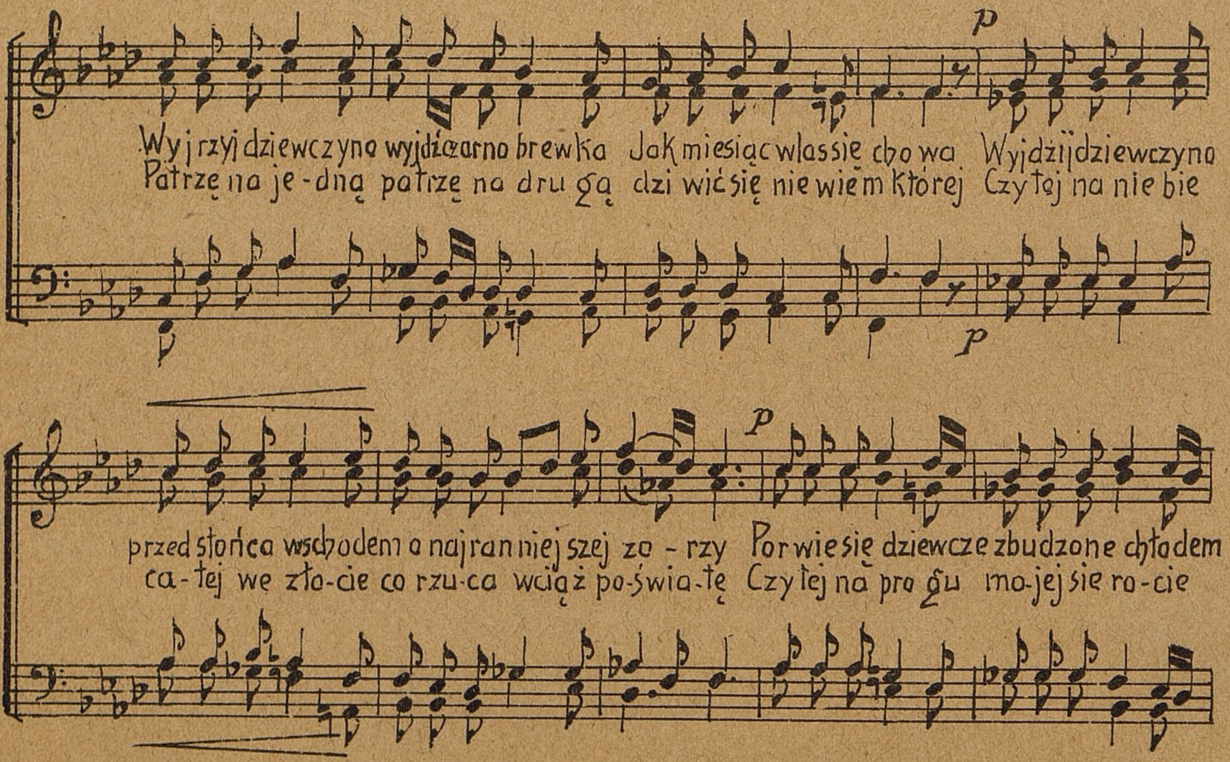

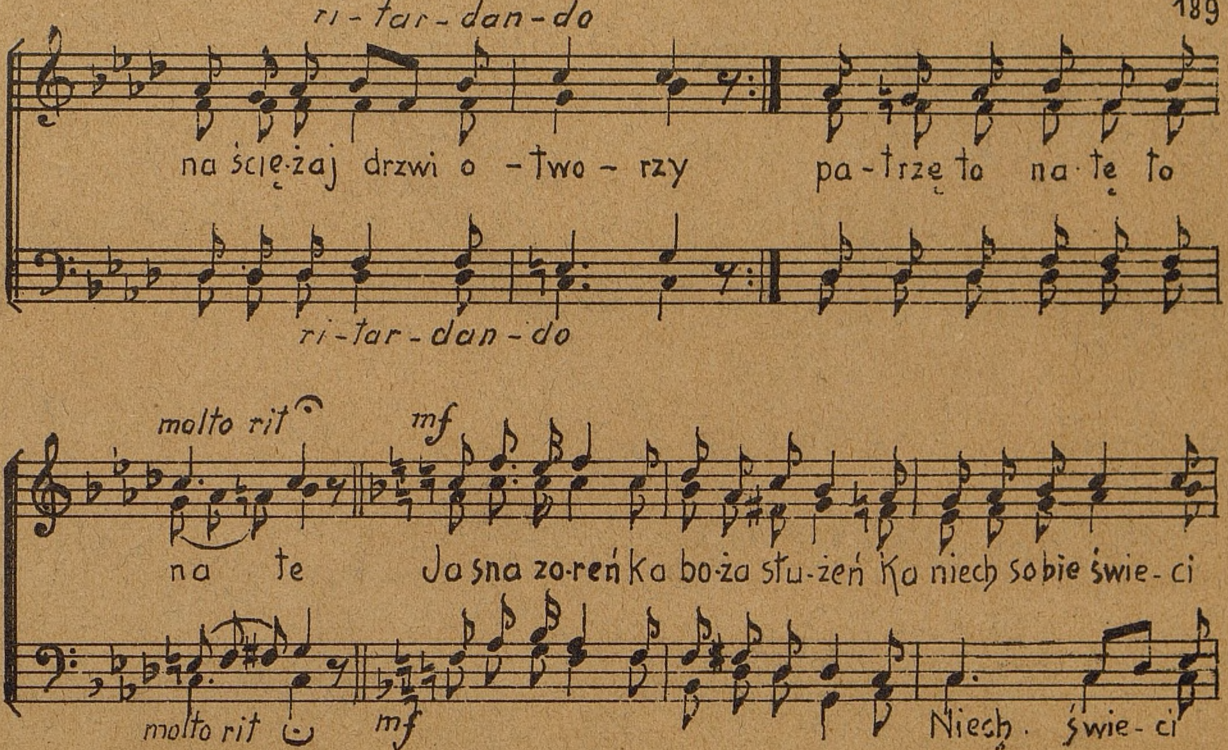
65. Dwie zorze

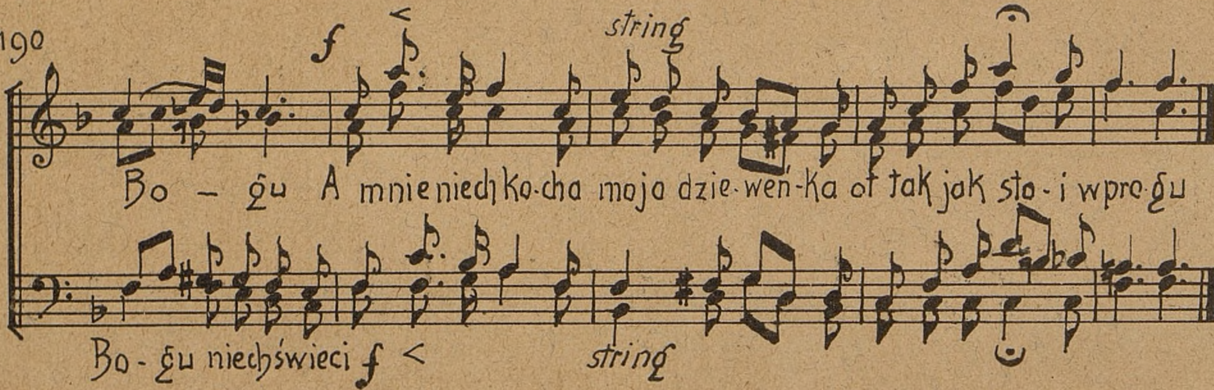
melodya St. Moniuszki

harm. St. Bursa

p
Wyjrzyj dziewczyno wyjdź czarno brewka Jak miesiąc w lassie chowa Wyjdźżij dziewczyno
Patrzę na je-dną patrzę na dru gą dzi wić się nie wiem której Czy tej na nie bie
p
przed słońca wschodem o najranniejszej zo-rzy Porwie się dziewcze zbudzone chłodem
ca-tej we zło-cie co rzu-ca wciąż po-świa-tę Czy tej na pro gu mo-jej sie ro-cie

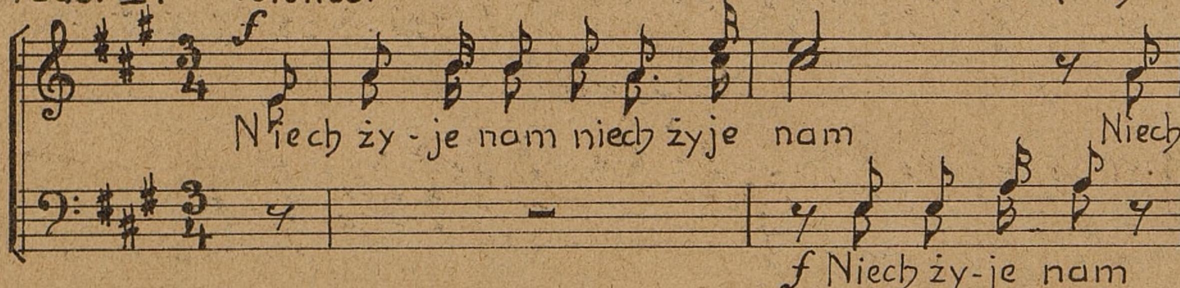

ri - tar - dan - do
na ścię-żaj drzwi o - two - rzy pa - trzę to na - tę to
ri - tar - dan - do
molto rit
mf
na te Jasna zo-reńka bo-ża słu-żeńka niech sobie świe - ci
molto rit
mf
Niech świe - ci

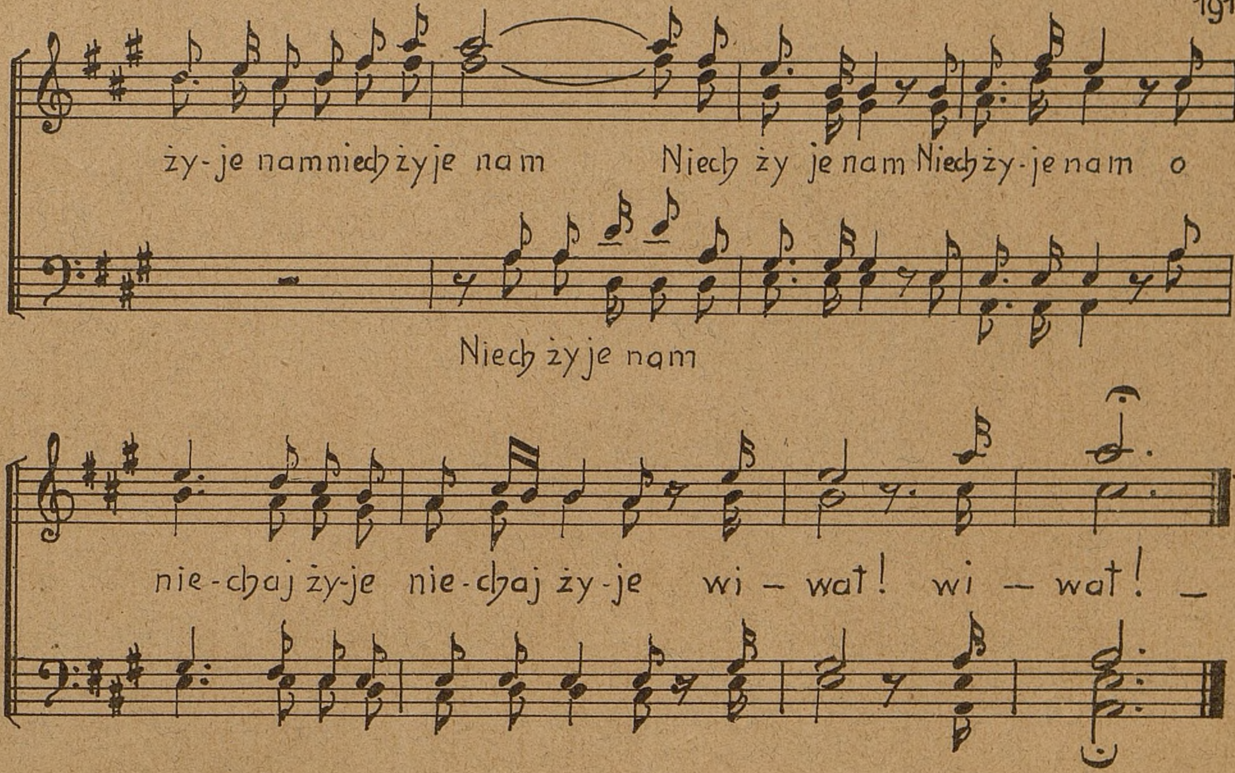

66. Toasty.

Toast I. *Polones.*

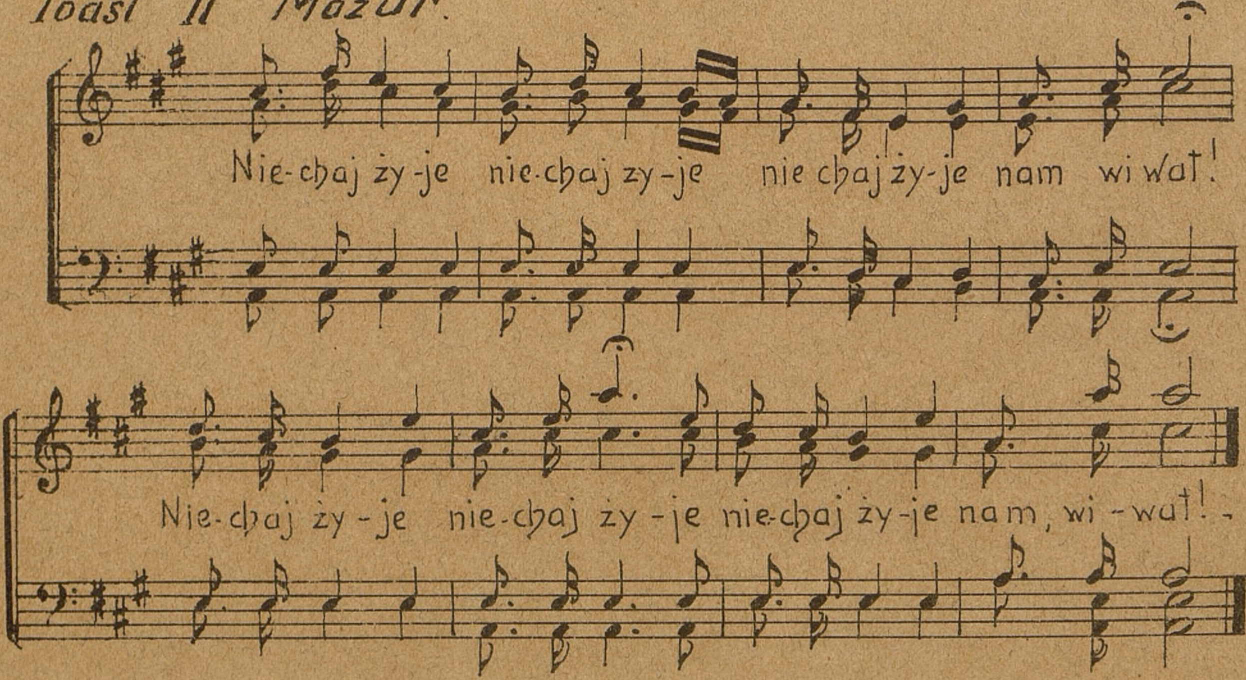
Z. Noskowski

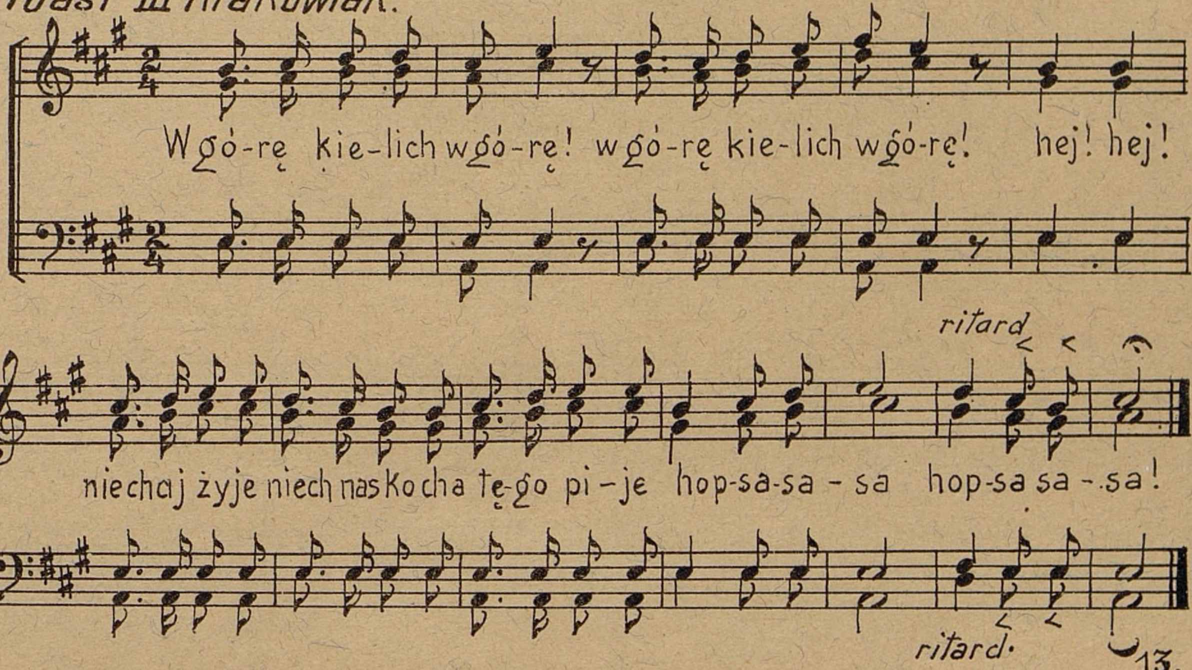

ży-je nam niech żyje nam Niech ży je nam Niech ży-je nam o
Niech żyje nam
nie-chaj ży-je nie-chaj ży-je wi — wat! wi — wat!

192

Toast II Mazur.
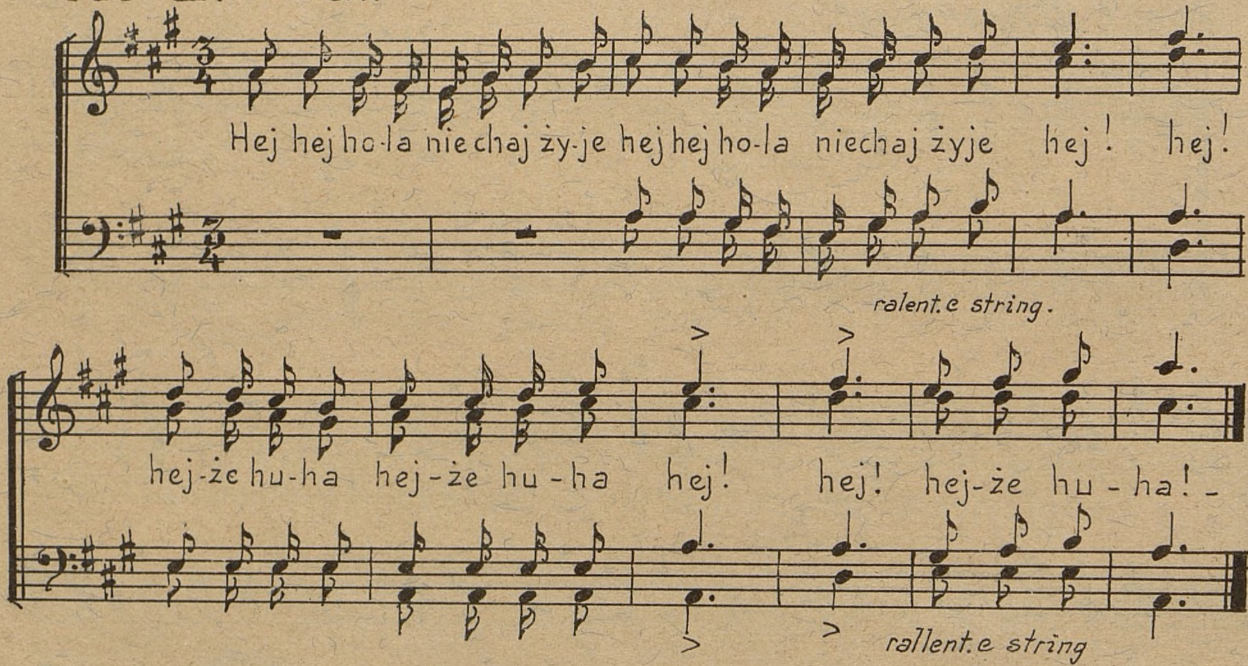

Toast III Krakowiak.

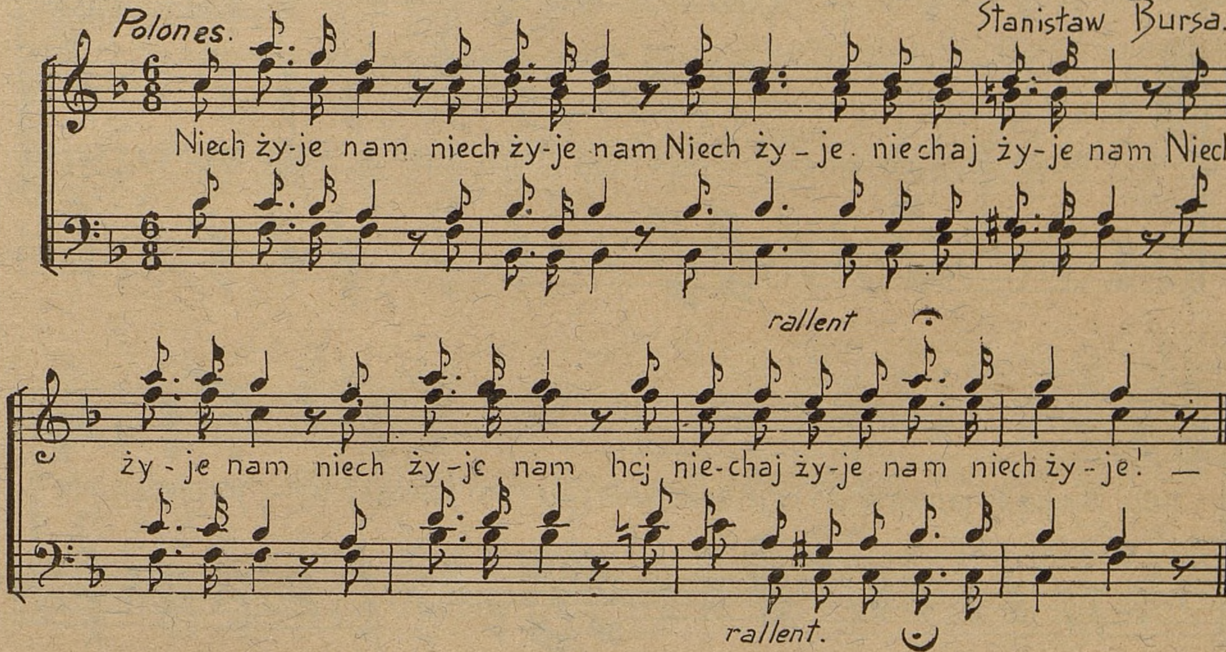
194.

Toast IV. Oberek.

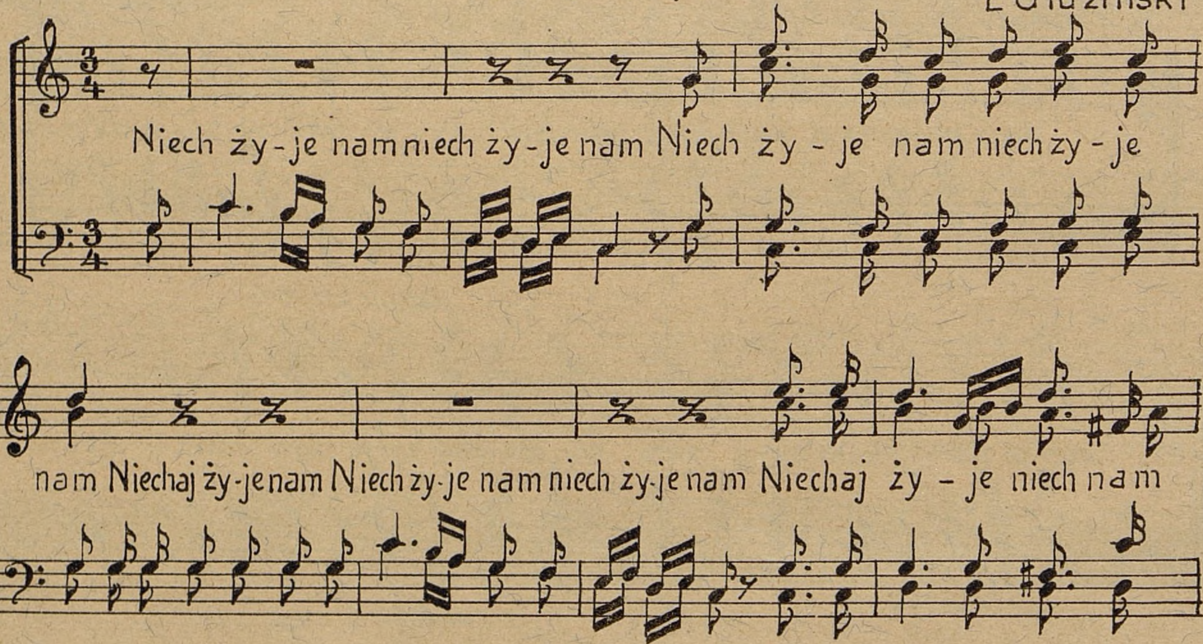
67. Toast.

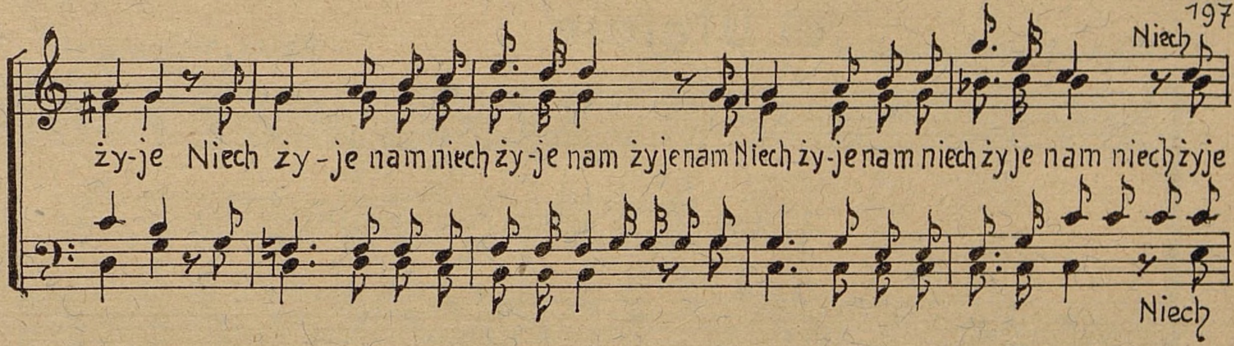
Stanisław Bursa.

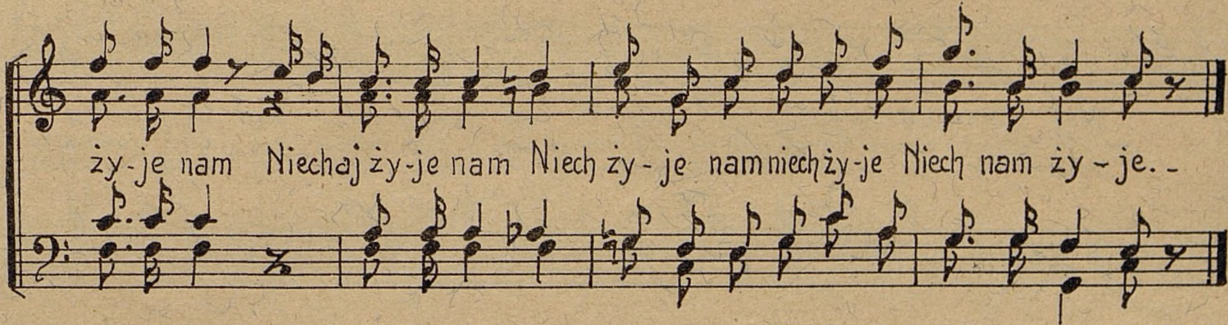

68. Toast.

E Gluziński

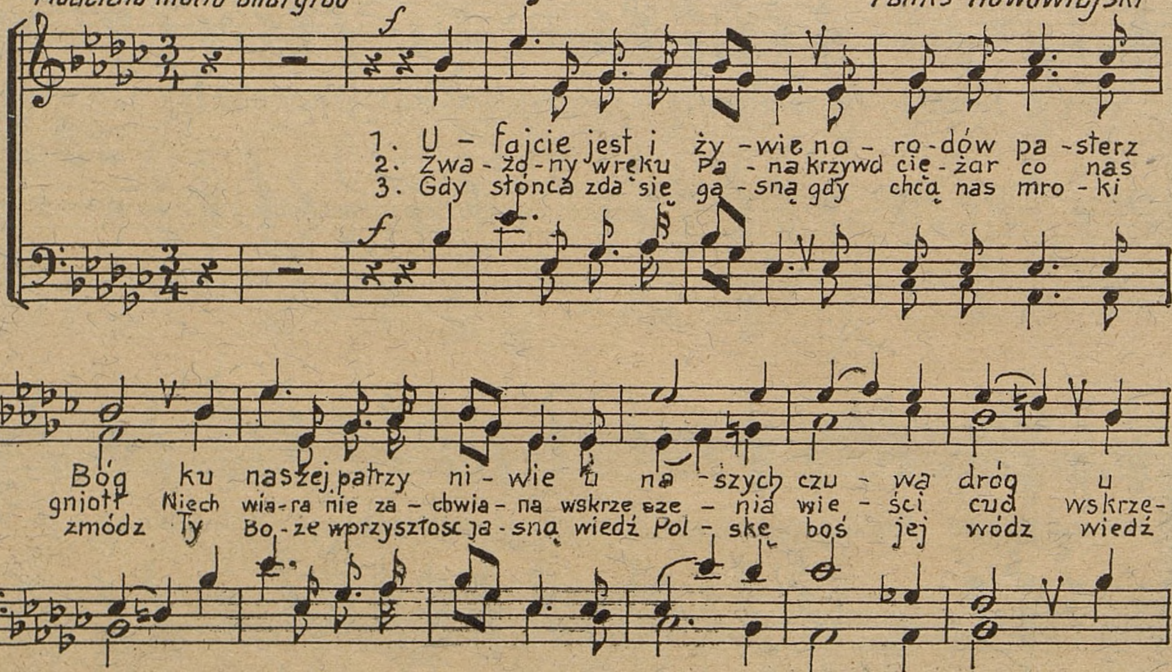

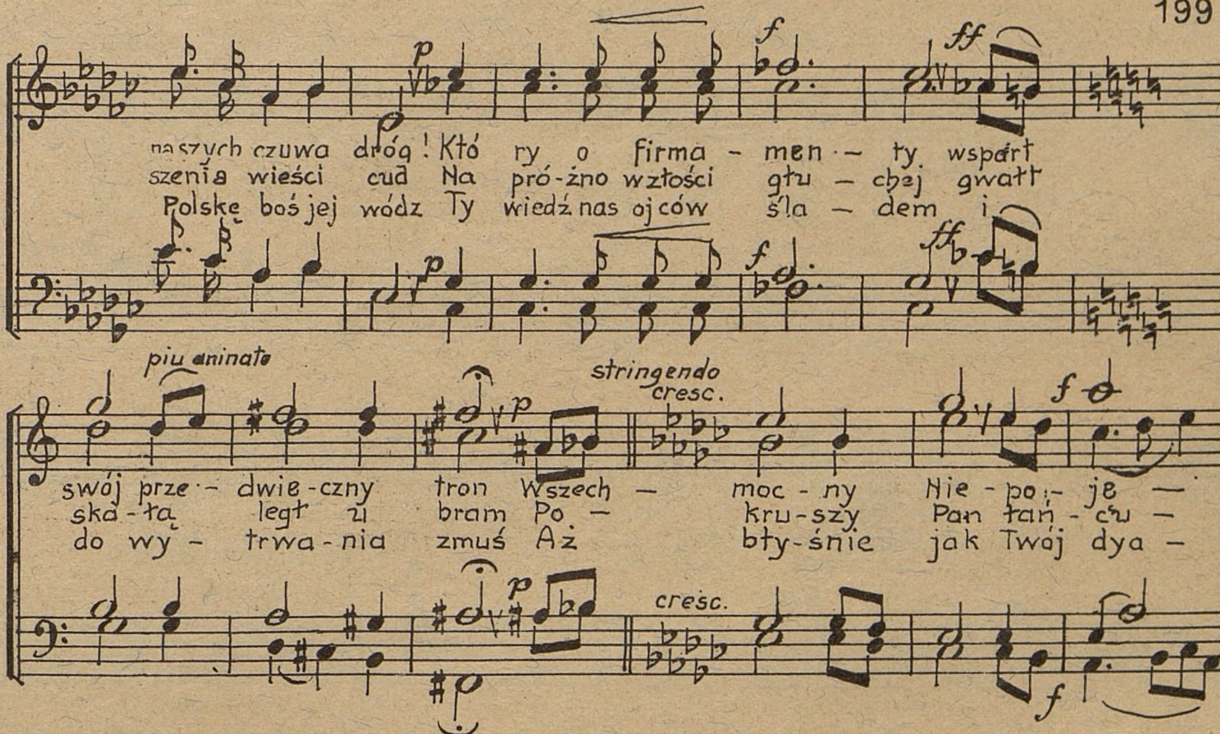

Niech
ży-je Niech ży-je nam niech ży-je nam żyje nam Niech ży-je nam niech żyje nam niech żyje
Niech
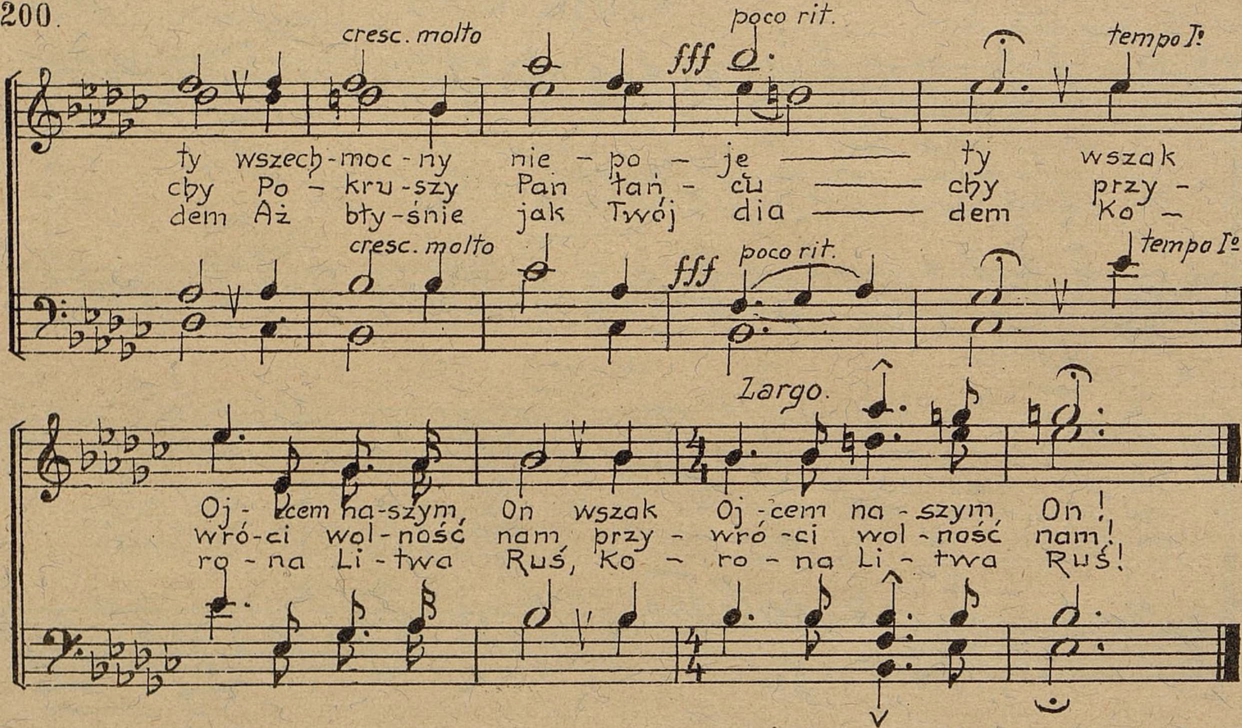

ży-je nam Niechaj ży-je nam Niech ży - je nam niech ży-je Niech nam ży - je. -

69. Ufajcie

Moderato molto energico Feliks Nowowiejski

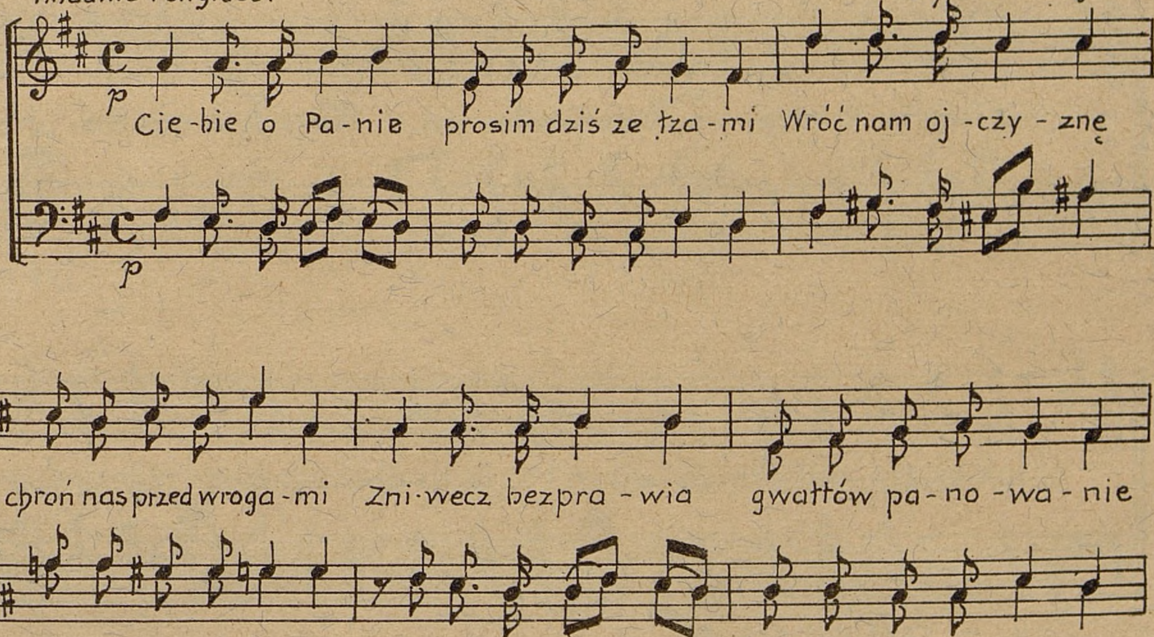

naszych czuwa dróg! Któ ry o firma - men - ty wsparł
szenia wieści cud Na pró-żno wzłości głu - chej gwałt
Polskę boś jej wódz Ty wiedź nas ojców śla - dem i
piu animato
stringendo
cresc.
swój prze - dwie-czny tron Wszech - moc - ny Nie - po - je -
ska - łą legł u bram Po - kru-szy Pan tań - cu -
do wy - trwa - nia zmuś Aż bły-śnie jak Twój dya -
cresc.

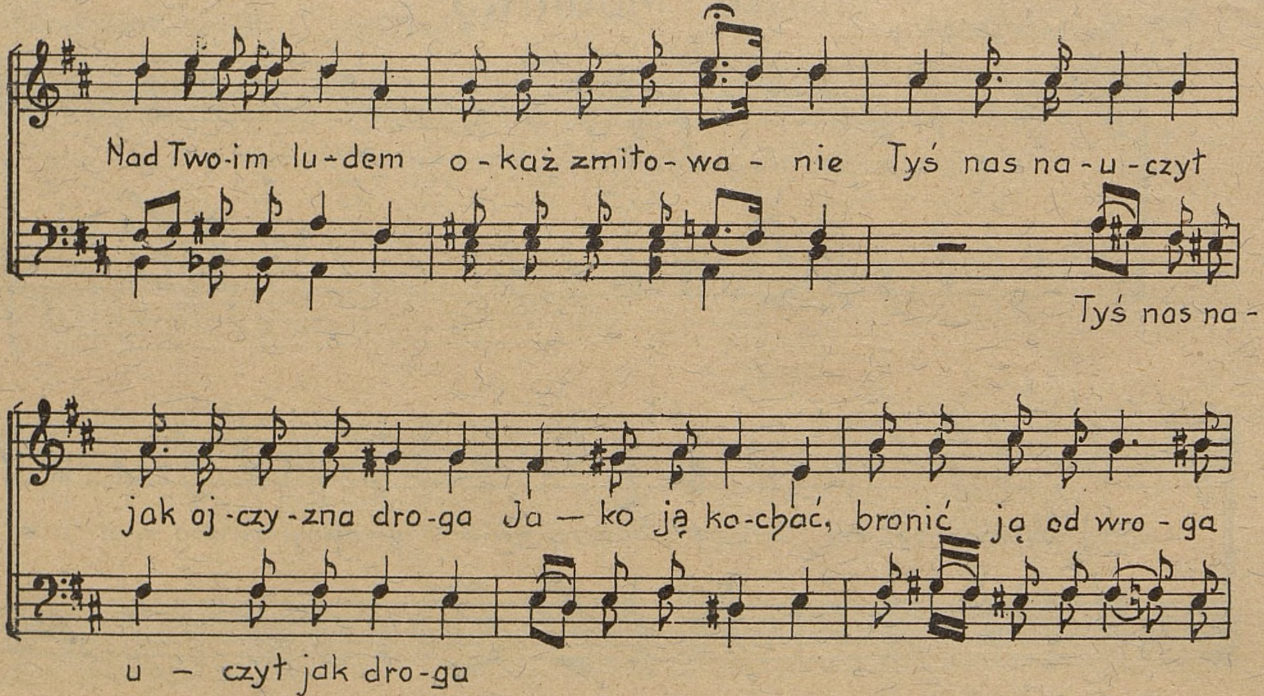

poco rit.
cresc. molto
fff
tempo I°
ty wszech-moc-ny nie - po - je ty wszak
chy Po - kru-szy Pan tań - cu chy przy -
dem Aż bły-śnie jak Twój dia dem Ko -
cresc. molto
poco rit.
fff
tempo I°
Largo.
Oj - cem na-szym, On wszak Oj - cem na - szym, On!
wró-ci wol-ność nam przy - wró-ci wol-ność nam!
ro - na Li-twa Ruś, Ko - ro - na Li - twa Ruś!

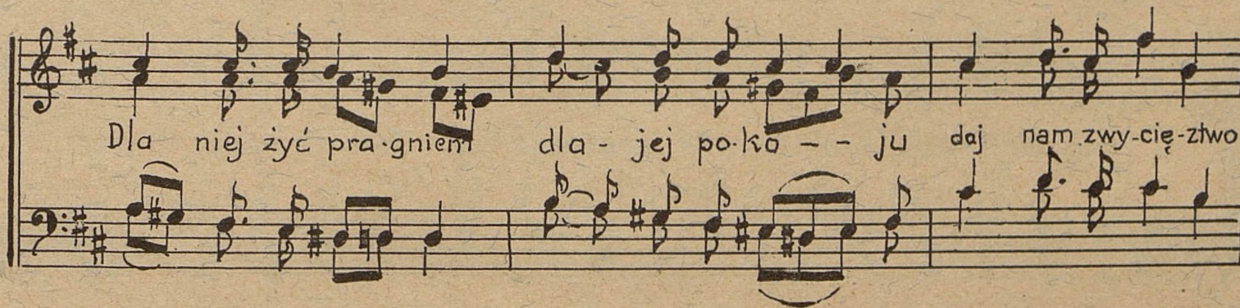
70. Modlitwa

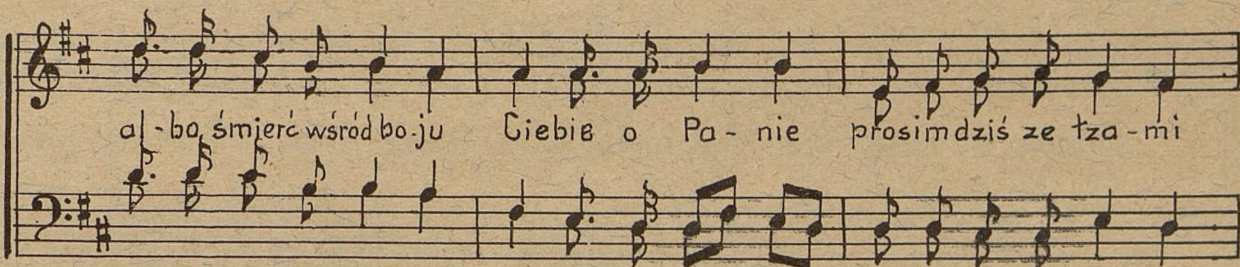
Andante religioso.

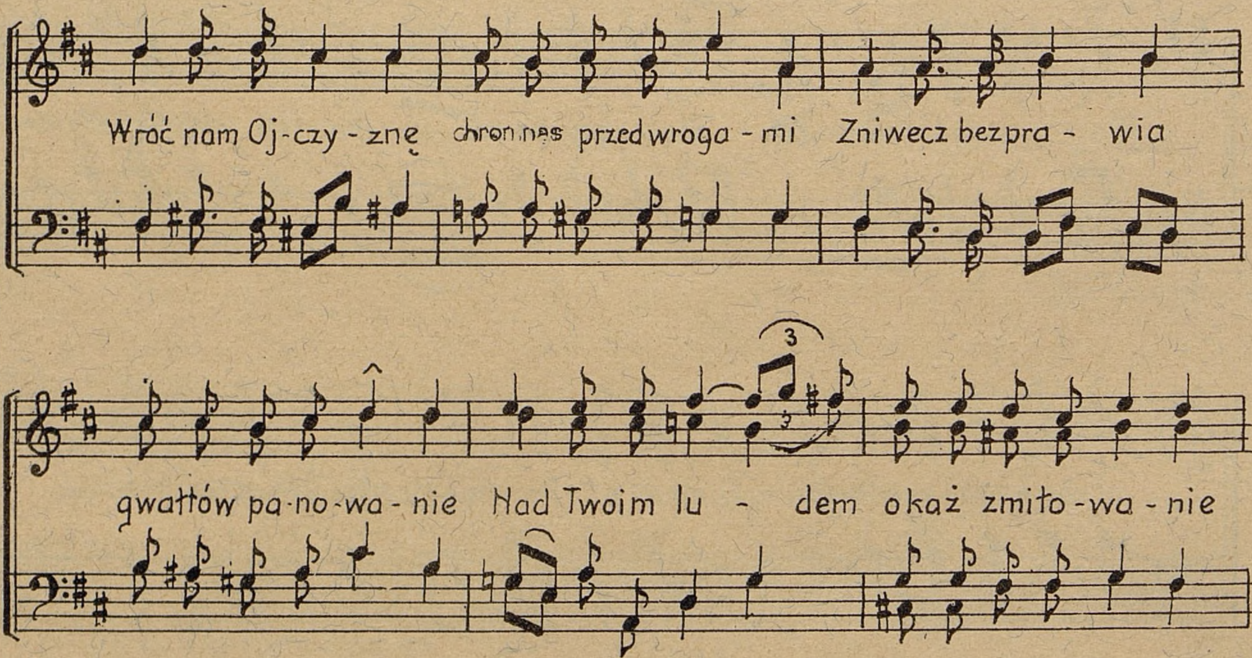
Michał Świerzyński

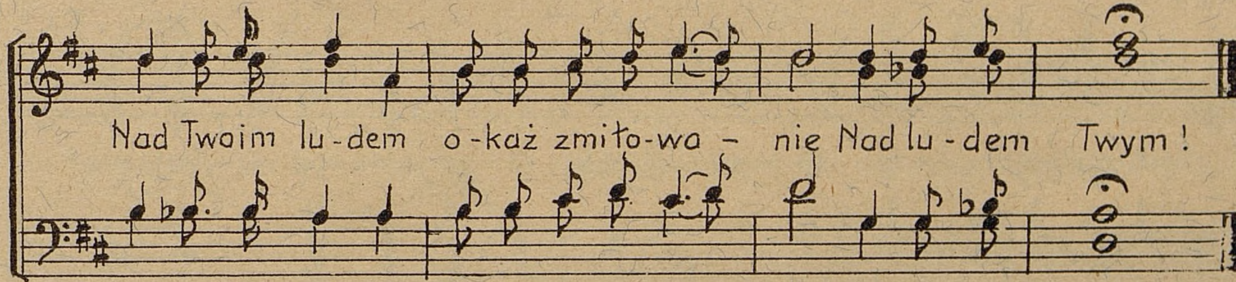

Nad Two-im lu-dem o-każ zmiło-wa - nie Tyś nas na-u-czył
Tyś nas na-
jak oj-czy-zna dro-ga Ja — ko ją ko-chać, bronić ją od wro - ga
u — czył jak dro-ga

Dla niej żyć pragnieni dla - jej po-ko - - ju daj nam zwy-cię-ztwo

al - bo śmierć wśród bo-ju Ciebie o Pa - nie prosim dziś ze łza - mi
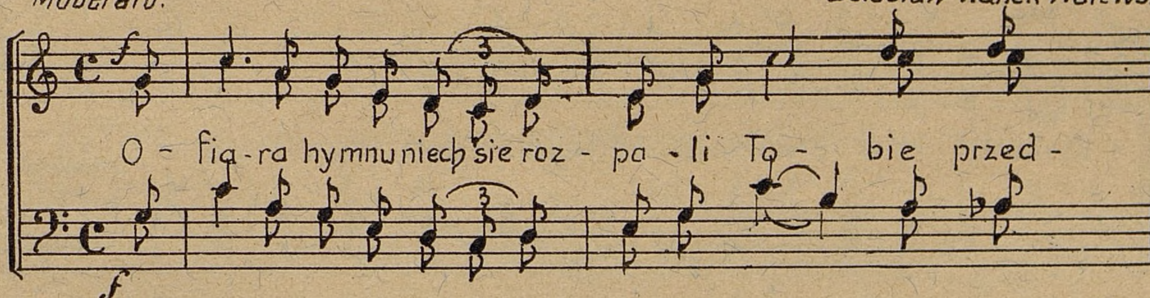

Wróć nam Oj-czy - znę chroń nas przed wroga - mi Zniwecz bezpra - wia
gwałtów pa-no-wa - nie Nad Twoim lu - dem okaż zmiło-wa - nie

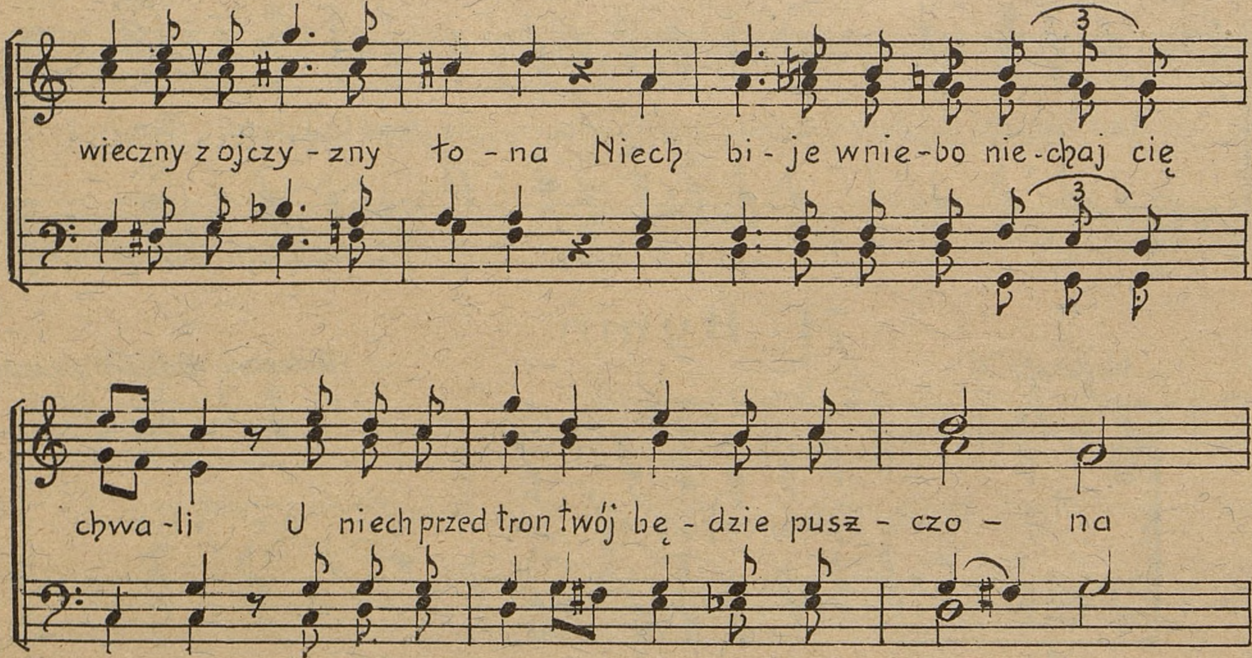

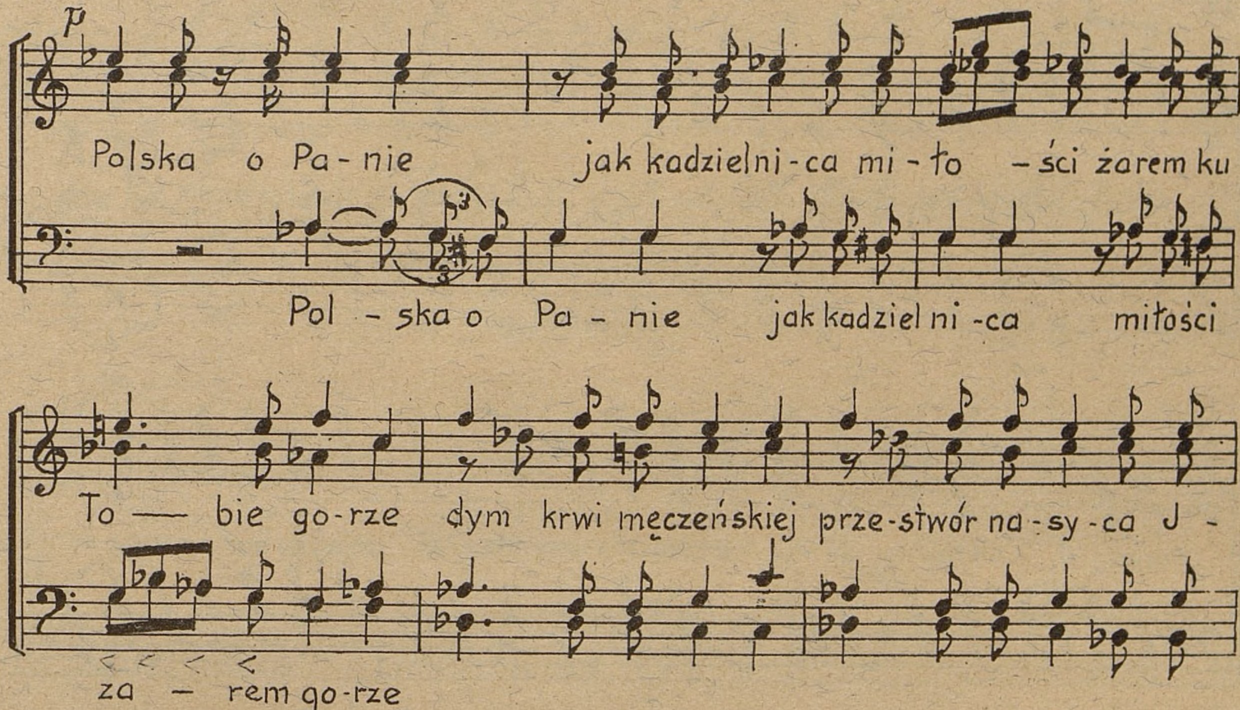
71. Hymn

Moderato.

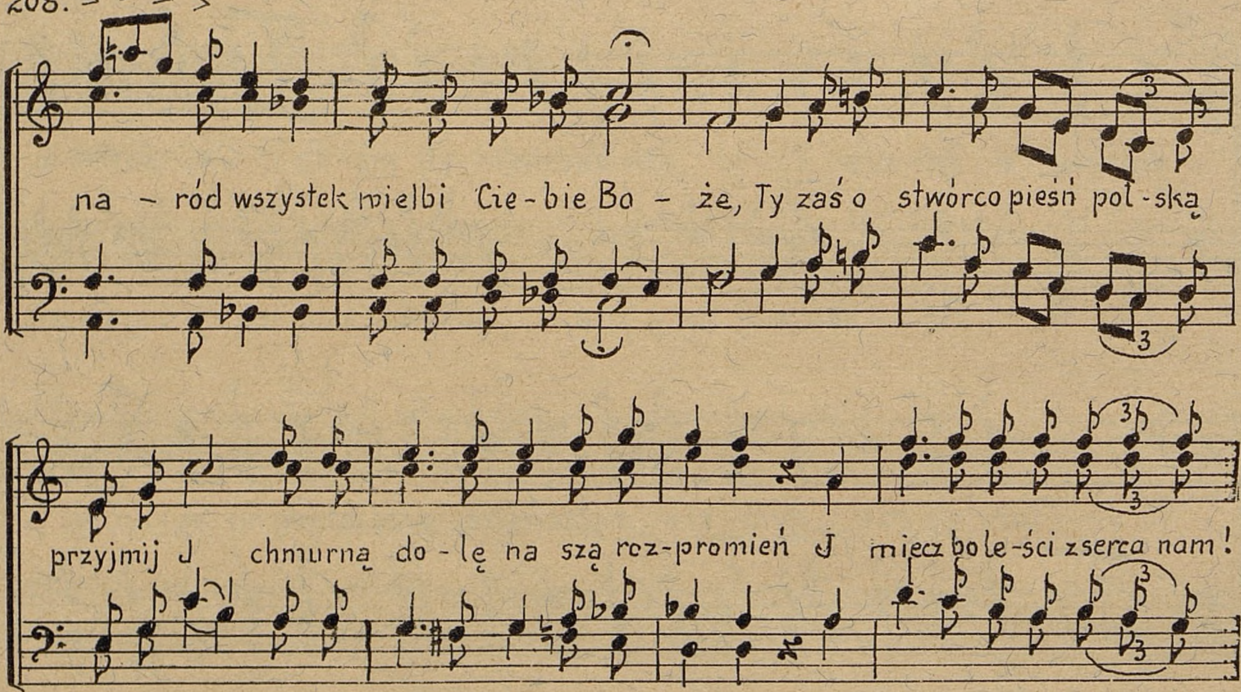
Bolesław Wallek-Walewski
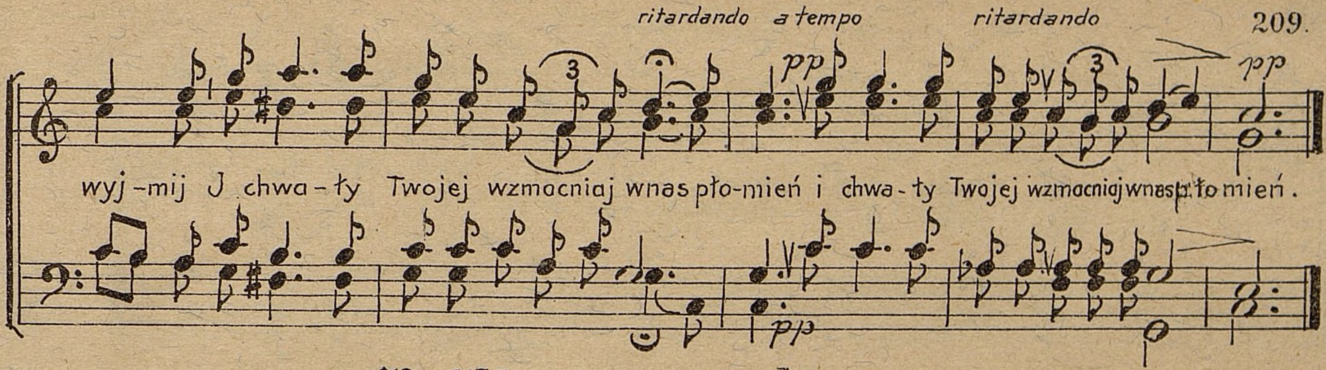

wieczny z ojczy - zny ło - na Niech bi - je wnie-bo nie-chaj cię
chwa-li J niech przed tron twój bę - dzie pusz - czo - na

p
Polska o Pa-nie jak kadzielni-ca mi-ło -ści żarem ku
Pol - ska o Pa - nie jak kadziel ni -ca miłości
To — bie go-rze dym krwi męczeńskiej prze-stwór na-sy-ca J -
za — rem go-rze

208.

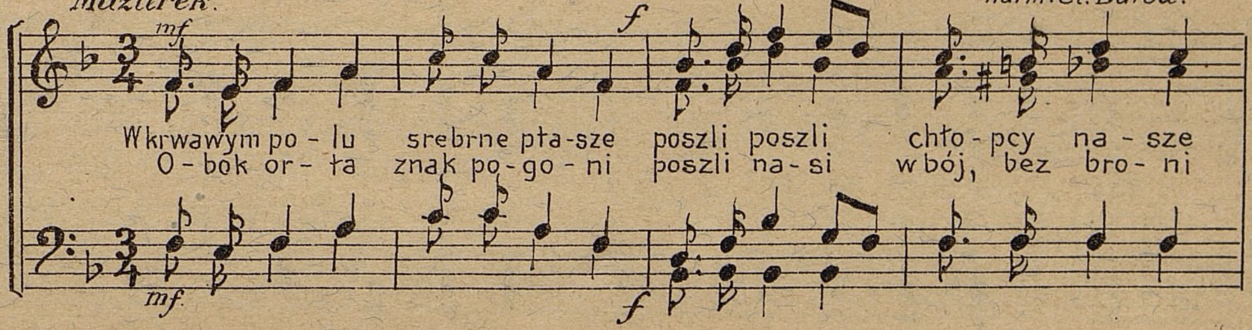

na - ród wszystek mielbi Cie-bie Bo - że, Ty zaś o stwórco pieśń pol-ską
przyjmij J chmurną do-lę na szą roz-promień J miecz bole-ści zserca nam! -

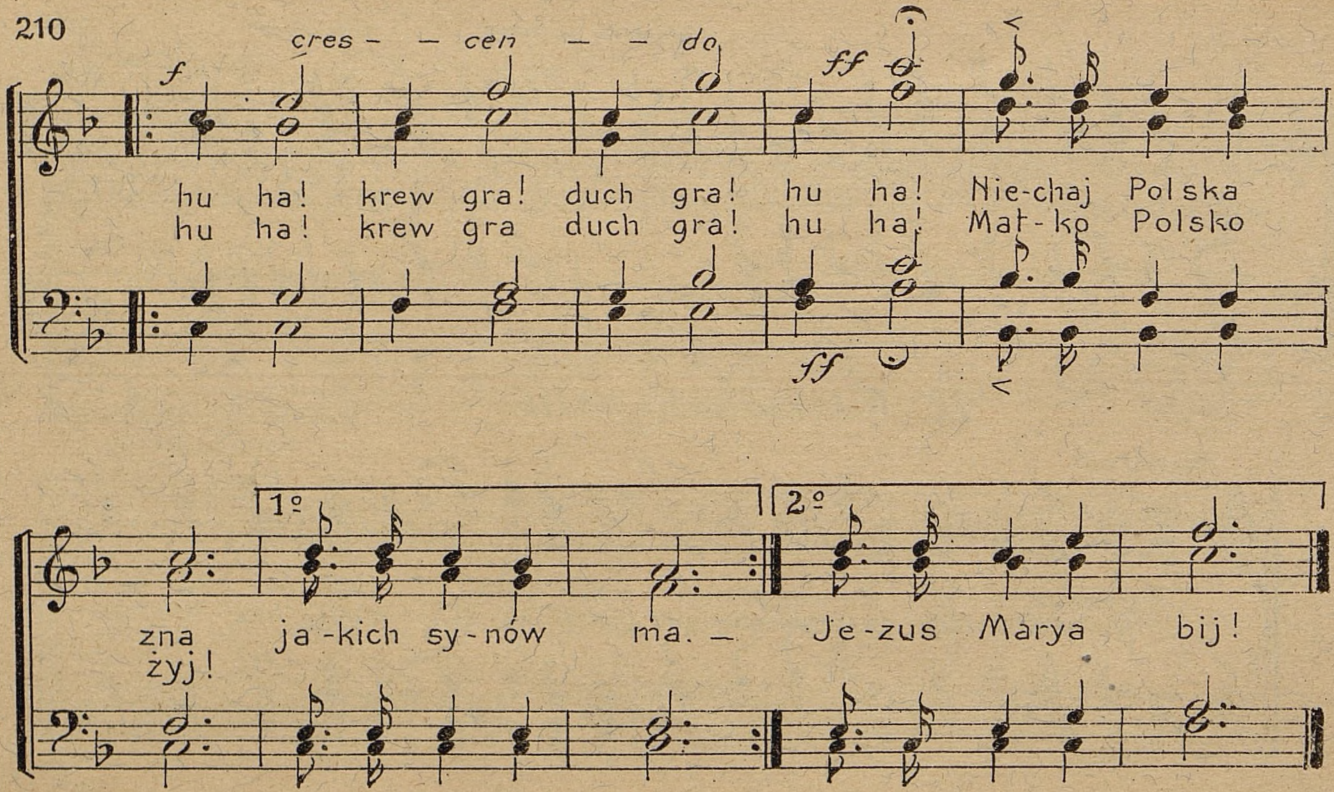

72. W krwawem polu.

melodya Alfr. Bojarskiego.
harm. St. Bursa.

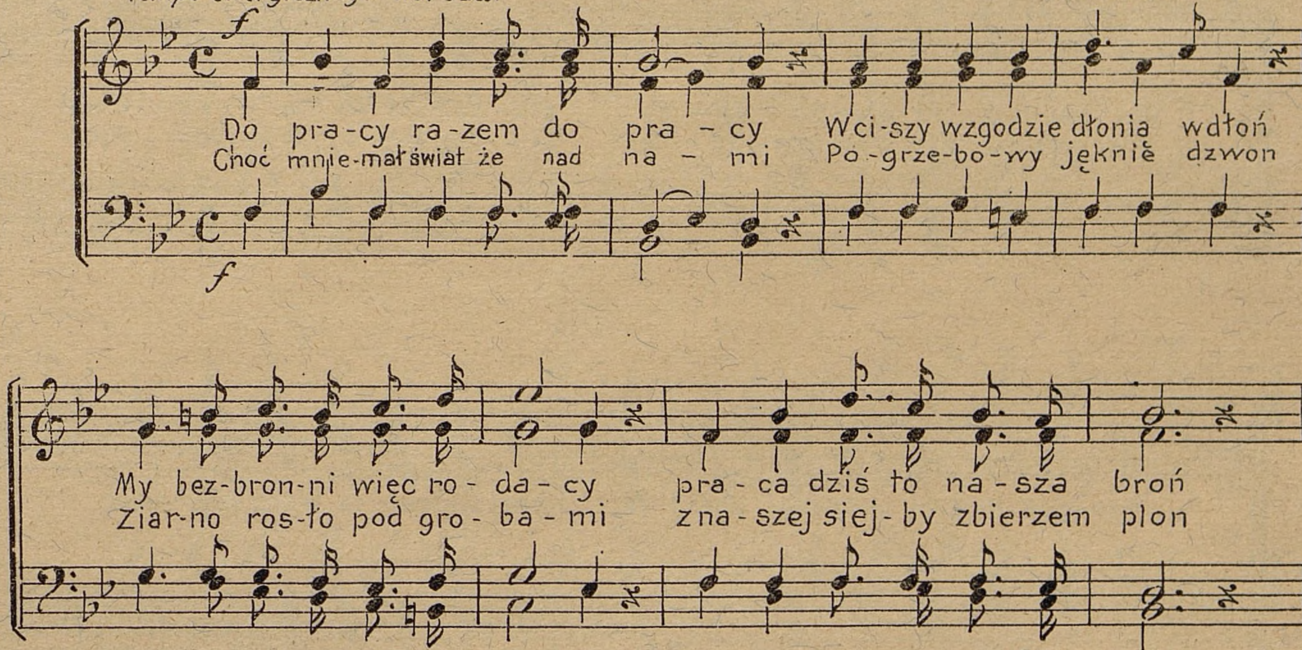
Mazurek.

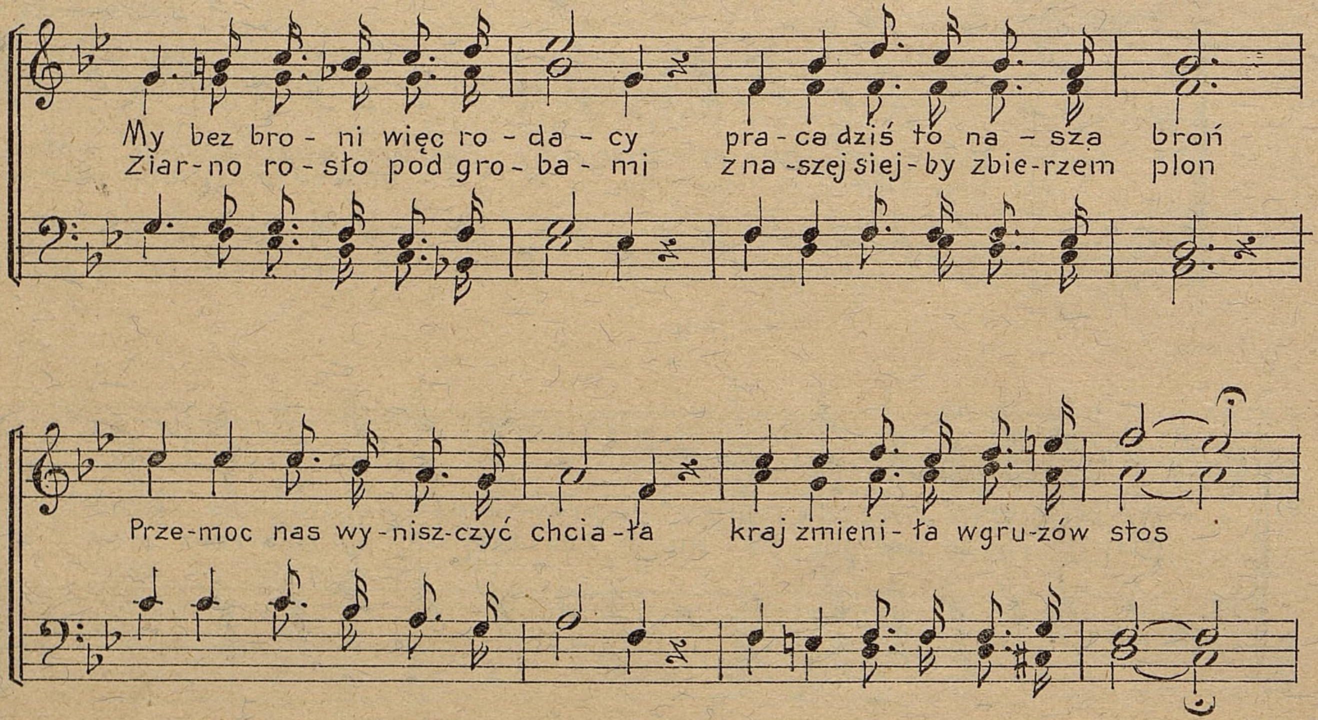

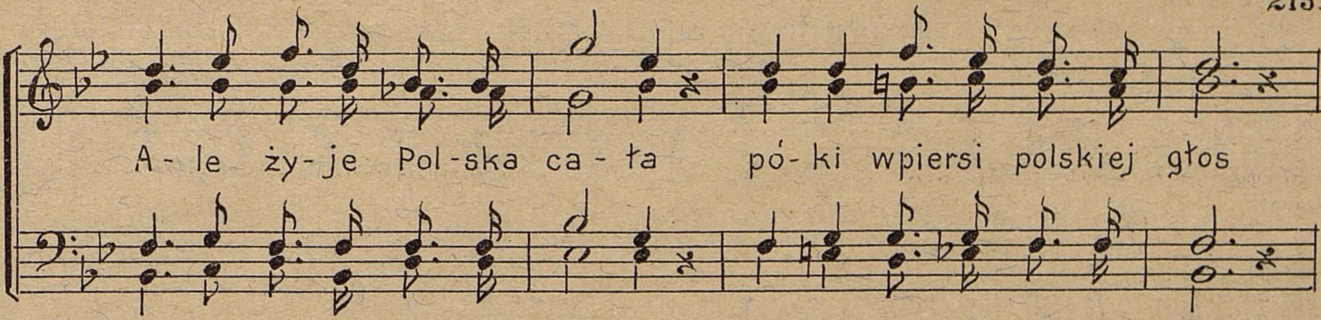

cres - - cen - - do
f
ff
hu ha! krew gra! duch gra! hu ha! Nie-chaj Polska
hu ha! krew gra duch gra! hu ha! Mał-ko Polsko
ff
1º
2º
zna ja-kich sy-nów ma. — Je-zus Marya bij!
żyj!

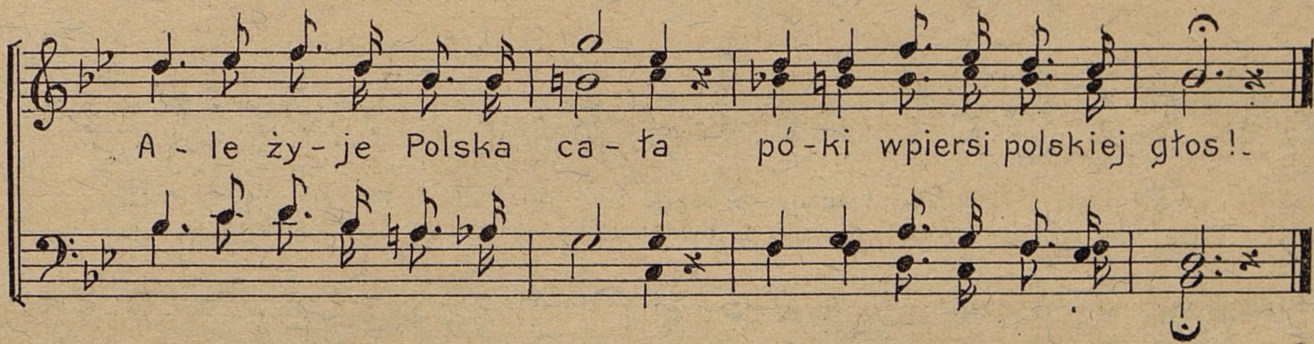
73. Do pracy.

Tempo energicznego marsza. M. Karasowski

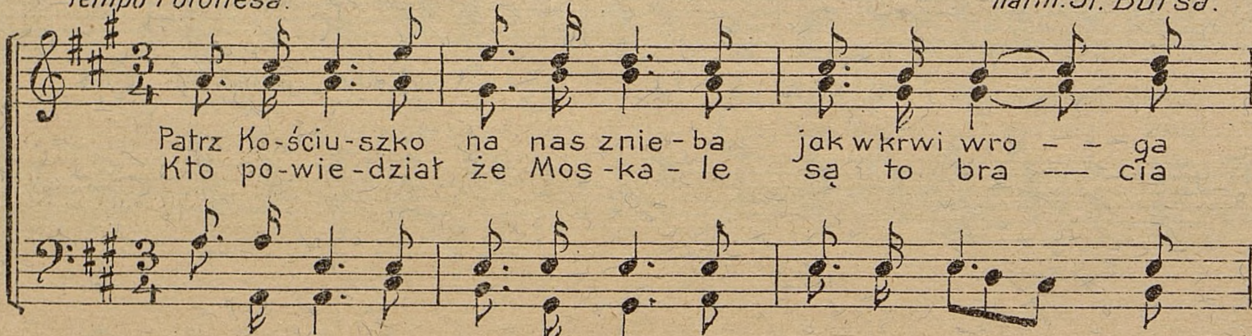

My bez bro - ni więc ro - da - cy pra - ca dziś to na - sza broń
Ziar-no ro - sło pod gro - ba - mi z na -szej siej - by zbie-rzem plon
Prze-moc nas wy - nisz-czyć chcia - ła kraj zmieni - ła wgru-zów stos

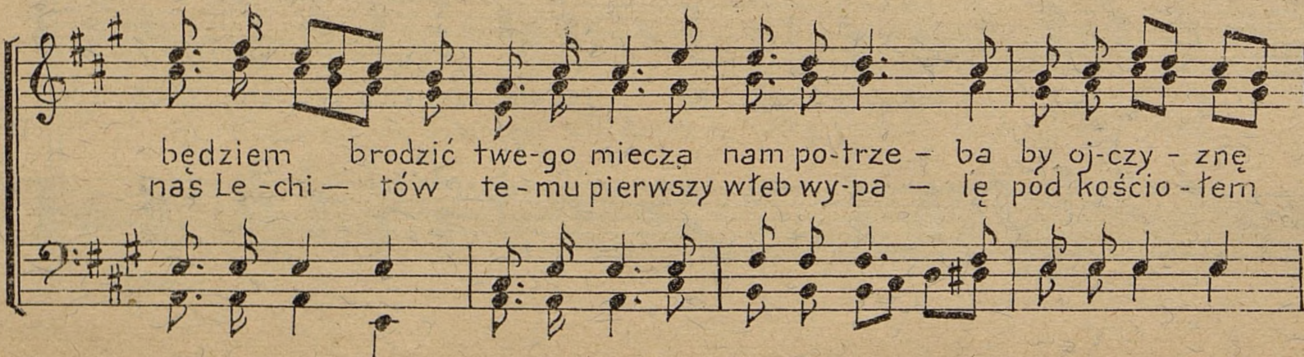

A - le ży - je Pol - ska ca - ła pó - ki wpiersi polskiej głos

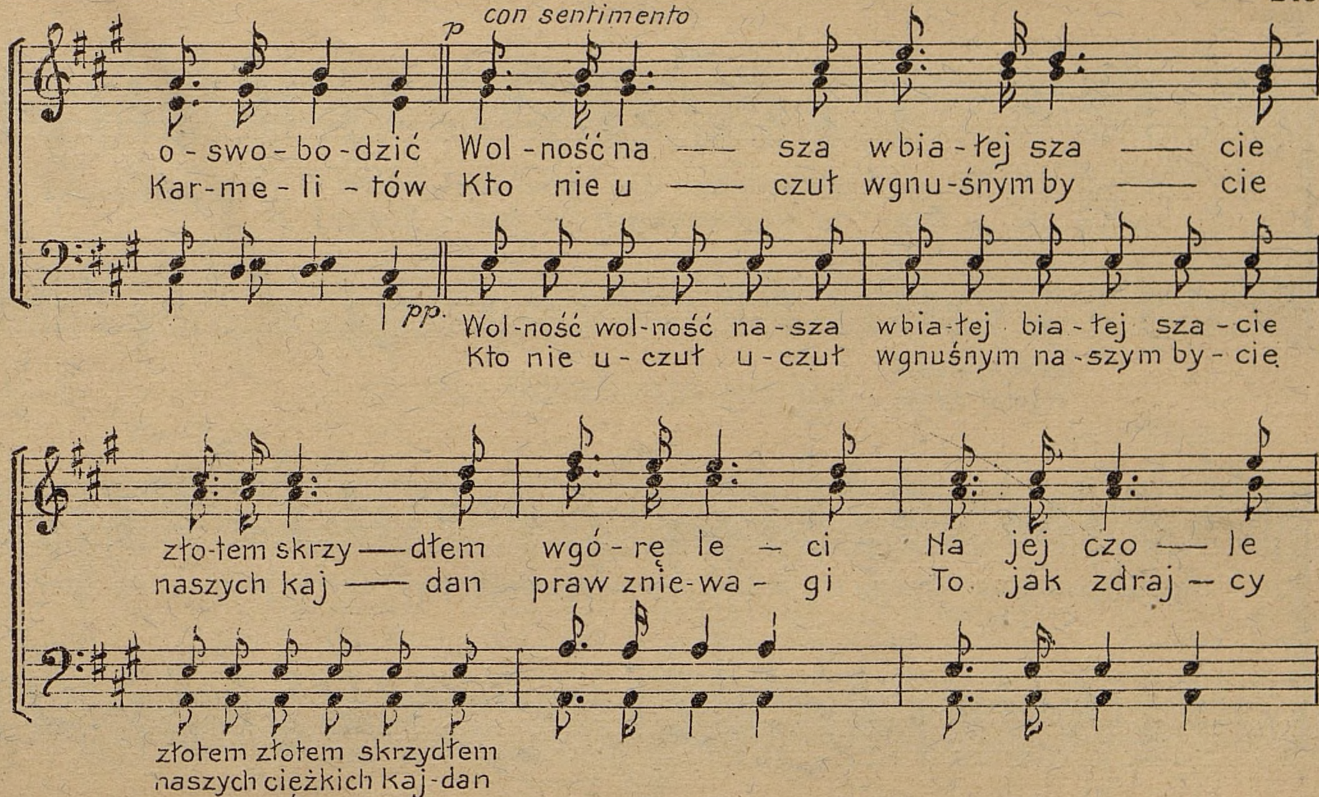

A - le ży - je Polska ca - ła pó - ki wpiersi polskiej głos!

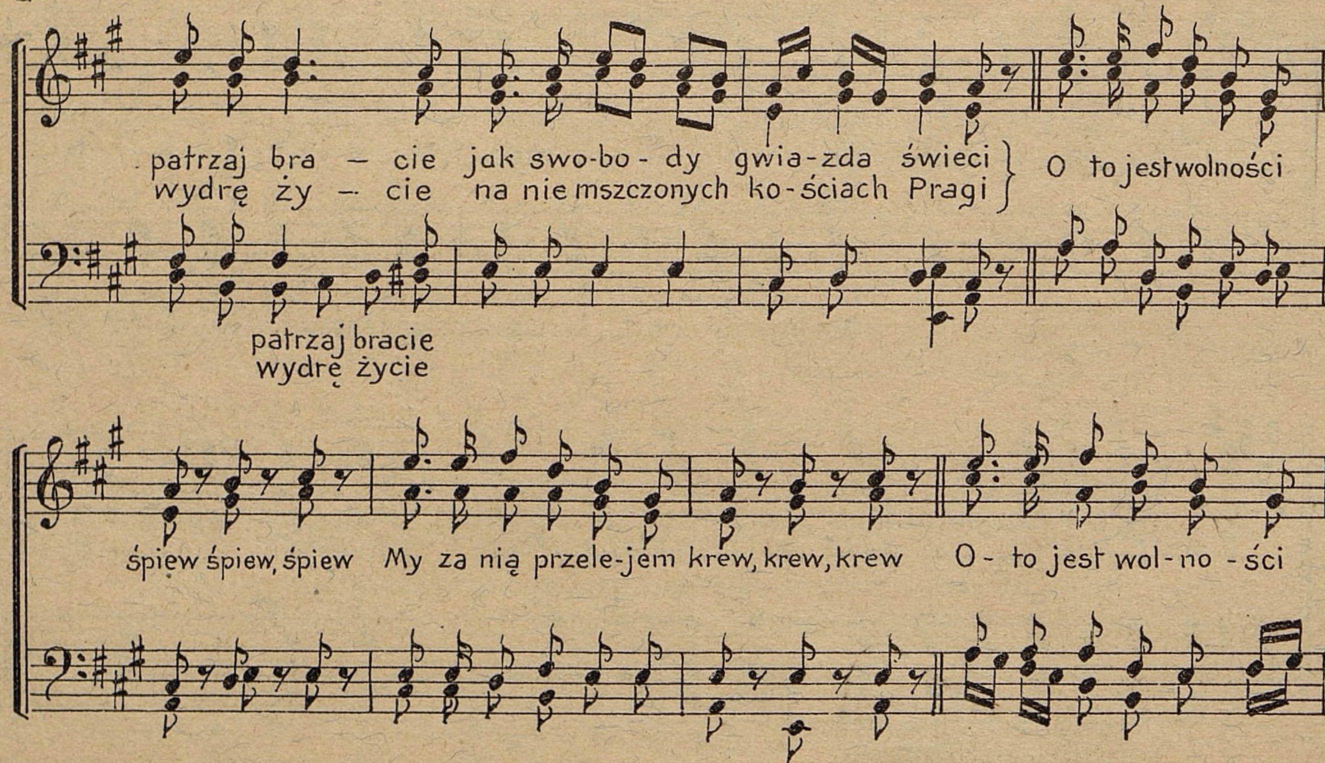
74. Polones Kościuszki.

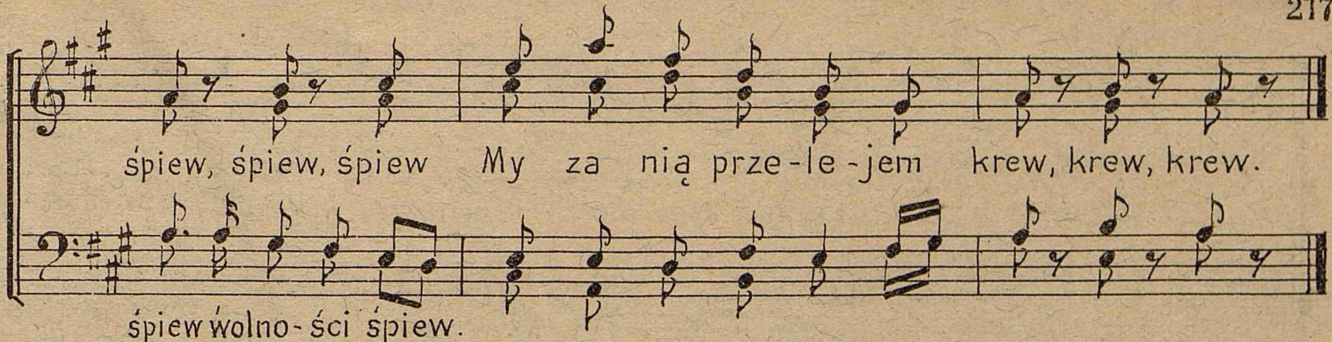
Tempo Polonesa. *harm. St. Bursa.*
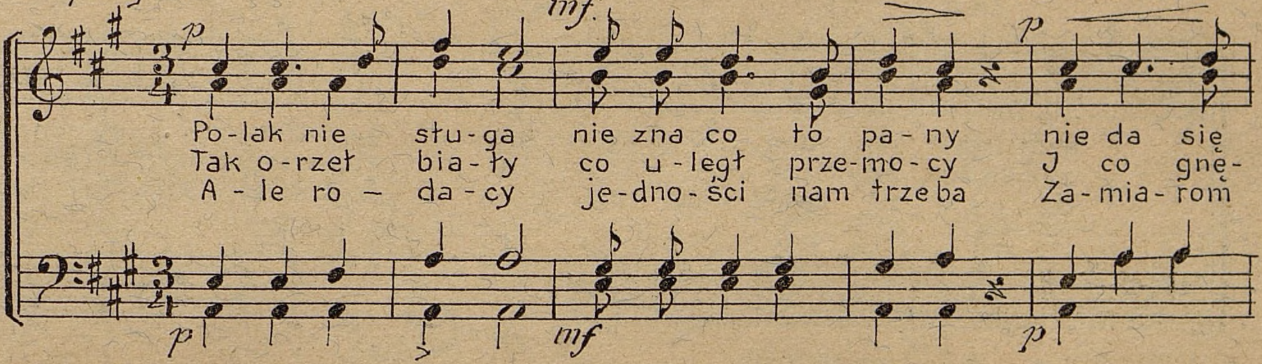

con sentimento
p
o - swo - bo - dzić Wol - ność na — sza w bia - łej sza — cie
Kar - me - li - tów Kto nie u — czuł w gnu - śnym by — cie
pp
Wol - ność wol - ność na - sza w bia - łej bia - łej sza - cie
Kto nie u - czuł u - czuł w gnuśnym na - szym by - cie.
zło - tem skrzy — dłem w gó - rę le — ci Na jej czo — le
naszych kaj — dan praw znie - wa - gi To jak zdraj — cy
złotem złotem skrzydłem
naszych ciężkich kaj - dan
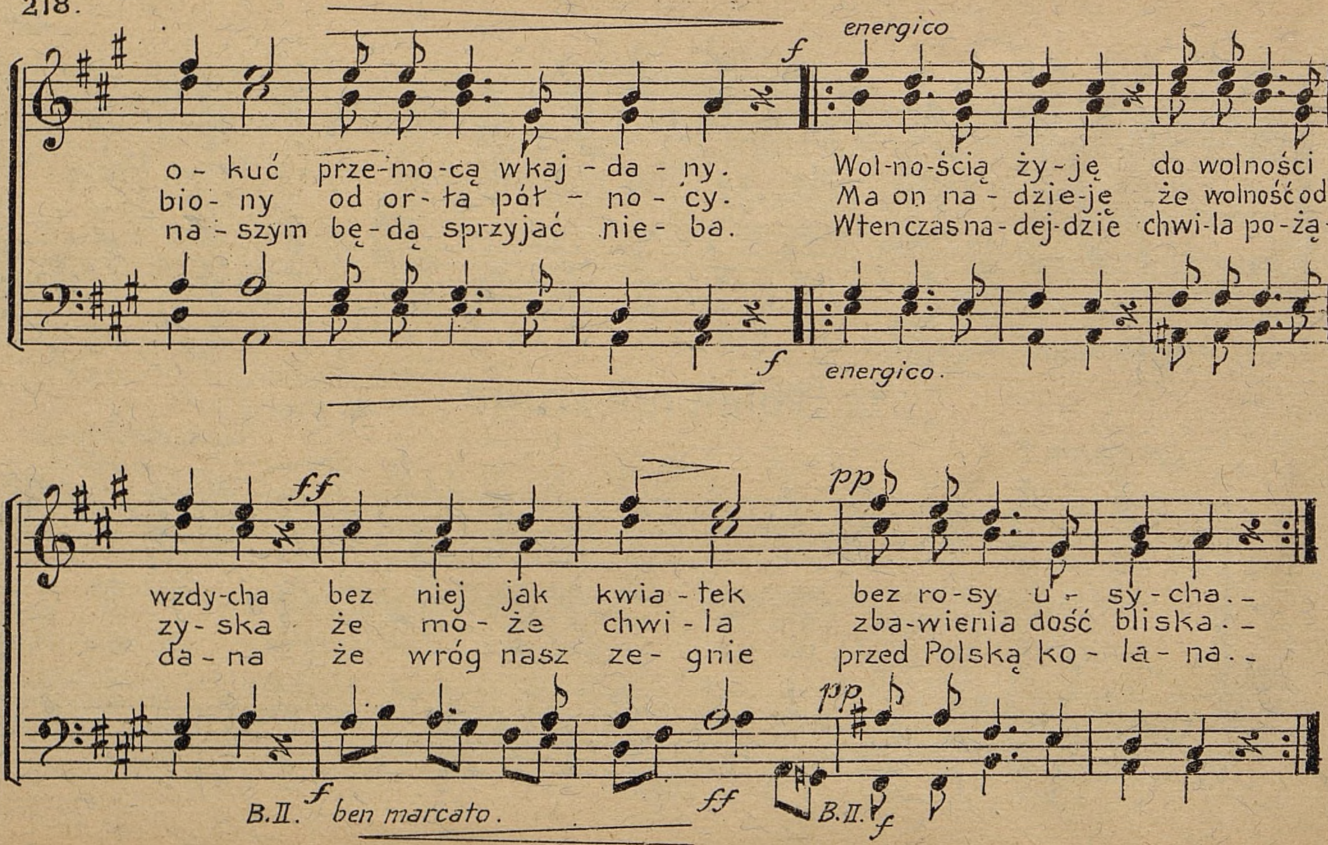

patrzaj bra – cie jak swo-bo - dy gwia-zda świeci
wydrę ży – cie na nie mszczonych ko-ściach Pragi
O to jest wolności
patrzaj bracie
wydrę życie
śpiew śpiew, śpiew My za nią przele-jem krew, krew, krew O - to jest wol - no - ści

75. Polak nie sługa.
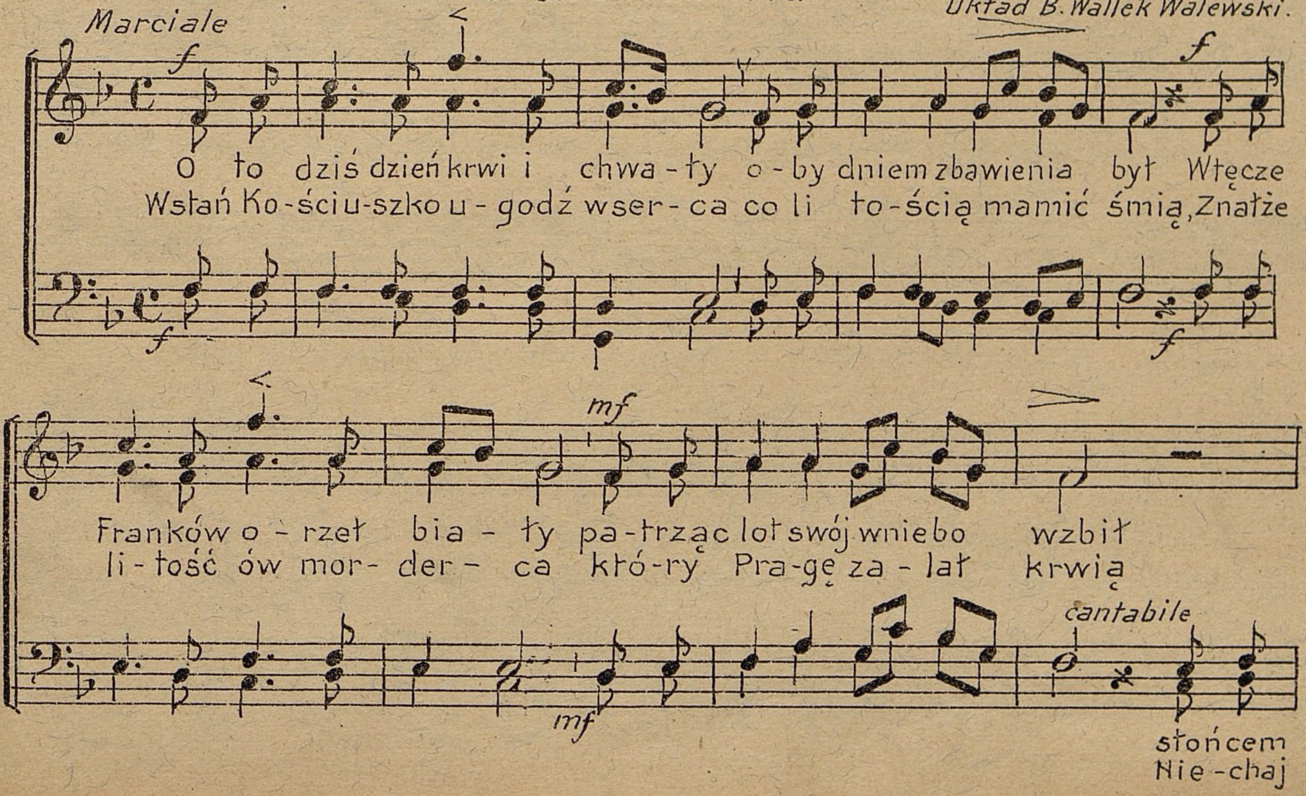
Spokojnie — *harm. St. Bursa.*

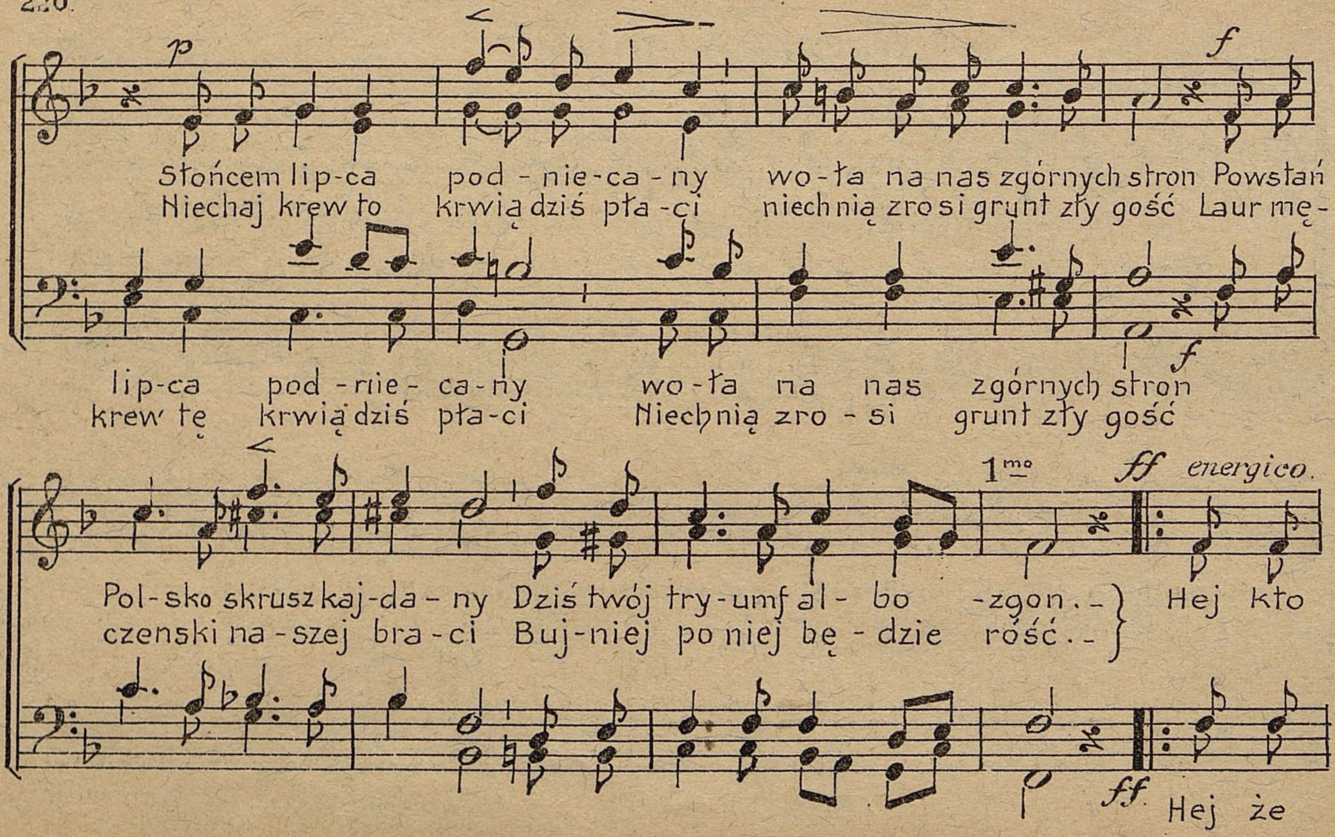

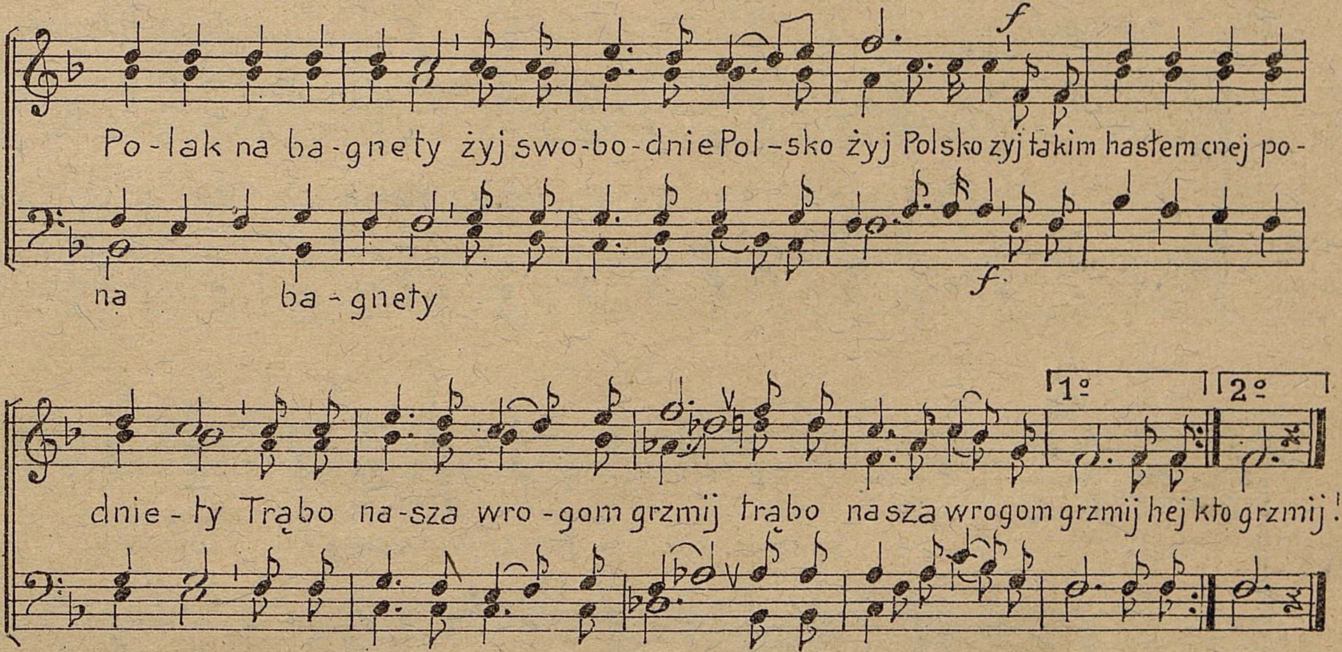

energico
f
o - kuć prze-mo-cą wkaj - da - ny.
bio- ny od or- ła pół - no - cy.
na - szym bę-dą sprzyjać nie- ba.
Wol-no-ścią ży-ję do wolności
Ma on na - dzie-ję że wolność od-
Wtenczas na-dej-dzie chwi-la po-żą-
f
energico.
ff
pp
wzdy-cha bez niej jak kwia - tek bez ro-sy u - sy - cha.
zy - ska że mo - że chwi - la zba-wienia dość bliska.
da - na że wróg nasz ze - gnie przed Polską ko - la - na.
pp
B.II. f ben marcato.
ff
B.II. f

Warszawianka.

Melodya K. Kurpińskiego.
Układ B. Wallek Walewski.

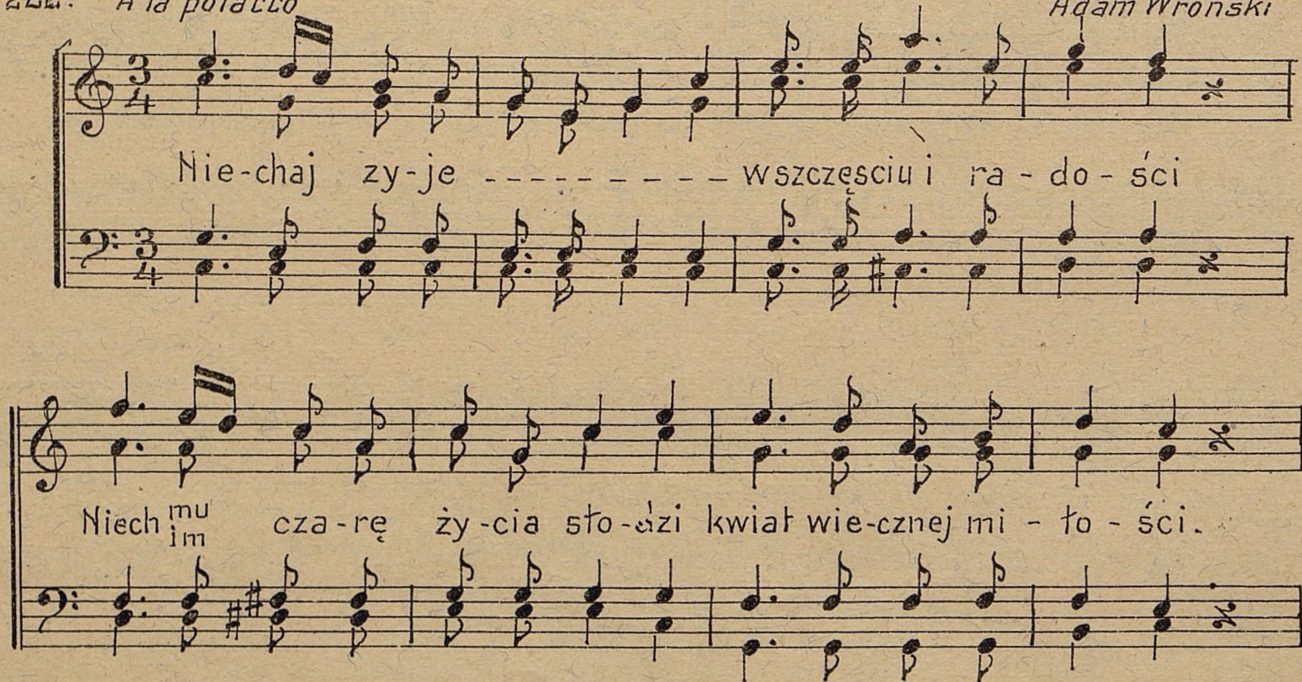

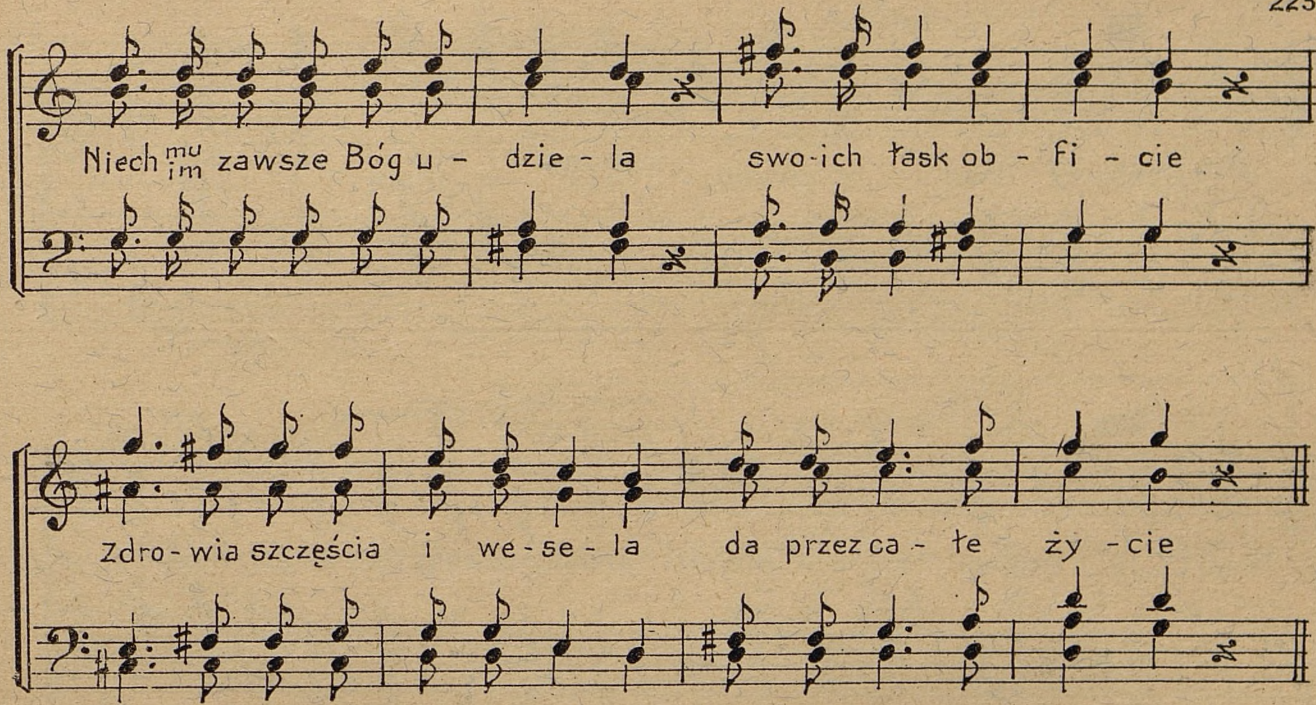

p
f
Słońcem lip-ca pod - nie-ca - ny wo - ła na nas zgórnych stron Powstań
Niechaj krew to krwią dziś pła - ci niech nią zro si grunt zły gość Laur mę -
lip-ca pod - nie - ca - ny wo - ła na nas zgórnych stron
krew tę krwią dziś pła - ci Niech nią zro - si grunt zły gość
1mo
ff energico.
Pol - sko skrusz kaj - da - ny Dziś twój try - umf al - bo - zgon . -
czenski na - szej bra - ci Buj - niej po niej bę - dzie róść . -
Hej kto
ff
Hej że

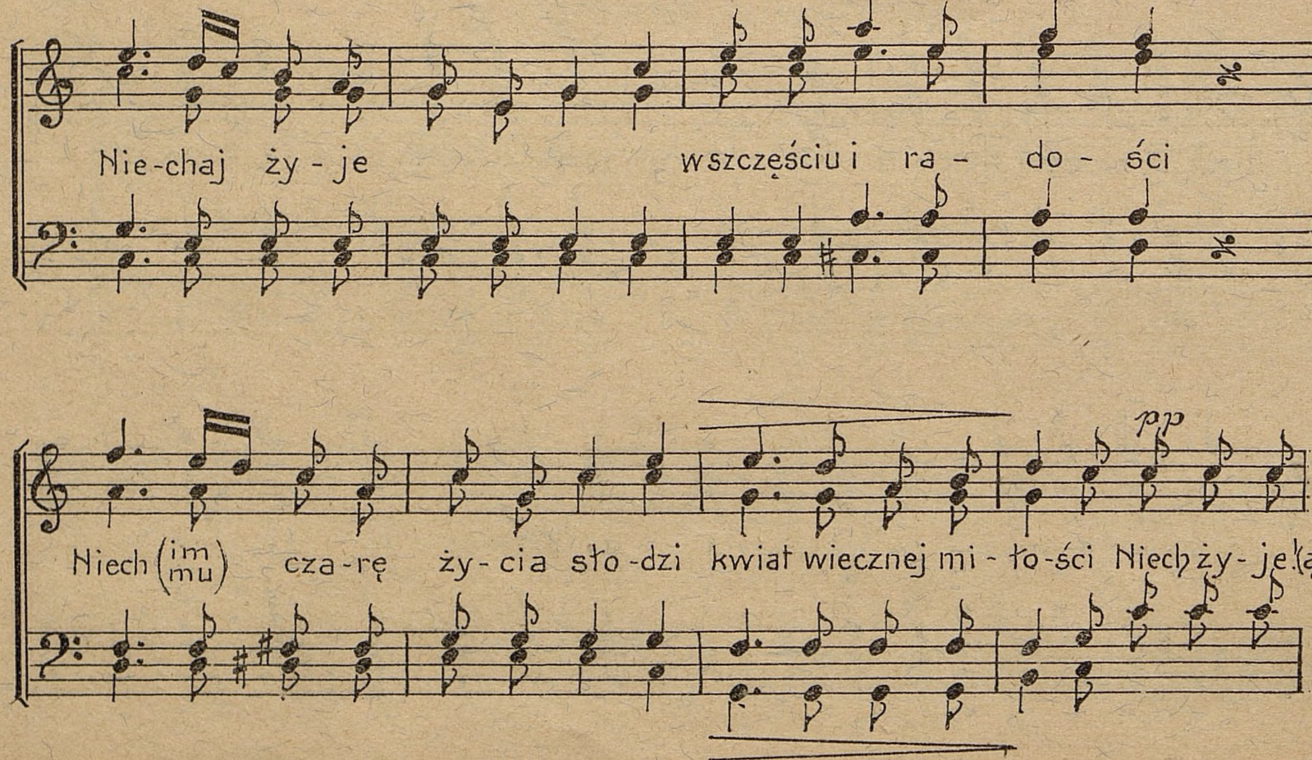

f
Po-lak na ba-gnety żyj swo-bo-dnie Pol-sko żyj Polsko zyj takim hasłem cnej po-
na ba-gnety
f
1º
2º
dnie-ty Trąbo na-sza wro-gom grzmij trąbo na sza wrogom grzmij hej kto grzmij!

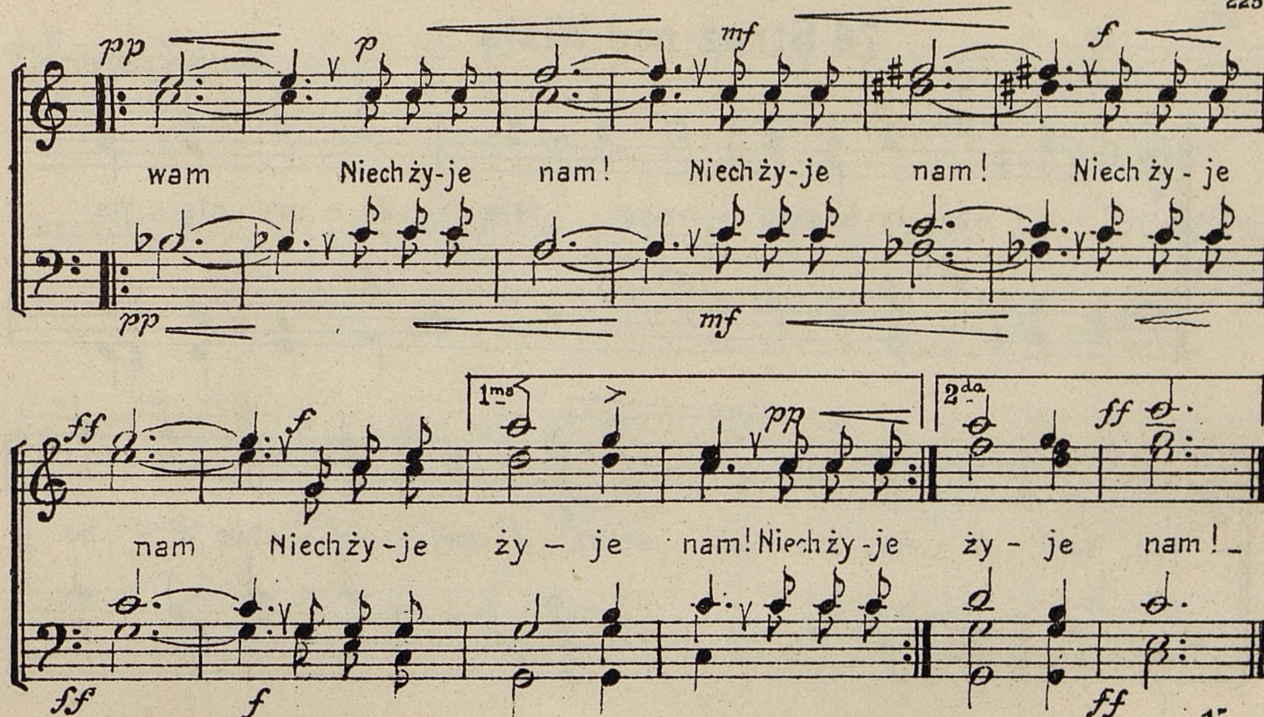
77. Polones wiwatowy

222. *A la polacco* — *Adam Wroński*

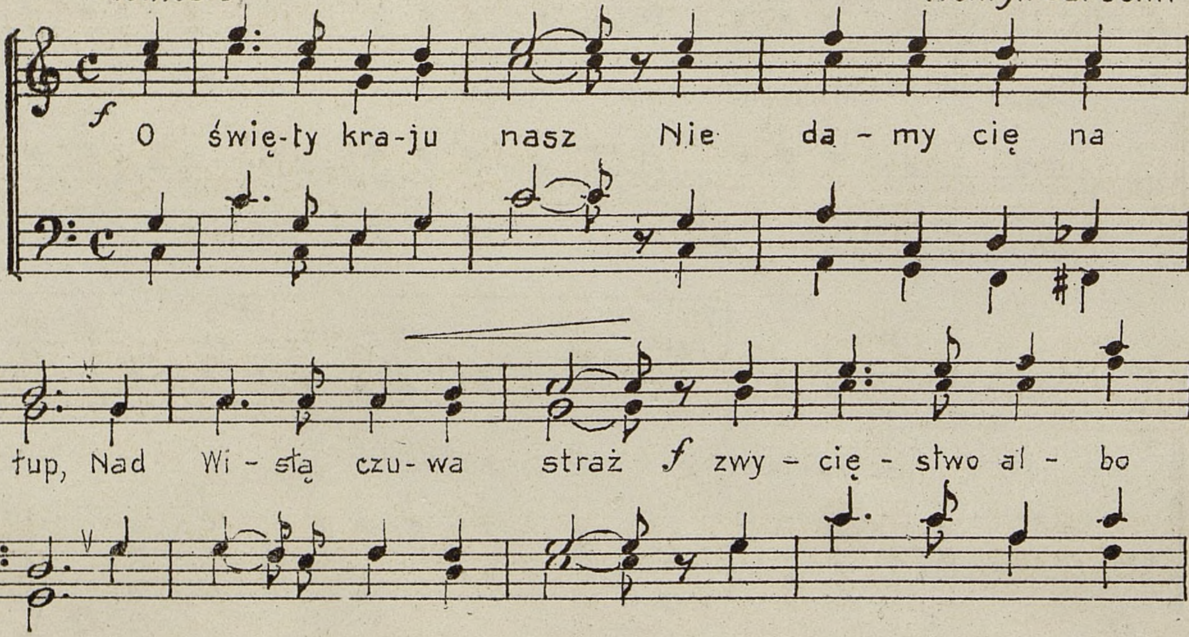

Niech mu im zawsze Bóg u - dzie - la swo-ich łask ob - fi - cie
Zdro - wia szczęścia i we - se - la da przez ca - łe ży - cie
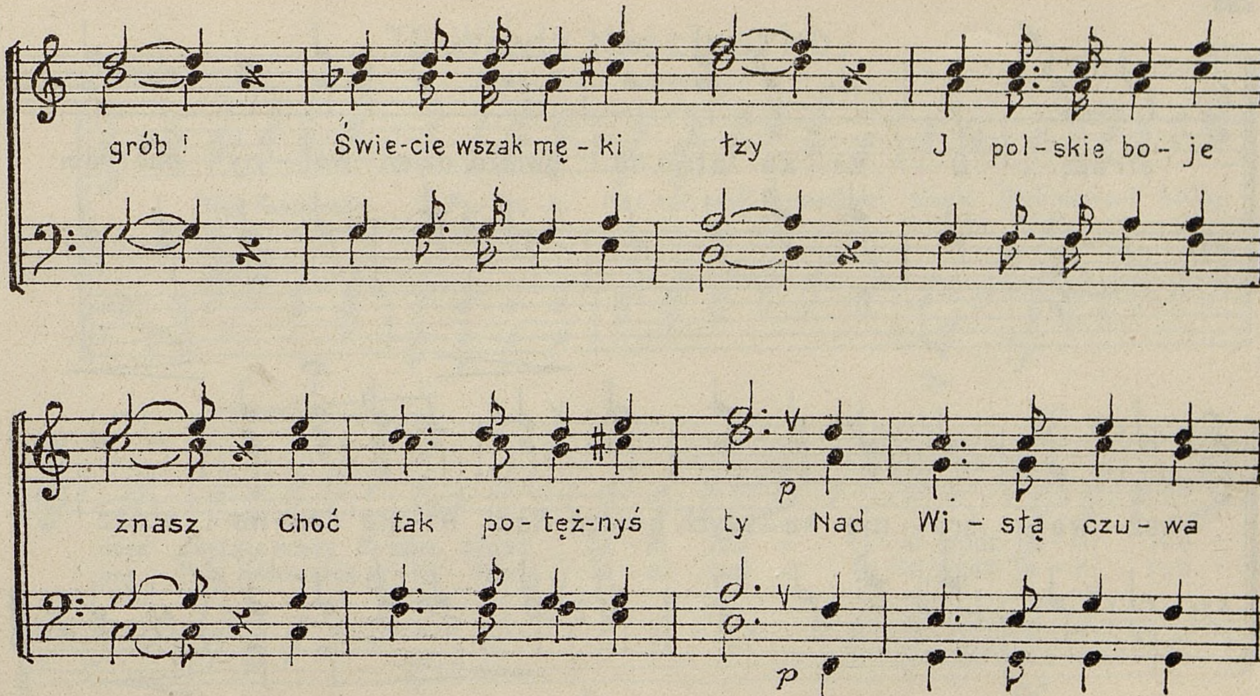

Nie-chaj ży - je wszczęściu i ra - do - ści
pp
Niech (im mu) cza-rę ży-cia sło-dzi kwiat wiecznej mi - ło-ści Niech ży - je (ą)

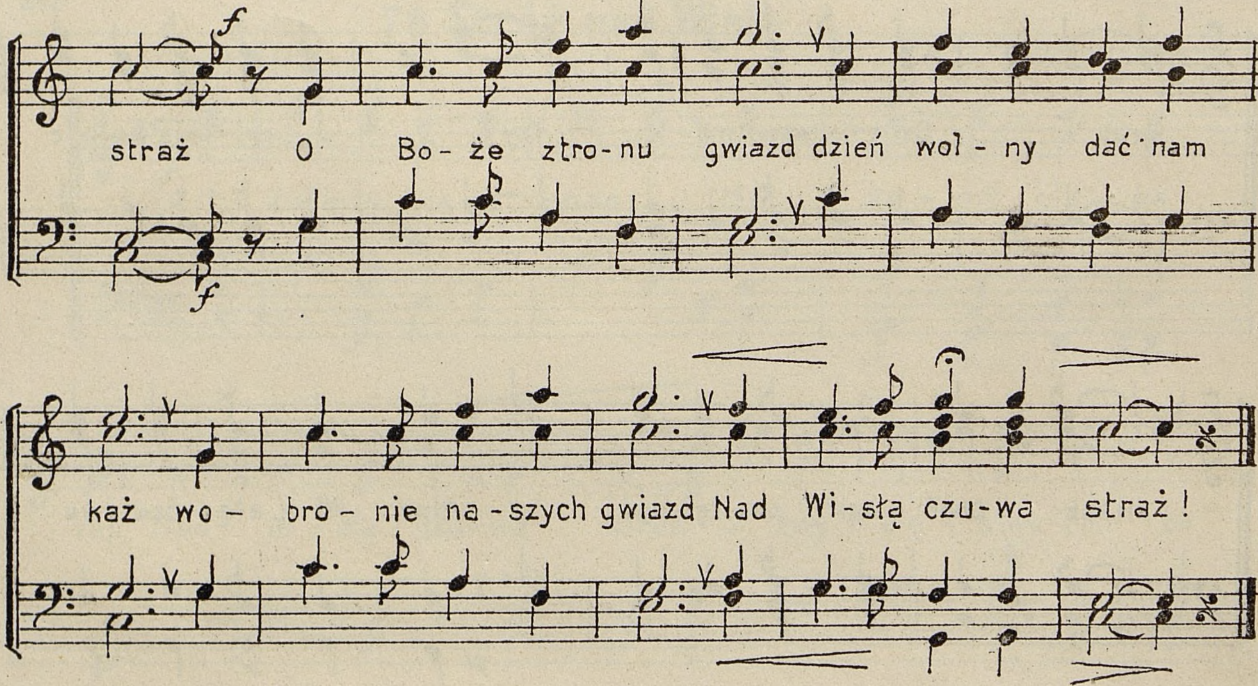

pp
p
mf
f
wam Niech ży-je nam! Niech ży-je nam! Niech ży - je
pp
mf
1ma
2da
ff
f
pp
nam Niech ży-je ży – je nam! Niech ży-je ży – je nam!
ff
f
ff

78. Straż nad Wisłą

Podniośle — *Henryk Jarecki.*

grób ! Świe-cie wszak mę - ki łzy J pol - skie bo - je
znasz Choć tak po - tęż-nyś ty Nad Wi - słą czu - wa
p
p
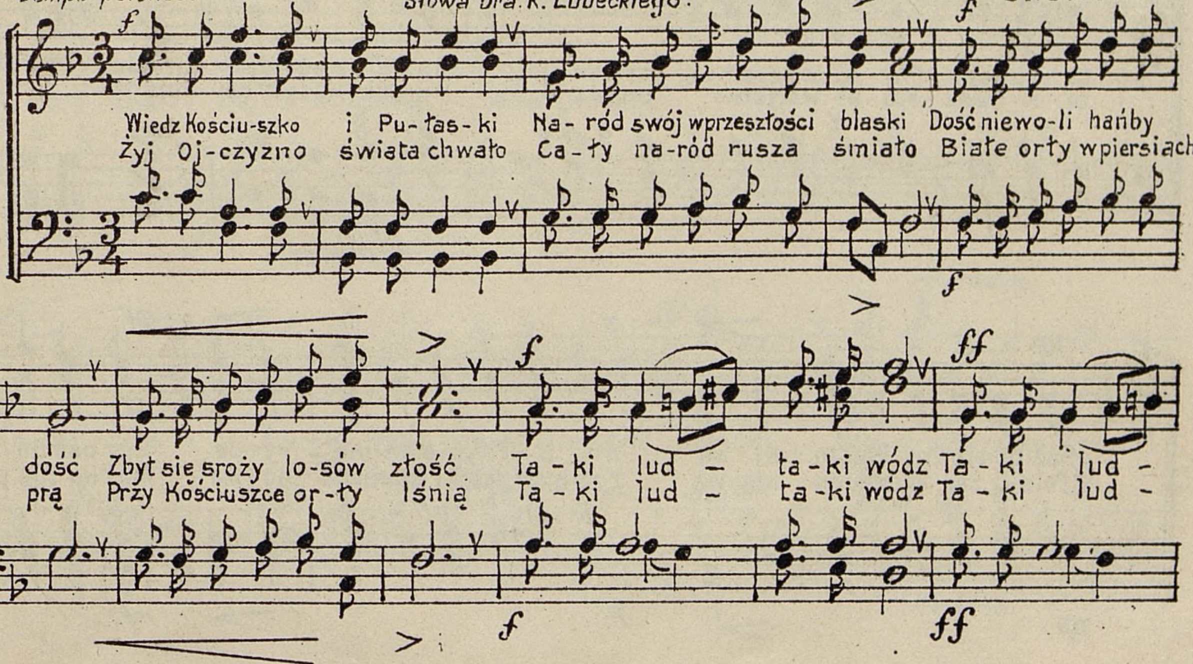

straż O Bo- że z tro- nu gwiazd dzień wol - ny dać nam
każ wo - bro - nie na - szych gwiazd Nad Wi - słą czu - wa straż!
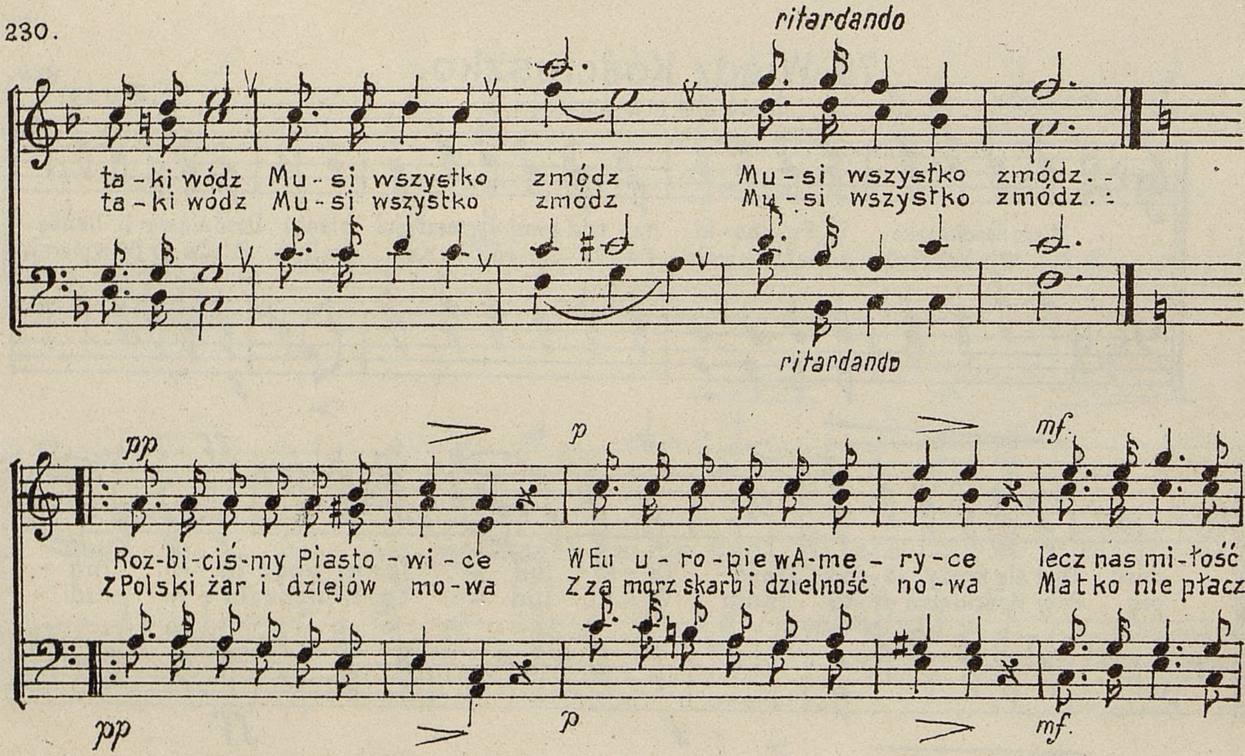
79. Wiedz Kościuszko.

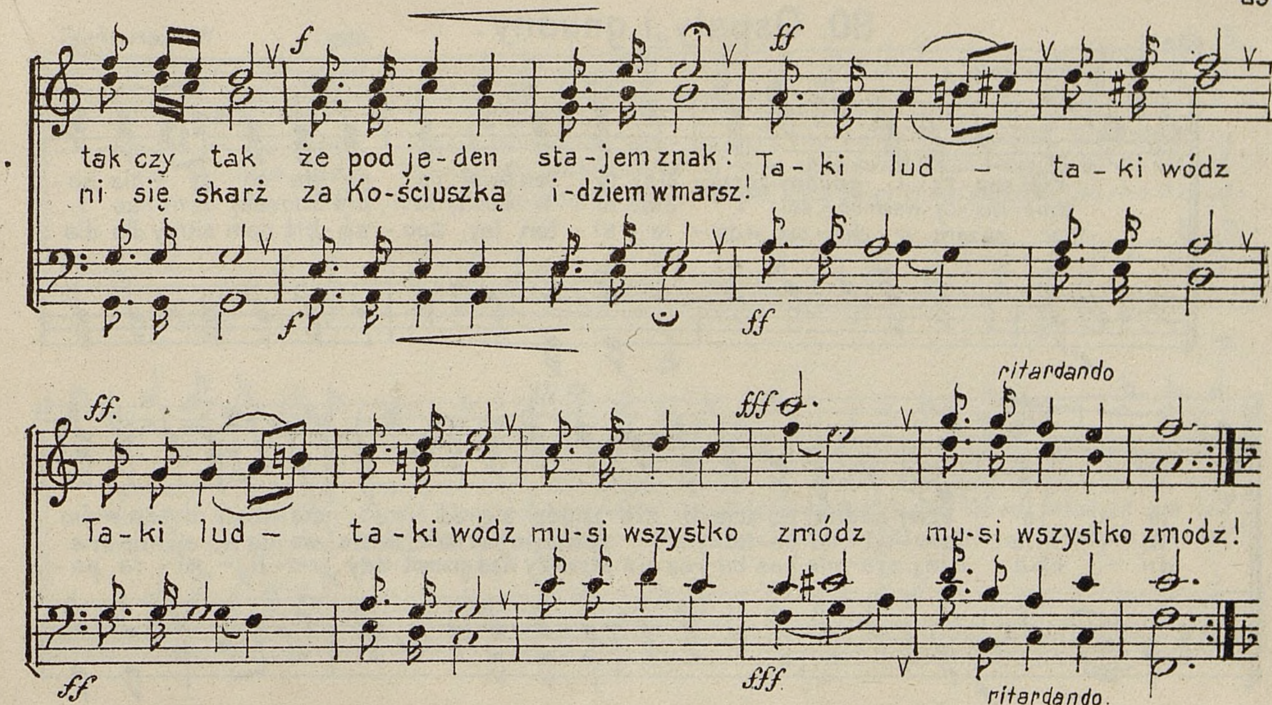
Tempo polonesa

Słowa Dra. K. Lubeckiego.

St. Bursa.

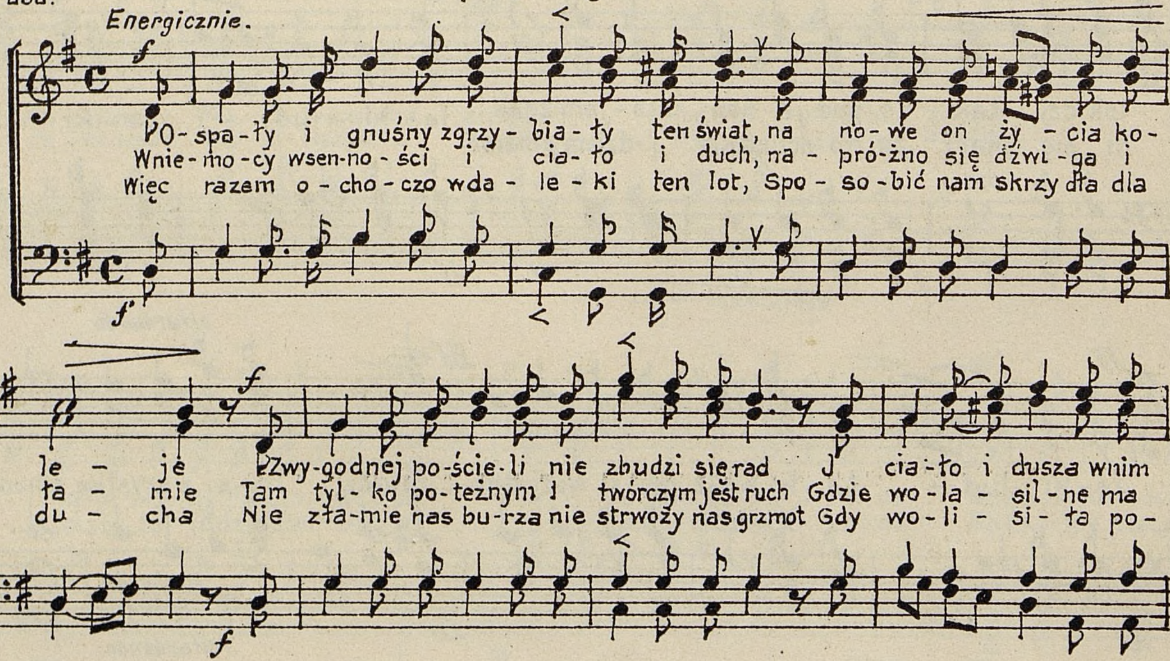

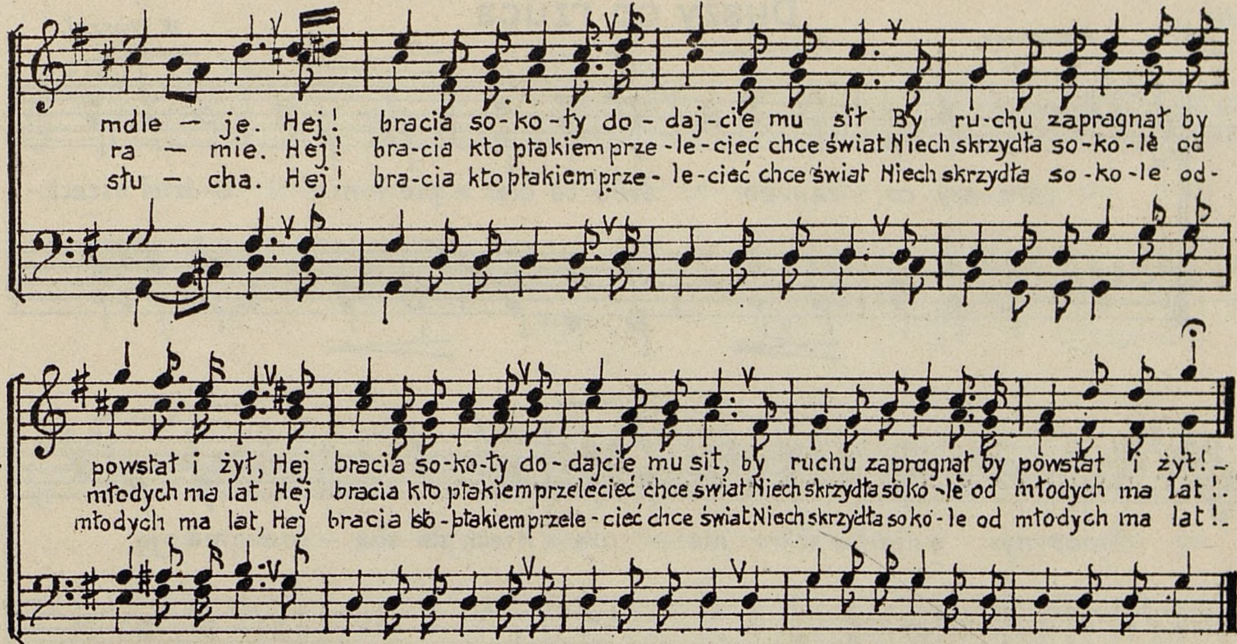

ritardando
ta - ki wódz Mu - si wszystko zmódz Mu - si wszystko zmódz. -
ta - ki wódz Mu - si wszystko zmódz Mu - si wszystko zmódz. :
ritardando
pp
p
mf.
Roz-bi-ciś-my Piasto - wi - ce W Eu u - ro - pie w A-me - ry - ce lecz nas mi-łość
Z Polski żar i dziejów mo - wa Z za mórz skarb i dzielność no - wa Matko nie płacz
pp
p
mf.

f
ff
tak czy tak że pod je-den sta-jem znak! Ta-ki lud - ta-ki wódz
ni się skarż za Ko-ściuszką i-dziem wmarsz!
f
ff
ff.
fff
ritardando
Ta-ki lud - ta-ki wódz mu-si wszystko zmódz mu-si wszystko zmódz!
ff
fff
ritardando.

80. Ospały i gnuśny.

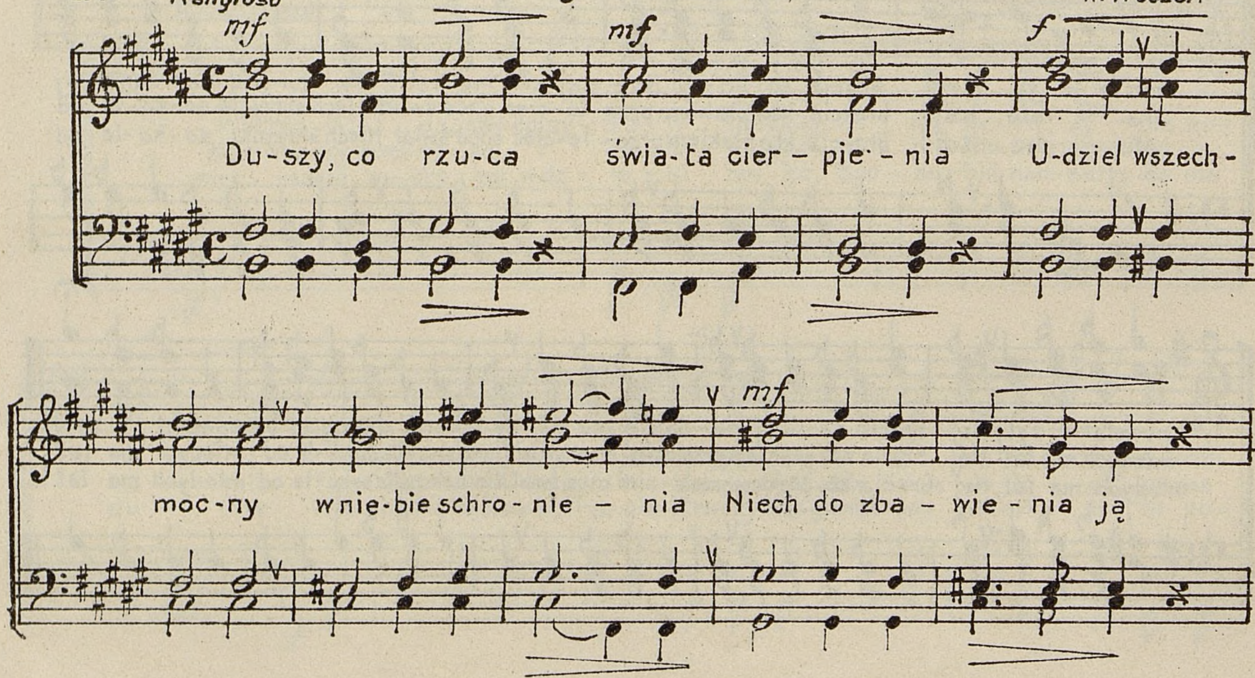
W. Czerwiński.
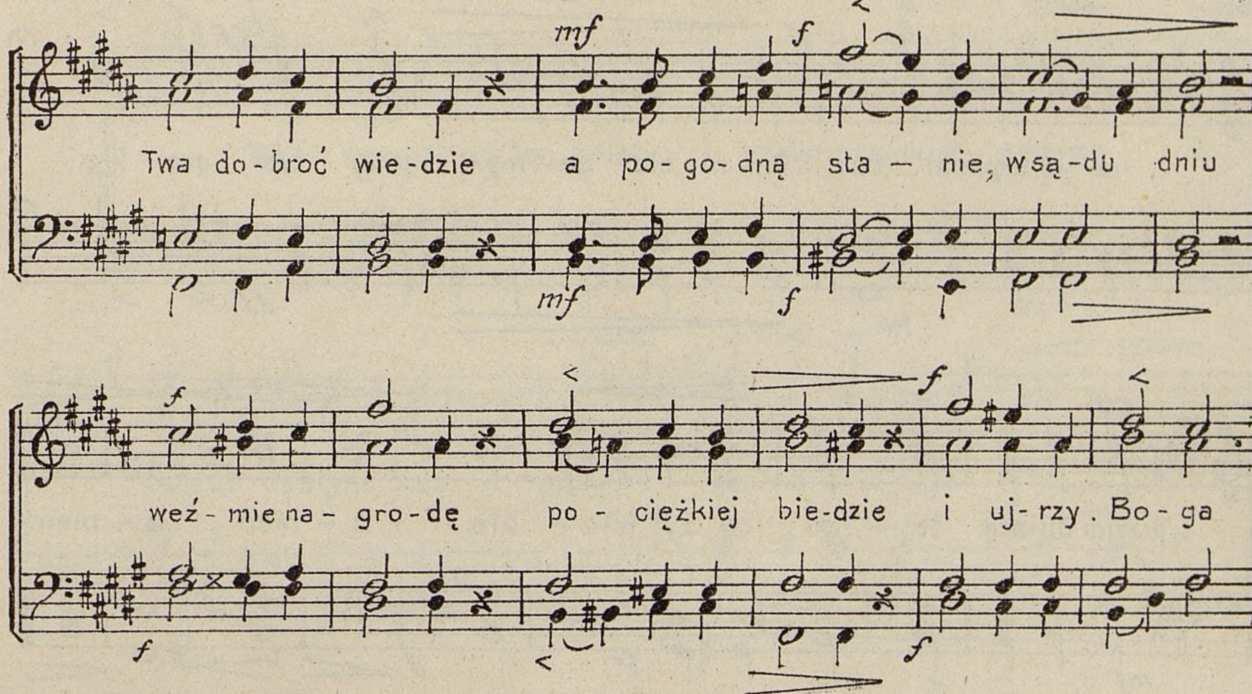

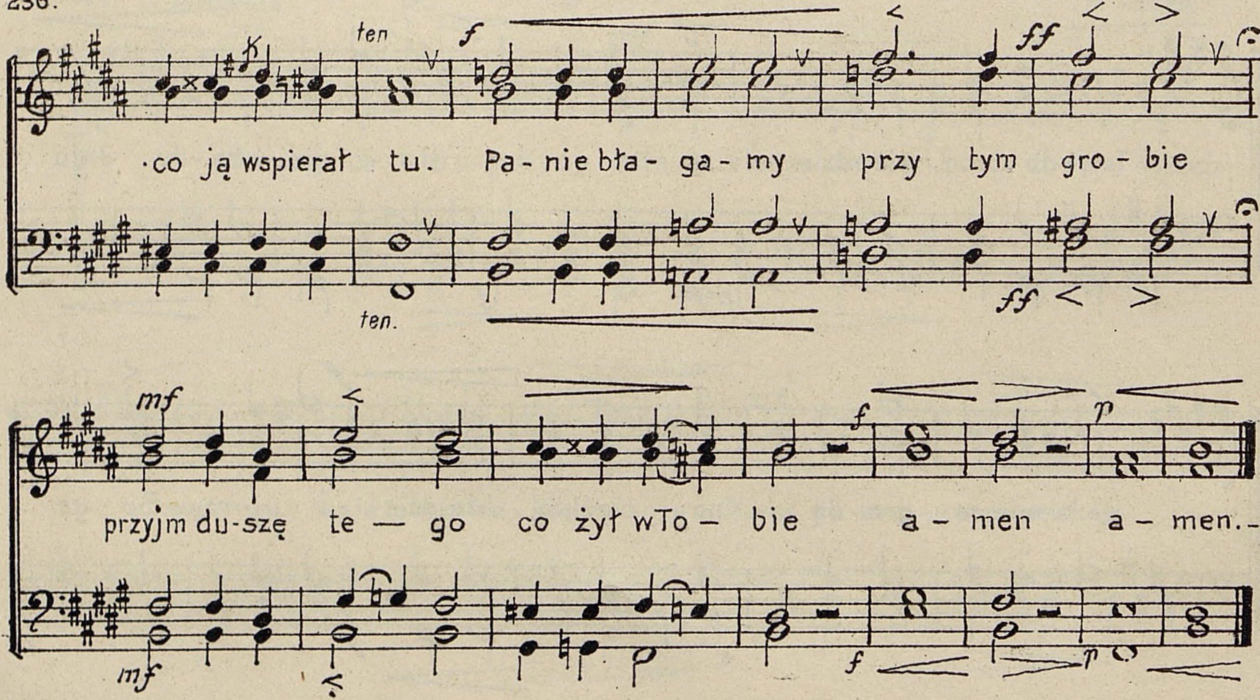

mdle — je. Hej! bracia so-ko-ły do - daj-cie mu sił By ru-chu zapragnął by
ra — mie. Hej! bra-cia kto ptakiem prze - le - cieć chce świat Niech skrzydła so - ko - le od
słu — cha. Hej! bra-cia kto ptakiem prze - le-cieć chce świat Niech skrzydła so - ko - le od-
powstał i żył, Hej bracia so-ko-ły do - dajcie mu sił, by ruchu zapragnął by powstał i żył! —
młodych ma lat Hej bracia kto ptakiem przelecieć chce świat Niech skrzydła soko - le od młodych ma lat!.
młodych ma lat, Hej bracia kto - ptakiem przele - cieć chce świat Niech skrzydła soko - le od młodych ma lat!.

234. ## Duszy co rzuca

Religioso — W. Troszel.

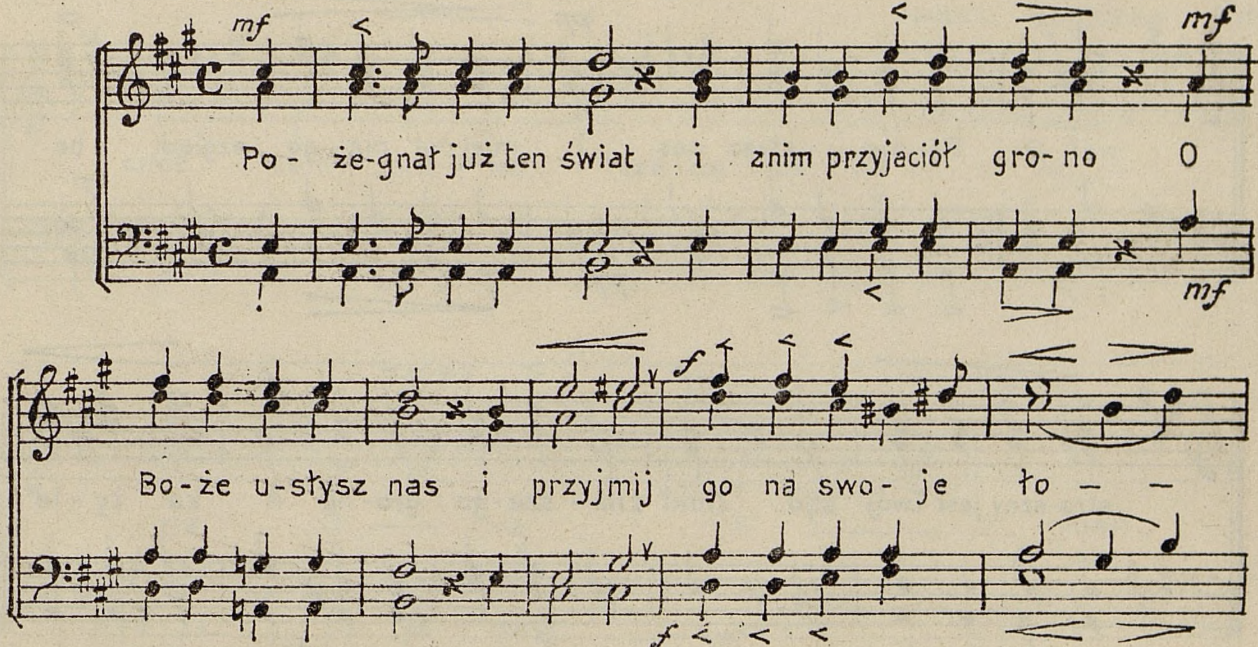

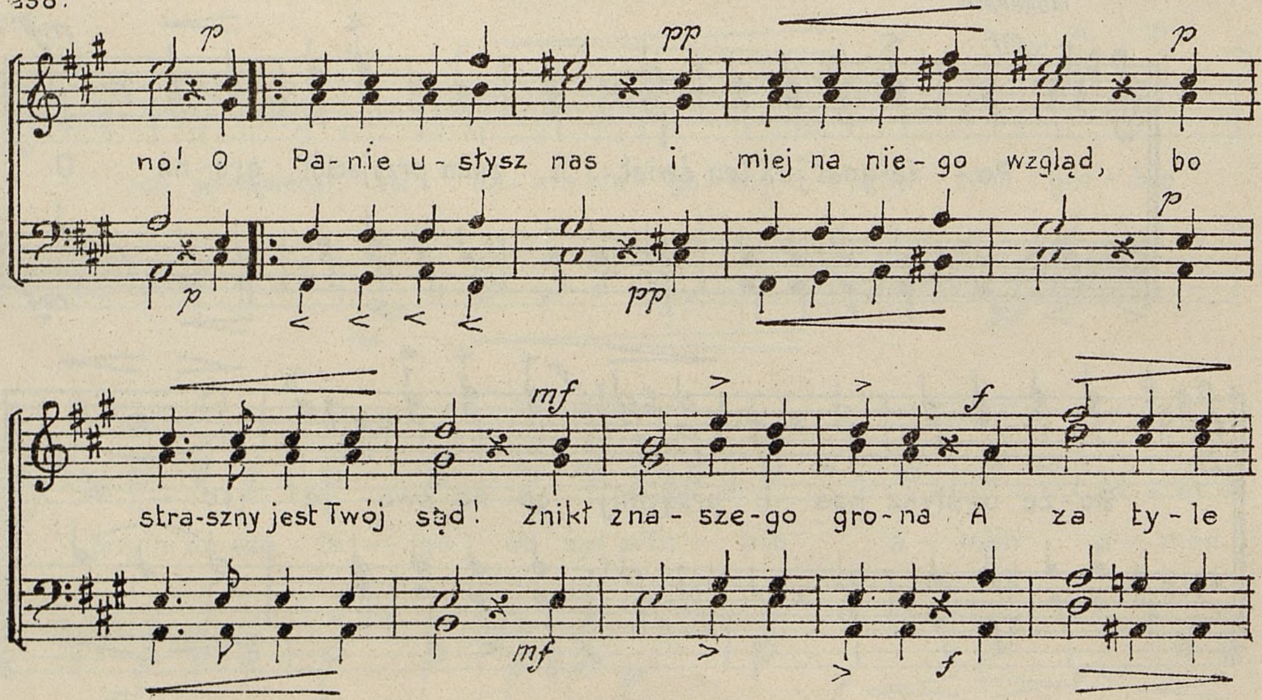

Twa do-broć wie-dzie a po-go-dną sta — nie, wsą-du dniu
weź-mie na-gro-dę po-ciężkiej bie-dzie i uj-rzy. Bo-ga

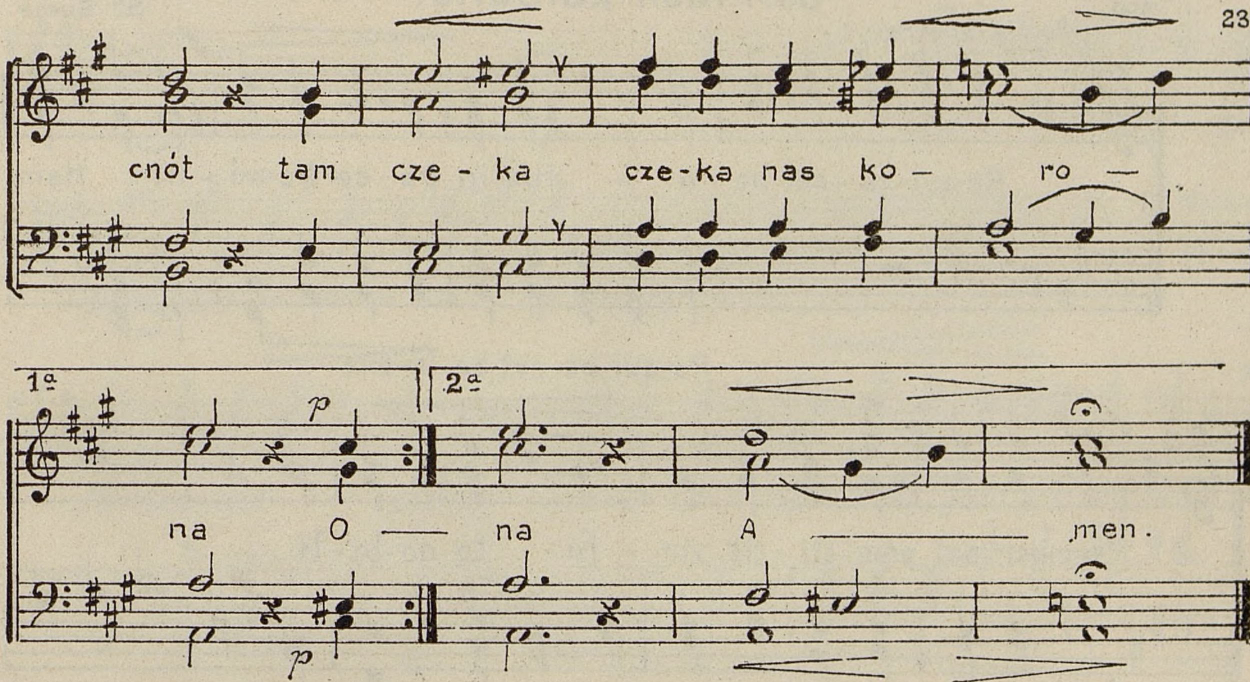

ten
f
ff
·co ją wspierał tu. Pa - nie bła - ga - my przy tym gro - bie
ten.
ff
mf
f
p
przyjm du - szę te — go co żył w To — bie a — men a — men.—
mf
f
p

Pożegnał już ten świat.

Moderato. K. Jeleń.

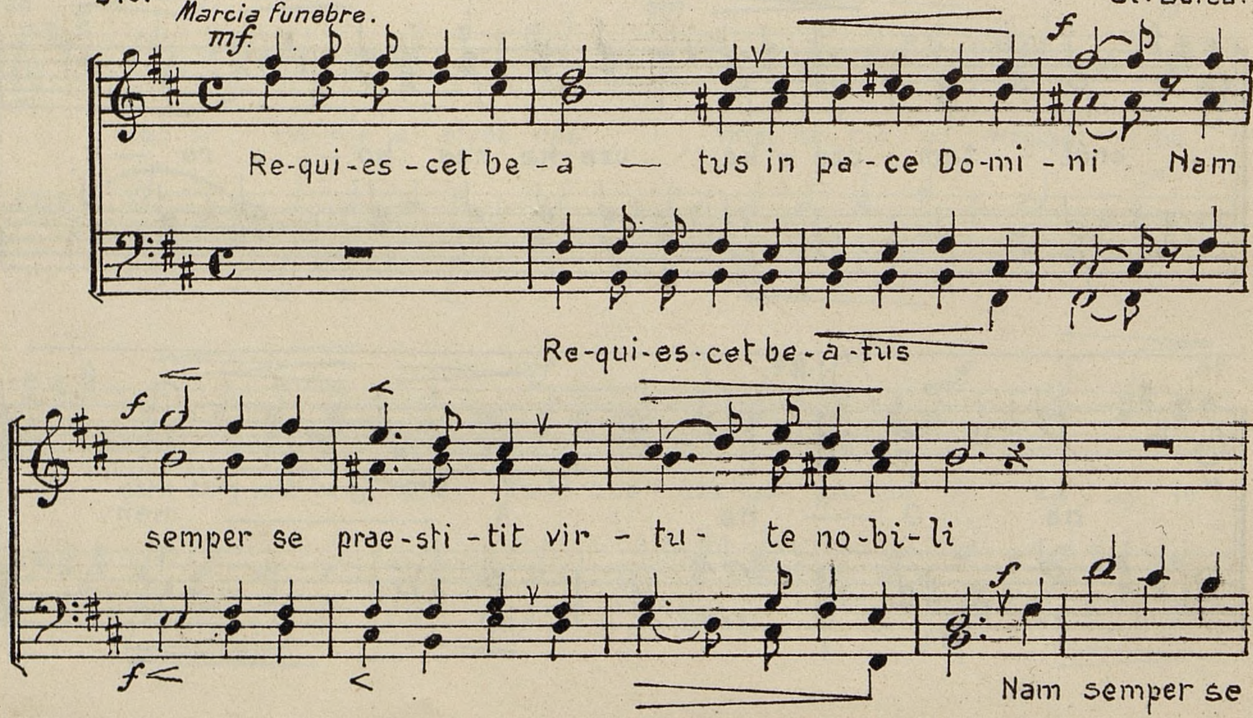

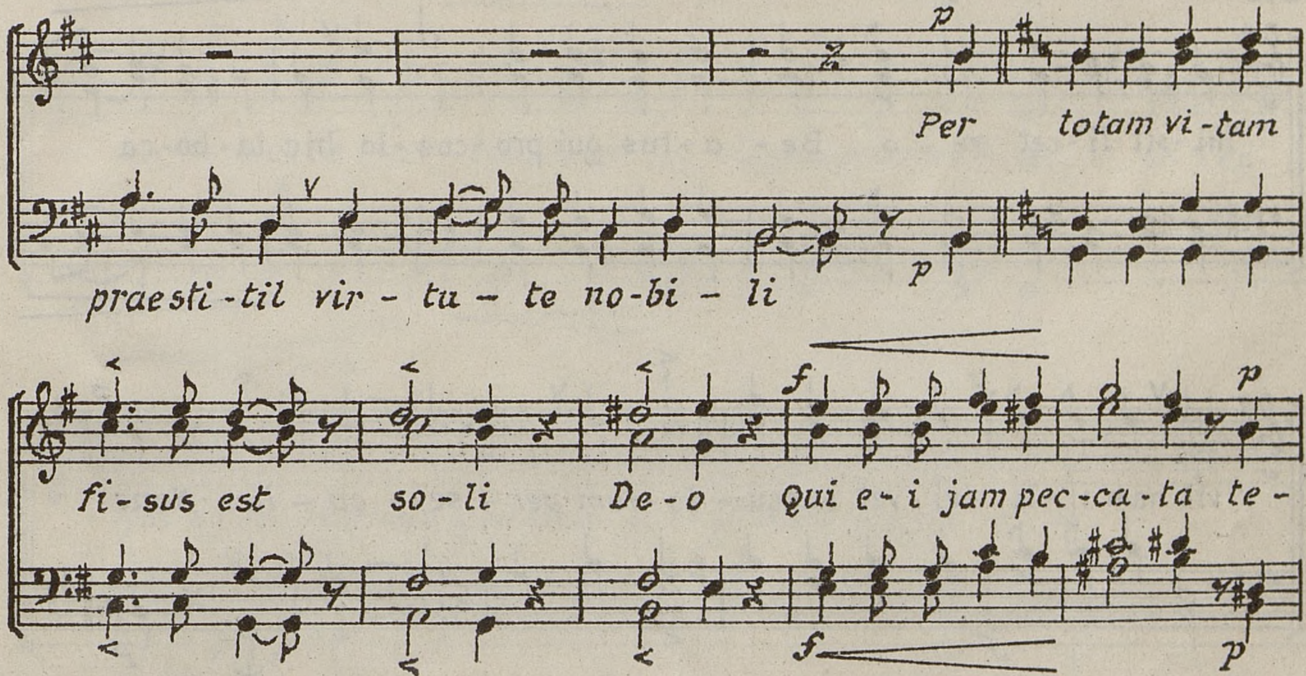

no! O Pa-nie u-słysz nas i miej na nie-go wzgląd, bo
stra-szny jest Twój sąd! Znikł z na-sze-go gro-na A za ty-le

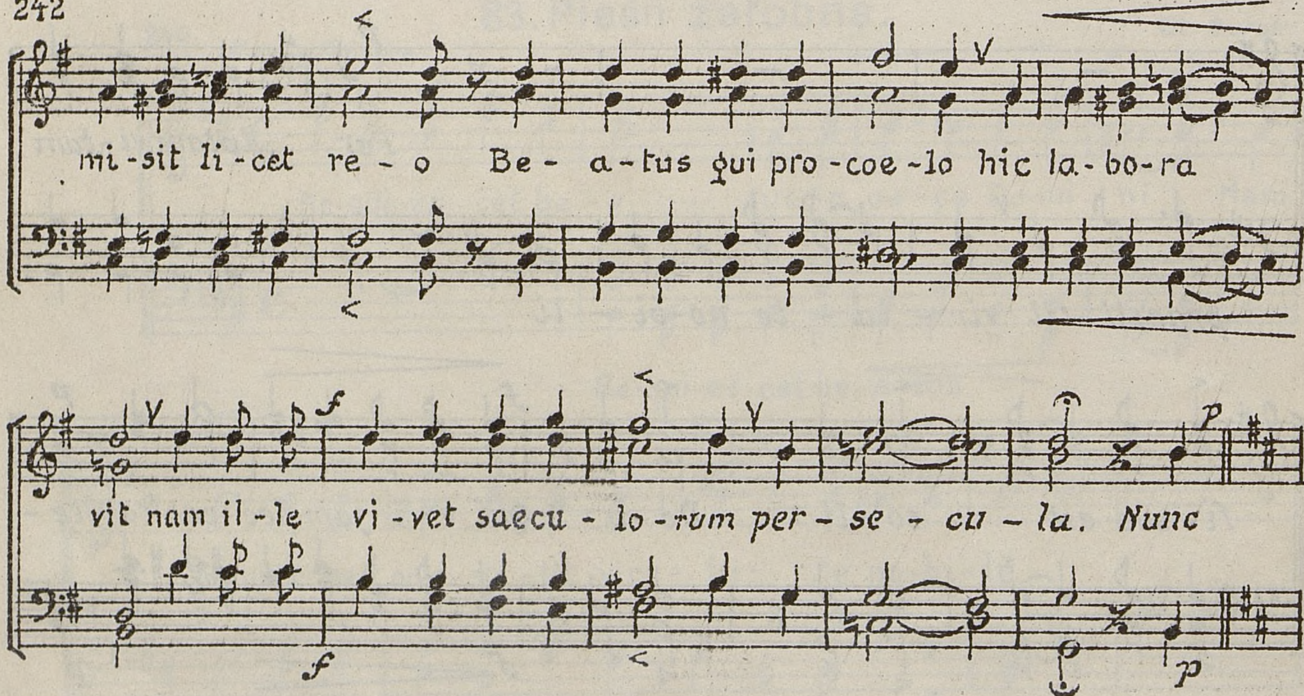

cnót tam cze - ka cze-ka nas ko — ro —
1a
p
2a
na O — na A — men.
p

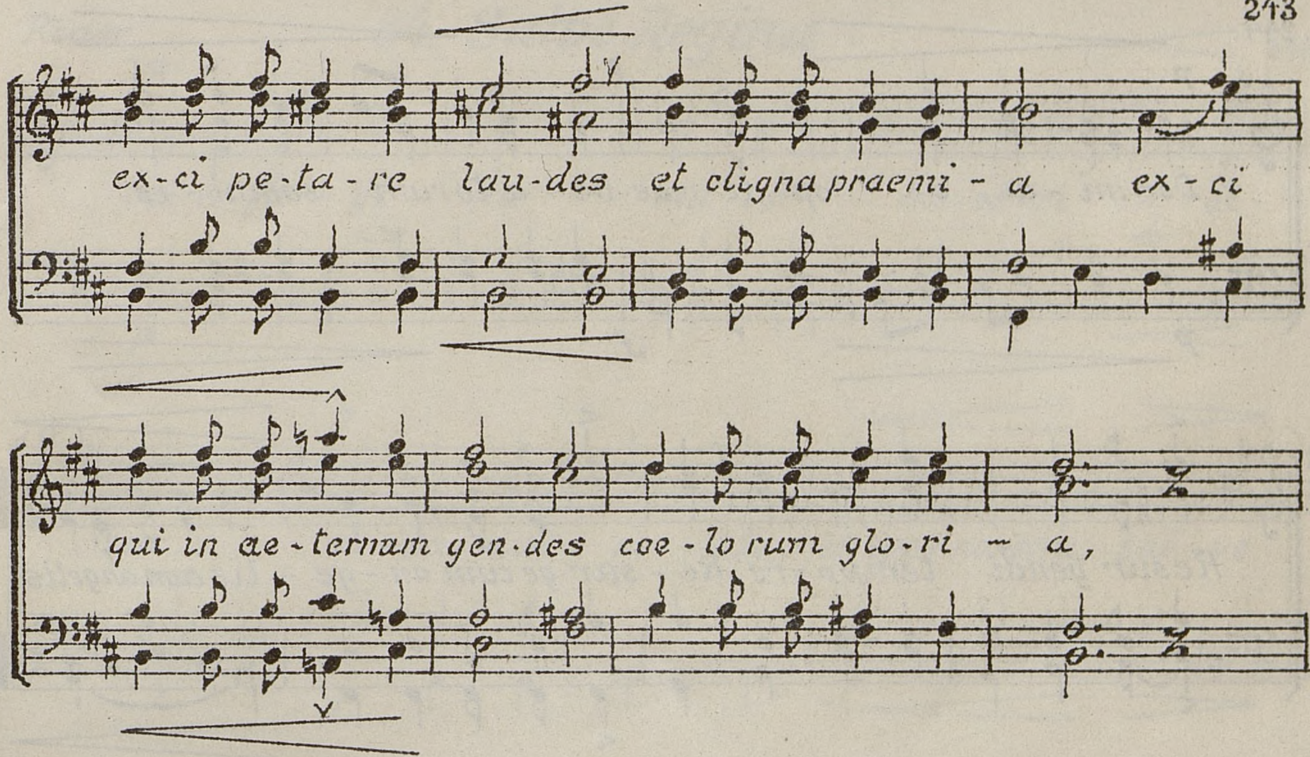
83. Pieśń żałobna.
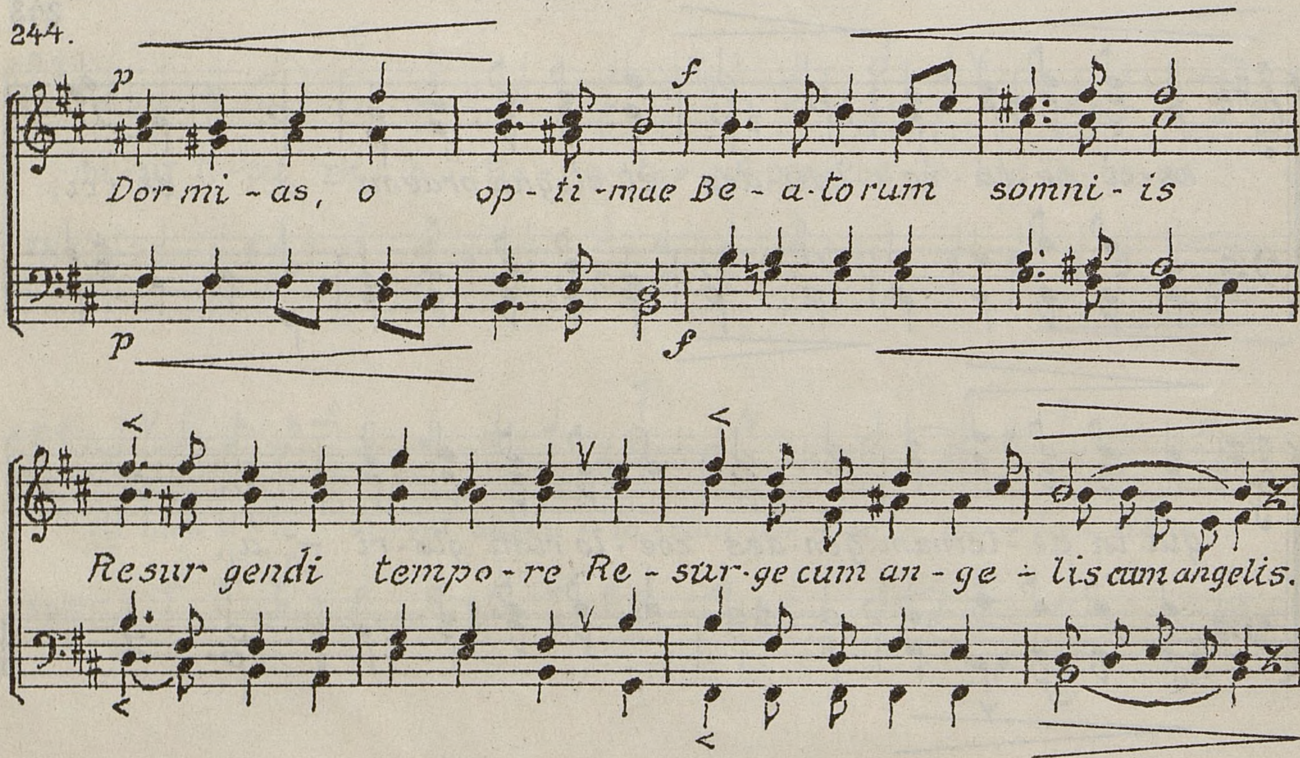
St. Bursa.

Per totam vi-tam
praesti-til vir-tu-te no-bi-li
fi-sus est so-li De-o Qui e-i jam pec-ca-ta te-
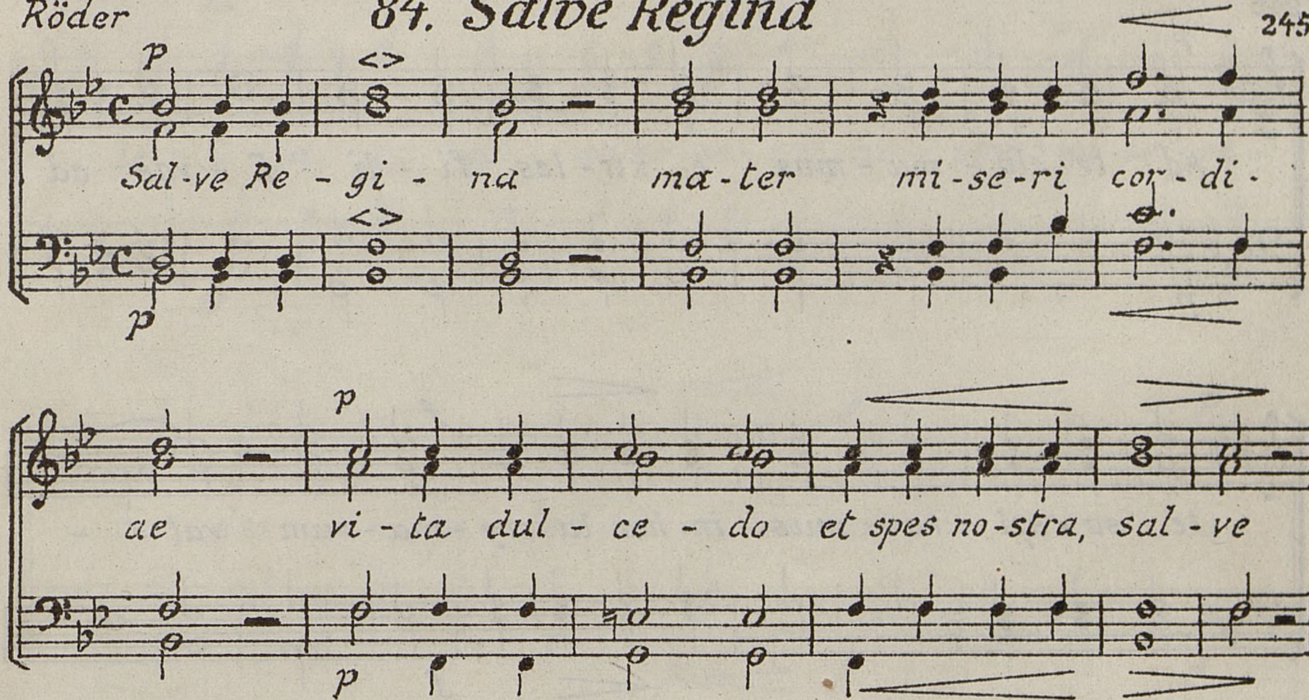

mi-sit li-cet re - o Be- a-tus qui pro-coe-lo hic la-bo-ra
vit nam il-le vi-vet saecu - lo-rum per - se - cu - la. Nunc

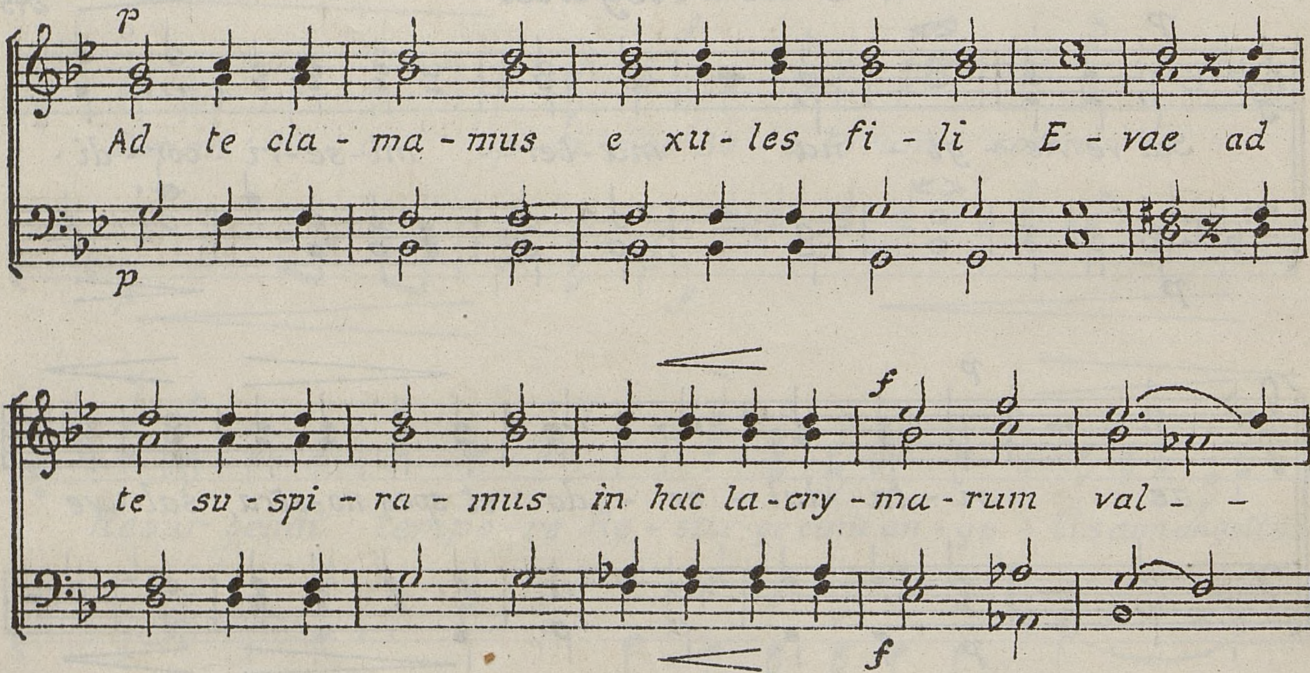

ex-ci pe-ta-re lau-des et digna praemi - a ex-ci
qui in ae-ternam gen-des coe-lo rum glo-ri - a,

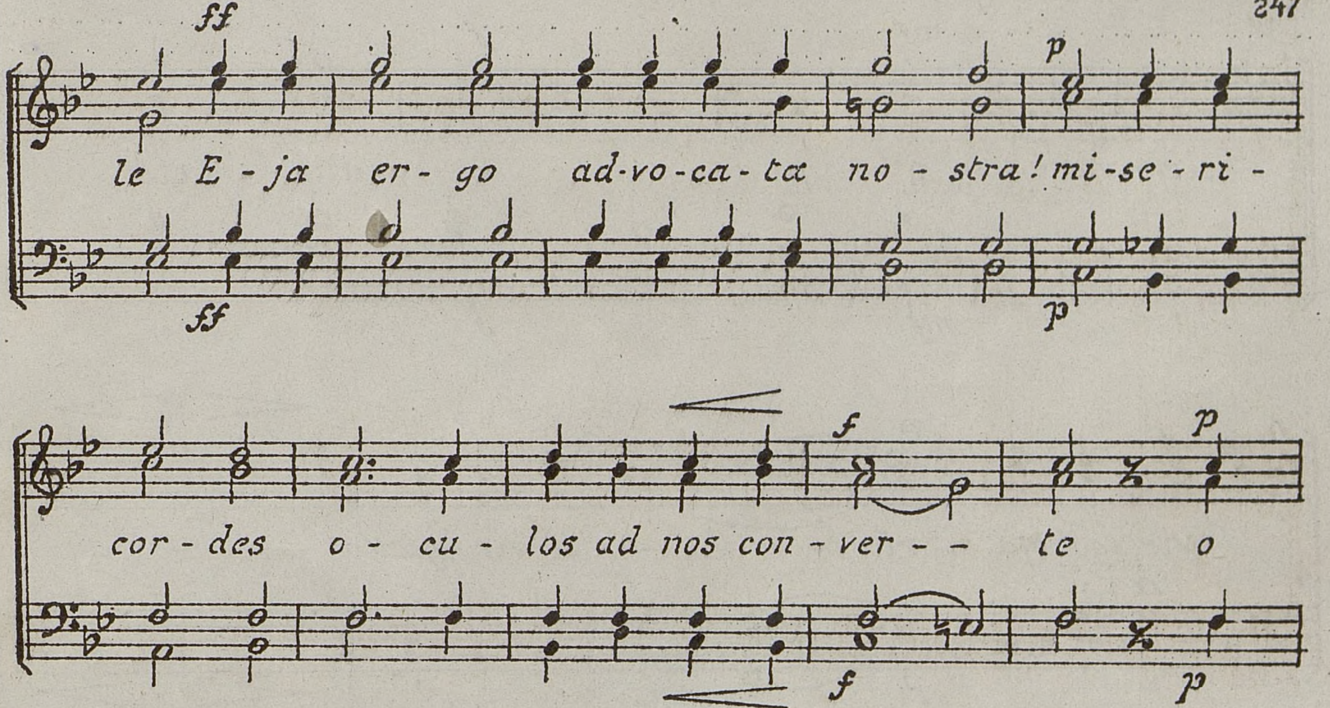

p
f
Dor mi - as, o op - ti - mae Be - a - to rum somni - is
p
f
Resur gendi tempo - re Re - sur - ge cum an - ge - lis cum angelis.

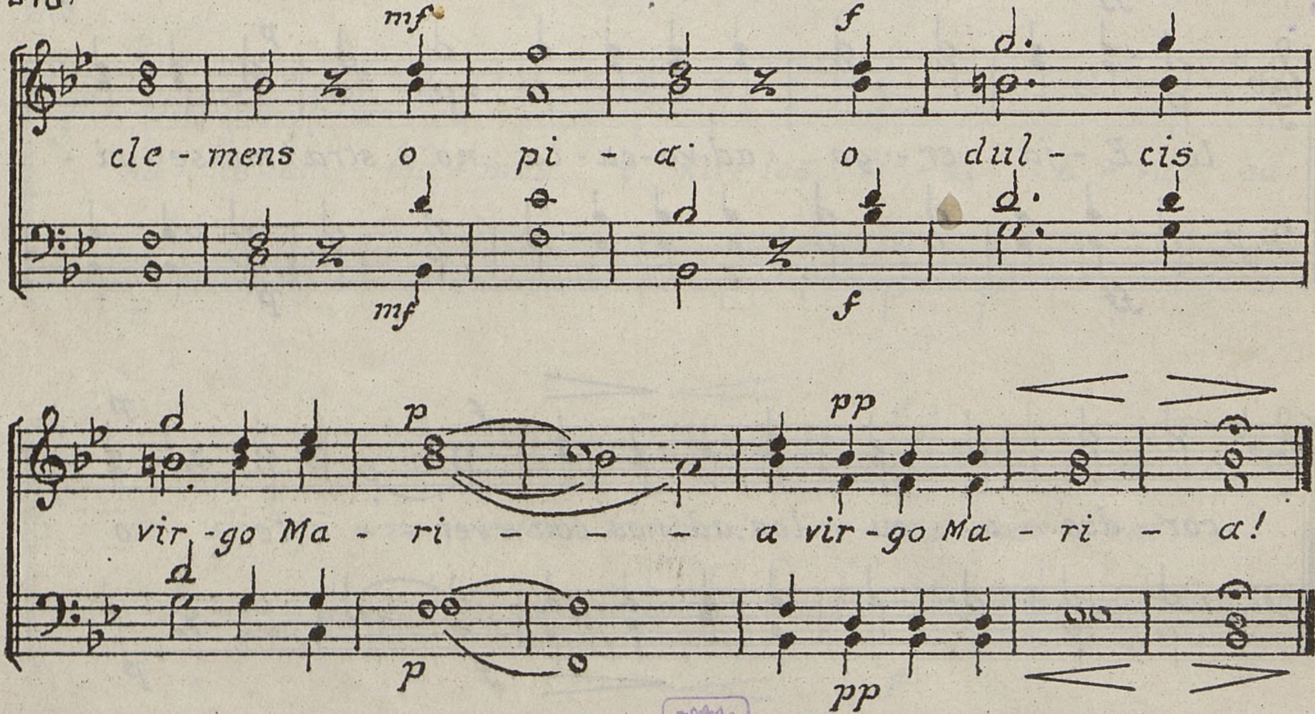
Röder

84. Salve Regina

p
Ad te cla - ma - mus e xu - les fi - li E - vae ad
p
f
te su - spi - ra - mus in hac la - cry - ma - rum val - -
f

ff
p
le E - ja er - go ad-vo-ca-ta no - stra! mi-se - ri -
ff
p
f
p
cor - des o - cu - los ad nos con - ver - - te o
f
p

mf
f
clemens o pi - a o dul - cis
mf
f
p
pp
vir-go Ma - ri - - - - a vir-go Ma - ri - a!
p
pp